

سندوقی شهزار پیشه

سندوقی یه کهم

محەمەد فەریق حەسەن

سندووقی ههزار پيشه

سندووقی یه کهم



دهزگای چاپ و بڵاوکردنه‌وهی ئاراس

هه‌ولێر - هه‌ریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspess.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیت www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

محهمه‌د فه‌ریق حه‌سه‌ن
سندووکی هه‌زارپیشه - سندووکی به‌که‌م
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٢٥٠
چاپی به‌که‌م ٢٠١٢
تیریتژ: ٦٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رتیوه‌به‌راهه‌تی گشتیبه‌ی کتیبخانه‌ی گشتیبه‌ی کانه ١٨٥ - ٢٠١٢
نه‌خشانده‌ی ناوه‌وه و رازانده‌وه‌ی به‌رگ: ئاراس ئه‌که‌رم
هه‌له‌گری: شه‌یرزاد فه‌قی ئیسماعیل، تریسه‌که ئه‌حمه‌د

ژپنک:

ژماره‌ی پێوانه‌یبه‌ی ناوه‌وه‌له‌تیبه‌ی کتیب

ISBN: 978-9966-487-17-1

پېړیست

- 7 پاڅی یه کهم: (به ره مه کانی خۆم)
- 9 رووبار، شانۆی شیعر
- 45 سه فەر ژيانه، گهشت
- 75 مالت ئاوا دیاری قهراخی گه ورت کردین
- 79 کل و کلدان و کولتور
- 81 پیکه نین تا سنووری گریان
- 90 وشه ی گۆکراو و وینه ی جوولآو
- 95 ده وردیله چیرۆک
- 103 پاڅی دووهم: (بابه ته یلی وهر گنیدراو)
- 105 به له می ئه فسووناوی، لاوشه
- 160 هه لېژارده له چیرۆکی، زه که ریا تامر
- 187 مه رگ به دهم فرینه وه، چیرۆکی، رشاد آبوشاور
- 196 راوکار و ماسی، ئه فسانه یه کی رووسییه، کاتی خۆی پوشکین
- 200 کوردستان ئیسلامییه، نووسینی د. فه می الشناوی
- 212 سی خهون، نووسینی، ئه نتۆنیۆ تابوکی
- 222 زمانی فیتوو، له کۆواری فۆننه په وه

پاڙي يهڪهم

به رهه مه ڪاني خوم

پووبار

شانۆی شیعر

ئەم دەقە، دواى بۆلۆ بوونەوہى لە سالى ۱۹۸۰دا، لەلايەن محەمەدى مەلا كەريمەوہ كرا بەعەرەبى و لە كۆوارى رۆژى كوردستاندا بۆلۆ بووہوہ. چەندىن جار لەلايەن قوتابيانى ئەكادىمىيائى بەغدا و شانۆكارانى عەرەبى عىراقەوہ، كە ناويان نازانم، خراوہتە سەر شانۆ. دەيان ئەكتەرى خۆيشمان كاريان تيدا كردوہ. ئەوہندەى لە يادىم مابىت و ئاگەدار بىم، لەلايەن ئەم ھونەرمەندانەوہ دەرھىنراوہ:

۱. ئەحمەد سالار (سليمانى).

۲. زاير عەبدوڵلا رەش (سليمانى).

۳. مەجيد سالىح (كەلار).

۴. ئارىز (چەمچەمال).

۵. عصمان فارس (وہك بەرھەمى پەيمانگەى ھونەرە جوانەكانى سليمانى، بەم دەقە بەشداریي لە ميھرەجانى شانۆى بەغدادا كرد).

۶. ئىبراھىم دەرۆيش (لە شارى كوئىتەى ولاتى پاكستان دەرى ھىنا. ئەكتەرەكانىشى برىتى بوون لە قوتابيانى قوتابخانەى شەرەفخانى بەتليسى لە ھەمان شار. جيى باسە كاتى خۆى مانگانمەى پەيامى نەندەنى، لە يەكئىك لە ژمارەكانى خۆيدا، راپۆرتىكى دوو لاپەرەبى بۆ ئەم نمايشەى شارى كوئىتە تەرخان كردبوو).

حیکایه تخوان:

گهلی دۆست و برادران
قهدر ئه ییامیک له مه و بهر
له وده مه دا
بیری ئاده مزاد ساوا بوو
لاوان ئه وسا
مه چهک ئه ستور، ده فه ی شان چال
به لام هیشتا، فیر نه بوو بوون،
کۆر و کۆمه ل به ک بخهن و
به بیری چاک، نه که وتبوونه گروگال
پادشایه ک چون ئه هریمهن فه رمانه روا بوو
به شمشیری ئه و پاشایه،
هینده گوئی ته مه نی لاوان وه ریبوو
به زم و شادی، له و ولاته باری کرد و
پیکه نین و زه رده خه نه ش
له سه ر لیوان، ویل و ته ریبوو
هه موو به یانییه ک پاشا،
بو سه بیری خوئی بو ته ماشا
ده چوو بهر ئاوینه یه کی شاهانه ی بالانما
که رووخساری خوئی ده بینی
ئاوینه راستی لی ده لی و
له مافی جوانی بی بهری
هه ردوو چاوی ده په رینه پشتی سه ری!

وهك درندهى لى هاتبوو
چاوسوورى خوین
پوو گرژ و مؤن
ئیلچی پاشا
به دواى حه کیم و دهرمانا
ئهم ولات چوو، ئهو شار گه پرا
ههتا دار له دهرمان بپرا
حه کیمیکی هه ندهرانی به پاشای وت:
حه کیم:

هینده دهستت چوو هته گیانی هاوولاتی
هینده سینگیان لى کوتاوی
چونه تاكو ئیستا ماوی؟
پهنا به خوا له دیدارت
باوهر ناکه م کهس بتوانی بکا چارت!
حیکایه تخوان:

پاشا ته و او بئقه رار بوو
له ژبانی خوئی بیزار بوو
بۆیه له داخ و عه زهتا
ئهو هندهی دی
دهچوو به چه قی نه فرهتا
پوژیکیان راوێژکاره کهی
ئهم ته گبیرهی بو پاشا کرد:
راوێژکار:

گه وره م پاشا

پرووت به ته و اوی شیواوه
پهنگت له پروو هه لگیراوه
دهموچاوت پرپه له لوو
له چرچ و لۆچ و گهندهموو
بۆیه پاشام، خاوهنی هیتز
دهست و پیوهند

لئیت که وتوونه ته قیز و بیژ پاشا:
ئادهی راویژکاری دانا
هانام بۆ هیناوی هانا!
له تۆ ته گبیر

له من زیږ و ئه سپ و خه لات
له من موک و مووچه و بهرات
به لام به مارجی چارم که ی
له م نه هامه تیه ی تیی که وتووم
رژگارم که ی!

راویژکار:

نه به ته مای زیږ و زهمبهر
نه به هیوای مووچه و بهرات
ئه وهی سه رچاوهی هۆشمه
خۆشه ویستی پادشایه و
دلسۆزی بۆ گهل و ولات
با پادشامان پایهدار و سامدار بی
ته گبیری من یه کاویه ک و بیوینه یه

تەگبیری من، پاشام بەراویژم بکا
نەهیشتن و شکاندنی ئاویڤنەیه!
ئاویڤنە راستیی پرووخسارتان دەدرکینئ
ئاویڤنە باس و خواسی زامەکان و
لووەکانی دەموچاوتان
بە گوئی خۆت و بە گوئی خەلکدا
دەچپینئ! پاشا:

دەمخۆش دەمخۆش
راویژکاری بەبیر و هۆش
زۆر لە راستی ترساوم و
ئاویڤنەش راستیم لی دەلی!
ئادەیی کورگەل،
بانگ کەنە گارد و قەرەواش
با بگەرین گشت کون و قوژبنی ولات
هەرچی شووشە و ئاویڤنەیه
بیانشکینن وردوخاش!!
سەرۆکی گارد:

فەرمانی شاهانەیی ئیوه لەسەر سەرم
هەرچی ئارەزووی شاهانەیی ئیوه هەیه
ئەنجامدانی لە ئەستۆمە و، من نۆکەرم!
ئادەیی سەرباز و قەرەواش
بۆ مەنزلی دوور با سوار سوار بی
بۆ پایەتەختیش

با پیاده، له ئیستاوه دهستبه کار بئ
مال به مال دوار بردهوار
له گوند و شار
هه رچی شووشه و ئاوینهی ولات هه یه
له توپه تی که ن وردوخاش!
ته نانه ت بووک
به بی ئاوینه به پئی که ن
چیم پی وتن،
به زیاده وه جیبه جی پی که ن!

کورس:

(تیکه ل له کور و کچ)
ئه گه رچی ئه مرۆ ئاسمانی ولات
سه ری به ته مه ،
ئه گه رچی ئه مرۆ ئاه و هه ناسه ی
ده روونی خه لکی به پیچ و خه مه
ئه و رۆژه دادی، که ته م بره وئ
کاروانی هه تاو
له دم که له وه
بۆ سرینه وه ی تاریکایی شه و
به ری بکه وئ!
حیکایه تخوان:

گارد و سه رباز
گوئ به وته ی شا ئاودراو

وہکو ئامیر قورمیشکراو
دہست لہ سہر بالچوغہی شمشیر
لہ دوژمن ترس
بہ دۆست و هاوولآتی فییر
وہک زہردہوالہی ورووژاو
وہربوونہ نیو کۆلانی شار
وہربوونہ نیو ہۆبہ و ہہوار
بۆ پشکنین و چاوورپاو
خۆیان بہہر مالیکدا کرد
بۆ سندووقی بوراق نیشان
بۆ ئاوینہی بالانویین و
بہر و بوخچہی نازہنینان
گہران گہران
چی ئاوینہیان بہردہست کہوت
گشتیان شکان!
چارچی بہناو شاران کہوت..

فہرمانی شاہانہ

(دہہۆلکوت دہہۆل دہکوتی و چارچی فہرمان دہخوینیتہوہ)

دہہۆلکوت: دم دم دم
چارچی: فہرمانیکی شاہانہ
دہہۆلکوت: دم دم دم
چارچی: لہ دہرباری پاشاوه
بۆ ہەرچی پۆح لہ بہرہ

لهسەر ئەم نیشتمانە
 دەهۆلکوت: دم دم دم
 جارچی: نالیم بۆچی و نەبلین بۆ
 فه‌رمانیکه و داومانە
 له‌مپۆوه، ئەم ولاتە
 خاوینه له ئاوینه
 دەهۆلکوت: دم دم دم
 جارچی: ئەوهی ئاوینه بکری
 دەهۆلکوت: دم دم دم
 جارچی: ئەوهی فرۆشیاری بی
 دەهۆلکوت: دم دم دم
 جارچی: توندترین سزا دەدری
 له کونه رهش توند دهکری
 دەهۆلکوت: دم دم دم
 جارچی: ئیمزا؛ پادشای زه‌مان
 که سێبه‌ری خواوه‌نده
 له‌سەر خاکی نیشتمان!
 حیکایه‌تخوان:

ئیتر له‌و رۆژه‌وه شوفار
 رژانه دی، رژانه شار
 هه‌لیان خست گوی
 هه‌ر چاویکیان لی کرد به‌چوار
 گوی رایه‌ل و زگ له‌وه‌رین

میر و که یخودای سەرله قین
دلی پاشایان مه بهست بوو
که ی شادیی خه لکیان دهر بهست بوو؟
ئه وهی له و حاله بیزار بوو
ئه وهی بۆ سازدانی کۆرئ
ورده ورده دهستبه کار بوو
ئه وه پاله و کریکار بوو..

کۆرس:

(ژماره ی زیاتر ده بی)
پاشا دزیوه، رهنگ و پروو خساری
ئادهمزادی له پروو بر او،
ئاوینه ش نه بی، راستیی لی بلی
هه موومان راستی ده بینین به چاو
به تهره ی پاشا ناکه وینه داو!

حیکایه تخوان:

گه لی دۆست و براده ران
دارۆغه شه و
مال به مالی شار ده گه را
بۆ ئاوینه ی پشتی چرا
ئه و لاوه ی به
ئاوینه وه بگیرایه
ون ده بوو هه تاهه تایه!
پیره میردان پشتگوئیان خست

به لآم له نٲو دلداراندا ،
بوو به به هاترين ديارى ،
كوره لاوى سه ركه شى كورد
له جى ژواندا
دهيكرده خه لآتى يارى!

ديمەنٲك له جى ژوان

كات: (دواى تٲه رينى مانگٲك به سه ر فرمانه كهى پاشادا)
شوين: بن كه پريك.
ئه كته ره كان: لاوهند، هٲلين
(لاوهند و هٲلين دوو دلدارن. له بن كه پريكدا دانيشتون و
گفتوگويانه.)

لاوهند: پى ده جى، دوودل بى، گوله كه م
هٲليني نازيم، دلله كه م
هٲلين: لاوهند گيان، پٲم وايه،
وه سه وه سه و دوودلى، بؤ دلدار. ره وايه!
لاوهند: سوٲند بى به بالآى ئه، چيايه
سوٲند بى به هاژهى ئه، رپوباره
هٲلنم، جوانترين، دولبه رى، دنيايه!
هٲلين: ئه و رژهى، سندووقى، بوراقيان، تٲك نام و
بوخچه يان، پشكنى و، شٲوانديان،
ژوره كه م، سه روبن، له وساوه
وهك هارپه، ناوينه، باخه لم
دلٲشم شكاه!

وابزانم، روخسارم
وهك جاران، نه ماوه!

لاوهند:

گه لوازهی، بالندهی، کۆچهری
له ته شقی، ئاسمان
جیوهی مهل، زیوهی ئهستیران
بلیسهی، مه شخه لان
داستانی، دلبروین
گۆرانیهی خه مره وین
لارهی گیای، دهم شنهی، به یانی
هه تاوی، زهرده پهر
لژگهی دور،
بوئمی، بارانی، سه ریه له
شۆرابهی، شۆرهبی
دهم سروهی، نه رمه با
بریسکهی، ماسیهی دهم، ته نکاوان
ئهستیره، به ندانی، کاکیشان
گولاله و، پهنگی وی
بانگخۆشکه و، دهنگی وی
شه کشه کهی، لاهه ندی، سوارچاکان
له تاوی، سه له فدا
جریوهی، ئهستیره، پرشنگذار
پۆشنایه، ئاویزه

خرمه‌ی پټی، نۆزینی، تاوی غار
 سه‌رله‌به‌ر، بۆ شای، هیلینم، وا خۆیان
 ساز داوه و، گۆریوه .
 ره‌نگجاری، سروشتیان، پۆشیوه!
 هیلین: گوتارت، چهند خۆشه
 لاوه‌ند گیان، به‌لام من، سه‌ده‌سه‌ره‌ت
 ناتوانم جوانیی خۆم، ببینم
 بۆیه وا، وتم و، خه‌مگینم!
 لاوه‌ند: (ده‌ست به‌گیرفانی‌دا ده‌کات و ئاوینیه‌کی بچکۆله‌ ده‌رده‌هیتنی و
 پټشکیشی ده‌کات.)
 با به‌س بی، دلاودل
 هیلینی، ئازیزم
 گهردنت، هه‌لینه
 فه‌رموو ئه‌م، دیارییه‌ت
 پټشکیش بی، ئه‌مجا تیر
 له‌ سیمات، بروانه و، پرشنگی، رووخسارت ببینه!
 هیلین: (به‌خۆشییه‌وه‌ لئی وه‌رده‌گری)
 زۆر سوپاس، لاوه‌ند گیان،
 چهند سافه؟ چهند له‌به‌ر، دلانه؟
 ئه‌گه‌رچی، زۆر جوانه
 به‌لام هه‌یف، له‌مروڤدا
 قه‌ده‌غه و، تاوانه!
 لاوه‌ند: ئاوینه، بلێ چی، که‌ ده‌ردی،
 پاشامان، دژوار و، گرانه؟

به لَين بَ، هيلينم، ئەي جوانى
 ئاوينه، له قوللهي، قافيش بى
 بۆ خاترى، چاوى تۆ
 دەيهينمه، جى ژوانى!
 هيلين: (به شادييهكى زۆرهوه له ئاوينه دا سه رنجى خۆي ده دات)
 تۆي هيزى، ئە ژنۆم و
 تۆ تۆوي، چاومى
 ده زانم، لاوه ندم، بميني
 چى دلم، بيخوازى، له قوللهي
 قافيش بى، بۆم دينى.
 لاوه ند: بىروانه، ليتوت وهك، گىلاسى، گه ييوه
 پرچت وهك، به رهزه، وهختى كه، لىي ده دا، نزه با
 به ماهى، زهرده وه.
 خه م مه خۆ، ئازيزم، بله نجى و، بره قسى
 با پاشا، بنالى، به ئاخ و، دهرده وه
 ئەمجاره، چوومه وه، كاروانى
 له چالانچه قيله، بۆت دينم، سوراوى
 له گولى، وه نه وشه، بۆيه بۆ، نينۆك و
 له سورمه ي، حيجازى، كل دينم، بۆ چاوت
 له زير و، مرواريش، ته و قه يه ك
 شياو بى، بۆ پرچى، شياوت..
 هيلين: ده خوازم، ئەو كاته ي، ده بيته،
 تىكرژان، له رۆژى، ده عوايه

ئەو رۆژەي، ھەلدەكا، باھۆز و، دەبیتە، ھەرایە
لەسەری، مەیدانا، سەرباشقەي، لاوان بی
بەسوارى، شیتال و، بریسكەي، شیرەوہ
پیشەنگ و، سەردەستەي، سواران بی..
لاوہند: ئامادەم، ھیلینم، قسەي تۆ، لە جتیە
بە خۆم و، بە ئەسپ و، شیرەوہ
لە رۆژی، دەعوادا، سەرم وا، لە پتیە!
(ھەلدەسن و پیکەوہ سەما دەکەن.)
حیکایەتخووان:

شەویک لەسەر، پیشنیازی
پراویژکار و
پەزنامەندیی حرەم سەرا
فیسٹیفالیک، یۆ پادشای،
زیز و دلتەنگ، بەرپا کرا..
بوو بە بەزم و شایی لۆغان
لاوژە و شیعیری پیدە ھەلدان..

ناھەنگیک

شوین: ھۆلیک لە کۆشکی پاشا
کات: شەوہ
بەشداران:
پاشا
شاژن
پراویژکار

میرغەزەب

فەرمی، شاعیری دەربار

ژمارەبەک سەماکار

ژمارەبەک لیبووک بەجلکی رەنگاوپرەنگ و کلاوی قووج و رووخساری
بۆیەکراووه.

(پاشا لەسەر کورسییەکی بەرز دانیشتوووه و شازن لە پالی.
ژمارەبەک گەورە پیاوان لە دەوری. چەند ئافەرەتیک بە هاوکاری
موسیک سەما دەکەن.. دواى سەما نۆرەى لیبووک دى. ئەوان هەندى
جوولە و بزاقى پتکەنیناوى دەنوین تاکو دلى پاشا خوښ بکەن.
بەدەم نواندن و ئاماژەوه، نوکتەوه بەسەرھاتى خوښ دەگتیرنەوه.)

لیبووک (۱): ھەبوو نەبوو

لیبووک (۲): کەس لە خوا گەورەتر نەبوو

لیبووک (۳): کەس لە قەرالی مەزنان سەر و سوورەت جوانتر و بەشان و
شکوۆتر نەبوو!

سەماکار (۱): (بەچپە، بۆ ئەوێ تەنیشتی) ئای لەو درۆیە!

سەماکار (۲): (بەچپە) وسبە، سەرم بەفەتارەت مەدە؛ ئیمە بەزۆر ھینراوین!

لیبووک (۱): سەردەمی زوو، جووتیاریک ھەبوو کاکلی ناو بوو، خاوەن
دەولەت بوو

پاشا: ئای قسەى قۆر.. جووتیار و دەولەت!

شازن: عەجایب!

لیبووک (۱): پاشامان بەرقەرار بى، دەولەت بەواتای تەرش و تەوال، یاخۆ
مەروماڵات دى.

پاشا: دە ئاوا بلێ، چووزانم! (ئاماژە بۆ لیبووکەکان دەکات تاکو بەردەوام

بن)

شاژن: عه جایه ب نییه .. ده ئاوا بلّی، چوزانم!
لیبووک (۲): جا ئهم کاکل ناوه، خاوهن دهولهته، ژنیکي هه بوو، گولچینی ناو
بوو.

پاشا: جا توخوا گولچین ناوه؟

لیبووک (۱): پاشا پایه دار بی، ئهی ناوی چی بوایه باش بوو؟
پاشا: ناوی چی بوایه؟ ناوی چی بوایه؟ لهسه خه یال نیم. ئا راپوژکار، هه
ئیسنا یهک ته غار ناوی ژنانه ی خوشی بو بژمیره؟
راپوژکار: (بیر دهکاته وه) ئا بیرم که وته وه .. به فراو خان .. سوراحی خان ..
سه بیح .. مه لیح .. مه نیجه .. مه له که .. فه له کناز .. قه مه رناز .. هه روا
بیته وه ..

شاژن: (بو راپوژکار) عه جایه ب! ناو هه یه له ناوی من خوشتتر بی؟ ئه وه بو
خستته دوا ی دوا وه هه ی ...

راپوژکار: (دهست به سینگه وه ده گری و له پیشیدا ده چه میته وه) بمبووره
خاتونی یه که می ولات، شاژنه قه مه رناز!

پاشا: (ئاماژهیان پی دها تا کو له گیرانه وه دا به رده وام بن)

لیبووک (۲): ئهم کاکل و گولچینه زوو زوو لییان ده بوو به مشتومر و
چه له حانی.

لیبووک (۳): ئیواره یه کیان، له بهر هه یوان دانیشتبوون، شیویان ده کرد. ئا
له و دهمه دا، له سه ر کیشه یه که زمانیان تیک گیرا .. له و کاته شدا
ژماره یه که مانگا، له پیشی به ره یوانه کدا پال که وتبوون، کاویژیان
ده کرد. له م قسه یه که و له و قسه یه که ..

لیبووک (۱): کاکل گه یشته تینی و به گولچینی وت: ئاخر هه لسام به شاپیک
سواری مانگا زهر دت ده که م!

لیبووک (۲): گولچینیش به گژ دهمیدا هاته وه و وتی: ئه یه رو حه دت چیه

سواری مانگازەردم دەکەیی؟

پاشا: گولچین ناماقوولیی کرد. ژن بۆی نییه بەگژ دەمی مێردەکهیدا
بچیتەوه، پیاو چەتری سەری ژنه!
هەموو: بۆی نییه.. بۆی نییه!

لیبووک (٣): نێتر کاکلیش کەللهی گەرم بوو، خۆی راپسکان و بۆی هەلسا!
لیبووک (١): هاوکات گولچینیش هەلسا، تاکو هەلئ و خۆی لە دەستی
پزگار کا.

لیبووک (٢): لەم مرخیش مرخیشەدا، مانگازەردیش کە نهختی لەولاتر پال
کەوتبوو کەوتە جوولەجوول و..

لیبووک (١): کاتی گولچین ویستی بازی بەسەردا بدات. رێک لەو دەمەدا
مانگازەردیش هەلسایهوه. گولچینم گولچین کاتیک بە خۆی زانی،
رێک سواری مانگازەرد بووه!

لیبووکی (٢): کاکلیش بەسینگ دەرپەراندنەوه بەگولچینی وت: دەبخۆ گۆر
گیانت بێ. ئاوا سواری مانگازەردت دەکەم!

پاشا: قسەیی قۆر و بێ واتا! ئادەیی میرغەزەب!

میرغەزەب: (شمشیر دەکیشی. لەخەرژنی ترسناکی شمشیر، هەموو لایەک
پادەچەنن) با پاشامان سیبەر و سایەیی بەسەر تەواوی ولاتدا
بەرکەمال بێ! شمشیرەکەم تازە ساوه، لالا موو دەکا!

لیبووکهکان: (دەترسن و دەلەرزن) خوايه لیمانی لادەیی!

پاشا: (ژیوان دەبیتەوه، بۆ میرغەزەب) ئەمجارەیان هیچ! (بۆ لیبووکهکان)
ئەمە سەرگورشتەیی خەلکانی رەشوکی بوو. دەبوايه سەربوردهی
قەرال و پادشایانتان بگێرایەتەوه!.. ئادەیی بزنام؟

(لیبووکهکان دواي نواندنی هەندێ جوولەیی سەرنج راکیش، دەست
پێ دەکەنەوه)

لیبووک (۱): هه‌بوو نه‌بوو پادشایه‌ک هه‌بوو، له نزیک کۆشکه‌وه زه‌وییه‌کی به‌پیتی فراونی هه‌بوو، پالەکانی ولات به گه‌نم بۆیان داچاندبوو. زه‌وییه‌که‌ی پاشا لاره‌ی ناوبوو.
هه‌موو: لاره.

لیبووک (۲): سالّ وشکه‌سالّ و شینا‌وهرد له‌وه‌دا بوو له تینواندا به‌ته‌واوی وشک بیت و وهرزیش به‌هار بوو.
لیبووک (۳): به‌ئەمری خوا‌وه‌ندی تاک و ته‌نیا، رۆژیکیان له پر هینای. گه‌واله‌هه‌وریکی ره‌ش به‌گرمه‌گرم به‌ری ئاسمانی گرت و هات.. هه‌ر هات.

لیبووک (۱): پاشای ولات هه‌لی کرده سه‌ربانی کۆشک. سه‌رنجی ئاسمانی دهدا و به‌سی دهنگان بانگی په‌له هه‌وره‌که‌ی ده‌کرد و لیکدا لیکدا هاواری ده‌کرد: لاره.. خوايه گيان لاره!
هه‌موو: لاره.. خوايه گيان لاره!

لیبووک (۲): پاشا مه‌به‌ستی پێ ئەوه بوو: خوايه له‌سه‌ر لاره دای پێژه باران!

پاشا: قسه‌ی قۆر، وازانی نازانم مه‌به‌ستی پاشا چی بوو. پاشا له هه‌ر کوییه‌کی ئەم دنیا‌یه‌دا بیت، هه‌رده‌م له فه‌رمووده و ئاماژه‌ی پادشایان تی ده‌گات!

لیبووک (۳): له‌سه‌ر ره‌زامه‌ندیی په‌روه‌ر‌دگار، گه‌واله‌هه‌وری ره‌ش هینای هینای، له‌سه‌ر ئەو هه‌موو زه‌ویوزاره تینووه‌ی جووتیاراندا، ریک له‌سه‌ر لاره‌ی پادشا دایدا.. ئەمما چۆن دادانیک؟
هه‌موو: ماشه‌للا له قودره‌تی خوا!

لیبووک (۱): به‌لام پاشا، به‌م پیشه‌هاته ته‌واو تیکچوو. وه‌ختابوو له داخا شیت و شبر بیت!

شاژن: عهجاپه!

هه موو: عهجاپه، عهجاپه!!

لیبووک (۲): چونکه له بریی باران، تاوه تهرزه بوو..! بهم شیوهیه تاوه تهرزه بهجاری په له گهنمی پاشای کوتا و تهختی زهویی کرد!

شاژن: نه عهجاپه!

هه موو: نه عهجاپه، نه عهجاپه!

لیبووک (۳): دهمودهست پاشا له بزى گۆرى. ئەمجاره یان به سى دنگان له خوی تاک و تهنیا پاراپهوه و هاواری کرد: عوموومی.. خوییه گیان عوموومی!

هه موو: عوموومی، خوییه گیان عوموومی!

لیبووک (۱): پاشا مه بهستی ئەوه بوو: گشتگیر بى، واته به سهر شیناوهردى هه موو شانشیندا داکاته تاوه تهرزه!

پاشا: قسه ی قور وازانى نازانم مه بهستی پاشا چی بوو؟ (روو دهکاته راپوژکار و دهپرسی) چون پادشایهک بوو؟

راپوژکار: هه تا بلی پادشایهکی دادپهروهر بووه! چونکه به یهک چاو سهیری خوی و په عییه تی کردووه. به موو جیاوازی نیوان خوی و ئەوانی نه کردووه!

لیبووک (۲): ئیستاش نۆره ی شاعیری دهرباری کۆشکی شاهانه جهنابی فهرمییه.

شاژن: (بو پاشا) ئەرى به راست فهرمى مانای چی؟

پاشا: واته ئەو به په رسمى شاعیری کۆشکه!

شاژن: عهجاپه!

پاشا: بوچی عهجاپه؟ چون ده بى پاشا بى شاعیر بىت؟ ئەى کى وینه ی جوانیى ئەو، کردارى شاهانه ی ئەو په سند بدات؟ ئەى کى خه می له

دل دهرکات؟ ئهئى كئى به نه مرمى بيهئايته وه؟

شاژن: نه عه جايه ب!

نوئكه رى پاشا: با جه نابى فهرمى، شاعبرى دهر بار بفه رمووئ؟

(فهرمى دهر ده كه وئ. عه بايه كى مه ره زى شان سورمه ي به شان دادا وه.
كلاوئيكى قووچى به گولنگه ي له سه ر ناوه. به ره و لاي پاشا دئت.
كرنووش ده بات و چه ند جارئك هه ر دوو ده ستى ماچ ده كات.)
پايه دار
بئت پادشاي مه زن. به ختيار بئت پادشاي ولات. به رقه رار بئت
سئبه ر و سايه ي.

سه ماكار (3): (به چپه بوئ وهئى ته نيشتى) به خوا ماستا وچيه!

سه ماكار (4): (به چپه) هه ر ماستا وچى؟ كاسه ئيسيشه! ئيره شوئنى
قسه كردن نييه، دار و ديوار بووه به شو فار!

فهرمى: (پاشه وپاش بوئ شوئنى ديارى كراو ده كشيته وه و تيلماسكه
كاغه زيكى درئژ له باخه لئى دهر دئنى. به چه ند نه رمه كو كه يهك قورگى
پاك ده كات وه. له گه ل خوئندنه وهئى شيعره كه پيدا ئماژه بوئ پاشا
ده كات):

خاقانى تاقانه ي زه مان

پاشاي پاشايانى جيهان

هه موو: (تا كوئايى شيعره كه دئر به دئر له دواى فه رميه وه به دلگه رميه وه
ده ئلئينه وه و ده سرؤكه باده دن و شانى له گه لدا هه لده ته كئتن.
پاشايش زهرده ده يگرئ و جاروبار شان هه لده ته كئنى)

فهرمى:

خاوه نى سئبه ر و سايه

بالات چون دارى ئالايه

مانگ له عه زره ت هه تاوى پرووت

شهرمه زار بووه هه لئاپه!
ئهی نامدار و سامدار
قه رالی به حهزم و وبقار
هه پرتی عه دل و سه لئا نهت
فیدات بی ئه هلی مهمله کهت!
خۆت سه روهر و تاجی سه ری
بو دوژمنانی ئه م گه له
شیری نه پ و دهردی سه ری!
بو ره عیبه تی رهش و پروت
هه توانی زام و که سه ری!
شنه بای خاوی سه گر مه
فینک وهک ئاوی که سه ری!
دهستی سه وزی به خشنده پیت
دهگاته زوهره و مشتته ری!
پروت هه تاوی به یانییه
وهختی دهیدا له ماهی زهره
هه ره کهس پاشمله تان بلای
خوا بوئی بنیری دلله دهرد!
ئوهوی چاوی پیت هه لئاپه
یا ره بی کویراییی داپه!
(فه رمی) له ئاستی عیلمی تو
ئاوهزی لاره سه نگ بووه
فریشته ی شیعری نوستووه

قافیهی بهیتی لهنگ بووه...

پاشا: (چه پلهی بۆ لی دهدا) فه رمی، ئەوا له گهنجینهی تایبهتی خۆمانه وه

كوپهیهك شه رابی كهوت سآله م پشكیش كر دی!

سه ماکار (5): (به چپه بۆ ئەوهی تهنیستی) ئەهی به دلله ده ردی بی!

سه ماکار (6): (به چپه) وهی هه زار جار!

نۆكه ری پاشا: با هه ر ئیستا، كوپهیهك شه رابی كهوت سآله، له گهنجینهی

تایبهتی پاشای مه زنه وه بیت؟

فه رمی: به زیاده بی.. له پادشای خاوه ن شكۆمان هه زار جار به زیاده بی.

نۆكه ری پاشا: كوپه شه رابه كه تایبهتییه كه گه یشت!

حیکایه تخوان:

رۆژیکى سه ره تای به هار

پاشا له گه ل، گه وره راوچییانی ده رب ار

چوونه چیا بۆ راوشكار

له گه رانه وه دا پاشا

لای دایه سه ر، رووباره گه وره ی ولات،

تاكو ده موچاوی بشوات.

كه پاشا له زین دابه زى و

پپی نایه سه ر زیخی كه نار

له قوولایی گۆمه كه دا

وینه ی دزیوی خۆی بینى،

هه لى كرده هات و هاوار!

پاشا:

ئاده ی گه وره نیچیره وانانی ولات

وه رنه ئیره

تهماشا کهن چند رووبارټکی بیخیره!
 وهره راوټکاری دانا
 زاری گوتارم له تویه
 ئەم رووباره هه تا بلټی سهره پویه
 بیره پینشی سهروکی گارد،
 ناگه دار بووی
 هه رچی شار و شاروکه یه
 جارچیم بو نارد
 ته نانهت دیشم نه بوارد
 فه رمانم دا
 چی ناوینه ی ولات هه یه
 وردوخاش کرین وهکو نارد
 که چی ئیستا، ئەم رووباره
 له فه رمانی شا یاخیه
 بوو هته یه کپارچه ناوینه و
 له هه ر کوپوه سه رنج ددهم، خو م ده بینم
 نا له م رووباره یاخیه
 زور به قینم!
 که سه رنجی ناوی ددهم
 ده ری ده خات رووخسای پر له برینم..
 ئەم رووباره ش وهک ناوینه
 راستیی ژه
 داخم ناچی!

له ئاستی چاریکی گونجاو
بۆ ئەم ڕووباره سەرکێشه
دهسته وستان، سهرم گێژه!

راویژکار:

دهبا پاشام پایهدار بۆ
له دهرد و به لای ڕزگار بۆ
ئەگەر پاشام مه بهستی بۆ
تاج و تهختی به رقه رار بۆ
دهبۆ به سهر، نهك ههر مرۆف
سروشتی ئەم ولاته شدا
وتهی سوار بۆ.

پاشا:

گوفتار شیرین
راویژکاری پاراو زمان
فه رموو پیشنیازتان چیه؟
بۆ ئەم یاخیبوونهی ڕووبار
له بهر چی راویژتان نییه؟

راویژکار:

ئا ئەم ڕووباره ڕکۆیه
ئا ئەم ڕووباره ملهوره
ئەوهی که پێوهی بنازی
کهف چه رینه و هازه و خوره
ئەگەر به بهست یه خسیر کرا

نامیڻی هاڙه و قهلبه زى
نهوى دهبي سهرى بهر زى!

پاشا:

ئهى تو، سهروڪ گاردى ئازا
له تاوانى ئهم ياخييونه ي رووباردا
چيت لا رهوايه بو سزا؟
سهروڪى گارد:

بو ياخى بوو، گوناهاكاران
سزا مهرگه و تيره باران!

پاشا:

نيچيره وانانى دهربار
ئيوه چيتان كرد به بريار
بو سهريچي چاوهرواننه كراوى رووبار؟
نيچيره وان (۱):

رووبار بي ماسى وهك مردوو وايه
بريار بفرمون
چى ژارهماسي ههندهران ههيه
بيهيئن به بار
رووباره گهوره له سهرچاوهوه
پر بكري له ژار
چى زيندهوهر و ماسي تيدايه
سهر ئاو بكهون وهكو گه لاي دار!
ئوسا كه ژيني تيدا هه لگيرا

كەس بېزى نايە پىي بلى روبرا!

نېچىرەوان (۲):

داى چىنن بەتۆر

ئەو بالئدانەي، كە تىننوين بۆ ئاۋ

با ئەو مەلانەيش، دىنە كەنارى

بۆ سايە و سىبەر

بۆيان رايەل كەين

تۆرى قولفەداۋ!

پاشا:

تەگبىر و راتان بەجىيە

ئا لىرەدا، فەرمان دەدەم

ئەنجوومەنىك پىك بەينرى

لە گەرە پياۋانى ۋلات

تاكو چى بەباش دەزانى

لەم روۋە جىيەجىي كات!

فەرمانى شاھانە:

(دەھۆلكوت دەھۆل دەكوتى و جارچى فەرمان دەخوئىنيتەۋە.)

دەھۆلكوت: دم دم دم

جارچى: فەرمانىكى شاھانە

دەھۆلكوت: دم دم دم

جارچى: لە دەربارى پاشاۋە

بۆ ھەرچى رۆح لەبەرە

لەسەر ئەم نىشتمانە

دههۆلكوت: دم دم دم
چارچی: نالیم بۆچی و نه بلین بۆ
فهرمانیکه و داومانه
رووباره گهورهی ولات
له بهرئه وهی گومرایه
فهرمانی دهرباری شا
له لای ئه و بی به هایه
بۆیه فهرمانمان داوه
یه خسیری کهین به بهر بهست
تا کو بۆ یاخیبووان
بی به پهند و عیبرهت،
ئیمزا؛ پادشای زهمان
که سێبهری خواونده
له سه ر خاکی نیشتمان!
حیکایه تخوان:

برپاری دهربار یاسایه
دواخستنی، تاوانیکی ناره وایه
هه ر ئه و رۆژه، بۆ پرۆژهی
به رزکردنه وهی بهر بهستی
تا به ره و پرووی
رووباره گهوره بوهستی
له کۆشکی شا
ئه نجوومه نیک پیک هیئرا ..

سەرۆکی گارد:

به‌لێ منم سەرۆکی گارد
پارتیزگاریی ئەم پرۆژەییەم هەلبژارد..
بازرگان:

منم گەرەمی بازرگانه‌کانی ولات
بۆ کرینی ژارەماسی، بڕیارم دا
کاروانی دوور
به‌رێ بکەم بۆ ئەودوو سنوور..
نیچیره‌وان:

منیش وه‌کو راوچیی دەربار
بۆ چینی تان و پۆی تۆر
بۆ هۆنینه‌وه‌ی قۆلفه‌داو
ده‌سته‌ونه‌زەر
سەر له‌ پیناوا!

میر:

ئێمه که میر و میرزاده‌ین
پیمان دیار و، جیمان دیاره
په‌نجی ئێمه
بۆ دانینکردنی وه‌ستا و کریکاره.
بۆ پرۆژه‌که‌ش به‌گشتی
ئهرکی ئێمه
چاودێرییه و سه‌ره‌شتی..

ئاغا:

ئێمه‌ی ئاغا و کوێخای گوندان

چووينه ژيړ باريكي گران
ئركى هينانى قسل و تهله بهردمان
كهوته سهرشان.
له بهرئه وهى ئركى ئيمه، له كيش نايه،
بويه ناچار دهين بلتين:
جووتيار بۆ رۆژيكي وايه!

كۆرس:

گەر ههورى چلكن، بۆ په ندى بسات
نيازى گرتنى ههتاوى بوويى
رەشەباى توورەى لى راپه ريوه،
گەر شهوى پايز
به تاريكايى، ئهنگوسته چاوى، خويدا نازيبى
گزنكى ههتاو، به گژيا چوووه و
گيانى چنيوه..
رووباره گه ورهش، هه رچه ند پايزان
قهوزه ليخنه و، تۆرى ماسيگر
روويان ته نيبى
به تين و تاوى، شهسته باران و
دواى توانه وهى، به فرى سه ر چيا
بووژا وه ته وه
نه قهوزه، نه تۆر، نه قولاپى تيژ
ئاوه رۆى خويان، پى نه گۆر يوه
پاشا دزيوه و، دهردى كارييه

بەرا و تەگبیری، پیاوانی دەربار
پووبارە گەورە، بۆ نایەتە بار..
پووبارە گەورە، دۆستی درەخت و
پۆبۆاری ماندوو، کیتلگە و ماسییە
کە نارەکانی، جی ژوانن لەبۆ
دڵدارانی شار.

چ رابەردارە و

چۆن دەبی پاشا، پری کا لە ژار؟
بۆ ئەو مەلانی، عەزەتین بۆ ئاو
چۆن دەبی داکن، تۆری قوڵفەداو؟
پووبارە گەورە، سالانی سالە
جۆگە و ئاوبارە، لی هەلەدەگیری و
بەدەرەس نایە

پووبارە گەورە،

نرخى مرۆفی دڵداری لایە

بەفرمانی شا

چۆن زەوت دەکا، لەو دڵدارانە، سێبەر و سایە؟

ئیمە ژیانى، جاویدانیمان، بۆ پووبار دەوی

بۆیە پادشا، هەر هەولێ بدا، رەنجی بەبایە!

حیکایەتخوان:

گەلی دۆست و برادەران

کاری سەخت و، نەرکی گران

کەوتە ئەستۆی گەلی هەژار

جووتيار دوستى نەدەچۈۋە كار
چونكى بەچاكي دەيزانى
ئەۋ پۈژەيە سەربگىرى
ئيتىر ئاۋى ئاۋاسايى
نەگاتە باخ و بىستانى
گارد و سەرباز
سەرىپچىيان، لە ھەر كەسى، بىينىايە
دەيانھىنايە گىروگاز
نېچىرەۋان، سەرگەرمى نانەۋەى داۋ بوون
بازرگانان بۆ ھىنانى ژارەماسى
چاۋەچاۋ بوون
خەلكى ولات، سەر تا بەخوار
لە ھۆبە و زۆمى خىلەۋە
تا بەدەربار
دەمەتەقىيى پۈژانەيان
ھاتبوۋە سەر
باسى ياخىبوۋنى پروبار
پۈژىكيان پاشا و راۋىژكار
بۆ دىتنى بەربەستەكە
چۈنە سەر كار
پاشا ھەر گەيشتە ئەۋى
ويستى چاۋى
بە بەربەستەكە بگەۋى

کاتیک دیتی، بهست له چەند لاوه شکاوه
پاشا راسا و چەند هەنگاوێک
له جێی خۆی کشایه دواوه!

پاشا:

(به دیمەنی بەر بەستی رووخاو توورە دەبێ)
له گەڵ تۆمه سەرۆکی گارد
سەرۆکی گارد هەر ئێستا که
ئەندامانی ئەنجوومەن و
وهستا باشیم بۆ پەیدا که!

سەرۆکی گارد:

فەرمان فەرمانی پاشایه
فەرمانی پاشام پەوايه!
(ئەندامانی ئەنجوومەن، که ئەرکی راپەراندنی بەر بەسته که بیان پێ
سپێردرابوو، دهگه نه جێ. ساڵو له پادشای توورە ده کهن و هەریه که
پاکانه بۆ خۆی دهکات.)

بازرگان:

کاروانی دوور
که چوو بوو بۆ ژاره ماسی
گه رایه وه ئەمدیو سنوور

نیچیره وان:

بۆ ژار تیکردنی رووبار
هه موو ئامادهین دهست به کار
به لām لافاو له سهر دا دێ و بوار نادا
دهیفرینێ سهر به ره خووار

بۆ مەسەلەى تۆر و پىداو
هەرچى كۆششېكىمان دەگرد
بېھوودە بوو
رووبار لەگەل خۆيدا دەبىرد
وہستاباشى:

پادشای، راوہستاو
باش وہستای، پرۆژەم
پىم بلین، فرمانتان، بەچىيە، ئامادەم!
پاشا:

برپيار وابوو
ئىستا بەر بەست تەواو بووبى
بىدەنگ بووبى ھاژە و خورە
تۆ نازانى چەند دلم لە رووبار پرە؟
دەبىنم بەر بەست شكاوہ
ھاژە و كەفچەرىنى رووبار
وہك خۆى ماوہ
بۆيە تەواو
قىنم لە ئىوہ ھەلساوہ!
وہستاباشى:

با پاشام، گوئى بگرئ
راوئىژم، وەر بگرئ،
چى ھىزى، دنيايە، بۆ رووبار، تەرخان بئ
ھىشتا ھەر، ناتوانئ و، لە ھەقى، ئەو نايە

پووبار به سىلاوى بارانى بهارى
پووبار به بهفرى قهد نىسارى
نمونهى، نهمرى و، ژيانه
رهمزى كۆلنه دانه!
پادشام، نه توږ و، نه داو و، نه بهستى
ناتوانن، له پووبار
زهوت بكهن، سه بهستى!
حيكايه تخوان:

له وده مه دا
هه ور زكى دادايه سه ر لووتكه ي چيا
باران داى دا سه به كلاوه
به تافه تاف به فراو به ره و داو پين خزا
كاريز و شيو و جو بيار
سه ريان هه لگرت، سه ر به ره و خوار
بو كۆمه ككردنى پووبار
له و هه را و هه نكامه يه دا
گاردى، يه ك به خوى بانگى كرد:
گارد:

فريا كهون، خوږ رزگار كهن
هوروژمى پووباره گوره
به ته واوى
به سته كه ي برد!
پاويژكار:

چهند دژواره، چهند دژواره!

وای لهم ههرا و ههنگامهیه و
 ئای لهم لافاوه زۆرداره!
 هاوار له خۆم، چ رووباریکی
 سههرهپۆ و چ کهشیکی نالهباره
 ههموو لهگهڵ مندا بلێن
 با نغزو بێ ئەم رووباره!
 «خهڵکهکه دهبنه دوو بهش، گارد، نیچیرهوان، بازرگان، لهگهڵ
 پاشادان و ههنگاو ههنگاو دینه دواوه.. ئەوی دهمینیتتهوه دهچنه پال
 کۆرس و ههنگاو ههنگاو دینه پیشی. هیلین و لاوهند له پیزی
 پیشهوهی خهڵکهکهدان.»

کۆرس:

درک ههرحهنده وهک نهشتهر تیژ بێ
 له کوێ دهتوانی بگری بهری خۆر
 پاشای ولاتیش مهیلی لهسهه بێ
 رووباره گهوره بهند نابێ بهزۆر
 ئاوی چۆمهکان بۆ خاوهن شکۆ
 قهتیس ناگرین به پالپهستۆ
 پاشا دزیوه، رهنگ و رووخساری
 ئادهمزادی له روو بپاوه
 ههه پێیهک بگری بۆ شاردنهوهی
 خهیاالی خاوه

حیکایهتخوان:

ئێوهم نهمرن،

لهو رۆژهوه، بهرهی پاشا

که وتوونه ته پاشه کشی

له وړوژه وه بهرکه ی تر

ههنگاو ههنگاو

دینه پيشی

به قه د گولاله ی له دهستان

به قه د ئه ستیره ی له ئاسمان

به قه د داری له دارستان،

سالو بی له ئیوه ی گویدیر

چه پکی گول و چه پکی نیرگز

مه رگتان نه بینم هه رگیزاوه رگیز.

تیبینی: ئه م ده قه کاریگری (دۆتمیری دزیو) ی ک. م. فالوی له سه ره.

بروانه: مه لی ئاوات، سی شانۆگری، وه رگی پانی، محه مه دفه ریق

حه سن، ده زگای ئاراس، ۲۰۰۲.

ئاماژه یه ک: لی ره دا ده قه که دوو دیمه نی نویی زیاد کردوه: (دیمه نیک له چی

ژوان و ئاهه نگیک).

سەفەر ژيانە

ئەم ناوئىشانەنى سەرەوۈ قىسەنى نووسەرى دانىماركى (ھانس كرىستيان ئەندەرسن ۱۸۰۵-۱۸۷۵)ە، كە خۇيان كورتىيان كىرەتەوۈ ۋە ھەردەم بە شانازىيەوۈ بە (ھۆ. سى. ئەنەس) ناۋى دىن. ناۋىراۋ لەوۈ ناسراۋترە من لىرەدا بەخوئىنەرى بىناسىنم. بەرھەمەكانى بۆ پىتر لە (۱۰) زمان ۋەركىپىرداۋە. ئەو نووسەرىك بوو زۆر ۋازى لە گەشت ۋە گەران بوو. لە سالانى (۱۸۴۰-۱۸۴۱)دا سەفەرى ئەستەمبۆلى كىرەوۈ، كە ئەوسا پىتەختى دەۋلەتى عوسمانى بوو. پاشان ئىسپانىيا گەراۋە ۋە ۋىوۈ روۋى كىرەوۈتە (جبل طارق) ۋە ئوچا پەرىۋەتەوۈ بەرى ئەفرىقىيا ۋە لە شارى (تەنجە) ماۋەيەك ماۋەتەوۈ، كە خەلكەكەى تىكەل بوون لە مسولمان ۋە مووسايى ۋە كەمايەتتەك لە كرىستيان. (ھۆ سى ئەنەس) زۆر ئەم شارە پەسند دەدات ۋە دخۋازى ئەگەر تەمەن باقى بى، جارىكى تر سەرى بداتەوۈ. ۋەلى ئىمە لىرەدا تەنبا باسى سەفەر ناكەپن بگرە لەبارەى سەفەرەكانىش دەنووسىنەوۈ. لە دۆخى ۋەھادا دەكرى ناۋى سەفەرنامەى لى بىن. داخۇ ئەو (نامە)يە چىيە كە سەفەر لە خۇيدا ھەلى كرتوۈ؟ سەفەرىش بۆ زۆر مەبەست بەرى دەخرىت. دەكرى، بۆ نمونە سەفەرى حەج بى. واتە مەبەستىكى ئۆلى لەپشتەوۈ بىت. يان دەشى سەفەرى گەشتوگوزار بىت ۋە خۇمان ھەلمان بۇاردىت.

ھەر گەشتىك بگرىت، ئەگەرچى لە خۇيدا ئەزمونىكى نوپىيە، سەرەۋىيەكىشە، بەتايىبەت ئەگەر بۆ شوپنە بە كىشە ۋە ئالۇزەكانى جىهان بىت. ۋەك رۇژنامەنووسان كىرەوۋىانە بە پىشە. تاكو لەۋىوۈ ھەۋالەكانى

شهر و مملانییه کان بۆ دنیا بگویننهوه. لهوانهیه سهفه ر بۆ جییهکی نهگونجاو و له کاتیکی نهگونجاویشدا بیت. وهلی ئەگەر بهپێ رینۆینییهکانی ئاینی بودا بیت، «ئەوهی دنیا نهگه رپێ بهختیار نابیت» گهشت، کۆچ، کۆچه لکۆچ، رهو، سه رهه لگرتن.. هه ریه که یان واتای خۆی ههیه و هه مووشیان هه ر سه فه رن. کۆچ وهک له کتیبی (ته رخی جاف) دا هاتوه، به لای خپلی گه ریاوهوه (یه کسانه به ئازادی!).

ئەزموونی سه فه ر، بۆی ههیه له بنه رته وه دید و بۆچوونی رپبوار له مه ر ئەو ولاتانهی که سه ردانی دهکات بگۆرێ. چونکه ئهوی رپبوار، یان گه شتیار به چاوی خۆی و له نزیکه وه دیاردهکان دهبینی، نهک له دهستی دووه مه وه و بۆیان گه رپابته وه. بیا واننشینهکان کاتی به سه فه ر دهچن، بۆ یه که م جار و له نزیکه وه کپوی بلندی سه ره به ته م و به فرگرتوو دهبینن، به دیارییه وه ئەوق دهبن و ده چه په سین.

«سه فه ر له تۆ قه ده غه یه / سه فه ر بۆ دپهات قه ده غه یه» «هامشۆکردن قه ده غه یه / یمنع التجول» ئەمانه بریاری ده سه لاته له دوا ی یه که کانی ولاتی عیراق بوون، بۆ زۆرینهی هاو نیشتمانیانی خۆی. ئەوان ده یانویست ده ست و پای مرۆفی ژیر سایه ی خۆیان به سه تن و له نپو چوار دیواری ماله که ی خۆیدا قه تیبسی بکن. مرۆفیش له ئەزه له وه وهک گیاندارێکی ره وته نی له سه ر ئەم عه ردیوو مه خو لقاوه، که چی ئەوانی فه رمانزه وا به تۆپزی به سه ر تاکی ئەم ولاته یاندا سه پانده بوو، له زید و شاره که ی خۆی دوور نه که وپته وه. له نیوان شاری سلیمانی و که رکوکدا، بۆ پشکنین نزیکه ی ده جار رپبواریان ده وه ستاند. پرسیا ری ناسنامه یان لی ده کرد و له سه رومپلی ورد ده بوونه وه. وهک ئەوهی، تۆی رپبوار دزیت لی کردبن، جه سه ته و جانتهای سه فه ره که تیان به وردی ده پشکنی. له دۆخی وه هایشدا مرۆف ده بوو به کۆتری بالشکاو.

تۆچه ندىش ھەولت بىدایە، ھېشتا گوزە نامەت (پاسپۆرت) بۆ دەرنە دەھات. ئەو دەفتەرە گچكە يەت لى دەبووھ لۆتۆيەكى چەند ملیۆن دۆلاری و شەوانە خەونت پتوھ دەبىنى. پىم وایە مرۆفۇ بى پاسپۆرت، مافى ھاوولتیبوونى لى زەوت كراوھ، كۆت و زنجیر و بەكۆیلە كراوھ. چونكە بەسەرىدا سەپاوھ گىردەنشین لە مالاكەیدا بكەویت و چاوەروانى دوا سەفەرى تەمەن بیت كە دەكاتە مەرگا!

تۆ بلىی (مەقامى سەفەر) كە ھەوايەكى خەمناكى ھەيە و بە دەقەرى سلیمانى تايبەتە، دەرھاويشتەى ئەو بارودۆخە ناجۆرە نەبیت، كە لە میژوودا بە (سەفەر بەر) ناسراوھ، كاتیک سوپای عوسمانى ھاوولتیبانى بىندەستى خۆی وەك میگل بۆ بەرەكانى شەر دەدايە بەر و ئیتر نەدەگەر انەوھ؟ كەسوكارىش ھەر فریای ئەوھ دەكەوتن گۆزەيەك ئاوى بە شویتندا قلیپ بكەنەوھ و ئایەتەلكورسىی بەدوادا بنیترن، بەلكو خوا لەوھى بیپاریزی، ئەودەمە، لە تافى سەفەردا خوتوورەى خراب بە دلێاندا ھاتووھ. تا ئیستایش وەك لە مەقامى سەفەردا ھاتووھ، بە خەمبارى و بى ھیوايیبەوھ باسى سەفەر دەكرى، چونكە ئەودەمە ئومیدی گەر انەوھى خۆشەويستان زۆر كز بووھ. وەك دەلین (دیدار و ئاخىرەت بوون!) بەو ھیوايەى، ئەوانى بەئاردى نىو درك بوو، لەوھ دنیا بەیەكتر شاد و شوكر ببنەوھ.

گۆرانى شاعیریش، ھەلۆھدای سەفەر بوو. ئەو گەیشتووھتە كەنارەكانى دەریای سپى ناوھراست و سەردەمىك لە (ئىستگەى رادیۆى ھەيفا) كارى كردووھ. لە دوا ساتەكانى تەمەنىدا بۆ چارەسەر، رووى لە یەكەتیی سؤفیەتیش كرد. ئەى ئەوھ نىبە درىژترین شیعرى ئەو «گەشتى قەرەداغ و گەشتى ھەورامان» ن. تۆ ھەروا لە نىوھەرۆكى ئەم دوو شیعەرە بىر وانە و بزائە لەو دوو گەشتەدا چ خۆشییەك بە رۆحى پارا و ھەلۆھدای ئەو شاعیرە بۆ كەشفكردى جوانى و نەپنەيەكانى سىروشت گەیشتووھ و چلۆن كارىزى

شيعرى بهو سەفەرەنە ژياووتەوہ. سەفەرى نالى و حاجييش سەرھەلگرتنى
بى گەرەنەوہ بوون.

لە جيهانى ھەقايەتدا سەفەرەکان ئەگەرچى ئەفسانەيىن و بۆ جيگە
ناديار و نامەلوفن، بەلام پرن لە رووداوى كتوپر و ئەفسوناوى. گياندارى
خورافييان تىكەل دەبیت و رووداوى چاوەرواننەكراويان دینە رى و كەسانى
نوئى دەبنە ھاوړى و ھاوكاريان. خودى سەفەرەكانيش ئەفسانەيى بەرپوہ
چوون. گا بەسەر پشتى ئاسكەكیوى شاخدار و گا بەسەر پشتى ئەسپى
سپى چاوكووژكەيىي باآدەرەوہ، ياخۆ بەسەر پشتى ديۆوہ، كاتى لە پر،
لەنيۆ كوپەيەكدا لە بنكى دەرياوہ بە قولاپى ماسيگرىكى ھەژارى بيچارەوہ
دەبیت و سەرئادەكەوئ و ئىدى (لە پرى ماسيگرى كردوہ بە كورئ).
بەرەو دنيايەكى نرتونويى پەي پینەبراو فراندوويەتى و لە چاوئروكاندنكىدا
گەياندوويەتییە جی مەبەست. بى ئەوہى گۆرانی كەشووہوا، زمان و
كولتور و داوونەريتەكان ھیندەى نووكە دەرزىبەك كيشەى بۆ دروست
كردبیت. بەرمالى، يان قالیچەى فریویش سەفەرە دوورەكانى نزيك
كردووتەوہ.

زۆرجار، سەفەر بۆ ولاتىك يان شارىكى ئەفسانەيىيە و كەوتوووتە بنكى
دەرياوہ، بى ئەوہى ھەناسەدان لەنيۆ قولايىي دەريادا، بۆ قارەمانانى ئەو
ئەفسانەيە بوويت بە ئاستەنگ. ئىدى ئىمەى گويدير يان خوینەرى
ئەفسانەى گۆرينيش ھەستمان راگرتووہ و بەسەر بالى خەيالەوہ،
كەوتووینەتە تەك قارەمانى ئەم ئەفسانانە و چيژى زۆریشمان لەم سەفەرەنە
وەرگرتووہ.

سەفەرەكەى گلگاميش

گلگاميش، يەكێكە لە ھەرە كوئنترين داستانە ئەفسانەيىيەكان لەنيۆ
كەلەپوورى مرقايەتيدا. لەسەر تاتى قورين بە پیتی بزمارى ھەلگۆلراوہ،

يان نووسراوه. گلگاميش خۆى سى بهشى له خواوهنده و بهشيكى له مروّفه. كاتى به بهرچاويهوه (ئەنكىدۆ)ى برادەرى دەمرى، ئىدى ئەو بەرگى پادشاهى فريخ دەدات و كهولى گيانداران دەپۆشيت و بهشوين نەمريدا سەفەرى دوور و دريژى رپى هات و نەهات دەگریتە بەر. ئەگەرچى بههۆى (ئۆتۆناپشتم)هوه، له بنكى دەريادا گياى نەمرى دەدۆزیتەوه. ئەو گيايهى، هەر كهسيك لپى بخوات جوان دەپیتەوه.. بەلام كاتيك له رووباريكدا مهله دەكات، مار فرسهتى لپى دپنيت و گيايهكهى لپى دەدزى. ئىدى گلگاميش نكوئاميد دەگەرپیتەوه (ئۆرۆك)ى پايتهخت. كهواته يهكهمين سەفەرى ئەفسانهيى، بۆ بەدەستهپنانى نەمرى بووه.

له رووى ناچارىيهوه، كهسانى رووناكبير، سەركرده و پەيامبەرانيش كۆچيان هاتووته بەر و مى رپى غەريبيان گرتووه. ئەوانه خاوهنى پەيام، هزر و زانستىيهكى وهها بوون، پيش سەردەمهكهى خۆيان كهوتوون و بەدحاليبوونى كوشنده له نيوان ئەوان و هاوولاتيياندا، يان له نيوان ئەوان و فەرمانرەواى سەردەمهكهياندا چى بووه. ئەوانه، ئەو زانا و نووسەر و پەيامبەرانه بوون، كه وهك پيويست له زىدى خۆيان رپز لپنراو و گوئ ليگيراو نەبوون. بۆيه بەناچارى سەرى خۆيان هەلگرتووه و دوور له ولاتى خۆيان هونەر و تواناى خۆيان سەلماندووه، بهو ئوميدەى له دوارپۆژدا بەسەر فەرشى سووردا بگەرپينهوه زىدى خۆيان.

زۆر سەفەرىش هەيه به نيازى پەرينهوهيه له ئاشووب و سەركوت و مەرگى لهسەرخۆى رۆهلات. پەرينهوهيه بۆ بەرى ئەوبەر، كه لهوئى ژيان بههەموو و اتاكانيهوه ئامادهيه. يان سەفەر برپيتيه له كۆچکردن بەشوين زانست و زانياريدا.. جارى وايش هەيه كۆچ له خۆيدا به سەبارەتى راونانى تاكهكانهوهيه لهسەر پرسى ئەويتى (ناسنامه).. ئيتر تاك لهوبەر، له تاراوگه، له سنوورى گيتۆيهكدا، بهو نيازەى لهنگەرى ئەويتى شپوئندراوى

سهیرانیک بوو، به پئیان دهچووین. تا دهمه وئیواره له گوی ئه م چه مه ده ماینه وه، که له هه رهتی خۆیدا بوو، تافی دههات.

کاتی مامۆستا یه که م سه فه ری (له فه رده اخوا وه بۆ سلیمانی) به ئۆتۆمۆبیل پئی له بهر کردین من هیشتا (سلیمانی) م نه دیوو. ئیتر سه فه ر له بهر کردن له سلیمانییه وه بۆ به غدا به ئۆتۆمۆبیل، ئه وجا له کهرکوکه وه بۆ به غدا به شه مه نده فه ر ده ست پئی کرد... به وینه ی تووتی ناوی ده یان شار و شارهدی و ویستگه ی قه تارم له بهر بوو، بی ئه وه ی بۆ ته نیا ساتیکیش هیچ کامیکیانم بینیبی؛ یان شه مه نده فه رم بینیبیت. گوایه به خیری ئه م سه فه رانه وانه ی (جوگرافیا) بوو. که چی سمیل لئ روا و بوویشم به پیاو، هیشتا هه ر رۆژی له رۆژان بۆم نه لوا، هیله سووره کانی نه خشه ی ولاتی عیراق به زینم.

تا له (نیسانی ۱۹۹۱) ریژی می به عس، نزیکه ی هه موو کوردی باشووری کوردستانی ناچار به رهو کرد. به لام چلۆن رهویک؟ که سیک ئومیدی گه رانه وه ی له خه یالیشدا نه ما بوو. به ندهش به خۆم و ژن و منداله وه له خیه ته گه یه کدا به ناوی (خیه ته گه ی دووه می ئیمام خومه ینی) له دم ریگه ی (بانه سه قز)، له بن چادرکی سپی گچکه دا، که له نیو قور و چلپاودا هه لدرابوو خۆمان دۆزییه وه. ئه م کۆچره وه یان سی چوار مانگیکی خایاند.

زۆریکیش له وانه ی هه لوه دای سه فه رن، که سانی ماندووی جهسته و میشکن. خه لکی شاره جه نجاله به نرکه و ناله و ژاوه ژاوه کانه. ئه و شارانه ی فره ئۆل و فره که مایه تین و شه و و رۆژیان چوونیه که. ئه وانه سال دوازه ی مانگ به دوا ی ژیاندا ده ره تین و راده کهن. بۆیه ئه وان له دووی ده روویه ک ده گه رپن تا کو ئه یکیان تی برژی. به تابه تی له پشوو ی هاوینه ی خۆیاندا، گه ره کیانه بریک خۆیان تازه بکه نه وه و گو رپکیان تی برژیته وه. ئه وان روو له و شوینانه ده کهن که هیمن؛ که شه وه وایان بریک گه رمه و سروشتی رازاوه یان هه یه، تا کو له وینده ری قه ره بووی سالیک ره تاندنی نیو

هاریهاری مهکینه و ژاوهژاوی شهقام بکه نه وه. لهوئ له نیو ملی که ناری ده ریادا پشوویهک بدن و یه کته خته لئی راکشیدن و به شی سالیکی (دی قیتامین) له بن پیستیاندا ئەمبار کهن. مه له بکهن و وینه ی یادگاری بگرن و دنیای بهرین ببینن.

گهشت و رووداویکی شه ماوهر

قوتایی قوئاغی سه رهتایی بووم. هاوینیک له گه ل باوکمدا به پتیا ن له شارهدیتی قهره داغوه بو (قازانقایه) ی زیدی هه ردووکمان چووینه وه. وه لئ ری ئەوهنده هه وراز و نشیوی تی کهوت من به ته واوی شه کهت بو بووم. لهوئ هه ریوارهی لی هات تلیسامه وه و خه وم لی کهوت. لهوئ شه وانه گویم له لوورهی گورگ و باقی چه قه ل و وره وری ره وینه وه ی شه وانه ی میگه لی دی و ته قهی گورگره وین ده بوو.

سه فهر شکاندی روئینی وشکی ژیا نه که سالانیکه خده مان پتوه گر تووه. تو ئەگه ر بو ولاتیکی بیانی سه فهر بکه ی، ئەوا یه که م کو سپیک که به ره وروت ده بیته وه، زمانه. زوړیک له ئەوروپاییه کان زمانی ئینگلیزی ده زانن، که ده کری بلین، بووته زمانیکی ناوکویی بو تیگه بشتن. زوړیکیشیا ن بهر له وه ی سه فهر بکهن خولیکی تایبهت بو فیربوونی شتیک له زمانی ئەو ولاته ده بینن، که سه فهری بو ده کهن. لای ئەوان بو فیربوون، ته مه ن کیشه یه که نییه، ئاساییه ئەگه ر هفتا سالییه که له خولی زمانی ئیتالیاییدا له سه مریک، له پال لاویدکا دانیشتبیت. ریژه یه کی زوړی ئەوانه ی وا هه موو وه ریکی سال سه فهر ده کهن خانه نشینه کانن، چونکه ئەوان چیی تر وابهسته ی کار و فرمان نین. بویه ئەو کاتانه هه لده بیژیرن که بلیتی فرۆکه هه زانه. واته مه رج نییه ئەوان هه ر له هاویندا سه فهر بکهن.

زمانی جهسته ش بو خوئی زوړ گرینگه، کاتیک جووله ی دهسته کانت ده بنه وشه و رسته. زمانی جهسته جیهانییه و گه لیک جاران له سه فهر دا فریات

دهکهوئ. زمانی جهسته له نئو توخمی مرؤفدا هاوبه شه. رهنگه ئەکتەرەکانی شانۆ و سینەما لەم پرووه به ختەوهر بن، کاتی زمانی ولاتی خانەخوئ نازانن و سەفەریشی بۆ دهکەن.

له تافی سەفەردا، هەندیک هەستی وروژاوی ناخ هەیه مرؤف ناتوانئ هەروا به ئاسانی بیانخانه نئو چوارچێوهی رستهوه. سەیره، زمان بۆ نووسەر وهک هەویره. دهتوانئ چ شکلیکی بوئ لئی دروست بکات. به لام سەبارت بهو هەسته وروژاوانهئ له سەفەری جییه غەریبهکاندا چئ دەبن، به ئاسانی به وشه گوزارشتیان لئ ناکرئت.

له سەمتی سەفەردا تووشت به تووشی دهیان کهسهوه دهبئ، که له بنی دنیاوه هاتوون. ئەگەرچی وهک ئینسانی سەر به دوو نهتهوهی بهیهک نامۆن، به لام له هەناسهیهکدا شووره و پرده دەر وونیهکانی نئوانتان، هەرەس دین و دهتوئنهوه. تۆ دهشی به زمانی ناوکۆیی له گەلیاندا بکهوئته گفتوگو و پیکهوه بخۆنهوه و دانسیش بکهن. له سەفەردا، جیاوازیی رهگەز، رهنگ و ئۆل نابنه له مپەر. له تافی سەفەردا هەموومان به راستی ئینسانین. له دۆخی وه هادا مرؤف له ناخوه هەست به بهختیاریهکی له راده به دەر دهکات و به درێژایی ئەو ساله چەندیش ماندوو بووبئت و چرووسابئ، هەموویت له بیر دهچئتهوه. دهبئتهوه به مرؤفیکي فریسک و بیخەم. به وزه و تهحهمول و بزهی سەرلیو و سادەیی بارگای دهبئتهوه.

دهسا ته مەنی مرؤفیش له خۆیدا سەفەرێکه. هەیه لهو سەفەردا خیر دئته رئ، هەیشه درکودال و کوئسپ. یان هەر به جارئ رئ ویل دهکات، وهک گۆران له شیعرئ (بۆ هیوای کورم) دا دهلئ:

هەیه وهک من به سەر درکا ئەنئ هەنگای کوئرانه

هەیه هی وایش که فەرشی ژیریی ئاوریشمی گولزاره

هەر جارێک باسی سەفەر و گەشتوگوزار دئنه پئشی، من به سەر هاتیکي

شهر ماوهرم بیر دهکه ویتته وه. به تایبته ئیستا که بۆ خۆم جاروباره سهره لدهگرم و سه فهری دور دهکه م. له نزیکه وه ئه و ولاتانه ده بینم، که له میژه لی راهاتوون میوان و گه ریده روویان تی بکات. ناگام لیه چه ند به ته نگ میوانه وه ن و چلۆن دلایان راده گرن. ئه وان له خه لکانی شوینانی تر، که شوینی گه شتیاری نین و سه فه ریان بۆ ناکرئی، گه لیک روو خو شتر و کراوهرن. گیانی یارمه تی یان به رانه ر به نه ناس پتر تیدایه. کۆمه لایه تیت ریش. بی ئه وه ی میژوویه کی هاو به شت له گه لیاندا هه بووی، ده سته پی شخه ری ده که ن و له گه لندا ده که ونه قسه، گه لی جار ان بی ئه وه ی لیشان تی بگه ی، تۆیش به ده میانه وه ده خنیتته وه و سه ری ره زامه ندییان بۆ ده له قینی. وه لی ئه گه ر پر سیاریان لی کردی، ئه و به ئینگلیزیه کی تیکشکاو، به داوای لیبوور دنه وه پتیا ن ده لئی، ببوره به ریز، من گه شتیارم، یان بمبووره لیت حاللی نابم. وه لی ئه وان ریزت لی دنین و ریزگرتنی بیانی لای ئه وان بووه به به شیک له کولتووریان. چونکه ئه و گه شتیارانه به نیازی گه ران و له بهر خاتری جوانی و هه وای خو ش و میواندۆستییه که ی، ئه و ولاته یان هه لباردوه و خیریشیان بۆ هیناون.

ئهمه ی وا لیره دا ده یگێرمه وه و له خو مان پرووی داوه، به و واتایه نییه گوایه خه لکی هه له بجه میواندۆست نین. گرینگ ئه وه، ئهمه ی ده یگێرمه وه، له شاریکی زیده نازیزی کوردستان پرووی داوه. شیمان هه یه له شاری تری کوردستانیش شتی وا پرووی دابیت، به تایبته ئه وده مه هوشیاری خه لک له م ئاسته ی ئیستادا نه بوو. وه لی من، که له وده مه دا له وئی ژیاوم، ئهمه یانم به چاوی خو م دیوه، بۆیه لیره دا وه ک نمونه ده یگێرمه وه. دلنیا به له هه ر شاریکی تریشم دیتبا هه ر وه ک خو ی ده مگێرایه وه.

هاوینه روژیکی په نجابه کانی سه ده ی رابردو بوو. ئه وده مه هه له بجه له هه ر هتی جوانی خویدا بوو. له پر له بهر ده روازه ی مزگه وتی پاشادا، سی

گهشتیاری بیانی دهرکه وتن. له و گوزهردها ههندي دوکانی په پووت هه بوون له بابتهی دارتاشی، ئاسنگه ری و به قالی وشکه. وهلی به هه موویان بایی دووسه دیناری ئه و حه له که لوپه لیان تیدا نه بوو. ئه وهی له ویدا سه رنجکیش بوویت، دوکانداریک بوو به ناوی (قهته چهته). من نازانم (قهته) کورتکراو، یان سووکه له ناوی، چ ناویکه، وهلی هه موومان واتای (چهته) ده زانین. ده یانوت ئه م قهته چهته یه، ژنیکی زیده ئازا بووه و سه رده مانیک له حکومتهی پاشایه تی ئیران یاخی بووه. دواترئ ده ستبهرداری ژبانی چۆل و ههرد بووه. چه کی داناوه و له هه له بجه گیرساوته وه. قهته چهته هه موو کات جلکی پیانوهی ده پووشی. ته نکه موو له رووی پروا بوو. ته مه نیم به سه روو چل سال مه زنده ده کرد. له پال دهرگه ی مزگه وتی پاشادا دوکانیکی په پووتی به قالی هه بوو. له و پژگاره دا، ژنیک دوکانداری بکر دایه، نیشانه ی ئه وه بوو، که ئه و سه ره سته و چاو له ده ستی باوک و برا و میترد نییه. تو هه روا بیهینه پیش چاوی خوئ. له په نجاکانی سه ده ی رابردوودا ژنیک به بهرگی پیانوهه دوکاندار بوویت! ئه م دیارده یه، بو ئه و سه رده مه زور بوو. ئاسمان کو له که ی ده ویست.

سی گه ری ده که دوو کو ره لوی تا ده ست هه لبری که له گه تی پرچ زهرد و چاوشین بوون. کیژیکی هاوته مه نی خو یان له ته کدا بوو، وهک مانگ دهرده وشا. له و گوزهردها خاویان کرده وه و له دهر و به ری خو یان راده مان، به تاییه ت له قهته چهته .. وهلی ئه وه نده م زانی منداله ورتکه تی یان مرووکان. وهک له پر ره وه یه ک به رازیان له نئو شاردا بینیبیت چه په سابوون. نه خیر دیتم وا ته ماته یان تی ده گرن. تا ده هات ئاپو رای می رمندا لانیس زیادی ده کرد. ته ماته بارانیس به چری به رده وام بوو. نه مزانی ئه وانه چلۆن پرکیشیی ئه م کاره یان کرد؟ پیده چوو هان درابن. جیی وتنه که چه که قو لی رووت بوو، ته نوو ره ی له به ردا بوو!

له حهشمه تدا، له لای خۆمه وه وهک میرمندا لیک، وهختابوو بيم به دلۆپه ئاویک و بهزه ویدا رۆچم. داخ له وهدا بوو، نه کهسیک به مندالاندها هه لشاخا و نه پۆلیسیک له ناوهدا ئاماده بوو تا دووریا بختاوه. گه ریدهکانیش تۆزقالیک، لیل نه بوون. وهک نه بایا دیبێ و نه باران. به بن ته ماتهی تهزه کۆت داباریودا خامۆش رتیان دهکرد. نه لیان هه لگه رانه وه و نه قسه یان پێ وتن و نه بیزاریشیان ده بری. ئه وهنده هه بوو له روویاندا تووره بی دهخویندرا یه وه. داخو ئه وه گه شتیارانه، ئه گه ر پۆژنامه نووس، یا ن نووسه ر بوویتن، چلۆن وینه ی ئیمه ی کوردیا ن کیشابی؟

که شوه وه وای سه فه ر و سه ر رۆ بی

هه رکه به نیازی سه فه ر، هه نگا ومان هه له ئینا یه وه و بریک له ماله کانی خۆمان دوور که وتینه وه، ئیدی ههستیکی نوپی شاد تیمان ده نالیت و ئه م ههسته سه ر به دا خانه کانی له شماندا ده کات. وا ههست ده کهین ئیتر له کۆت و بهندی کولتور و داوونه ریته کۆن و سواوه ناجۆره کان، که سالانیکه له گه ر دمان، له دهست و پامان ئالوه و بی به زه ییانه ده مان چر ووسی، رزگارمان بووه. له وێ، له و جیه نوئییه ی وا به شادییه وه سه فه ری بۆ ده کهین ئازادانه، بی په رده و له مپه ری دهروونی، له گه ل ئه وانی تر دا، که سه ر به گه لیک ترن و به زمانیکی تر ده دوین، پشینه و میژووی هاوبهش و سه روسا ختمان له گه لیاندا نه بووه، ده که وینه مامه له و ده مه ته قی.

مرۆفی رۆه لاتی، له که شی وه هادا ده بیته خاوه نی جۆره جور ئه تیکی ئه ده بی و کۆمه لایه تی ئه وتۆ که پیشتر له ولاتی خۆیدا به خۆیه وه نه بیینیوه. بۆیه ههست به خۆشییه کی له راده به در ده کات، کاتی ده بینیت له پرتکا جووتیک با لی لێ رواوه و له زۆریک له کۆت و بهنده کانی کولتور، که نابه دل، به تۆزی و له ترسی چاوهیلی زیتی خیل پهیره وی کردوون ده ریازی بووه. چیی تر (عهیبه حه یامان چوو) به سه ر زا ریدا نایه .. (ت. س. ئه لیوت)

دهلئیت: «سه‌فەر بکه‌ن.. برۆن ئه‌ی گه‌شتیاره‌کان.. ئیوه ئیستا هه‌مان ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌ستپێکی گه‌شته‌که‌ نین.»

ته‌واوی ئه‌و کۆت و به‌نده به‌ناو ئه‌خلاقیه‌انه‌ی، که‌ که‌س پێ نازانی له‌ که‌یه‌که‌وه هه‌ن و نابهدل په‌یره‌ویان ده‌که‌ین، له‌ هه‌ناسه‌یه‌که‌دا ده‌بن به‌ وه‌هم و نامپن. له‌ راستیشدا، ته‌واوی ئه‌و (ده‌بی و نابیی) یانه‌ دوور بوون له‌ واتای ئه‌خلاق و مۆرالی راستینه‌وه. بگره‌ ئه‌وانه‌ ته‌نیا شتگه‌لیک بوون خوومان پێوه‌ گرتبوون. باشه‌ ئه‌گه‌ر گه‌رمای هاوین، زۆرت بۆ به‌یخت و پانتۆلی کورت له‌ پێ بکه‌یت، ئه‌مه‌ چ بۆ مۆرالییه‌کی تێدایه‌؟ یان ئه‌گه‌ر بۆ پاراستنی چاوه‌کانت چاویلکه‌ی دژه‌ خۆر له‌ چاوه‌ بکه‌یت، بۆچی به‌ به‌دره‌وشتی بۆت حساب بکه‌یت؟ له‌ راستیدا ئه‌م له‌مه‌رانه‌ نه‌ ره‌وشته‌ به‌رزین و نه‌ مۆرالیپاریزی، بگره‌ وه‌هم و داتاشراوی هۆشیاریی خێل و کۆمه‌لگه‌ی دواکه‌وتوون. هه‌ر ئاکاریک له‌ زبری ئێرینه‌ که‌م بکه‌ته‌وه، خێل به‌ عه‌یب و شووره‌یی له‌سه‌ر تاکه‌کانی خۆی حیسابی ده‌کات.

له‌ کولتووری گه‌شته‌کردنه‌وه، جوژه‌ ئه‌ده‌بیاتی که‌ هاتووته‌ ئاراوه، له‌ رۆئاوا دا گرینگی پێ ده‌دری و ده‌خویندریته‌وه. کاتی خۆی پادشاکانی ئه‌وروپا بودجه‌یان بۆ گه‌لیک له‌ پرووناکبیرانی لای خۆیان ده‌سته‌به‌ر کردوه و به‌ گه‌شت به‌ره‌و رۆه‌ه‌لاتیان ناردوون. ئه‌م پرووناکبیرانه‌ له‌ ته‌ک خۆیاندا گه‌شتنامه‌ی ئه‌ستور ئه‌ستوریان نووسیوه، که‌ له‌ویدا به‌ وردی باسی باری کۆمه‌لایه‌تی و پامیاری و ژیا‌ری ئه‌و هه‌ریمانیه‌یان نووسیوه و به‌ تانایدا هاتوونه‌ خوار. هه‌ندیکیان ده‌ستره‌نگین بوون، چه‌ندین که‌فالی ره‌نگییان له‌مه‌ر باری کۆمه‌لایه‌تی، ئه‌تنۆگرافی، پۆشاک و قه‌لافه‌تی شه‌روانی ئه‌و میلله‌تانه‌یان به‌ چه‌کوچۆله‌وه‌ کیشاوه، که‌ تاكو نه‌و له‌ دێرینه‌خانه‌کاندا پارێزراون و بوونه‌ته‌ به‌شیک له‌ کولتور و سامانی هونه‌ری شیوه‌کار. گه‌شتنامه‌کانیش بوون به‌ سه‌رچاوه‌ی باوه‌رپێکراو بۆ میژووی ئه‌و ولاته‌ گه‌شت بۆکراوانه‌.

تۆی گەشتیار بەزۆری بۆ شوینیک بەسەفەر دەچی، که پئی نااشنای. بۆیه سەفەر له خۆیدا جۆریکیشه له پرکیشی و سەرەرۆی. تۆ بەزۆری به فرۆکه بهگەشت دەچیت. ئەو بۆرییه فافۆنییه فریوهی له بەرزایی نزیکهی بیست هەزار پتو بهرز دەفرۆ و بەسەر هەورەوهیه. هەندیک جارن نزیکهی پینجسەد کهسی به یەکتەر نااشنای لهخۆ گرتوو. بری جارن گەرما له دەری ئەو بۆرییه فریوهدا نزیکهی پهنا تا شەست پلهی سەدی له ژیر سفرهوهیه، که چی له نیو فرۆکه کهدا له بیستەکاندایه. فرۆکه که به خیراییهکی زۆر دەفرۆ، که چی تۆی پیبواری دانیشتوو له روی بۆ ناکهیت. له گەڵ ئەوهیشدا هەردەم وەسوسەیه که له ناخووه پیت دەلێت: ئەدی ئەگەر ئیستا تووشی کیشەیه که هات، بەربوومهوه و پهراش پهراش بووم! مرۆف بۆ هەر کوئ دەچیت، هیشتا هەر ترسی مەرگ له کوئی نابیتهوه. ناوه ناوه مەرگ له بن پهردیه کی تهکنهوه، سەر دەر دینی و وهک عەزیایه که خۆی پيشانی مرۆف دەدات.

هەرچۆنیک بیت، چێژی سەفەر له بیرهوه ریدا به زیندوویی دەمینیتهوه. بارگاو بوسونهوهیه به وزهی رۆحی. وهک ئەوهیه ئاو بکهیته بن گولە سیسەوه بووهکان. رهنگیشه سەفەر، گەران و به شویندا چوون بیت به نیازی که شفکردنی هەقیقه تیک... دەشی بیژم، گەرانه به دووی ژیانکی نرت و نویدا، دوی بیزاری نیو ژیانکی چهقبهستوو. ئیمه له تافی سەفەردا زیاتر له جارن زیدی خۆمان دەناسین، کاتیک له دوورهوه دەبینین و بهم ولاته نوپیهی وا گەشتمان بۆ کردوو بهراوردی دهکهین.

هەندێ جارن گەشت بهو پاپۆره پیبواره لگره گهورانیه، که به جاریک هەشیمه تی شارۆکهیه کیان تیدا جی دەبیتهوه. ئیمه ی کورد نه بوونی دەریا، بووه به خولیا و به گرێکویرهیه که و تیمان نالاهه. بۆیه بهزۆری به رهو که ناری دەریا و دوورگه دوورەکان سەفەر دهکهین، تاکو لهوئ، له نزیکهوه سیجری

دەریا و زەریا ببینن. ئەو نیعمەتە، کە ئێمە کورد لێی بێبەشین. دەریا ئەو ڕووبەرە شینە بەجۆولە، کە دەلێی ئاویڤنەکی زەبەلاحە بۆ پەرچدانەوی تیشکی خۆر و دەدرەوشیتەو. چیا ناجوولیت، وەلی دەریا دەجوولیت و ناخیشی پرتی لە گیاندار. وەکو تر ڕووەکە بەرینترین رێگە، کە ئێمە بەسەریدا دەخزین.

تۆ ھەرگیز ناتوانی لە کەناری دەریا دابنیشیت و پشتیشی تۆ بکەیت. دەریا بە سروشت شینە، بە ئاسمانی شینیشەو پەلە ھەوری پەرش و بلاوی سپی دەبینی. نزیک بە کەنارەکانیش بەلەمی سپی بەچارۆکەئێ سپیەو، بەشەنی با دەخزین. دیمەنە و ھەمیش لە خۆیدا تابلۆیەکی دلغەکەر و شادیگەیینە. تۆ ئەگەر ھونەرمانە شێوەکاریش بیت، ناتوانی لەم رەنگانە ئارامتر و شادیگەیینتر بدۆزیتەو، بۆ ئەوی کەفاله رەنگیەکەتی پۆ بکیشی. ئەو بۆیە ناتوانی پشت بکەیتە دەریا. ھەموو کات ئەو تەلار و مالانە بەسەر دەریادا دەروان، نرخیان، یان کرێیان زیاتەر.

سەفەرنامە

لە پێشانگەکانی کتێبدا بە زۆری بەشیک بۆ (گەشتنامە) جیا کراوەتەو. کەچی لە کێژمان ئەم جۆرە ئەدەبیاتە بەرچاو ناکەوێت. پێشتر باسمان کرد، کە لە سەرەدەمی زوودا پادشاکانی ولاتانی ئەوروپا خۆیان ھانی نووسەرانیان داو بۆ گەشتکردن، بە تاییەتی بەرھو رۆھلەت. ھەر خۆشیاکان خەرجی گەشتەکانیان کیشاوە. ئەمەیشیان بەو نیازە بوو تاکو ھەمەرەنگ زانیارییان بۆ بەیننەو. ئەوسا مەرج نەبوو گەشتیار، یان گەریدە، خۆی سەربردەوی گەشتەکەئێ بەوێتەو. جار ھەبوو، ئەم کارە بەنوسەرێکی ھاوسەفەری گەریدەکە سپێردراو. ئەو وردەکاری گەشتەکەئێ بۆ ھۆنیووتەو و بە تانیدا ھاتوووتە خوار. کاتی خۆی، سوڵتانی (فاس) نووسەرێکی (کاتب) خستوووتە تەک (ئێبن بطوطە)ی گەریدە تاکو تەواوی

سەرگورشتهی گهشتهکەیی بۆ تۆمار بکات. لە جێیە لێرەدا ئاماژە بەوەیش
بەدین کە جیاوازی لە نێوان گەڕیدە و گەشتیاردا هەیە.

مەرچیش نییە گەشتنامە باس لە وردەکاریی چیا و رووبار و
پێدەشتهکانی ئەو ولاتانە بکات کە گەڕیدە روویان تی دەکات. بەلکو ئەو پتر
باس لە دامەزراوە و شوێنە شارستانییهکان، باری رامیاری، ئابووری و
کۆمەڵایەتی دەکات. پێوهندی لە تەک سەرکرده و پادشا و فەیلەسووف و
زاناکاندا گری دەدات و گفتوگۆیان لەگەڵدا ساز دەکات. لە دەستپێکەوه تا
کۆتایی چی دیوه و چی بەسەرھاتووه، بە راستگویی و وردەکارییەوه
دەگێڕیتەوه. وینە و بەلگەنامە لە تەک خۆیدا دەھێنیتەوه. بەجۆریکی ئەوتۆ
گەشتنامەکە دەھۆنیتەوه، کاتیک کەوتە بەر دیدەهی هەر خوێنەرێک، وا
هەست بکات خۆی ئەو گەشتەیی کردبیت، یان ئەویشیان لە تەکدا بووینت.
لە راستیدا خوێنەری زۆر هەن متووی خوێندنەوهی رووداوی سەپروسمەرە
و وردەکارییەکانی سەفەرن.

لە روئاواشدا، گەشتە گرینگەکان، بە فاسکو دیگاما و کریستۆفەر
کۆلۆمبس و ماجەلان دەست پێ دەکات. کە جیھانیان کەشف کرد و چاوی
خەلکیان کردەوه. خاک و پارزەوینی کەسنەدیتەیان بە دنیا ناساند. کاتیک
ئەو دۆزەرەوانە لەو هەلومەرجە دواکەوتووهی ئەوسادا، کە پێگەکان پێ
مەترسی بوون و ھۆیەکانی ھامشۆی نوێی ئاوی و ئاسمانی و زەوینی لە
ئارادا نەبوون. گەشتکردن بە نەشارەزایی جۆریک بووه لە سەرەرپۆیی و
گرتنەبەری پێی ھات و نەھات. لێرەدا جێی باسە، لە چەقی شاری
(بەرسەلۆنە)دا، (کە برايانی عەرەب بەھەلە بە (بەرشەلۆنە) بە ئیمەیان
ناسیوه) مەزنە مینۆمێنتیک بۆ کریستۆفەر کۆلۆمبس چی کراوه، خۆیان
دەلێن دووھم بەرزترین مینۆمێنتی جیھانە. بەرسەلۆنە یەکیکە لە بەندەرە
گرینگەکانی ئیسپانیای سەر دەریای سەپیی ناوہراست و شارێکی

گهشتیاریی هریمی که ته لۆنیای شانشینى ئیسپانیایه و زمانى یه که میش له و شارهدا که ته لۆنییه .

فیکینگه کان، که باپیرانى نه رویجى و سویدی و دانیمارکییه کانی ئیستا بوون، کۆمه له خیلکی چه ته بوون، پتر له هه زار سال له مه و پهر، به نیازی راو پرووت، به سواری که شتی، له ولاتی خویانه وه به پری ده که وتن و به سه ر شار و ولاتانیاندا هدا و تالانیان ده کردن. ئەوان به مه به سستی ترش و تالانی، به دهر به نده ئاوییه کانداندا سه فه ریان ده کرد. وه لی هه ر خۆشیان بوون که دوورگه کانی گرینلاند و ئایسلانندیان که شف کرد .

له رۆه لاتی ش گه شته کانی (سوندباد) ئەفسانه یین و تا ئیستایش، وه ختایی به فیلم ده کرین، بینهر به دیاریانه وه ئەوق ده بی. پیشتریش گه شتی ئەفسانه ییی (گلگامیش) به شوین نه میریدا جیی رامانه و دواتری داستانی (ئۆدیسه) ی یۆنانی تا نه هیش هه م خۆینه ری زۆری هیه و هه میش هونه ره کانی شانۆ و سینهما تا کو ئیستا لئی به هر مه نندن .

ئهدهبی خه یالی زانستیش به زۆری له ری گه شتی خه یالییه وه چی ده بی و دنوو سرتیت. ئەده بی که نوقلانه یه بۆ داهاتوو و دوارۆژ ده خوینیتیه وه، که به زۆری گه شتن بۆ دوورگه دووره ده سته کان و ئەستیره په ی پی نه برا وه کان، به شیویه کی نوپی له ئیستادا په ی پی نه براو رایى ده کرین. هه رچۆنیک بیت، گه شتنامه گریدان و ئاویزانبوونی دوو شتی گرینگه پیکه وه، گه شت و ئەده ب.

له کۆندا سه فه ر له پيش هه ر تاکیدا کراوه بووه. ولاخی به رزه و پاسه وانی ویستوه. زۆری خایاندوه. پرمه ترسی بووه. ئەوده مانه ئاسایش له نیوان ولاتاندا به رکه مال نه بووه. یاسای پاراستنی گه شتیار و به لگه نامه ی وه ک پاسپۆرت له ئارادا نه بووه. ته ریده دنیای ته نیبوو، وه لی خه لکی خوینده واری ئەوسا له خه لکی ئیستا پتر متووی خویندنه وه ی

گهشتنامه بوون. چونکه هر گهشتنامهیهک له خویدا کشفکردنی دنیایهکی
نه بینراو و نه زانراو بووه، که به لای خوینرهوه نرتونوی بووه. ویرای نهوهی
نهو حه له هیچ کام له هویهکانی پیوهندی، که له م سهردهمه دا بهر بلاون، هر
بیریشیان لی نهکراوتهوه.

به پیی نهفسانهکه و له دیدی ژمارهیهک له ناینهکانیشهوه، یهکه م گهشتی
مرؤف له خویدا گهورهترین تراجیدیایه، که تاهتا، توخمی مرؤف پیوهی
دهنالیت. له راستیدا به زور نهو گهشته بهمرؤف کراوه. له ههمان کاتدا
توندترین سزایش بووه بۆ توخماتی مرؤف. کاتیک (ئادهم و حهوا) له
بههشتهوه ههواریان پی گوئزرایهوه بۆ سهر زهوین.

سهیرترین گهشتی ناویش، گهشتهکهی نووح پیغهمبهره، بهسهر شهپۆله
تووهرهکانی تۆفانهوه. نهو گهشتهی، که ناوبراو توانی مرؤف و گیانداران له
خاشهبرکردن بپاریزیت و گهشتیهکهیش لهسهر چپای جودی، که پاژیکه له
کوردستان، لهنگهری گرتووه. نه م دوو گهشته، هه م نهفسانهی، ههمیش
چارهنوسساز بوون بۆ توخمی گیانهوهر و مرؤف.

ههروهها گهشتی (ئیبراهیم پیغهمبهر) به (ساره و هاجر)ی خیزانییهوه،
بهروه ولاتی (میسر)، پاشان لهویوه بهروه شاری (مهککه).. دواتریش
گهشتی چارههنوسسازی ههزهتی (مههمد) بۆ شاری (مهدینه)، که ئیتر
لهویوه میژوی ئیسلام (کوچی) دهست پی دهکات و دریز دهبیتهوه.

سهفه ره پای چی؟

سهفه واته دیتنی جیه نه بینراوهکان، کهشفکردنی لایه نه په نهانهکانی
گهردوون. گهران له دووی سیحری شوین به هه موو جوانی و
نهینیهکانیهوه. هر سهفه ریک بگریت، به تالی و شیرینییهوه نه زمونیکه
له یاد ناچیتهوه و له بیرهوه ریدا دهپاریزیت. ئیستا، سهردهمی کامیرای

دیجیتال و فیدیویه، که ده توانن گه وره و گچکه ی پروداو و شوینه کانمان بۆ
تۆمار بکن. ده شی بۆ وینه گرتنی گولیک که له ده قهری خۆماندا ناروئ، یان
په پوله یه ک، که له و رهنکه له لای خۆمان نه ببنراوه. که نار ی ده ریا یه ک، که له
نیشتمانی خۆمان شوینی وها به ده ست ناکه ویت، سوودیان لی ده بینری.
سه فهر بۆ ناسین و له نزیکه وه بینینی گهلانی تره، که ئیمه هیشتا به باشی
نایانناسین. ههر له دووره وه ناو و ناوبانگمان بیستون.

چیژی بینینی فیگهره نوئییه کان، خولیا ی مرۆفه. تۆ ئه گهر ده دانه کتیبیش
له سه ر شاریک بخوینییه وه هیشتا ههر هینده ی یه ک جار بینینی ئه و شاره
چیژی لی نابینی. بینین، شوینه کان له یاددا چیگیر ده کات و رهنکه هه تا
مردن له یادیان نه که یین. واته چیژیکی درێژخایه نی لی ده بینین. سهیره ئیمه
ههر چییه ک، که به گیانمان خۆش بوو، به چاومان جوان بوو، ئیتر ئاره زوو
ده که یین جاریکی تریش بۆی بچینه وه. له وینده ری، له و چییه دوورانه
شیمانیه ی گرتنی هاوړپتی نوئی هه یه. له وئ به چیژوهرگرتن له کات و شوین،
خۆشییه کی بی ئه ندازه ده رژیته گیانمانه وه، که بۆی هه یه ماندوو یه تی
چه ندین مانگمان له بیر ده باته وه.

له وئ پر به سییه کانمان هه وای فریشی دوور له هه وای شاره جه نجال و
له و تا وه کانی رۆه لآت هه لده مژین. که شبوونه وه ی ژیان و ته مه ن و رۆح. له
راستیدا گه شتوگوزار، بۆ ده روونه خه ماوی و ماندوو هه کان ده رمانه. سه فهر
ژیانه له نوئی بوونه وه و سه رسوورماندا، به چیژی بینینی شوینی نوئی،
پرۆژه ی نوئی، چاوه نندازی نوئی، گه لی نوئی و داوونه ریتی گهلانی به تۆ نوئی.
ره نکه کاتیک له وئ ئه و فیگهر و پرۆژه ی نوئیانه ی که ده یان بینی، سروشت
پی ببه خشن و تۆیش به ره و بیرکردنه وه له دا هینان پال بده ن.

ره نکه دوورکه و تنه وه یه کیک بیته له پالنه ره کانی سه فهر. دوورکه و تنه وه له
دیمه نی رۆتینی رۆژانه. له سه رباز و پۆلیس و میلیشیای چه کداری مۆن و

هەنیه‌گرژی پۆه‌لەت. وەك ئەوێ تازەكیی كودەتای سەربازی پووی دابی، ئامادەبەسازن و تەواوی شەقامی شارەكانی پۆه‌لەتیان تەنیوێ و بەگومانەوێ لە هەر كەسێك دەپوانن، تەنانهت لە منداڵانیش. دووركەوتنەوێ لە خالەكانی پشكین، كە كۆتاییان نایەت و بینینی پووبەری بە تیلدروو دۆلپ‌چكراو، وەك ئەوێ تاكەكان لە سەربازگەیی نازییەكاندا بە دیل گیرابن. دووركەوتنەوێ لە وتەیی پەندئامیز؛ لە ئامۆژگارییە ساواوەكان، كە پۆژانە لەگەڵیدا پیر بووین و پشتمان چەما. دووركەوتنەوێ لە تەپەسەری، هەلەت هەلەت، چرووساندن و زاری خۆداخستن و حیسابكردن، تەنانهت پۆ گێرانەوێ نوكتەییەكیش لە چایخانەییەكدا.

بۆیە سەفەر پۆ ئەوانەیی و لە تەپەسەری و ژێردەستەیییدا ژیان بەسەر دەبن، هەتا پۆ شوینی دوورەدەستتر بی زیاتر خۆشییان پۆ دەگات. پتر هەست بە تەناهی و ئارامی و سیحری زیاترە دەكەن. لەوێ هەست دەكەن چیی تر دەستی زۆرداریان پۆ ناگات. لەوێ چیی تر دەنگی ناگاتەوێ بە نیشتمانی بە زیندانكراویدا. لەوێ كەس هەنگاوەكانت ناژمیڤی، كەسێك منەتت بەسەردا ناكات. لەوێ پێویست بەوێ ناكات وای هەر چەند هەنگاویك ئاورێك بەدیته‌وێ، چونكە كەس دوات ناكەوێ و شوینیپت هەلناگري. لە نیشتمانی ئازیزدا، لە پۆه‌لەت و لە ئەفریقا، تاكە ملۆزمێك، بۆی هەییە تا مردن ژییانی گەرەكە مایێك بكات بە دۆزەخ و كەسیكیش نەبی لێی پیرسی، لە پای چی وەها دەكات؟

لەوێ كەس قەسەكانت تۆمار ناكات و لەسەرت ناكات بەمال. لەوێ تاكەكان ئازادن و خۆیان خاوەنی كەرامەتی خۆیانن. لە هەلسوكەوتی خۆیان بەرپرسن و كەسێكی تر مافی لێپێچینەوێ تاكي نییە، چی دەخوات چی دەپۆشی، ئازادە. گرینگ ئەوێبە دەستدریژی نەكاته سەر مافی تاكەكانی تر. لەوێ ئیدی لە چاوی بزێ لاپرەسەنەكان، كە سوورن لەسەر ئەوێ بزائن لە

كام حزبدايت و بهياني و نيوهرۆ و ئيواره چي دهخۆيت، رزگارت دهبي
لهوانهي وا گهرهكيانه وردهكاريي خهونهكانيشت بزنان و بخويننهوه.

سهفه رگورينه له رۆتيني رۆژانهي ژياندا. گهشت بۆ شوينه نوپيهكان، كه
پيشتر مهگهر بهچاوي خهيال ديپيتمان، وهك ئهويه گهشت بهرهو داهاتوو
بكهين. به تايهت بۆ ولاتيک، له رووي ئاوهداني و شارستاني و هۆيهكاني
كات بهسهربردنهوه له چاو زيدي خۆتا له پيشتر بيت و جياوازي زۆريان
له نيواندا ههبي، وهك ئهوه وايه له پرێکدا بيت نابيته سهديههكي نوپوه.
وهك ئهويه بهرهو داهاتوو سهفهرت کردیيت.

گهشتيار چيژ له گيرانهوه وهردهگریت، چونکه دنياي نهبينراو و پهي
پينهبراي بۆ كهشف دهكات. گهشتيار له خۆيدا حيكايهتخوانيشه، چونکه
جاريكي تر بينراو و بيستراوهكان دهگيرپيتهوه. ئهوه بهسهر رووداوهكانهوه
شايهتخاله. له تهك خۆيدا دهمانبات بۆ ئهوه جيانه و وهك شتگهلي نامۆ و
ئهنتيك بۆماني باس دهكات. بريک جار له لای خۆيهوه ههنديک ترش و
خوييشي پپوه دهكات. ئهوه بهويناکردني ئهوه ديمهن و بهسهرهاتانه، مينا
چيرۆکنووس خهياي ئيمهه خوينهر دهجوولينی.

قالاريا و قوولاريا!

سهيره، من تهمنم تهنيا ساليک بووه کاتي بهيهکجاري، به مالهوه لهم دپيه
ههلهگهنراوين، کهچی ههردهم دلَم بۆي لي ديدات و سالانه سهرم لي
داوتهوه. له راستيدا کاتيک هاوينان به سهردان دهچوممه (قازانقايه)، لای
خزم و ناسياوهكاني شارم له سليماني، دهنگوت: دهچمه کوردستان،
دهچمه (قالاريا)، لهسهر ئاههنگي بولگاريا و ههنگاريا. وهك ئهوهي شاري
سليماني کوردستان نهبي. له راستيشدا له قالاريا نه سهرو فسهالي
سهرباز و ئهمنم دهبيني، نه جاش و نه بهعسي سميل ههشتيي (قطعتين)
لهبهر.

گه لى جاريش، به تايبەت له پشووى هاويناندا سەردانى (قوولە)ى زىدى خالوانم كردوو. ئەگەرچى قوولە وەك قازانقايە خوۆش نيبە، بە لام قوولەيش چيژى خوۆى هەبوو. من لەسەر هەمان ئاھەنگ بە قوولەيشم دەگوت قوولاريا!
 ئەم دوو گوندا، كە لە پووى ئاووھەوا و ھەلكەوتى جوگرافيايى و بەروبوومى كشتوكالايەوھە لەيەك ناچن، بۆ من ئارامگەيىن بوون و ليرە تەواو پشوووم دەدا و ماندووئيتى سالىكم دەحەسايەوھە و خەمەكانم تەواو دەرەوينەوھە. جيى باسە، قوولە سى جار ان لەلايەن پيژيمە يەك لە دواى يەكەكانەوھە سووتاوھە. بەر لەوھى پرۆسەى ئەنفال دەست پى بكات بە ماوھيەك، ئەم گوندا لەلايەن پيژيمەوھە سووتينرابوو. خەلكەكەى، ھەر بنەمالە و بەلايەكدا پەرتەوازە بووبوون.

سالى ١٩٨٧ بۆ دواچار سەفەرى قازانقايەم كرد. بە لام سەفەرى ئەمجارەيان پر مەترسى بوو. چونكە بە فەرمى سەفەرى ئەو نيوچانەى پيشمەرگەى لى بوون قەدەغە كرابوو. «باوكت لەبەر دەركى مالهەكى خویدا كەوتووھە و رانى شكاو!» ئاوا ھەواييان بۆ ھينام. ئەو لەوئى لەنيو جيىدا كەوتبوو. دەبوايە من لە سليمانايەوھە بەشوينيدا بچم و بيگەيىنمە خەستەخانەى شار. ئەگەرچى بۆ كەسيك، كە بەنيو تەمەندا چووئيت، ئەو جۆرە شكستە ئيتەر چاوەروانى چاكبوونەوھى لى ناكري. وھلى لە گونديكى دۆلپيچكراوى وھادا و لەو ھەلومەرجەدا، كە ھامشوى شارايان بە تەواوى لى قەدەغە كرابوو، لەوئى چارەسەرى سەرەتاييش لە بەردەستدا نەبوو. سەربارى ئەوھيش، رۆژانە ناوچەكە تۆپباران دەكرا و لە ئاسمانيشەوھە چاوديتري دەكرا. دەولەت تەواوى دەزگەكانى خوۆى، وەك قوتابخانە و تيمارخانە و فەرمانگە كشتوكالايەكانى كيشابووھە.

لاندكرۆزىكم بەكرپى دووجا پەيدا كرد و لەگەل ھەمەى خالۆمدا شەوھكى لە سليمانايەوھە بەرى كەوتين. كاتيك گەپشتينە سەر پرەدەكەى تانجەرۆ،

تاریک و پروون بوو. شوفیرهکه وتی: "دوو بهختیه یان ئەوەتا ریمان دەدەن یان دەمانگیرنەوه" تۆی ریتیوار له دۆخی وەها شلوقدا هەردەم چاوەروانی ئەوەی بە نەرینی وەلامت بدەنەوه. وەلی کاتێ گەیشتینە پیش یەکەم خالی پشکنین، داوای ئەویتی (هویە)یان لە من کرد و شوفیرهکه وتی: "هەتا ئەم گۆندە دەچین!" شوفیرهکه ئاماژەیی بۆ دێیەکی نزیکی بناری دارمازەلە کرد و ناوی دیوی قەراخی نەهینا. سەربازەکهی خالی پشکنین، سەیرتیکی تەسکەرەکهی کردم، ئەوجا بەعەرەبی بەدەم زەردەخەنەوه پێی وتم: "ماشەلات لێ بێ هیشتا گەنجی!" سەربازەکه مەبەستی ئەوه بوو بۆ، بە بەراورد لەگەڵ مەوالیدەکهتدا، بە پرووخسار گەنج دیاریت.

ئێتر کەس دەستی بە پروومانەوه نەنا، بەلام شیمانەیی ئەوه هەبوو کاتیک بە چیاپەکهدا سەردەکهوین بەر هاوونمان بەدەن. چونکە ئێمە درۆمان لەگەڵدا کردن! هیشتا تەواو دنیا پرووناک نەبوو بوووه، ئێمە بە پێچە وشکەسییەکانی دارمازەلەدا تۆزمان دەکرد. واتە پێویستیمان بەداگیرساندنی لایت نەبوو. دیارە ئەمەیان لە چاکەیی ئێمە بوو. چونکە ئەوان هەر کاتیک روونایی گەرۆکیان بە چیاکەوه بدیاپە لە دوروهوه هاوونبارانیان دەکرد. یان بە دۆشکا لێیان دەدا.

ئێمە نەمانتوانی بەرپێگە فەرمییە قیرەکهدا بازووین، چونکە دەستەکهمان دەکەوتە پروو، دەزانرا بۆ کوێ دەچین. بۆیە هەر بەکۆنە پێی وشکەسییەکهی بەر لە قیرتاوکردنی پێی قەرەداخ - سلێمانیدا سەرکەوتین. پێیەکی زۆر سەخت بوو، مەترسییە هەڵدێران لە ئارادا بوو. لە هەندێ جێدا ئاو دێبووی و پێیەکه کوێر بوو بوووه. لەگەڵ ئەوەشدا شوفیرهکه پشت بە شارەزاییی خۆی، بە خێراییی بە دارمازەلەدا هەلگەرا. کاتیک دنیا تەواو پرووناک بوووه، ئێمە لە چاوی سەرباز ون بوو بووین و کەوتبووینە نەدیوی. واتە گەیشتبووینە دیوی قەرەداخ.

بهرچاییمان له قازانقایه خوارد و باوکیشم لهنیو جیدا پهریشانحال کهوتبوو. چهند خزمیک بهگهیشتنی ئیمهیان زانیبوو، سهردانیان کردین. ئەوان له دلەپراوکیدا دەرژیان و دلخوردی ئەوه بوون، که حکومەت تهواوی دەرگهکانی خۆی کشاندبووه. ئەمەیش واتای ئەوه بوو، که دەستی له دێهات شۆردوو. ئەوان زۆر به زەحمەت کهلوپهل و کالایان به دەست دهگهیشت. ئەو شهوه کاروانیک به بارهوه لهوئ بوون. زهری زهنگولهکانیان دههات. وتیان کهلوپهلی پيشمه رگهیان پتیه و بۆ سهروهوی دهبن.

کاروان دهبوو شهوهکی بهرپۆ بکهوئ. شهوئ ئیمه ههروا له گهڵ یه کتردا دهواین و سهرنجی ئاسمانیشمان دهدا. ناوبه ناو جووتیک تهنی سوور وهک مانگه دهستکردهکان، تهریب به پال یه کتردا، به ئاسمانی ناوچهی قه ره داخدا دهفرین. له ئاسمانی شاردا ئەم تهنه ئاگرینه فریوانه بهرچاو نه ده کهوتن. جووتیار دهیانگوت، ئەوانه گولله توپی نه مساوین، به جووت له سهربازگه ی تانجه پۆوه، پووه دهقهری قه ره داخ پهوانه یان ده کهن. جووتیارهکان به چاو بهدوایانه وه بوون و خافلایان نه ده کردن. ئەوان دهیانزانی له کویش ده که ونه وه. دهیانوت هه ر کاتیک به ئاسمانه وه کوژانه وه، ئیتر له ئاستی خۆیان بهرده بنه وه. ئەو جووته ی وا هه موو لایه کمان به چاو غافلمان نه ده کردن، جووتیاریکی خزم وتی، له دیوی په بات کهوتنه خوار. په باتیش گوندیکی عاسییه، به بهرزایییه وه، به دیوی گه رمیانی قه دپالی چپای سه گرمه وه هه لکه وتوووه. پووته ن و بی دارستانه. کاتیک له وپوه بۆ ساکه دهشتی گه رمیان دهروانی، وهک ئەوهیه له سه ربانه وه ديقه تی حه وشه بدهی. خه لکی دپی په بات، زه وویییه کانیان که وتوونه ته تهختایی داوینی سه گرمه وه، که تیکرا زهویی دیمن و به وشکه دان تووی ده کهن.

شه و بۆ حه وانه وهی مرۆقی رهنجدەر و ماندوو. تو بیهینه پیش چاوی خۆت، له دهقه ره ی کدا بزیت شه وانه چاوهروانی ئەوه بیت دووان له و

گولله تۆپانه به سهر سهرتدا دابارین و ناله بکن. وهلی ئهوان دهیانوت، تاکو ئیستا، زیاتر زیانی به مالات و گاوگۆتالی ناوچه که گه یاندوهه. مه به ستیان له م تۆپاران به دهوامه ی شهویش ئه وهیه پیمان بلین، ئیمه له هه موو کات و شوینتیکا ههین و ئامادهین. شهویش به دواتانه وهین و لیتان نابینه وه. ئه م گولله تۆپه نه مساوویانه ییش زیاتر ترس و دلهر اوکیان به نیتو جووتیاری خانه خوی پشیمه رگه دا بلاو ده کرده وه، هه تا خودی هیزی پشیمه رگه .

هه مان شهو، له گه ل حه مه و باوکمدا به هه مان ئۆتۆمۆبیل ری و ری گه راینه وه سلیمانی. وهلی دیسانه که له گوندی دۆلان و چانمان گرت. چونکه نه ده کرا بهو شه وه به لایته وه به دارمازه له دا و به لاریدا، واته به کۆنه ری وشکه سییه کویره وه بووه که دا دابگه ریین. بیگومان ئه گه ر کاری وه هه مان کردبا ئه وا له تانجه رۆوه ده بینراین. بۆیه له گوندی دۆلان لامان دا و وچانمان گرت. مالتیکی به ریژ به تاریکی خیرئامایه کی گه رمیان کردین و خیرا چایان ده م کرد و بۆ نانخواردن خو لکیکی توورکییان کردین.

وهلی ئیمه له قازانقایه شیومان کردبوو، نیوان قازانقایه و دۆلانیس که متر له نیو سهعات رییه. تاریک و پوون له وپوه به ری که وتین و چیی تر پیوستیمان به چرای ئۆتۆمۆبیل نه بوو. دیسان له ری کۆنه که وه به دارمازه له دا داگه راین. له خالی پشکنینی تانجه رۆ، کاتیک سه رنجی باوکمیان دا، له نیتو به تانییه که دا گرمۆله بووبوو، هیچیان نه وت. ئیدی هه ر گه یشتینه نیو شار، ریک و هه وراز به ره وه خهسته خانه ی گه وره ی شار ئاژوومان.

چی تر بهو حاله وه باوکم نه یوانی جاریکی تر بگه ریته وه بۆ قازانقایه ی زیدی خوی له ده قه ری قه ره داغ. له لای ئیمه له سلیمانی مایه وه. هه ر به ئواتی گه رانه وه یشه وه کۆچی دوایی کرد. ئه وه بوو سالتیکی نه خایاند به عس به هاوکاریی دهیان له فه وجه سووکه له کانی کورد، له به هاری

۱۹۸۸دا قەرەداخ و گەرمیانیان ئەنفال کرد. ریککەوت وەها بوو، یەکەم گوللەتۆپی ئەنفال، کە کەوتبێتە نیو قازانقایەو، لە پال دیواری حەوشەکە ی مائی باوکمدا کەوتەو. ئیدی ئەو گوندەیش وەک هەزاران گوندی تری باشووری کوردستان لەسەر نەخشە سێدرایەو. بۆ منی شارنشینێ هەلۆەدای سەفەریش، لە عێراقێکی خێر داخراودا، نە سەفەری قالاریا ما، نە سەفەری قوولاریا.

فرین بەرەو پۆهەلات

هاوینی ۲۰۰۳ بوو، دوای زەمانتیک دابرا، ژمارەیهکی زۆر رێبواری زۆرینە ئافەرت، پەرۆشی دیداری کەسوکار و گەرانهو بۆ باوەشی نیشتمان، لەنیو فرۆکەیهکی بۆینگی گەرەدا بووین، روو و پۆهەلات، بزە لەسەر لێو، کراو و سوێرقسە، بەرانبەر، یان شان بەشانهو، شاخە ی پێکەنینمان لێو بلند دەبوو. لە نیوان دوو ریز سەرنشینێ بەرانبەر بە یەکتەردا، من تەنیا پیاو بووم و کەبوومە لای پەنجەرەکەو.

بەر لەوێ لە میلانۆو بەرەو تاران بفرین، دوو لاوی دەقەری بادینانم ناسی. ئەوانیش وەک من، بەنیاز بوون لە رێی حاجی هۆمەرانهو بەگەرپێنەو زیدی خۆیان. هەر لەوێ بەلێنمان دا، هاوڕێی سەفەر بین و کاتیک لە تاران دابەزین، یەکتەری بدۆزینەو و تەگبیری خۆمان بکەین.

دوای نیو سەعاتیک فرین، لە میلانۆو، لە کابینە ی فرۆکەوانەو، بە زمانەکانی فارسی و ئینگلیزی، راگەییئرا: "گەشتی ژمارە... نزیکە ی... سەعات دەخایینت... ئێمە ئیستا لە بەرزایی... هەزار پێو دەفرین. پلە ی گەرما لە دەری فرۆکەکە... پلە ی سەدییه. خۆراکی ئەم گەشتە، بە رێورسەمی ئیسلامی نامادە کراو... بەهیوای گەشتیکی خوش!"

خاتونەکە ی بەرانبەرم، بە بۆدییهکی سپی بەدەن چەسپەو، سەرشانە

سپییەکانی پر و رێک، گەردن بەرز و ساف، لە ئاستی مەمانیدا ژمارەیهک رووبەرە نەخشی ئەبستراکت، بە ڕەنگی شینی کال، پرتەقالی، کەسک، ڕەش و تۆنەکانی ڕەش (رصاصیات)، بە شێوازێکی ھونەری بەنیو یەکترا چوو بوون. رووبەرە ڕەنگیەکان، بازنەیی، لاکیشەیی و چوارگۆشەیی ناتەواو، بە شێوێکی ھارمۆنی تیکەڵ بوو بوون و لە نیو خۆیاندا ھاوسەنگیان راگرتبوو. لە باریکایی کەمەیدا فیگەرەکان لە بەین دەچوون. دەمانەووە سەر تەختە سپییەکە. ئەویش لە نیو کاویۆیەکی شینی کالی بە دەن چەسپدا ون دەبوو.

خاتونە چاوشینەکە بە ڕانبەرم، بە شینی کالتر چوار دەوری چاوەیلی ئارایشت دابوو و سنووری بۆ کیشابوون. پرچی خاوی میشکراو پڑابوو سەر شان و مل، لە وییشەووە بۆ بان مەمانی. کاتیک لە تافی گوتویژدا سەری دەجووڵاند، تافگە پرچی، نەرمەشەپۆلی دەدا. گوارەکانیشی لە ژێرەو، بە زرییەو دەلەرینەو و دەبری سکانەو. مەچەک و قۆلی ساف لە تەک شان و گەردنیدا ئەندازەیی و گونجاو. ئەبرۆکانی باریک و کال. کچە وختایێ دەھاتە گۆ، بە دەستی شێ ئامازە دەدا. ڕەنگە ھەر لە بەرئەوێ بوو بیت، بە جوانی ئەنگوستیلە سەر بە نقیمە عەنبەرینەکە، کە تەواو لە پەنجە باریک و درێژەکانی، کە بە نینۆکی درێژ و پەمەیی کۆتاییان دەھات دەو شایەو، پێشانی دەرووبەر بدات.

قەسەکانی، وەک خۆرپسک ئیکۆیان لە سەر بیت، لەرینەو و دەنگدانەو بیان ھەبوو. ڕەنگە گەر خاتوونی گۆرین، بەو دەنگ و ئاوازی جادووییە گۆرانیی بچریایە، پێشی زۆرێک لە خانمخاسە دەنگخۆشەکانی فارسیی بدایەتەو. ھەرچۆنێک بوو تێم گەیان، کە من یەکەم جارمە سەفەری ئەم وڵاتە جوانە دەکەم. لێرەیشەو بەرەو نیشتمانی خۆم دەپەرمەو. داخۆ ئەو دەتوانیت کەمیک رینۆتینیم بکات؟ بڕیک سەری ھینایە پێش و وتی، یان راستتر وایە

بَلِّيم ئاواى لى تى گەيشتم: "من كچى ئەم شارە دواز دە مليۆنيەم، شوپنە
گرينگەكانى شارەزام. خاترجەم بە؛ ئەو شوفپىرەى دەتگەيىنيت، ھەموو
شتىكى تى دەگەيىنم!"

قسەكانى برېك لەو دللادەلى، وا تووركى تيم ئالابوو كەم كىردمەوھ.
سوپاسم كىرد و پالم لى داىەوھ. خۆم بە سەيرى ديمەنى گەوالە ھەورەكانى
ژىر فرۆكەكەوھ خجل كىرد، كە لە رانەمەرىكى لە ژمارنەھاتوو دەچوون،
شوانەكەيان نوستىبىت و بەنيو پاوانىكى فراواندا بلاوھيان لى كىردىت.

دواى چەند سەعاتىك فرىن، ھەندىك لەو رېبوارنەى وا ھەلاژابوون، قىت
بوونەوھ.. ژاوەژاوە كەوتە نىو سەرنشىنانى فرۆكەكە، كاتىك لە كابينەكەوھ
ئاگەدار كراين: "ئىمە ئىستا نىك بە ئاسمانى تاران بووينەتەوھ. دواى دە
خولەكى تر دەنیشىنەوھ."

بە سەرىك شاد، بە سەرىكى تر، دللەراو كىيى نەشارەزايى گەشتىكى تى
دوور و دژوارم تىئاللا، كە نەمدەزانى چەند دەخايىنيت و چلۆن دەكەوئتەوھ.
سەبارت بەرپىبەرىكردنى نىو شارى تاران، دللم بە خانماسەكەى بەرانبەرم
خۆش بوو. سەرنجىكم دا، پى دەچوو لە واتاى سەرنجەكەم حالى بووئىت.
يەك دوو قسەى دركاند، ھەك بلى: "خەمت نەبى، خۆم بەرپىت دەكەم!"

وھلى يەكسەر بەدواى ئەم ئاگايىيەى كابينەكەدا، لەنيو فرۆكەى گۆرىندا
بوو بەجموچۆل و ورتەورت و لقلقنىك، ئەوسەرى ديار نەبىت. ئەوان تەواو
خروشاوون و بەيەكتىردا دەھاتن. ھەرچەند دەكۆشام، چاوەيلىم فرىا
نەدەكەوتن تەواوى ئەو گرتە و ديمەنانە كۆ بكەنەوھ، كە بە خىرايى، بە شوپن
يەكتىردا دەھاتن و دەچوون. لە پرىكدا ھەموو شتىك گۆرا. ئەوھى دەنگى
مرۆفانە بىت لەنيو ئەو ژاوەژاوەدا نەدەھاتە بەرگوئى. تەنانەت كۆكىن
كروگالى مندالىشى تى نەدەكەوت.

دەنگەكان برىتیبوون لە كرتە، جىرە، تەقوھوورى كىردنەوھ و داخستەنەوھى

رەفەكانى فرۆكەكە. زىكەى راکيشانى خىراى زنجىرى جاننا دەستىيەكانم دەهاتە گۆڭ.. ھەر دەست و قامكى سرک و ناسكى بە ئەنگوستىلەى فرە رەنگ و مېتال بوو، بە گورجى دەهاتن و دەچوون. جلوبەرگيان لەنيو جانتاكانيان دەر دەهينا و خۆيان دەپچايەو. دواى ماوہىەكى كورتى پر لە جوولەى سرک و خىرا، كە رەنگە دوو سى خولەكى خاياندىت، كاتىك سەراپايى روانيم، دىتم تەواوى ئەو ژنە خانومانە سەر و شان و گەردن پروتانهى تاويك لەمەوبەر لە گفتوگۆ و تريفەى پىكەنينا بوون، ئەمىستا بە بەرگى رەشەو، لە پۆلەقاژووى بەسەر درەختەو ھەلئىشتوو دەچن. يان ھەك مانگى چوار دەى گىراو، نيوہى پرويان بەدەرەوہىە.. دەيان ژنى رەشپۆش، لەنيو بۆرپىيەكى سپى دريژى لە ئەلەمىۆم چىكراوى فرىودا، چاودروانى نىشتنەو بوون.

لە چەند ھەناسەيەكدا، تەواوى ئەو ژنە جھيلانە، بوون بە بوخچەگەلى توند گرىدراو. ئەو كچۆلە تەر و ناسكانە، ترس و چاودروانى تژى لە گومان و دلاودل بە پرووى نيوہ ديار و نيوہ بزريانەو ھەلئىشتوو بوو. ھەك لە پرسەى ئازيزاندا بن و دانەيەك فرمىسك، يان تاكە ھەنيسكىيان پى نەمايىت. كەسيان چرپەيەك، فسكەيەكيان لە زارەوہ دەر نەدەھات. ئەو مەزنە فرۆكەيەى، كە تاويك لەمەوبەر لە ھۆلى پيشوازي دەچوو، بوو بەئاشى ئاوكەوتوو.

لە سالىۆنى ھەرگرتنەوہى جانتاكاندا، چەند بۆ سۆراخى خانمخاسەكەى، كە قەدەر پىك لەمەوبەر، شاد و شەنگۆل بەرامبەرم دەخنايەو و پەيمانى پى دابووم رابەرم بىت، چاوم گىرا، ھەلى نەمدۆزىيەو. ئەوان ھەموو رەش دەچوونەو. ھەيفىكم، نەمكرد لەنيو فرۆكەكەدا، بە شىنەيى ناوى بزەنم، تاكو ئىستا بەدەنگى بەرز بانگى لى بكەم.. جاننا دەستىيەكەم لە شاندا و گەرەكەيانم بە شوپىن خۆمدا راکيشا. سەرم لەبەر خۆم ناو سالدانە

سالدانه جوو لآم. کاتیک له فرۆکه خانه ی تاران دهرهاتم، دیم پۆلیک ژنی
ئامبالا رهش بوون، چاویلهکی جام تاریکی دژه ههتاو له چاودا، وهک بۆ
ههناسهیه کیش کهسیانم نه دیبیت، راگوزهر دام به تهکیاندا. نابه لآد و
ناآرام ملم نا. له دهریی فرۆکه خانه، له گه ل دوو لآوه که ی دهقهری بادیناندا
یه کمان گرتوه.

ژماره یهک شوفیتری تاکسی له دهره وهی فرۆکه خانه چاوه پروان بوون. ده بوو
له تهک هاوسه فهره کانمدا بچینه تیرمینالی غهرب و له ویوه به فرۆکه بۆ ورمی
بفرین. له وی زانیم، که ئه وانیش وهک من سهریان له زمانی فارسی
دهرناچیت. کاتیک ناوی تیرمینالی غهرب هینا، شوفیره که یه کسه ر حاللی
بوو. دوو په نجه ی بلند کرد و وتی: "دوو تمهن!" له م وه لآمه سه رم سوورما و
وام زامی گآلتهم پی دهکات. چونکه دوو تمهن هیچ ناکات و باوه ریشم
نه ده کرد دوو تمهنی له پاره ی ئیرانیدا مابیت. بۆیه بی ئه وهی وه لآمی
بده مه وه ملم نا. هاوسه فهره کانیشم به شوینمدا هاتن. هه مان داوام
به ره ورووی شوفیتریکی تر کرده وه. ئه ویش وتیه وه: دوو تمهن. ئیتر بی
ئه وهی قسان بکه م ئه ویشم ویل کرد و هه مان داوام له شوفیتری سییه م کرد.
دیار بوو ئه مه یان لیتم حاللی بووبوو، وتی: "ئاغا دهکاته دوو تمهن. ئیمه له
ئیران به دوو هه زار تمهن ده لئین دوو تمهن!"

مالت ئاوا، ديارى قهره داغى، گهورهت كردين

ئىوارى شەموو، مېژووى ۲۰۰۸/۱۱/۱۵ ھونەرمەند (ديارى قهره داغى) كۆنسىرتىكى بۆ كوردانى كۆينھاون و دەوروبەرى لە ھۆلى (قىفتن)ى سەر بە شارەوانىي (غۆدەوا) ساز كرد. شوپنەكە ھەم سىنەمايە، ھەمىش ھۆلىكە بۆ رايىكردى بۆنەكان. دەولەمەندە بەكەلوپەلى دەنگ و پروناكى.

لەم ئىوارە كۆنسىرتەدا نزيكەى ۳۰۰ كوردىك لەوانە خواھنى چيژ و سەلىقەى ھونەرىن، ئامادە بوون. پيشتەر گەلىك ئاھەنگى موزىك و سەماى كوردى (ھەلپەركى)، لەم شارەدا ساز كراوھ. بەلام ئەمەيان وەك ھيچ كام لەوانەى پيشتەر نەبوو. لە راستيدا بەدەر لەم بۆنەيە و لە كۆنسىرتە نايابەكەى جووتە ھونەرمەندى ھيژا (تاراجاف و عەدنان كەرىم) ئەوانى تر (ئەوانەى ديومن) زياتر گەرەلاوژە بوون. بۆ ناووداوى كورد، وەك مىللەتتىكى تەمەن ھەزاران سال نيشانەى بى زەوقى دواكەوتن بوون.

لەم ئىوارە كۆنسىرتەدا، بەسەروردى شانۆكەو، بەشپوھەيەكى ھونەرى، لەنىو گەوالەى تەم و رۆشناييدا، بەدرىژايىي كۆنسىرتەكە، ئالاي كوردستان دەشەكايەو. تىپىكى شەش كەسى، موزىكيان بۆ كاكە ديارى دەژەند، شايانى دەنگ و ھونەرەكەى ئەو بوون. دووان لەو موزىكزانانە (كاكە گۆران و كاكە داننا) كوردانى دانىمارك و دووانيشيان بيانى بوون. يەككىيان بەرەگەز فارس و ئەوى تريان عەرەب. سەرنج بەدە سياسىيەكان بەردەوام سنوورى قەلەمرەويان قايم و كونبر دەكەن و تووى فیتنە و دووبەرەكى لەنىو گەلاندا دەچيژن، ھونەرمەندانىش سنوور ناناسن و بازى بەسەردا دەدەن، گەلان لەسەر خوانى ئاھەنگەكانيان كۆ دەكەنەو!

بەندە گەلێک ئاھەنگی کوردیم لە دەرەو و ناووەوی ولات بینیووە. وەلی ئەمە یەکەم جارمە ببینم، تیبی موزیک لە گەڵ یەکترا و لە تەک ھونەرمانەندی گۆرانیبیژدا بەو پادەییە گونجاو و ھارمۆنی بن. پێم وایە کاکە دیاری لە کوردستانیش موزیکزانی لەو ئازیزانە چاکتری دەست ناکەوێ. ئەم تیبە، کە پێ دەچوو کاک گۆرانی ئیبراھیم خەیات سەرپەرشتیی کردبێت، جێی سەرنجی تەواوی ئامادەبووان بوو.

دیاری قەرەداغی ھونەرمانەندیکی ئاسان نییە. دەبێ حیسابی وردی بۆ بکریت. ئەو ئامادەبوونیکی بەھیزی لەسەر شانۆ ھەبوو. بەکەسیتی و دەنگی خۆش و کاریگەری جوولەکەکانی، کە بە ھێز گوزارشتی لە شیعەر و ئاوازەکان دەکرد و لەگەڵیاندا دەژیا، بە ھاوکاری ئەو تیمە نەجیبەیی ھاوھەلی، کە بووبوو زەوینەییەکی شیاو بۆ دەنگی ئەو، توانیبوو پراستەوخۆ کار لە ناخی ئامادەبووان بکات. دیاری قەرەداغی کاری لە ویژدان و لە ناخ و زەینمان دەکرد و بە ئازارەکانی نیشتمانی بیر دەھێنایەووە. لە کاتیگدا ھەندیک گۆرانیبیژ (لەگەڵ رێژمدا)، دەتوانن بەشیوہییەکی کاتی کارمان تێ بکەن و بمانھێننە ھەلەکەسەما و شان ھەلتەکاندن.

کاک دیاری ھونەرمانەندە. ئەو زانیویتی، کە بناغەیی گۆرانی بەشیعەر دەست پێ دەکات. بۆیە ھاتوووە جوانترین شیعەری لە شاعیرانی وەک (ئەحمەد محەمەد)، کە زیندووترین شاعیرێ (شیعەری گۆرانی)ی ئەم سەردەمەییە و تەواو شارەزای بوارەکەیی خۆیەتی، خواستوووە. ھەرەھا لە ھێژایان ھەسەیب قەرەداغی و عەبدوڵڵا پەشیو و...

دەستووری شانۆی بریخت، چۆن بینەر بەشداریی شانۆییەکەیی دەکات، دیاری قەرەداغی بەشیوہییەکی سەرکەوتوو ئەو جەماوەرەیی کردبوو بەبەشداریی خۆی. واتە ئەوان تەنیا گوئیگر، یان وەرگر نەبوون، کە پەنگە دۆخیکی بریک نەرینی بیت، بگرە ئەو ھاتبوو ئامادەبووانی کردبوو

هاوبه‌شی خۆی، کاتیک هه‌ندیک کۆپله‌ی ئاسانی به‌ره‌و‌وو ده‌کردنه‌وه.

له راستیشدا ئه‌و گۆرانییژیک ئاسایی و ره‌وته‌نی نه‌بوو، بگره‌ دیاری قه‌راغی توانی، به‌هه‌ندیک وته‌ی سانا و ساده، له‌وانه‌ی زوو ریگه‌ی دل ده‌دۆزنه‌وه؛ به‌ئاسانی ئه‌و په‌رده‌ سایکۆلۆجییه‌ی نیوان خۆی و ئاماده‌بووان، که به‌که‌م جار بوو به‌رامبه‌ریان ده‌هه‌ستا، بس‌ریته‌وه و وه‌ک کورپی مائی، مامه‌له‌ی له‌ ته‌کدا بکات.

له‌سه‌ریکی تره‌وه. ئیمه‌ی گویدیر کاتیک به‌ (پله‌ی باک) گویمان له‌ چه‌ند گۆرانیه‌کی کاکه‌ دیاری بوو. له‌وه‌ش حالێ بووین، که ئه‌م هونه‌رمه‌نده‌ چه‌ند وا به‌ته‌نگ کوالیتی، یان بابل‌دین چلۆنایه‌تی به‌ره‌مه‌کانی خۆیه‌وه. ئه‌و هاتبوو له‌ هه‌ندیک میلۆدیدا، گۆرانیه‌که‌ی به‌چه‌ندین (ئیفیکت)ی ده‌نگی ده‌وله‌مه‌ند کردبوو، وه‌ک گریان و قیژه‌ی خه‌لکی زاره‌تره‌ک و لایه‌لایه‌ی به‌سۆزی دایک و... هه‌موو ئه‌م ئیفیکتانه‌یش پیکه‌وه، ته‌واو له‌ خزمه‌تی میلۆدیه‌کانیدا بوون. به‌پیتزر، هونه‌ریتر و ده‌وله‌مه‌ندتری کردبوون. ئه‌نجامیش کاریگه‌ری پتریان له‌ ویزدانی بیسته‌ری هه‌لۆدا ده‌کرد. به‌تایبه‌ت میلۆدیه‌کانی ئه‌و له‌و جۆره‌ نه‌بوون، که بریتین له‌ ته‌نیا رسته‌یه‌کی کورتی موزیک و لیکدا لیکدا وه‌ک خه‌رک له‌ که‌ناڵه‌ بازارپیه‌کانه‌وه، ده‌درینه‌وه به‌گویی وه‌رگردا. بگره‌ میلۆدی فره‌ رسته‌ی ده‌وله‌مه‌ند بوون و له‌ جیی خۆیدا سوودیشی له‌ ئاوازی میلی بینبوو.

جیی وته‌، کاکه‌ دیاری رای تایبه‌تی خۆی له‌مه‌ر موزیک و گۆرانی کوردی هه‌یه و راکانی بێ پیتج و په‌نا ده‌رده‌بریت و له‌م راکاوییه‌شدا پیتخشتنی هونه‌ره‌که‌ی له‌ رووی چلۆنایه‌تییه‌وه له‌لامه‌به‌سته. ده‌کرئ خوینه‌ر بگره‌ریته‌وه سه‌ر کتیبه‌که‌ی هونه‌رمه‌ند، به‌ناوی «چه‌ند دیدیک به‌نیو گۆرانی و میوزیکی کوردیدا، ده‌زگای موزیک و که‌له‌پووری کورد، هه‌ولیر،

«٢٠٠٧»

دیاری قهراغی بۆ ماوهی نزیکه‌ی سی س‌ه‌عاتان به ئاوازه خو‌شه‌کانی، ده‌روونی ئیمه‌ی گوئیگرانی خو‌ی، له‌خه‌وش پاک کرده‌وه. بۆ دنیا‌یه‌ک، تژی له‌ سو‌ز و خو‌شه‌ویستی و به‌ته‌نگه‌وه‌هاتنی نیشتمان، په‌لی گرتین و له‌یه‌کتري نزیکتر خستینه‌وه. ئیمه‌ی په‌راگه‌نده و هه‌ریه‌که له‌ قورنه‌یه‌ک خزاو و گو‌شه‌گیری، له‌سه‌ر خوانی ئاوازه جوان و ده‌وله‌م‌نده‌کانی خو‌ی کۆ کرده‌وه. له‌و ساتانه‌دا، ئیمه‌ هزر و ئاو‌ه‌زمان ته‌نیا لای خو‌شه‌ویستی و سو‌زبه‌ندی بوو. هه‌موو پیکه‌وه چه‌پله‌مان بۆ لی ده‌دا. هه‌موو پیکه‌وه، به‌ده‌م شنه‌ی شه‌پۆلی ئاوازه‌کانیه‌وه خو‌مان راده‌ژهند.. مالت ئاوا دیاری قهراغی گه‌وره‌ت کردین.

جیی باسه‌ ته‌واوی ئاهه‌نگه‌که، له‌لایه‌ن (کورده‌تیفی)ی دانیمارکه‌وه وینه ده‌گیرا، که ئیستا وه‌ک تیفی نیت کار ده‌کات. ئەم که‌ناله‌ و کاک دارای به‌رپه‌به‌ری، رۆلی گرینگیان له‌ هینانه‌ به‌ره‌می ئەم ئاهه‌نگه‌دا هه‌بوو.

کۆبه‌اون

٢٠٠٨/١١/١٧

کل و کلدان و کولتوور

وشه‌ی (کولتوور) به‌کسانه به (کلدان)، که بریتیییه له‌و تووره‌که (جوړک) بچووکه‌ی سالانیک له‌مه‌وبه‌ر، ژنان کلیان تّی ده‌کرد و به‌هۆی میلیکی گچکه‌وه، که (کلچوک)یان پّی ده‌گوت و له‌همان کولتووردا هه‌لده‌گیرا، چاوی خوځیان پّی ده‌رشت. ژن هه‌بوو تا مردن کولتووری له‌باخه‌لدا بوو، رۆژانه به‌کاری ده‌هینا و ده‌یگوت: "فیری بووم. ئە‌گه‌ر بی‌تو رۆژیک به‌کاری نه‌هینم چاوم ده‌خوریت." تکایه‌ بۆ واتای هه‌ردوو وشه‌ی (کولتوور، کلدان) بره‌وانه: فره‌ه‌نگی هه‌مبانه‌ بۆرینه.

ئینگلیز له‌ به‌رانبه‌ر وشه‌ی (فره‌ه‌نگ/ الثقافة) دا، (Culture) به‌کار ده‌هینت، که خوځیان به‌ (که‌لچه، یان که‌لچهر) گۆی ده‌که‌ن و ده‌یخویننه‌وه. جا وشه‌ی (کولتوور) ریک ده‌چیته‌وه سه‌ر زاراوه ئینگلیزییه‌که و ئیمه‌ی نووسه‌رانی کورد لی‌مان خواستوون. بره‌وانه: هه‌ر قامووسیکی زمانی ئینگلیزی که له‌ به‌رده‌ستدا بیت.

سکه‌ندناقییه‌کان، واته: (دانیمارکی، نه‌رویجی، سویدی)یه‌کان، له‌ به‌رانبه‌ر وشه‌ی (فره‌ه‌نگ/ الثقافة) دا، (Kultur) به‌کار ده‌هینن و به‌ (کولتوور، یان کولتوه) ده‌یخویننه‌وه و گۆی ده‌که‌ن. ئە‌وه بۆیه هه‌ندیک نووسه‌ری کوردیش، له‌ به‌رانبه‌ر زاراوه‌ی (فره‌ه‌نگ/ الثقافة) دا، وشه‌ی (کولتوور) به‌کار ده‌هینن. بره‌وانه: هه‌ر قامووسیکی زمانی سویدی، یان دانیمارکی که له‌ به‌رده‌ستدا بیت.

که‌واته (کولتوور، کلدان) دوو وشه‌ی به‌ ره‌چه‌له‌ک کوردی و هاوواتان، پێوه‌ندیان به‌ئارایشتی ژنی کورده‌وه هه‌یه. هه‌رچی وشه‌ی (که‌لتوور یان

كولتوور)يش ههيه، له ئینگلیز و سكه ندنا فیه كانه وه خواستوومانن، به جووته بهران بهر به زاراوهی (فههنگ/ الثقافة) دینه وه و ههچ پئوه ندیان به (كولتوور)ه كوردیه وه نییه. ئەم كورته نووسینهش، ته نیا بۆ بهرچا ورونییه؛ به تایهت له م سهرده مه دا، كه زۆر نووسه ری لاوه هه ن، به هه له به کاریان دهه یتن.

پیکه نین تا سنووری گریان

رۆژانه خەم بە پێی خۆی روو دەکاتە ماله کەت و ئەوەندە هیش زۆرە لە ژمارە نایەت.. خەمی پچرانی کارەبا، خەمی ئاوگرتن و خەمی گرانی و پەتای هەمەجۆر... مرۆفیش ناتوانیەت تا سەر فرمیسک برێژیت و نیوچاوان تیک بنیت و کۆستکە و تەوانە، دەستە و ئەژنۆ دا بنیشیت. چونکە تا سەر بەرگە ی پەستان و پالە پەستۆی ئەو دۆخە دەروونیە ناگریت. بۆیە بۆ بەرگری لەخۆ و گۆرینی ئەو دۆخە، لە داخراوە، بۆ دۆخی کرانەوه. پێچەوانە کە ی هەڵدەبژیریت. ئەو پەنا بۆ جەفەنگ و گالتە و گەپ دەبات. خۆی نوێ و سارد دەکاتەوه و کۆلی دەروونی خۆی دادەمرینیتەوه.

کاتیک لەبەر هەر هۆیک بووینت، بارگرژی روو دەکاتە دەفەرێک. هەژموون و بێ ئۆقرەیی، فشار لەسەر مێشکی خەلک، بەتایبەتی لەسەر تاکی خۆینەر دادەنیت و بیر لە زۆر شیمانە ی ناخۆش دەکاتەوه، لە دۆخی وهادا، وتاری گالتە ئامیز، کارکاتیر و کۆمیدیا دەکارن خەلکە کە سارد بکەنەوه و فینکایییە ک بەدلیان بگەیین. لە دۆخی شپرزەیی و گرژییەوه بۆ دۆخێکی هێمنتر بیان پەریننەوه. دەکریت کیشەکان بەو توندی و زەقی و توورەییە نەخرینە پیش چاوی خۆینەر، بەلکو بریکیش گالتە و جەفەنگیان تیکەل بکریت.

سروشتی مرۆف وەهایە، چەند لە دۆخی سەختیشدا بژی، هیشتا هەر، بیر لە رووبەرێک بۆ جەفەنگ دەکاتەوه؛ تاکو خۆی بۆ مملانییەکی نوێی ژیان، تەیار و ئامادە بکات. هەندیک جارن، وەک ئامرازیک بۆ بەرگری لە خۆی، جەفەنگ دەخاتە کار. کۆمیدیا ییش (Comedy) دوو کەلکیشی کە لەویوە

مرۆفی زۆلم لیکراو خەمەکانی خۆی بەبا دەکات، دژ بەچەپاندن و تابوی، سیکس، ئاین و سیاسەت دەوستیتەوه. بۆیە زۆرینەی نوکتەکانی ئیمە ی مرۆفی رۆهەلاتی لە دەوری سیاسەت و سیکس و ئاین دەسوورپینەوه. (عەلانەدین سەجادی ۱۹۰۷-۱۹۸۴) خۆی زانای ئاینی بوو، کەچی زۆریک لە نوکتەکانی پشتهی مرواری، رەمزه ئاینییەکانیان کردووهته نیشانه.

وهک چۆن هەر تاکیکی ئاسایی بۆی هەیه نوکتە دابھێنیت، نووسەریش بۆی هەیه شیعر و چیرۆک و رۆمان و دەقی شانۆیی ساتیر ئامیز دابھێنیت. زۆر دیاردە ی دزیویش لە کۆمەلگەدا هەن، بۆ بەگژداچوونەوهیان، چاکتر وایە روو بکەیتە کۆمیدیا. وەلی ئاگەدار بە، کە ئەو جوولە و قسانە ی زەمانیک، قاقا خەلکیان بە پشتدا خستوو، ئەمڕۆکە، مرۆف ناخەنە پیکەنین و مووشیان پێ نازووت. بۆ نمونە، کاریکاتیری سەردەمی (نووری سەعید) بۆ ئیستای سەردەمی (نووری مالیکی) دەست نادات. کێ بیت ئیستا بە گێرانهوی نوکتە لەسەر (عیزەت دووری) بزە بیگریت؟ رەنگە هۆکارەکەیشی ئەوه بیت، ناوبراو ئیستا ئەو هیز و دەسەلاتە ی جارانی نەماوه. ئیمەیش سەردەم و قۆناغی ئەومان جێ هیشتوو. نوکتە و کۆمیدیاش ئەو دەمه کارکردی هەیه، بە ملهوریک پێ بکەنیت. لە کاتیکدا رەنگە ئەو ئیستا جێی بەزەیی بیت.

کاتیک ئیمە ی کورد، نوکتە لەسەر دیکتاتوریک دەگێرینەوه، ئەم کردەیه لە خۆیدا واتای ئەوه دەگەیهنیت، ئەگەرچی ئەو کەسییەتییهکی بەهیز و خاوەن دەسەلاتیشە، وەلی ئیمە لە زەین و گۆشەنیگای خۆماندا، بەجۆریک لە جۆرەکان پشتیمان لە زهوی داوه و بەسەریدا زال بووینە، چونکە لە سەمتی گێرانهوی نوکتەکاندا، ئیمە ی هاوولاتی بە زەین و ئاکار و رەوتاری ئەو پێ کەنبوین. لە سەریکی ترهوه، رابواردن بەئاوه و رەوتاری هەر دیکتاتوریک، نیشانه و سەرەتای یاخیبوونی خەلکەکەیه لەو سیستم و دیکتاتورە، کە بە

رووی گرز و ئهبرۆی تیک په‌ریوه‌وه، له په‌رده‌ی تی‌فییه‌کانه‌وه ده‌بینری و که‌یفی‌شی به‌گالته و ئه‌ده‌بی گالته‌نامیز نایه‌ت.

ئه‌و نووسه‌ره‌شی له زمانی ته‌وسدا شاره‌زا بی، ئه‌گه‌رچی به‌کرده‌وه زۆریشی له ده‌ست نه‌یه‌ت، به‌لام ئه‌و که‌سیکی زۆرزان و بویره. خه‌لکی لاسار و به‌دکار له هه‌ر ئاستیکی کۆمه‌لایه‌تیدا بن، له زمانی ده‌ترسن، که وه‌ک تیغی مووکار ده‌بریت. بۆیه سللی لی ده‌که‌نه‌وه. ره‌نگه دیکتاتۆریک، ئه‌وه‌نده‌ی له په‌رمووجی کاریکاتیریسیتیک ده‌ترسیت، نیو ئه‌وه‌نده حیساب بۆ حزبیکی نه‌یار نه‌کات. ره‌نگه کاتی خو‌ی، به‌رپرسه‌کانی ده‌ولت، له ناوچه‌که‌دا، ئه‌وه‌نده‌ی له زمانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی ترسابن نیو ئه‌وه‌نده حیسابیان بۆ سه‌رووی خو‌یان نه‌کردییت.

نامۆز ئۆز ده‌لیت: "مه‌یل و هه‌ز له گالته‌وگه‌پ، ده‌رمانیکه یه‌کاویه‌ک. من قه‌ت ده‌مارگیریکم نه‌بینیوه هه‌زی له شو‌خی بی‌ت، هه‌رگیز مرۆفیکم نه‌بینیوه مه‌یلی له گالته‌وگه‌پ بی‌ت و بوویت به‌ده‌مارگیر، ئه‌گه‌ر مه‌یل و هه‌زی خو‌ی به‌رانبه‌ر به‌ گالته‌وگه‌پ له ده‌ست نه‌داییت. ده‌مارگیره‌کان زۆربه‌ی کات زۆر قسه‌ره‌ق و قسه‌ترنن. هه‌ندیکیان مه‌یل و هه‌زیکی ئاشکرا و پرونیان بۆ تانه و ته‌شه‌ر و قسه‌ره‌قی هه‌یه، به‌لام هه‌ز به‌گالته‌وگه‌پ ناکهن. گالته‌وگه‌پ ئه‌و توانسته‌ی تیدا جی ده‌بیته‌وه، که که‌سیک نه‌ به‌ته‌نیا هه‌ر به‌خه‌لک، به‌لکو بۆ خو‌یشی پی بکه‌نیت."

کۆمیدیا، وه‌ک چۆن به‌پیتی سه‌رده‌م گۆرانی به‌سه‌ردا دیت، له‌گه‌ل گۆرینی ئاستی شارستانی و ژیا‌ری کۆمه‌لایه‌شدا، وه‌ک هونه‌ر و نیوه‌رۆک له گۆراندایه. ئه‌و نوکته‌یه‌ی کوردیک ده‌خاته پیکه‌نین و به‌بیستنی به‌ پشتدا ده‌که‌ویت و چاوی فرمی‌سکی تی ده‌زیت، هه‌نده‌ی تاله‌ موویه‌کیش بابایه‌کی خه‌لکی ئه‌و ولاته‌ ساردانه‌ی سه‌که‌ندنا‌فیا ناجوولیتیت. بۆ نموونه، باوه‌ر ناکه‌م که‌سیک له‌وی به‌گه‌یرانه‌وه‌ی ئه‌م نوکته‌یه پیکه‌نینی بی‌ت:

جاریکیان نهخوشتیک چوو بۆ لای دوکتۆر. دواى ئەوهى دوکتۆرکه له پشکنینی بووهوه، پرسى: "جهنابى دوکتۆر له چ جوژه خواردنیک پاريز بکهم؟" دوکتۆر وتى: "هه موو شتیک بخۆ بيجگه له کرتهکهى من!"

به لى، که سیک له وى بهم نوکته کوردییه مووشى نابزویت، چونکه نوژدار له و لاتانه بهپاره نهخوش چارهسەر ناکات. بۆیه، ئەگەر ئەم نوکتهیهیان بۆ بگيريهوه، تهقهى سهريان دیت و ليشى تى ناگهن. ههروهها تۆ چهند نوکته لهسهر دیاردهى درۆ بگيريهوه، مهگەر دهگمهن، دهنه تاكى ئەوروپایى پى پى ناکهنیت، چونکه له وى، کهمتر تاک دهخزیتته گوشهیهكى وهها تهنهگه بهروه، ناچار به درۆکردن ببيت.. وهكى تر ههتا کۆمه لگه ئالۆزتر و بهگرى و گۆلتر بیت، سهختتره تۆ بتوانى تاکهکانى بخهپته هیلکه حیلکی پیکه نین. جا چونکه سهمتى ژيان و کيشهکانيشيان له هی ئیمه جياوازن؛ بۆیه تیکهوتن و ههلویتسه پیکه نیناوییهکانيشيان هه جياوازن.

ئهو نوکتهیهى بۆ پیش راپه رین دهبوو بوو، دواى راپه رین کاریه ریبی ئەوتۆى نه ما. چونکه ئیستا ده بى به کيشهکانى ئیستهکانى و بهو کهسانه ی کيشهکانى ئیستایان دروست کردوو پى بکه نین. کۆمیدیايش به گشتى دوو لایهن دهکاته ئامانجى و جى گالته وگه پ و پیکه نینى خه لک: ملهورپى ملهوران و گه مژه یبى گه مژه کان.

کاتیک هاوولاتییه کی ئاسایى به گيرانه وهى نوکتهیه ک لهسهر سه دام یان هه ر دیکتاتورىکی تر دهکته و ته پیکه نین، واته دوو لایهن لیره دا سه رکه وتنیان به دهست هیناوه. ئەو کهسه ی دهگيریتته وه و ئەوانه یشى وا گوپیان لى گرتوو. چونکه لهو تافه دا مادام تۆى نوکته زان به دیکتاتور پى که نیویت، واته به سه ریدا زال بوویت و له رووی زهینى و هزرییه وه سه رکه وتنت به سه ریدا به دهست هیناوه. ئەوت کردوو به مه زه و بابته ی پیکه نین. به خه لکیش ده لى: ئەه اى خه لکینه ئاگه دار بن، من لهو دیکتاتور هى، که

ولایتیکی له زهواق ناوه وریاتر و ژیرترم. واته له فاقی گتیرانه وهدا، دیکتاتور له خوار خوټ و له خوار ټو جه ماوهره یشه وه ده بینیت، که نوکته یان بؤ ده گتیریه وه.

گرینگی ساتیریش له وهدایه، بتوانیت گوځگر، یان خوینهر رابچله کینیت و نازاریشی بدات؛ چونکه ټو ساتیره بؤ یه که م جار، دیارده یه کی دزیوی شار دراوه ئاشکرا دهکات، که تۆ پیشتر له لای خوټه وه ههستت پی نه کردبوو، دۆخه که به و راده یه دزیو و کاره ساتبار بوویت. بویه ټو ونده پی پی دهکته نیت تا سکت ژان دهکات، وهلی پیکه نینی فرمیسکاو.

بهرنارد شو (۱۸۵۶-۱۹۵۰) دهلیت: "هه موو ټو ده بیکی مه زن، ټو ده بی ساخیره" له گه ل ټو هیشدا، که بیجگه له رومان و دهقی شانوی، به سهدان چیرۆکی عهزیز نه سین بؤ کوردی وهر گتیر دراون، که چی کار کردی ټو و تویان له سهر ټو ده بی کوردی نه بووه. ټو گه له ی نه یتوانیبت ټو ده بی ساتیر به ره هم به ینیت، ټو ا به دووری مه زانه، ټو گه ر نووسه رانی ټو گه له دوو چاری ره شبینی و ناؤمیدی بووین.

ټو ده بی ساتیر بهر له وهی سه رخستنه سهر که سانیک بیت، دهر بری ټو خه م و کوټانه یشه، که رۆژانه به ره ورووی مرۆقی چه وساو و بارگران ده بیته وه. چه کیکه، چه وساو هکان هی رشی پی ده که نه سهر چه وسینه ران و ئامانجیش ده پیکن. ټو ده بی ساتیر، ټو ده بیکی بالایه، نووسینی کاریکی ئاسان نییه. بویه پیویستی به زهینی زیندوو و تیگه یشتن له کیتشه کانی کو مه ل هیه. زمانیکی زیندوو ټو و تۆی ده ویت، نازار هکان به زهقی و هونهری پتشان بدات.

کاتیک ټو خه وشیک، دیارده یه کی ناجۆر ده بینیت، ټو ونده به زهقی و قوولی بیخاته پیشچاو، قوربه سهری پی بخاته پیکه نین. بؤ ټو وهی ټو ده بی ساتیر و کو میدیا گه شه بکات، نووسه ر پیویستی به رووهریک له نازادیش

ههیه. وهلی ساتیر و گالتهجاری (تهریج) هه و دایه کیان نیوانه و زوو تیکه ل
بهیهک دهب، ئەگەر نووسەر بهوردی ناگای له قه له م و زهینی خوئی نه بیت.

هه رده م گه و ره نووسه ران بوون، که ئەم ته رحه ئە ده به بیان نووسیوه. تو
هه روا سه رنجیان بده له ولاتی ئی سپانیادا، سیرفانتیس، له ولاتی میسردا،
توفیق ئە له که کیم، له تورکیادا، عه زیز نه سین. له ئیر له نده، به رنارد شو.
ئە ده بی ساتیر هه ر ته نیا بو ئە وه نییه خه لکی بخاته پیکه نین، بگره
رؤشناویی به هیزیش ده خاته سه ر دیار ده یه کی دزیو و به گزیدا ده چیته وه.
گورینیش له زهینی گوینگر، یان خوینه ردا، به رانه ر به و دیار ده یه، دینیته
ئاراهه. ده شی بلیین، چالاکییه کی ره خنه گرانه یشه له فورمی جیاوازی
ئە ده بی و هونه ریدا خوئی دنوینیت. له دیرزه مانه وه، دۆلی میز پۆتامیا
نیشتمانی ئەم ته رحه ئە ده به بووه.

ئەم نمونه یه ی لای خواره وه، کورته حیکایه تیکه به ناو نیشانی (میشووله و
فیل)، که لانی کهم ته مهنی سی هه زار سال ده بیت، به خه تی بزمازی له سه ر
تاتی قورین نووسراوه و له کتبخانه که ی ئاشوور بانپالدا دوزراوه ته وه:

جاریکیان میشووله یه که له سه ر پشتی فیلیک نیشته وه، فیله که یه
ده رۆی، میشووله که پپی وت: "داخو بارم قورس نه کردووی؟.. ئەگه ر
ماندوم کردووی، ئەوا هه رکه گه یشتینه دم ئاویک داده به زم!" فیله که
وه لأمی دایه وه: "تۆ کیتیت؟.. هه ستم نه کردووه تو له سه ر پشتم بیت. کاتی
دابه زینیش هه ر هه ستی پی ناکه م!"^۲

ئە ده بی گالته جاری (الساخر) ته رزه ئە ده بی که پشت به موفاره قه
(پارادوکس) ده به ستیت. له راستیدا به تالکردنه وه ی ده روونکی نا ئارامه، که
له ئاکامی به ره و پو بوونه وه ی رۆژانه دا له گه ل چه ندین گرفت و کیشه ی
چاره سه ر نه کراو، به گرژی و تووره بوون و نار په زایی بارگاو ییه، نووسه ر له
پپی نووسینه وه ده ری ده بری. ده رکه وتنی ئەم ته رزه ئە ده به نیشانه ی

هه‌لکشانی هۆشیاری کۆمه‌لایه‌تی و ئاگه‌داری مەرۆفه له ژینگه و ده‌روو‌پشتی خۆی و هه‌ول‌دانیشه بۆ هه‌لسه‌نگاندنی کێشه‌کان به زمانیکی تری جیاواز. ره‌خنه‌گرتن له کۆمه‌لگه به‌شیکیشه له ئەرکی رۆژنامه به‌تایبه‌تی له ڕێی وتاری ساتیرن‌امیز و هونه‌ری کاریکاتیره‌وه.

نوسینی ساتیر کاریکی هه‌روا ئاسان نییه. له هونه‌ری کاریکاتیره‌وه نزیکه وهک، شپۆه‌کار. یان له کۆمیدیاوه نزیکه وهک هونه‌ری دراما و شانۆگه‌ری و فیلمی کۆمیدی. دیاره گه‌ره‌که هه‌ستی ره‌خنه‌گرتن له‌لای نووسه‌ره‌که‌ی چالاک و ئاماده‌بێت؛ له پال‌توانای سازدانی دیمه‌نی پیکه‌نیناویی وه‌هادا، که خۆینەر به‌ینیتته پیکه‌نین و به‌پشتدا بیخات. ئاستی ده‌ربیرینی به‌رز بێت. پێوه‌ندی م‌کۆمی له ته‌ک خه‌لکی ساده‌دا هه‌بێت و چووبیتته نیویانه‌وه. هه‌روه‌ک ئه‌م ته‌رزه ئه‌ده‌به زمانیکی ده‌وله‌مه‌ند و پاراوی ده‌وێت، گه‌ره‌که گۆی له خه‌می خه‌لک بگریت و بۆ خۆیشی که‌سیکی کراوه بێت و مه‌یلی گێرانه‌وه‌ی نوکته‌ی هه‌بێت و نوکته‌زان بێت. له هه‌مان کاتدا خه‌یالفراوانیش بێت.

ده‌کریت بلیم، کورد بناغه‌یه‌کی سه‌ره‌تاییی له‌م بواره‌دا هه‌یه. ئیماژه‌ی ساتیر له شیعره‌کانی شیخ ره‌زای تاله‌بایندا به‌دی ده‌کریت، کاتیک ئه‌و به‌شپۆه‌یه‌کی کاریکاتیری باسی (ماینه کویت و که‌له‌شیر) و گه‌لێک دیارده‌ی سه‌روه‌ختی خۆی ده‌کات، که مه‌ردمی ئه‌م سه‌رده‌مه‌یشی پێ سه‌رسامه و ده‌هینیتته قاقای پیکه‌نین.

نوسه‌ر دیت، که موکوورییه‌کان زه‌ق ده‌کاته‌وه و ده‌یانخاته پێش چاو. زمانیکی ته‌واو پاراوی هه‌یه. ئه‌و ره‌خنه له که‌سه‌کان و دیارده‌کانی سه‌رده‌می خۆی ده‌گریت. به‌وه‌ی تیر پێیان پێ ده‌که‌نیت، دیارده دزیه‌کان سزا ده‌دات. دیاره له ته‌ک خۆیدا ئیمه‌ی خۆینهریش ده‌هینیتته پیکه‌نین، تاکو خه‌م و قه‌هره‌کانمان به‌تال بکه‌ینه‌وه و تیریش به‌و دیارده ناجۆرانه پێ

بکه‌نین و لاقرتییان پی بکه‌ین. بۆ ئەوانەشی وا راستەوخۆ ئەو گالته‌جارییه دەیانگریته‌وه، با به‌خۆیاندا بچنه‌وه و هه‌ستیش به شه‌رمه‌زاری بکه‌ن.

ئەوی ساتیرنوس، وه‌ک نوکته‌زان، یان پۆنه‌ری نوکته، دیارده‌یه‌ک ده‌هینیت و ده‌یخاته ژیر وردبینه‌وه، گه‌وره‌ی ده‌کات و رۆشنایی به‌هیزی ده‌خاته سه‌ر. ده‌یکاته جیی پیکه‌نینی خه‌لک. ده‌شی بلّین، ساتیر که‌نالیکه بۆ هه‌ناسه‌دان و پشوودانی کۆمه‌ل له به‌رانبه‌ر قه‌هر و دلته‌نگیه‌کانی شار و جه‌وری زه‌مانه‌یشدا، چه‌کیکی کاریگه‌ره. له هه‌مان کاتدا هونه‌رپیکشه هه‌موو که‌س پپی ناوپیتریت و هیزی به‌سه‌ریدا ناشکیته. ئەوه‌تا له کن ئیمه هیشتا ساتیر نه‌بووه به باو، ئەوه‌نده هه‌یه، جاروباره، لی‌ره و له‌وی، چه‌ند نووسه‌ریک خۆیانی پیوه خه‌ریک ده‌که‌ن.

کۆمیدیا له یه‌ک کاتدا دوو ئەرک راده‌په‌رینیت. به‌لایه‌ک ره‌خنه‌ له دیارده‌یه‌ک ده‌گریته، به‌لایه‌کی تر ئیمه‌ی بینه‌ریش ده‌هینیته‌ پیکه‌نین. ئەمه‌یش ئەگه‌ر وردی بکه‌ینه‌وه به‌و واتایه‌ دیت، ده‌ره‌ینه‌ر و ئەکته‌ری بواری کۆمیدیا، له چاو درامای تردا، ئەرکیان دووجایه. به‌ره‌می کۆمیدی دوو هینه‌ ماندوو‌بوونی گه‌ره‌که. چونکه ئەکته‌ر لی‌ردها گه‌ره‌که جوول‌ه‌ی وه‌ها بنوینیت بینه‌ر لی‌ی قه‌بوول بکات و به‌هینیته‌ پیکه‌نین. گه‌ره‌که ئەو کاره هه‌م له رووی جوول‌ه‌ی ئەکته‌ره‌وه جیاواز بیت، هه‌میش له رووی ده‌ق و ده‌ره‌ینه‌نه‌وه.

لی‌ردها جیتی وتنه، که کۆمیدیای کوردی پشت به‌قسه‌ی خو‌ش ده‌به‌ستیت و به‌جه‌سته به‌شدارای له گیترا‌نه‌وه‌دا ناکات. ئەو له‌سه‌ر شانۆ نوکته بۆ بینه‌ران ده‌گیتریته‌وه. له‌و بروایه‌دام، بینه‌ر، یان گویتگری بیانی پیکه‌نینی به کۆمیدیای کوردی نایه‌ت. چونکه ئەکته‌ری کورد، ته‌نیا به‌هۆی زمانی ئاخافته‌وه مه‌به‌ست ده‌گه‌یه‌ننه وه‌رگر و له زمانی جه‌سته‌دا تی‌ی ناهین. تۆ سه‌رنجی چارلی چاپلن، یان میسته‌ر بین بده. ئەوان ته‌واو به‌پێچه‌وانه‌ی ئەکته‌ری کورده‌وه کار ده‌که‌ن. ئەوان له پپی زمانی جه‌سته‌وه، که راستگۆتر

و کاریگه‌تر و ره‌وانبێژتریشه، رووداومان بۆ ده‌گێڕنه‌وه. جاری وا هه‌یه تاکه رسته‌یه‌کیش دایه‌لۆگیان نییه، کهچی ئه‌و کاریگه‌رییه‌شیان له‌سه‌ر زه‌ینی بینهران هه‌یه، جا ئه‌وانی بینهر، یان وه‌رگر سه‌ر به‌هر نه‌ته‌وه‌یه‌که بن.

ئه‌ده‌بی گالته‌جارییش (ساتیر) هه‌ولێکه بۆ راستکردنه‌وه‌ی چه‌وتیه‌کانی کۆمه‌ڵ، جا ئه‌و چه‌وتیه‌یانه ده‌شی له به‌رزترین جومگه‌کانی ئه‌و کۆمه‌ڵه‌دا روویان دابێت. له‌وانه‌یه جۆریکیش بێت له به‌ره‌نگاری و به‌گژداچوونه‌وه. که‌واته مه‌به‌ست له ئه‌ده‌بی ساتیر، هه‌ر به‌ته‌نیا خوێفاندنی پیکه‌نێن بۆ رابواردن و کات به‌سه‌ربردن نییه، به‌لکو له‌پشت ئه‌و قاقای پیکه‌نینه‌وه ئامانج و نیازی تر هه‌ن، ساتیرنووێس له‌ منه‌ی ئه‌وه‌دایه بیانیه‌ینێته‌ دی.

١. بروانه ئامۆز ئۆز، چۆن ده‌مارگیرتیک چاره‌سه‌ر ده‌کریت، و. خه‌بات عارف، فه‌ره‌نگ ژماره (٦٨) هه‌فته‌ی (٧)، شوپات ٢٠١١.
٢. بروانه؛ مقدمه في أدب العراق القديم، طه باقر، بغداد، ١٩٧٦.

وشەى گۆكراو و وېنەى جوولائو

دەشى لەلای خۆتەو سەردىرى ئەم وتارە بە "جىاوازىي نىوان زمانى تىقى و زمانى رادىئو" بگۆرپت. راست دەويت وېنەى جوولائو زمان نىيە، بگرە لەودىو توانا و دەسلەلاتى زمانى ئاسايىيەوئە. دەكرى بلىين وېنە خاوەنى زمانى ئامازەيە. ئىمە لە باشوورى كوردستان، ئىستا لە ھەر سەردەمىكى مېژوويى زياتر وشەى گۆكراو و نووسراو بەكار دەھىين و لە كەنەلەكانى راگەياندنەو بىلاويشى دەكەينەو. ئەم گۆرپانەيش لە سۆنگەى پەيدا بوونى ھەموو ئەو ئىستگەى رادىئو، رۆژنامە، ھەفتەنامە و مانگانامەوئە، كە لە ھەرئىمەكەدا چالاکن. وېرپاى ئەوئەيش ژمارەيەك دەزگای چاپ و پەخش ھەن، چالاکانە كتیب چاپ و بىلاو دەكەنەو و ھەدادانىان نىيە.

گەرچى تاكو ئىستا ئىمە پەيرەوى سىياسەتى زۆر و بۆر دەكەين. وەلى ئەم دۆخە نوئىيەى وا ماوئەيەكە لە بەستىنى راگەياندنە ھاتووتە پىش، بىرىكى زۆر رۆشنايىشى تىدايە. ئەم دياردەيە لە خۆيدا نىشانەى جوولەى سىياسى و ھزرى و فەرھەنگى و بەرھەپىش چوونىشە. نىشانەى گواستنەوئەى كۆمەلى ئىمەيە لە قوناغى فەرھەنگى زارەكىيەو بۆ قوناغى تۆمار و پەخشكردن. تۆماركردينش واتە بە دىكۆمەنتكردن و كەلەكەكردى بەلگەكان. ئەمەيش لە خۆيدا ھەنگاويكى بەرىن و زانستىيە، چونكە بەو واتايە لىك دەدرىتەو، ئىمە لەمەولا دەبىن بە خاوەنى ئەرشىقى بەلگەنامەى خۆمان. ئىمە ئىستا لىبراوين بىرەوئەرى و وتارەكانمان تۆمار بەكەين و بيانپاريزىن، كە جارەن دواى ئەوئەى لە زارى پىر و سەركردەكان دەردەھاتن با دەبىردن و لە بەين دەچوون.

پیشتر، سا له بهر هەر هۆکارێک بوو، ئیمه‌ی کورد گه‌لێکی بێ
 یادهوه‌ری بووین. وه‌لێ له‌مه‌ولا چیی تر بۆ هەر نه‌ختا له‌ زانیارییه‌ک، له‌مه‌ر
 دێروک، ئه‌ده‌بیات، فره‌هنگ و به‌سه‌رهاتمان ده‌سته‌ودامینی، گه‌ریده‌،
 میژوونووس و نووسه‌رانی بیانی نابین، زانیارییان لێ قه‌رز بکه‌ین. ئیمه
 ئیستا لیبراوین بیره‌وه‌ری و وتاره‌کانی خۆمان تۆمار بکه‌ین، تاکو نه‌وه‌کانی
 دوای خۆمان بیانین و بینه‌ خاوه‌نی ئه‌زموونی باو و باپیرانی خۆیان، که
 جارێ به‌ناچاری ئه‌زموونی ئه‌م و ئه‌ومان لاسایی و فۆتۆ ده‌کرده‌وه‌.
 نه‌وه‌کانی ئیمه‌یش بۆ هەر زانیارییه‌ک ده‌سته‌ودامینی میژوونووسی بیانی و
 ئه‌رشیقی وه‌زاره‌تخانه‌کانی ده‌ره‌وه‌ و سه‌فاره‌تخانه‌کانی ولاتانی داگیرکار
 نابین.

لاتان روونه‌ زۆر جارێ بۆ مه‌به‌ستی تایبه‌ت، یان به‌چاکه‌ی خۆیان،
 داگیرکاران میژووی ئیمه‌یان شیواندوه‌. وه‌لێ مایه‌ی شادییه‌ ئیستا له‌ هەر
 کاتێکی تر زیاتر، تاکه هۆشیاره‌کان بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆیان ده‌نووسنه‌وه‌،
 چاپ و بلاویان ده‌که‌نه‌وه‌. له‌م رووه‌وه‌ ئه‌گه‌ر به‌راوردێک له‌ نیوان ئیستا و
 سه‌ده‌ی رابردوودا بکه‌ین، ئه‌وا گۆرانی گه‌وه‌ری له‌م بواره‌دا ده‌بینین. به
 درێژایی سه‌ده‌ی رابردوو، ده‌توانین ته‌نیا چه‌ند رووناکبیری بکۆڵینه‌وه‌،
 لیبرا بن بیره‌وه‌ری خۆیان یاداشت کردبێت. له‌پێش هه‌موویانه‌وه‌ ره‌فیق
 حیلمی دیت. یاداشته‌کانی ئه‌م رووناکبیره‌ به‌لگه‌ی زیندوون. شایانی ئه‌وه‌ن
 وه‌ک سه‌رچاوه‌ی میژوویی پشتیان پێ ببه‌ستری و هەر کاتێک پتووستیمان
 به‌ زانیاری له‌مه‌ر شوێش و سه‌رده‌می مه‌لیک مه‌حموود بوو، بگه‌رینه‌وه‌
 سه‌ری.

ئیستا وێرایی سه‌دان رۆژنامه، هه‌فته‌نامه، کۆوار و بلاڤۆک، چه‌ندین
 ماله‌په‌ری ئه‌لیکترۆنیسمان هه‌ن. وه‌لێ ماله‌په‌ر ده‌توانن له‌ پال و شه‌ی
 نووسه‌راویدا، ده‌نگ، وێنه‌ی وه‌ستاو و بزۆکیه‌ش بلاو بکه‌نه‌وه‌ و

به دیکۆمه نیشیان بکهن.. واته دمتوانن هاوکات سوود له توانای وشه و وینهیش وهربگرن. به لام تیقیمان ههن، ئەم دوو ئەرکهیان له لا تیکهڵ بووه. ههن دیک که نالی تیقی وهک رادیۆ کار دهکهن. واته تیقی، که ئامپریکه سهر به فهرهنگی وینهیه، ئەوان زۆرجاران وهک رادیۆ بهکاری دههینن و لێی سوودمهند دهبن، که رادیۆ له خۆیدا دهنگه نهک رهنگ و وینهی جوولاو، واته رادیۆ که نالیکه، سهر به فهرهنگی وشه ی گۆکراوه.

کهچی ههن دیک هاتوون ئامپری تیقییان له فهرهنگی وینهی بزۆکه وه کردووه به فهرهنگی وشه ی گۆکراوه. بهم کارهشیان دهنانین بلێین، پۆلی ئەم دهزگهیهیان سفر کردووه. یان بابلیین له ئەرک و رووگی دروستی خۆی بهتالیان کردووتهوه. وهک ئەوهی بیژهریک به قات و ملبهندهوه دانیشتووه، له شیوهی وتارداندا دهنگوباس بۆ بینهر دهخوینیتهوه، بۆ ئەوهی ئەو دهنگوباسه، وهک به لگه بۆ سهلماندنی ههوال و رووداوهکانی ئەو پۆژه، لزیگیک وینهی جوولای له تهکدا بیت.

ئهگهر وشه ی گۆکراوه ماوهیهکی گهرهک بیت، تا ئیمه ی (بیسته ر) له میشکی خۆماندا وینای رووداوهکه دهکهین، ئەوا یهک لهباری وینه، رووداوهکه لهویدا وینا کراوه و به ئاماده کراوی خراوته بهرچاوی ئیمه ی (بینهر). واته ئەوان، که له بواری تیفیدا چالاکن، بهم کارهیان بینهر و بیسته ر، که دوو دۆخی جیاوازن، له یهک جیا ناکه نهوه. بگره هاتوون ئیمه ی جهماوهریان له بینهرهوه بۆ بیسته ر گۆپروه.

زمانی وینه و خاسیهتهکانی زمانی وینه، به بهراورد له تهک زمانی وشه ی گۆکراودا جیاوازیان زۆره. دیاره له پشت ههر وینهیه کیشه وه چیرۆکیکی راستینه ههیه. وینه خهیاڵ نییه، بگره دهشی بلێین له خهیاڵ بهتال کراوتهوه و به به لگه، یان به دیکۆمهنهت بووه، جوگرافیا یهکی دیاریشی ههیه دهناسریتهوه، که به سه رهاتی ئەم وینهیه له کامه شار و کامه ولات پرووی

داوه. بۆيە زياتر كار دهكاته سەر زهينمان. له كاتيكدا وشه تهنيا گيترانهوهی له دهست دیت، وینه کارهکه وهک بهلگه تۆمار دهكات.

وینهی جوولایش کاریگهريی بیستهکی و بینهکی لهسەر زهینی وهرگر ههیه و مایجی خهیاڵانهی رووداو ناکات، بگره دیت به ئاوايهکی ریالیستیانه دهنگوباس پيشانی وهرگر دهكات. پشت به راستی و ههقیقهت دهبستهیت. خۆی له ههر کاریگهريیهکی خهیاڵی و فانتاسیایی دهپارێزیت. خۆههوال و راپۆرتی تیفی، چیرۆک و شاعر نین تاكو بچنه ریزبهندی خهیاڵهوه، فیکشن، یان خهیاڵیان ئامیته بیی. وینه ئهسلی رووداوهکه پيشان دهكات. دهشی بلاین واقیعه و وینهگیراوه، بۆیه بینهر وهک راستی وهری دهگرێ. دهبیستی و دهبیینی. بهکسهر بهزهینی خۆی وهری دهگریت. چونکه به بهلگه بووه، رهتی ناکاتهوه. وینهی وهها، کارکرد لهسەر هۆشیاریی تاک و کۆیش دادهنیت، بهتایبهتی ئهگهر بیئو وینهی پرسه مرۆفانهکان بیی.

ئێستا بیهینه پيش چاوی خۆت، بیژهریکی تیفی ههر بهتهنیا به قسان باس له بوومهلهرزهکهی ئهم دواييیهی شاری وان بکات و بیژهریکی تر بهوینهی جوولای، له پێی پهيامنێرهوه، که لهویندری، له شوینی رووداو ئامادهیه، راپۆرت بدات و به ئاوايهکی زیندی، خۆی لهئیو داروپهردوی ماله رووخاوهکاندایه، که لهویدا سهگهکانی تیمی فریاکهوتن بهدم کلکبادان و نووسکهنووسکهوه، بۆن به داروپهردوی رووخاوهوه دهکن. شوڤل لیکدا لیکدا هاریان دیت، کرێکارانی تیمهکانی بهرگری شارستانی و فریاکهوتن یونیفورمیان پۆشیوه، به ئهسبابی تایبهتهوه کار دهکن. ئهنبولانس لهوناوه دهلوورتیت و دواي چهند رۆژیک له روودانی کارهساتهکه، تیمهکان لاویکی نیوهگیان لهبن داروپهردوودا رزگار دهکن و تۆیش لهبنی دنیاوه به چاوی خۆت سهربانی مالهکان دهبینی تهختی زهوی بوونه. ژنیک بهدیار کهلاوهی مالهکهیهوه دهگری. خیزانه خهبارهکان لهبن دهوارهیلی مانگی سووردا ههکۆرماون. ئهوان بهلیوی بهبارهوه چۆقهی دانیان دیت و پۆلیس ئهو

دورونواوهيان تهنیوه. ئاخۆ کام لهم دوو شیوازی ههوال پیشکیتشکردنه، کاریگرن و جیتی پروان؟ یهکه میان که تهنیا وشه گومان دهبات، یان دووه میان، که له پتی وینهی جوولاو و وشه پیکه وه ههوالمان پیشکیش دهکات؟ بیگومان بینهر زیاتر دهکه ویتته، بن هه ژموون و دهسه لاتی وینه وه.

دیاره وینهی بزۆک نیوه ندیکی راگه یاندنی کاریگهره و له خویدا به لگهی حاشاهه لنه گره. ئه وهیش دهگه یه نیت تۆی بیژهر به به لگه وه دیتته گو. به دهر به سته وه ددوویی و ههوالمان پیشکیش دهکیت. به خووت و کامیرا که ته وه تیکه ل به خه لکه کاره ساتبار که بوویت و سۆز به ندیت له گه لیاندا ههیه، به ته نگیه نه وهی. موعاناتیان ده خوینییه وه و لیبراوی ئه و موعاناته پیتشانی ئیمه و ئه وانی تریش بدهیت.

دهشی بلاین تۆ به م کارهت فیلمیکی به لگه نامه ییت له مه پ پرسه که چی کردووه. له فهرهنگی وشه وه چوویتته سه ره فهرهنگی وینه، که فهرهنگی وینه، بۆ نه وه کانی داها توویش ده بیتته سه رچاوه ی باوه پ پیکراو. هه م به لایانه وه گرینگه، هه میش به زیندوویی ده میتته وه. له راستیدا، کرده ی خویندنه وه، بۆ شیعر و په خشان و چیرۆک شیاوه، که خو یان فیکشن و زیاتر پشت به ره گهزی خه یال ده به ستن.

ده ورديله چيرۆك

نيشتمان

گوئى بگره ئازيز.. ئەم گولەبەرۆژە برژانگىزىرىنە بەژنراقانە بەم رۆژگارە بەبى چاويلكەى دژە هەتاو چاويان لە چاوى خۆر ناوہ و ئاوى چاويشيان دانايە. ئەم سۆلاقەى لەسەردا ھاژە دەكات، بۆيمباخى گەردنى ئەو كەژە بالابەرزەيە. ئەم گردە سەرگۆنا ئالانەيش چەند گىپرايەلى ئەو چيا شكۆدارە سەر سپيىە بالابەرزەن؟ ئەم گوندەى خۆيشمان سەدان ساللە بەسەر زىنى ئەم چيا كەلەگەتەويە و پيادە نابى. ئەم رىگەيەيش پشتويىنكىكە، حەوت قەف لە كەمەرى سەوزى ئەو كەژە بۆشناخە ئالاولە. ئەم جۆگەلە پوونە، بەوردە موسيکەيش نامەى روبرايكى خور و سازگارى بۆ شەتالە ساوا دەموشكەكان پىيە، دەست مەهينە پىي، با خىرا رەت بى. لەو باخەوہ كژەبايەك بە شووشەيەك عەترى سەربەتالەوہ هەلى كرد و لىرەوہ رەت بوو، رەنگە لەولاتر دلدار و دولبەرىك ژوانيان هەبوويت. ئەم گولە پەمبانەيش لەسەر گۆناى تۆ نىشتنەوہ. جوانترين راناوى زمانەكەيشم هەر (تۆ)يە. ئەم پشيلەيەيش سميلى بەخوينى كۆترە سپيەكانم و ئەم فايلىرەشانەيش دەستيان بە خوينى نىشتمانەكەم سوورە.

۲۰۱۱/۹/۶

بىئوژن

وہك هەر بىئوژنىكى لەسەر هەست و شىنپۆشى رۆھەلاتى گويسووك، چاوتىژ و چاودروان و لە تەنباييدا شەلال.. ئەم بىئوژنەى گەرەكيش،

ژنیتیبه کی له یاد کراوه، جوانیبه کی خاپوور و شهنگه کۆشکیکی چۆل و بیدهنگیبه کی پر له قههر و نائومییدییه. ئەوهندهی فنجانی قاوه دهخوینیتیهوه، سهدیبه کی ئەوه کتیب به دهستهوه ناگریت. ئەم بیوهژنه هیچ کوئیبه کی لیوه دیار نییه، ئاخوندیکی به لمریش، شهقام و کۆلانهکیانی گهره کی به تاریکی لی تهلبه ند کردوه.

۲۰۱۱/۹/۷

ئێستا و ئەوسا

من باسی ئێستام بۆ دهکردن، ئەوان له باسی ئەوسا و سهدهکانی رابردودا گیریان خواردبوو، من له خهمی زیندواندا بووم ئەوان مردووان. من سویندم به جوانی و بیگهردی کی چه ژیکه له تهمهن شهس مانگانه کهم دهخوارد و ئەوان سویندیان به کیلی گۆری مردووان. من بۆ ئێستا و له ئێستادا دهژیام، ئەوان له رابردودا و بۆ رابردوو. چه ندم کۆشا بیانهنمهوه بۆ ئێستا بیهووده بوو. لهوێ، له بهیانیبهوه تا ئیواره، مردووان چنگ له سهرشان زیندووان راو دهنین، بۆیه شهوکیان خۆم پچایهوه و نیشتمانم جی هیشت، تاکو لیره له ئێستایه کی ههمیشه ییدا بژیم. پیاوه رۆههلاتیه پرچ رهشه ماندووهکه، ئاوا وهلامی فهمانبهری کۆچی دایهوه، کاتیک ئەو له سهمتی لیدیچینهوهدا لپی پرسی: له سهرچی نیشتمانی خۆت جی هیشت؟

۲۰۱۱/۹/۱۹

له دوا ههناسهدا

ههندیك جاران بالندهکانیش له نیازی مرۆقهیل دهگهن. ترسی مه رگیش کاردانهوهی چاوه روانه کراو به توخمی مرۆف و گیاندار ئەنجام دهدا. ئەوه بۆ مانگیك دهچیت ئەم سۆنه سهه سهوزهم بۆ مراویبهکان هیناوه، بۆ

ئەوھى چالاككیھكى لى بېيىنم. دەخوئا، مەلە دەكا، دەرى و لە پەنایەكدا
 ھەل دەنیشى. بەسەرى سەوز و جەستەى درىژكۆلە و پەرە سىپىيە
 ھەلگەرپراوھكەى كلكىيەوھ بى نموود ھۆ لەوئى ھەلنیشتبوو. ھەلسام،
 دابەزىمە ھەوشە، باوھشم كردهوھ و بۆى چووم، سەرىبىرم و بۆ نىوھەرۆژە
 دەرخواردى مندالەكانى بەدم.

من جوولام سۆنەيش رابوو. بالەكانى كردهوھ، دەيوست بەسەر دىوارى
 ھەوشەدا بفرىئ و نەيدەتوانى. ئەو لەبەرم ھەل دەھات و من لە كۆلى
 نەدەبوومەوھ. ھەر مراوييەكيش بەلايەكدا ھەل دەھات. سۆنەى تايىنیش
 بندىوار و بندىوار بەدم ھەل فرھەل فرھە دەيقىراند، غارى دەدا و نەدەكەوتە
 بەر قەمچم. لە پر ئەو لای دا، نیشتە سەر مراوييەك، منیش بەشوئىنيەوھ.
 دەنووكى لە سەرى مراوييەكەى پىشى گىر كرد و بەيدەستى كرد. منیش
 بەدىارىانەوھ وەستام. سۆنەى تايىن پەرىيە سەرپىشتى و مراوييەكەيش لە
 جىئى خۆى فسىدايەوھ و سىنگى بە زەوييەوھ نووساند، منى ماندوويش، بە
 واقبوونەوھ لىم دەروانى. وەك ئەوھى سۆنەى سەر سەوز، لە دوا ھەناسەدا،
 لە نىازى من و ھۆى توورەبوونەكەم ھالى بووى. بۆيە بەدەنگى بەرز پىم
 وت: "منیش تۆم بۆ ئەم بەزەمە ھىنابوو، ئەى گوايە تا ئىستا ئەو جووتە
 مراوييە سىپىيە خرىنەت نەدىبوو؟"

۲۰۱۱ / ۹ / ۲۱

لە لووتكەوھ ئاسمان روونتەرە

لەھىكرا بوونەوھرى گرگن و وركن، سەريان كىشايە بنارى ئەم چىايە،
 كەلبەكانىيان نىشان دەدام و چاويان شىر و تىرى لى دەبارى و نەمزانى
 چىيان لىم دەوئ. كە ئەوان دەستيان لى دامە پەل، من بەچىادا ھەلگزام.
 پىلاوھ بن زبەرەكانم ھارىكارىي ھەنگاوەكانم بوون. من سەر دەكەوتم. ئارەقە
 نىشتبووھ ھەنىەم و ئەوان پەلىيان تى دەگرتم. پەلەكان خلۆر دەبوونەوھ

بهر پیتی خوځان. ئهوان چه ند هه نگا ویک به شوینمدا سه رده که وتن و دواتر
 به شوین یه کتردا خل ده بوونه وه. من هه ر سه رده که وتم، ماندوو ده بووم و
 نه ده وه ستم. من یه کیک ئهوان ده یان. بهر لاسامه ی جنیویان دام. کاتیک
 پیان ده وتم هه ی ترسنۆک، ئه شکه وته که به سه داوه به خوځانی ده گوته وه،
 هه ی ترسنۆک. من سه رده که وتم و به رد و کوته ره له بن پیم ده رده په رین،
 به گور خل ده بوونه وه. دارکه وتیک پیی وتم، وه لام نه ده یه وه، دارگوژیژیکیش
 فهرمووی، مه وه سته درێژه به سه رکه وتن بده. پیم له چیا و ده ستم له به رد و
 بنچک و لکی ده وه ن گیر ده کرد و هه لده کشام. به زاری وشک و لیوی
 تره کیوه وه خوځم دایه بهر دلۆپه ی ئه و زنه ئاوه سه رته زینه ی له هه یوانی
 ئه شکه وتیک ده چکا. من هه لده کشام و تیشکی خوځم له نیوان گه لای مازوو
 و داره بن به وزه وه ده بینی. گویم له زریوه ی ورده مه ل ده بوو، بوئی ریخانه
 کیوله ده گه ییبه ده ماخم. ئهوان له ژیرمه وه یه کی هینده ی مشکیک دیار بوون.
 کاتیک گه یشتمه لووتکه، کلاو و مشکیه که م داکنه. کزه ی شه مال ئاره قه ی
 گه ردن و سه ر و لاجانگمی سه ری و فینکاییه ک گه یشته جه ستم. له وپوه نه
 به ردیان پیم ده گه یشت نه جمینیان. ئهوان به حال به زه ویه وه دیار بوون.
 هه رچی به ردیان تی ده گرتم بهر زه ردومای چیا ده که وتن و بو سه روپوته لاکي
 خوځان ده گه رایه وه. ئه سته یه هینده لیمه وه نزیک بوون له وه دا بوو
 ده ستموچانی بکه یین. که فریکی میهره بان وتی، خاترجه م به تو نه وه ی
 چیا ی. له وساوه بووم به به شیک له نه ئینییه کانی چیا، چیا یش نه ئینی خوځی
 به که س نالیت. له لووتکه وه، ئاسمان شینتکی روونتر و ئه سته یه به جریوه تر،
 خوځر گه شتر.. نه ده نگی ئه وانم ده گاتی نه په لیان.

۲۰۱۱/۹/۲۹

گوناهيکي تری حهوا

سواريتکی مەندیل بەسەر، گەيشته سەر کاننیهک و پیاوه بوو. مەندیلە سپییهکەى لەبان تاوێری دەم کاننیهکە دانا. سەری تازە تاشراو و رووخسارە شەمسىیهکەى فینک کردەوه، دوو مشت ئاوی خواردەوه و بەدەورو بەردا هەلێ پوانی. دیمەنى دەیان جووت دەست و پاشوو، دەیان سەری قوچدار و بێ قوچی ئاسکەکیوی بەجیماوی میس و مەگەز تیی مروکاوێ نزیك ئەو تاقانە کاننیهی قوولایی ساکە دەشتی گەرمیان سەغڵەتی کرد. رەشسواری مەندیل سپی هەناسەیهکی بۆکرووزی هەلکیشا و لەبەر خوێهوه مرتاندى: "ئەمەيش گوناهيکي تری حهوا. ئەگەر دایکە حەواى فریوخواردوو، باوکە ئادەمى تەفرە نەدایە، لە بەرى درەختە قەدەغەکە بخوات، کوراکورپی بەرەى مرۆف بە خویشمەوه، بە بەهەشت شاد دەبووین و زەوینیش دەبوو بە بەهەشتی ئازەل و تەپرو توال و بەدەستی کورانی حەزرتی ئادەم بەم چەشنە قەلاچۆ نەدەکران، ئاخ لە دەست حەوا! داخ لە دەست حەوا!"

٢٠١١/١٠/١٧

فیایکی کۆن

کەویک لە جەنگەلێکدا تانوپۆی هیلانەیهکی چنی و بەدلی شادەوه وتی: "لێرە نە درندهی کێو دەمناسی، نە راوچی هیلانەم دەدۆزیتەوه." ژمارەیهکی زۆر هیلکەى کرد، لەسەریان کپ کەوت، ئەو بەیاننیهی هەلێ هیئان، لە هیلانەکەى دەرەت تاکو خۆراکیان بۆ پەیدا بکات. لە پر پۆییهک، گورگیک و چەقەلێکی بینی. گورگ پێشی پێ گرت وتی: "لەو رۆژەوه پیت ناوتە ئەم جەنگەلەوه لەبن چاودیریدای تا ئەم بەیاننیه گۆممان بە زریوهی بارهکەو زرنگایهوه، کاری تۆ لێرەدا تەواو، بۆت نییه جارێکی تر سەر بەم ناوچەیهدا بکەیتەوه."

که وه که وتی: "باشتر وایه ههفتهیه که لهسه رم بوهستن تا گواره کان گه وره دهبن، گوشتیان زۆرتتر و تامیشیان خۆشتر ده بێ."

رپوی وتی: "ئه وه فیلیکی کۆنه. باره که و به ههفتهیه که ته و او بالفره ده بێ و به ئیمه ناگیرئ!"

چه قه له کیش وتی: "من له فهرمووده ی گورگ و رپوی دهرناچم" ماکه وه که به ناچاری نه گه راپه وه هیلانه که ی. ئه و به مچۆره دلخۆشی خۆی ده دایه وه: "هوان سیانن و وردیله کانم نۆزدهن، لهسه ر به شکر دنیان لییان ده بیت به شه ر!"

۲۰۱۱/۱۰/۱۹

سووره گول

له حه وشه ی ماله که ی خۆمدا قه له می گوله باخی فرانسیم ناشت. به ته نگیه وه بووم، تا که وته گولگیری. به یانییه کیان تراشم کرد و شیک خۆم گۆری. به سه ر گوله باخه که دا داها تمه وه، له ودا بوو خونچه یه کی سوور لی بکه مه وه و بیده م له یه خه ی چاکه ته شینه که م. له وده مه دا ده ستیک هینده ی ده مه خاکه نازیک، توند له پشتمه وه یه خه ی چاکه ته که ی گرتم و راستی کردم وه، به دهنگی گری وتی: "بکشیه .. بۆت نییه گولی من برنیت!" به خونچه که وه دهستم له رزی؛ که ئاورم لی دایه وه، به دریزایی ژیا نی خۆم نه دهنگی وه هام بیستبوو، نه رهنگی وه هام دیبوو.

۲۰۱۱/۱۰/۱۹

میوانی نازیز

دوای سالانیک دابران، به یادی جارن، ئه و شه وه یان به دم تاو له و کۆنکه ن و خواردنه وه و باسوخواسی دنیا وه دوولایی کرد. هه ر خواردنیک، مه زیه که، به خه یالیدا هاتبێ و له یادی مابیت، که میوانه نازیزه که ی مه یلی لییه، بۆی

هینابووه سەر میژ... سبەیی هەتا ویستگەیی قەتار یاوهری بوو، چەند گەرم بەخیری هینا، ئەوەندەش گەرم بەرپی کرد. میوان ئۆغری کرد و خانەخویتی ماندووی شەو، بە دەم باویشکەووە بەنزیکترین پاس گەرایەووە مالهەکی. کاتی دەرگەیی شوقەکەیی کردەووە، هەستی کرد لە ژووری نووستنەووە هانکەهانکیکی گومانپژین دێ. لەو هەدا بوو دلی بەریتەووە نیو قەفەزەیی سینگی، وەختایی لە درزی دەرگەووە دیتی میوانە ئازیزەکەییەتی، رۆلی خانەخویتی لە گەل ژنەکەیدا دەبینی. بێدەنگ کشایەووە دەرگەیی شوقەکەیی بەکراوہیی جی هیشت و ویلی شەقامەکانی شار بوو.

٢١ / ١٠ / ٢٠١١

ئەفەرۆز

حەیفێکم لەم تەمەنەدا جەستەم لە ناخم ناچێ، هەر چۆنیک بوو، هەر ئەو شەو بەمگیزی مندالی و سەرگەرمیی تافی هەرزەکارییەووە، وەختیک ئەوان لە جەنگەیی خواردن و خواردنەووە و سەمادا بوون، بەو سەرمايە خۆم پێچایەووە و لە مال دەرہاتم، هەر بەو پێلۆوە رەشانەووە، لەبەن رەشمالی تاریکی و پچرانی کارەبادا جوولام. وەرە وەرە ئاوازی موزیک و گۆرانیش هەراشتر دەگەییی بەربای گویم، تا گەیشتمە بەر پەنجەرەیی سەر کۆلان... ئیوارە، وەختایی گەیشتمە بەر دەروازەیی مالهەکیان، لاویک بە قاتی رەش و کراسی سپی و بۆمباخی قردیلەیی رەش و جووتیک چاوی تەلسکۆیییەووە سەرنجی خستە سەر پێلۆوە رەشە لووت خوراوەکانم و هەر بە ئاماژەیی پەنجەکانی ئەفەرۆزی کردم... بەردیکی هەلماقۆم لە گیرفانی شەرۆالەکەم دەرہینا، خستە دوو توپی چەرمی دار لاسیکەکە، هەتا تالی لاسیک کشی هات و دەست و مەچەکم هیزیان تیدا بوو رام کیشا، شریخەیک مینا نالەیی بپنەو لە پەنجەرەکیان هەلسا. تا گەیاندمییەووە مالهەکی خۆم، تاریکی چەتری بۆ هەلدابووم... سەرنجی پێلۆوە لووت کەچەلبووەکانم دا و بزەم

هاتی، پتلاوه ره شه بن لووسه، لووت خوراوه کانیشم به و تاریکییه له هه رهتی
که یف و چالاکیی خویاندا بوون، نه قاپاویژیان کرد، نه هه لنووتان، نه
هه لخلیسکان. منیش ته وای نازادیم پیدا بوون تو لهی ئه و سووکایه تییهی
پیمان کرا بسین.

٢٠١١/١١/٦

پاڙي دووهم

بابه تهيلي وهر گيڙدراو

به له می نه فسووناوی

شانوویی منداآن

نوووسینی: لاوشه

به شی یه که م

دیمه نی یه که م

کات: سه رده می کۆن

شوین: له دۆلیکدا، پردیکی له قهدی درهخت چیکراو، دوو چپای
به یه که گه یاندووه.

ئه کته رهکان:

سواره

باپیره کوردۆ

"کاتیک په رده لایرا، دیمه نیکی شاخاویی قه شهنگ درده که وئ، که له
جوانیدا که فاللی هونه ریی ناگاتی. به نیوان دوو چپادا پروباریکی
قبول هازه دهکات و پردیکی له قهدی درهخت چیکراوی به سه ره وهیه،
که به گران هامشوی به سه ردا ده کری. بالنده کانی دارستان
دهخوین.. له پر بیده نگ دهن. له دووریا ئاوازی گۆرانی دهگاته
گویمان. به ره به ره نزیک ده بیته وه. ئه وه سواره یه، که مندالکی وریا
و کارگوزاره و گۆرانی ده چری.. له چپاوه به کۆله دار و چیلکه وه دپته
خوار و پپی ماله وهی گرتووه ته بهر."

سوارە: (گۆانی دەلی)

بەیانیان سپیڤدی

دەچمە چیا بۆ داران

ئەو دەمەی، کە خۆر هەلڤی

من داری خۆم برپوه

من کاری خۆم زانیوه

کاتی بەگوریس پێچام

پێ و پێ هەلی دەگرم

بەچیا دا دیمە خوار

دەببەمە بازارێ شار

گورج و وریا و نەسرەوتم

وێک ئاسکە رۆین و رەوتم

ئەم رەنجەم بۆ ژیانە

رەنج گەوهری ئینسانە

دەبیدەم بەبرنج و خوی

دەگەر پیمەو و ناو دی

هەرکە دایکی شیرینم

برنج و خویم لی دەگری

دەلی: بژی کورەلاو

هەر تۆی کۆلەکە ی ژینم..

"کاتیک سوارە گەیشتە جەمسەری پردەکە، کۆلەکە ی لەسەر زەوی

دادەنی تاکو کەمیک بەسپیتەو. دواتر خوی بۆ پەپینەو و نامادە

بکات.. بۆ بەردیك دەگەر پێ لەسەری دابنیشی. رۆوی لە

دارستانە کە یە و دەلی:"

گۆرانىيەكەى من تەواو، دە ئەمجا ئىوھ تى ھەلکەن ئەى بالئدەکان.
نۆرەى ئىوھىه! (لە نوئى چرىكەى بالئدە دەبىستىرى) بۆچى لەسەر
تاكە ئاوازىك دەخوئىن بالئدەکانم؟ بىر بکەنەوھ، ئەوجا گۆرانىيەكەى
نوئىم بۆ بچىرن!

(لەم دەمەدا باپىرە كوردۆ دىت و دەپەوئى بپەرىتەوھ.)

باپىرە كوردۆ: (لەبەر خۆپەوھ): ئاى كە پردىكى كۆنە! پەرىنەوھى چەند
زەحمەتە!.. ئەوا من چوومەتە ساللەوھ، ئەدى لاوھەكانمان بۆ پردىكى
پان و پۆر و بەھىز لە برىى ئەم كۆنە دروست ناكەن؟
سوارە: (ھەلئدەسى) باپىرە بۆم باس بکە و فىئىرم بکە، چۆن پرد دروست
دەكرى؟ لىرە بەرد و تەختە ئامادىيە.

باپىرەكوردۆ: (سەيرى دەكات) بەراستى تۆ منداللىكى چاكىت! بەلام حەيف
منداللىت و بالىشت كورتە. ھىزىكى ئەوتۆىشت نىيە!

سوارە: چۆن؟ وتت بپەھىزم، وا نەبوو!.. چاوپروان بە، ھەر ئىستا ھەلئت
دەگرم و دەتپەرىنمەوھ. ئەوجا دەزانى.. دەزانى داخۆ بەھىزم يان
نا!.. لە بەردەمتدا خۆم ھەلئناكىشم، ئەركى سەرشانمە، كە يارمەتى
پىرىكى بەرىزى وەك تۆ بدەم!

باپىرە كوردۆ: باشت وت! سوپاس بۆ تۆ. جارى وازم لى بىنە با لەسەرخۆ
بپەرمەوھ. ئەگەر ھەلم بگرى لەوانەپە لاقەكانت نەتوانن و ترست لى
بنىشى. ئەو ھەلەپىش شلپ بەجووتە دەكەونە رووبارەكەوھ!
(بەلرەزەلەرز دەست بەپەرىنەوھ دەكات.)

سوارە: لەسەرخۆپە باپىرە! سەيرى خوارەوھ مەكە!

باپىرە كوردۆ: دەزانم. (بەلام پىى دەترازى و دەكەوئىتە رووبارەكەوھ.)

سوارە: ئا!.. ئاى.. چىت كرد باپىرە! (بەپەلە خۆى ھەلئدەتە رووبارەكەوھ.
ئاسك و ورج بەپەلە دەگەنە كەنار و بە دلەراوكىتوھ سەرنجيان

دەدەن. سوارە، پیرەمێرد رزگار دەکات. پالی بە گابەردیکەو دەدات.
 ئەمجا ئاسک و ورچ هەلدین و دوور دەکەوئەو. (

سوارە: باپیرە باپیرە!
 باپیرە کوردۆ: ئای چەند مندالێکی دەست و دل پاکێ! چەند دل و دەروونت
 باشە! لە مردنی تەواوەتی رزگارت کردم!
 سوارە: بەپەلە جلۆبەرگەکانت دابکەنە با وشک ببنەو بەپیرە!
 باپیرە کوردۆ: قەیدی ناکات. بەبای چیاکان وشک دەبنەو. ئا! خو ئەو
 جلکەکانی تۆیش تەپ بوون!
 سوارە: قەیدی ناکات. ئەگەر ئەوانی تۆ وشک بوونەو ئەوا هینەکانی منیش
 لەگەڵاندا وشک دەبنەو. وانییە?
 باپیرە کوردۆ: راستە.. تۆ لە پیرەمێردەکان زیرەکتەری!
 سوارە: باپیرە تۆ لە کوێ نیشتهجێی؟ با بتگەیینمەو مائی خۆتان؟
 باپیرە کوردۆ: پێویست بەو ئەرکە ناکات. مالم لەناو ئەو زنجیرە چیاپەدایە.
 جا لەبەرئەوێ چیاکان پیکەو نووساون، خووشم نازانم چۆن چۆنی
 بۆ مالمەگەم بگەریم!
 سوارە: نازانی چۆن بۆ مالمەگەت بگەرێی؟ زۆر ئەنتیکەیه! بەلام ئەمە تووشی
 نارەحەتیت دەکات!
 باپیرە کوردۆ: ئەدی تۆ لە کوێ نیشتهجێی کوری باش؟
 سوارە: مالتیک وا لە بناری چیاپە. لەپیشیدا بەرداشتیکی هەیه و لە پالیدا
 داربیبیەکی گەورە پواو. بەسەر داربیبیەکی شەو جوووتیک بولبول
 دەچریکێن. دایکم دەپوت، یان خوشک و بران یان ژن و مێردن.
 باپیرە کوردۆ: لە زستانیشدا دەچریکێن?
 سوارە: ئەو تۆ لە کویتیت باپیرە؟ ئەوان هەموو زستان دەنوون. وەک ئیمە
 مرۆڤ نین. ئیمە هەر چوار وەرزهکە رەنج دەدەین.

ب كوردۆ: راست دەكەيت. چەندم ئەو لاوانە خۆش دەوئ، كە حەزىيان لە كاركردنه!.. ناوت چىيە؟

سوارە: سوارە

ب كوردۆ: تۆ ھەر ئەو سوارەيە نيت، كە سالل لە دواى سالل ژيانى تالتر دەبى. سالل بەسالل خۆزگەم بەپار!

سوارە: كى واى وت؟ من ھەر ئەو سوارەيەم، كە ھەر سالل ك تى دەپەرى ئەو بالاي بەرزتر و بەھىزتر و تواناي كاركردنشى زياتر دەبى!

ب كوردۆ: بەم نزيكانە نيازى ژنھىنانت ھەيە؟

سوارە: نەخىر.. ھىشتا لە كوئيمە!

ب كوردۆ: ئەى لەگەل داىك و باوكت دەژى؟ باوك و داىكت كىن؟

سوارە: داىكم باشتري داىكە. لە ھەموو داىكىك زياتر حەزى بەكارە. بۆيە پىشى مائلەكەمانى كر دووھ بەسەوزەى ھەمەرەنگ. ھەر لىي دەخوئن و تەواو نابى. ھەموو كات كاسە و كەوئلل، كەنوو، گەنجينەمان پىرن لەوشكەدان و خواردەمەنى.. پشيلەپەكى سپىي خرپنشىمان ھەيە.

ب كوردۆ: ئەو پشيلە سپىيەت خۆش دەوئ؟

سوارە: بىگومان. لە پراوھمشكدا يەكەمە. ئەوى راستى بى من مشكىشم ھەر خۆش دەوئ!

ب كوردۆ: عەيبى تۆ لەمەدايە!.. ئيمە دەبى شتە باشەكانمان خۆش بوئ. نەك بەپىچەوانەوھ.. باشە تۆ دەتوانى بالندەپەكى نۆ سەر و گورگىكى چوارچاوت خۆش بوئ؟.. تۆ دەتوانى قەرالىكت خۆش بوئ، كە ھەموو رۆژىك خەلكى بكورئ؟.. يان شەيتانىك شەوانە مندال بفرينى و بيخوات؟ بىگومان نە.. تۆ مندالىكى دل و دەروون باشى. ئەگەر توانيت جياوازى لە نيوان چاك و خراپدا بكەى، ئەوا بەھەموو دنيايىيەكەوھ دوارۆرت روون دەبى.

سواره: چاڪه به نامۆژگار بيه كانت دهكهم.. باپيره تۆ دايكت ههيه؟
ب كوردۆ: دايكم ههبوو به لام له ميژه ئيوه خوښ. ئيستا من ههشتا سالم.
سواره: به راست ههشتا سالي؟
ب كوردۆ: به ئي.. ئاخىر بويه باپيره كوردۆم پي دهئين. بروانه رديتم ده ئي
كلووى به فره!

سواره: جا خو سم ئي پشيله سبييه خرينه كهى منيش سبييه!
ب كوردۆ: تۆ چۆن به راوردى من له گه ل پشيله يه كدا دهكهى كورى باش؟
سواره: تووره مهبه باپيره. ههستيش به وه دهكهم، كه به راوردى كى
نادروسته!

ب كوردۆ: وهره منداله خوښه ويسته كهم، من مندالي وهك تۆ پاكم خوښ
دهوى. ئه مرقۆ تۆ خزمه تىكى چاكي منت كرد. منيش له سه رمه
دياريه كت پيشكيش بكهم!

سواره: نا، پيويست به وه ناكات باپيره!.. دايكم هه موو كات ده ئي: ئه ركى
سه رشانمانه يارمه تى خه لكى به دين. پيويسته به دواى دياريدا
هه لپه نه كهين!

ب كوردۆ: قسهى دايكت ته واوه. به لام ئه گهر دياريه كه شت يكى
ئه فسووناوئيش بي هه ر وه رى ناگرى؟

سواره: بيگومان نه.. خوښم شتى ئه فسووناويم ههيه!
ب كوردۆ: ئاوا.. شته ئه فسووناوييه كهت پتبه؟ ئادهى با بييينم؟
سواره: (ته وريك له كه مەرى دهر ده ئي) سه ير كه! ئه م ته وره شت يكى
ئه فسووناوى نيه؟ (ته وره كه چه ند جار يك داده ئي ئه ته وه) دارى پي
ده برم. ئه گه ر ئه مه م پي بي، نه گورگ و نه پلينگ و نه شير ناو ورن
توخنم بكه ون! هه ر كام ئي كيان پر كيشيان كرد و ليم نزيك بوونه وه

سەريان دەپەرتنم!

ب كوردۆ: چاكە، زۆر چاكە! بەلام ئەگەر هاتو رۆژيک بوو بە لافا، خانوو و درەختی بە جارێک رامالی. هەموو شتیکی لەم جیھانەدا نوقم کرد و ناوچەکەت بوو بە دەریایەکی فراوان و بە ئاسۆوە نووسا، ئەوسا ئەو تەورە بەکەلکی چی دیت؟

سوارە: بۆچی لافاوی وەھایش روو دەدات باپیرە؟

ب كوردۆ: دلنیا بە! تۆ سەرنجت داوہ قەرال چەند تەمبەلە؟ ئەو هەموو رۆژيک درەنگ لە خەو هەل دەسی. کە هەلسا لەگەنێک رۆنی کونجی هەل دەقورینێ. ئەمجا دەستە واریەکی کولێرە چەورە بە پیازی سوورە و هەکر اوو هەل دەلووشی و بەسەریدا دەنوێ. ئەو بۆ خواردن نەبێ خەبەری ناییتەوہ. فەرمان نادات رووبارەکان رام کرین و جۆگەیان لەبەر هەلگیرێ. ئیتر چۆن لافا روو نادات؟

سوارە: ئاوا، جا چارمان چییە؟ ئۆف لە دەست ئەم قەرالە نەفرەتیە! لە پشیلە سپییە گەورەکە ی ئیمە دەچێ، هەر هەتا نوستن و خواردن شارەزایە!

ب كوردۆ: بەس نییە پشیلە سپییە گەورەکە ی تۆ دەتوانی مشک راو بکات. خۆ قەرالمان توانای راو هەمیشوو لەیشی نییە! خیرا وەرە. ئەمە بگرە! (قوتوو یەکی تەختە لە گیرفانی دەردەھینێ و بە لەمیکی گچکە ی لە کاغەز دروستکراوی لی دەردەھینێ) سەیرکە! سەیرکە!

سوارە: بە لەمیکی کاغەزی بچکۆلە! جا سوودی چییە؟ تەنانەت جی دەستیشمی تیدا ناییتەوہ!

ب كوردۆ: شتە ئەفسوونییەکان پێویست ناکات هەموویان قەوارەیان گەورە بێ! بۆچی تەورەکە ی تۆ لە درەخت گەورەترە؟ کەچی دەتوانی درەختیش بپریتەوہ. بەلام درەخت ناتوانی ئەو بپریتەوہ. ئەم بە لەمە

بچکۆلهیه بهلهمیکی ئەفسووناوییه!

سواره: تێ گهیشتم. کهوابوو ئەگەر لافاو رووی دا نوقم نابم، مادام ئەم بهلهمەم پێ بێ! بەلام دایکم چۆن دەرباز دەبێ؟ ئەدی پشیلە سپییە گەورەکه مان چۆن رزگار دەبێ؟ جێیان بهیلم و خۆم هه لێم؟ وابزانم ئەمه پان کاری کردەنی نییه!

ب کوردۆ: خۆت، دایکت و پشیلەکهت و تەنانەت بەرداشەکهش، هه موویان له بهلهمی ئەفسووناویدا جێیان دەبیتەوه!

سواره: تۆ گالتهم لهگهڵدا دهکهیت باپیره!

ب کوردۆ: نهخێر، هه رگیز.. سهیرکه و گوێ بگره و له بهری بکه: گه وره به زوو، بچۆ ده ریای سه ره لگرتوو! (ده سه بجی به له مه که گه وره ده بی) سهیرکه! نابینی گه وره ده بی! ئەگەر به کاریشی نه هی نی، ده لێی: با لافاو بنیشیتەوه، به له مه که م بچووک بیتەوه! (به له مه که بچووک ده بیتەوه.)

سواره: هه ره باستی به له میکی ئەفسووناوییه باپیره! ئەگەر لافاو رووی دا ده توانم زۆر گیانه وه ری پێ رزگار بکه م!

ب کوردۆ: پیم بلێ، نیازت وایه کێی پێ رزگار بکه ی؟

سواره: وهک میرووله یهک سه رئاو که وتبێ، رزگاری بکه م یان نه؟

ب کوردۆ: بیگومان پێویسته رزگاری بکه ی: چه ند ئازا و کارگوزاره...! شتی تر ماوه؟

سواره: هه نگ، پێویسته فریای ئەویش بکه وم، چه ند ره نکێشه... ئەو هه نگوینه ییش، که دروستی ده کا چه ند به تام و شیرینه!

ب کوردۆ: راسته.. سییه م؟

سواره: ماسیگره ی جوان. یان تووته له سه گ. ده بی ئەوانیش رزگار بکه م. به لام پێویسته له پیش هه موو شتی که دا مرۆف رزگار بکه م!

ب کوردۆ: ئاوا؟ پیاوخراپیش رزگار دهکەیی؟ ئاگەداربە سوارە، نەکەیی مار
رزگار بکەیی! ئەگەر رزگاری بکەیی دنیابە پیتەو دەدات و هەناسەت
لەبەر دەبرێ! پیاوخراپیش لەوانەییە لە مار پیستەر بێ!.. ئەوێ
نەختی لەمەوبەر پێم وتی لەبەرت کرد؟

سوارە: لەبەرم کرد.. «گەورەبە زوو، بچۆ دەریای سەرھەلگرتوو».. «با لافاو
بنیشیتەو بەلەمەکەم بچووک بیتەو!» وانییە؟

ب کوردۆ: تەواو.. پیوستە ئاگەداری بەلەمە ئەفسووناویبەکەت بی. نەکەیی
بیفەوتینی.. ببە بەدایکت با بیپاریزی.. سەیرکە وا خۆر هەلات!
(سوارە سەر هەلەدەبرێ. تەماشای خۆر دەکات. ئەمجا ئاور لە
پیرەمێرد دەداتەو. دەبینی ون بوو.)

سوارە: باپیرە، باپیرە ئەو تۆ لە کوێی؟.. باپیرە، هۆ باپیرە هۆ!
(گوێی لە دەنگدانەوێ قسەکانی خۆی دەبی. بەلام نایبینی) ئۆی،
سەیرە!.. لە کوێی خۆی شار دوووتەو؟

ب کوردۆ: هۆ سوارە هۆ، بگەرێتو مائی خۆتان.. خوات لەگەڵ!
سوارە: خوات لەگەڵ! (لە هەر چوار لاوێ گوێی لە دەنگدانەوێ قسەکانی
خۆی دەبی.) خوات لەگەڵ.

دیمەنی دووهم

کات: دواى نیوهرۆی ئەو رۆژەییە، کە لافاو تیتیدا رووی داو.

شوێن: دەرەوێ مائی سوارە

ئەکتەرەکان:

سوارە

دایکی سوارە

پشیلە سپی

ماسیگرە

مێروولە

شاهەنگ

رەحیمی سێنە

پەردە لادەبرئ. لەسەر تەختە ی شانۆو ناسمان دەردەکەوئ، بەهەور
و هەلایە. لافاوی زەرد هەلەقوولئ.. دەنگی زەنگ و هات و هاواری
خەلکی دەبێستری:

لافاو هات! لافاو هات! باهەلئین! با سەرکەوین.

سوارە: (لەپشت پەردەو هاور دەکات): هۆ دایە هۆ! مەترسە ئیمە بەلەمی
ئەفسووناویمان هەیه! ئە ی بەلەمە ئەفسووناوییهکەم گەورەبە زوو،
بچۆ دەریای سەرھەلگرتوو.. هۆ دایە هۆ، پشیلە سپییە گەورەکە
هەلگرە، منیش کەلوپەلەکان دەگوێزمەو!

(دەنگی زەنگەکە لە نوێ نزیك دەبێتەو. بەلندەکان زارەترەکن و
دەفرن. مانگا دەبۆرئینئ، بەرخۆلە لە ترساندا دەبارئینئ.. بەلەمە
ئەفسانەییەکە گەورە دەردەکەوئ، سەرئاو کەوتوو.) دایە تۆ
کەشتیرانی بکە و منیش سەوڵ لئ دەدم.. تۆش ئە ی پشە سپییەکەم
مەترسئ. سەیری ئاوەکە بکە بەلکو زیندوووەکان پزگار بکە ی.

دایکی سوارە: نەختئ چاوەروانی بکە سوارە، بەرداشەکە نەگوێزراوئەتەو بۆ
ناو بەلەمەکە. (بەلەمەکە دەوئستئ)

سوارە: ماوەمان نییە بیگوێزینەو. با لەوئ بئ زۆر قورسە. لافاو ناتوانئ لە
جئئ خۆئ ببجوولئینئ.

دایکی سوارە: (ئاور بۆ دواو دەداتەو. پئئ ناخۆشە مألەکە ی جئ دئئ)
چەند کارەساتئکی کتوپر بوو. ئای، خانووەکە دەتەپئ و چیمان هەیه

لافاو رای دهمالئی! ئیتیر له دواییدا چۆن چۆنی بژین؟

سواره: خهفته مهخۆ دایه! دواى نیشتهوهی لافاوهکه، ئەگەر خانووهکهمان
پروخابوو ئەوا بهکێکی تر بنیات دەنێین. ئەگەر باخهکهمان لافاو
رای مألێوو، جارێکی تر سهوزه دهروینینهوه.. به لای ئیمهوه کاری
زهحمهت له دنیا دا نییه. چونکه خاوهنی دهست و بازووی خۆمانین،
که دهتوانین چیمان بوئ پێی بکهین.. ئەگەر ئاسۆ پروخا دهست و
بازوومانی بۆ دهکهینه کۆلهکه.. ئەگەر لافاویش پرووی دا بۆمان
ههیه...

دایکی سواره: بۆمان ههیه چی بکهین؟

سواره: بۆمان ههیه سواری به له م بین و بگۆزینیهوه بۆ شوپنێکی تر.
دایکی سواره: ئەیه رۆ سواره، چۆن دلت دینى به و شیوهیه لاقرتی بکهی، له
کاتی کدا ئیمه ئەم کاره ساته مان به سه ردا هاتوووه؟
سواره: بۆچی ئەگەر به دلت نهنگی و مرومۆچی بمینینهوه، لافاوهکه
دەنیشیتتهوه؟

پشیلە: میاوا! میاوا!

سواره: چی پرووی داوه پشه سپی؟ مشکت له ئاوهکه دا دیوه؟.. وازی لئ
بینه، بابروات به پای کاری خۆیهوه!
پشیلە: (چنگی درێژ دهکات و هیما بۆ ئاوهکه دهکات) نه، مه بهستم مشک
نییه!

سواره: کهواته ئەوهی دهتهوی پزگاری بکه و له ئاوهکه دا دهری بینه.

پشیلە: (زات ناکات) میاوا!

سواره: تۆ تر سنۆکی! له وه دهترسی تیی بکهوی! کهواته من کلکت دهگرم،
ئیتیر ناکه و بته ئاوهکه وه. (کلکی بۆ دواوه رادهکیشی و پشیلەش
مێروولهیهکی گهوره له ئاوهکه دا ده دهیتنی. مێرووله گهوره که خۆی

رادوهوشینى. ئاوهكه له خۆى دهكاتوه.)

پشيله: (ههست دهكات مېروولهكه رووخۆشه، بهپێكه نینهوه چنگى بۆ درێژ دهكات. ئاماژهى بۆ دهكات.) مياو! مياو!

سواره: بۆچى پێى پێ دهكهنى و بهزهبيت پێيدا نايهتهوه پشه سپيهكه؟
خۆت دهزانى ته پر بووه. ئه ئیستا سهغلهته! بهپهله سهيرى سه
ئاوهكه بكه! (به مېرووله دهلى) خوشكم خۆت بهتهنيا لێره دا بووى؟
مېرووله: (دههستى) نهخېر. بېچووويهكى زۆر لێره دان. (سواره گيرفانى
دهبينى)

سواره: ئاى!.. ژمارهيان يهكجار زۆره!

مېرووله: سوياست دهكهم، كه رزگارت كردين. هېچ كاريكى وههات نيه پتم
بسپېرى؟

سواره: گویت لى بوو پشيلهكه؟ بزانه چهند ئيشكه و رهنجكيشه؟ هه
گهيشته ئيره، داواى كارم لى دهكات!.. بهلام تۆ بى سى و دوو
تهمهبل... (پشيله به نارېه زاييهوه كلكى بادهدا)

مېرووله: با له سهول ليداندا يارمهتيت بدهم. (سهولكهى لى وهردهگرى و
وهك سواره سهول لى دهدا)

سواره: چاكه.. يهك دوو!.. قايم.

مېرووله: يوهه!

سواره: هاى

مېرووله: يوهه!

پشيله: مياو مياو!.. هاى يوهه! (له شوينى خۆى دوور دهكهوئتهوه)

سواره: ئهوه چيه پشه سپى؟ (بهلهمهكه بۆ جارى دووهم دههستى)

دايكى سواره: ههنگىكى گوره له ئاوهكه دايه. پشه سپى جار يكيان ههنگ

پټوهی دا و چهند رۆژژیک سه‌ری ئاوسا . بۆیه تاكو ئیستاش لټی
دهترسی!

سواره: با رزگاری بکه‌م . (سه‌وله‌که‌ی بۆ هه‌نگه‌که درټژ ده‌کات و ئه‌ویش
خۆی پټدا هه‌لده‌واسی)

شاهه‌نگ: سوپاس .. چهند لافاوټکی بټی ئامانه! ئای .. گو له‌کانی کردووه
به‌ژیره‌وه . دره‌خته‌کانی ریشه‌کټش کردووه . ئه‌م زستانه‌مان زۆر
به‌زه‌حمه‌ت لټی ده‌روا!

سواره: دل له دل مه‌ده . جارټی کار بکه ، نۆرته .. له بریی دایکم بچۆ سه‌ر
رانگه‌که ، با ئه‌و چټستمان بۆ لټی بټی .

شاهه‌نگ: چاکه . (ده‌چی بۆ لای دایکی سواره و له بریی ئه‌و که‌شتیرانی
ده‌کات)

پشیله: (داوی دایکی سواره ده‌که‌وټی) میاوا! میاوا!

دایکی سواره: ده‌زانم بۆچی ده‌میاوټنی . داوی هه‌ندیگ ماسی ده‌که‌ی .
ده‌بټی وانیه‌؟

سواره: هه‌ول بده خۆت راو بکه‌یت پشه .

میرووله: ئه‌گه‌ر کلکت شوڤر بکه‌یته‌وه ناو ئاوه‌که ، په‌نگه ماسیی گه‌وره راو
بکه‌ی!

پشیله: میاوا! میاوا!

سواره: هۆ میرووله . پټویسته ئه‌وه بزانی ، که پشیله سپی زۆر فټل‌بازه . له‌وه
ترساوه ماسییه‌ک کلکی بگرټی و شلپ بیخاته ئاوه‌که‌وه . ده‌بټی
وانیه پشه‌که؟ ئه‌ی نه‌فره‌تی!

پشیله (میاوا! میاوا! .. (پټکه‌نینټکی ساخته پټی ده‌که‌نی . له‌وده‌مه‌دا
ماسیگره له ئاسمانه‌وه به‌سه‌ریاندا ده‌که‌وټی)

ماسیگره: ئۆی!

پشیلە: میاوا! میاوا!.. (باز دەدات و لە جیی خۆی دوور دەکەوێتەوێه.)

ماسیگره: (لەناو بەلەمەکەدا درێژ دەبێ و دەمە داچەقیی پێ دەکەوێ.) ئای، ئەم شەکەتییه بەتەواوی پرزەهی لێ بریوم!

سوارە: پشوو بدە! پشوو بدە!

ماسیگره: بەهەواوێ بووم.. یەک رۆژی رەبەقە دەفرم.. بەلام شوینیکم نەدۆزییەوێ ئۆقرەهی تیدا بگرم و بەویمەوێ! ئای چەند کەفتم!.. وازم لێ بینن با ئاھیکم تێ بگەری ئەهی پیاوچاکیه!

سوارە: فرموو پشوو بدە.. ئیمە جیاوازیمان لە نیواندا نییه!

دایکی سوارە: بەخێرھاتی سەر چاوان. مائی خۆتە ماسیگره.

میروولە: منیش وا تاویکە لێرە دا بەزیوم. خۆشحالم لەگەڵیاندا بمینمەوێ.

لێرە لە هەموو خۆشی و ناخۆشییەکدا هاویەشین. دلتیایە بڕام!

شاھەنگ: یەکەم جار پشوو بدە. دواي ئەوێ ماندووت حەساوێ دەتوانی

ھەندیک ماسی بگری. چونکە پشە سپی، ھەر کاتیک بێر لە ماسی

خواردن بکاتەوێ، لیک بەدەمیدا دیتە خوارێ!

ماسیگره: بەوێپەری شادییەوێ. من لە راوھماسیدا وریام.

پشیلە: (ھەڵدەبەزیتەوێ. لە ماسیگره دەچیتە پشەوێ و پەرەکانی

دەلێستیتەوێ) میاوا!.. شی شی!

میروولە: تۆ چاک دەزانی خۆت بەریتە پشەوێ. ماستاوی خەست دەزانی!

پشیلە: میاوا! من گۆشتی ماسییەکە دەخۆم و تۆیش درکەکانی!

سوارە: چەند خۆپەرستی پشەکە!

ھەموو: ھاھا..

رەحیم: (لەناو ئاوەکەدا، ھاوار دەکات) فریام کەون!.. خەلکینە بگەنە

فریام!

سواره: ئادەى، زەلامىك لە ئاوهكەدايه و هاوار دەكا، فریای كەون با بەپەله
رژگارى كەين!.. با بەپەله رژگارى كەين!

دايكي سواره: ئادەى سواره. باپيره كوردۆ نەيوت لەسەرمانە پياوچاكان
رژگار بكەين؟.. بەلام چوزانين ئەم كابرايه پياوچاكه يان پياوخراپ؟

سواره: تۆ پياوچاكي تيان پياوخراپ؟.. راستيم پى بلى؟
رەحيم: من پياوچاكم، زۆریش چاكم.. نە پى بەمىروولەدا دەنىم و نە
هەنگكوژم.. نە بالندەش راو دەكەم و نە لە پشیلەيش دەدم!

سواره: ناوت چييه؟

رەحيم: رەحيمي سینه، برای كەريمی چوارنە!

دايكي سواره: ئاگەداريه سواره، ئەم كابرايه لە پياوخراپ دەچى!

سواره: ناتوانين بەروالەتيدا لەوه دلتيا بين، كه پياوخراپ!

دايكي سواره: با لتي ورد بيمهوه. (سەپىرى دەكات) ئۆى ئەمه لەوه دەچى
رەحيمي كورى حاجى غەنى بى! بە خاووخيزانەوه پياوخراپن!

رەحيم: نەخىر من ئەو نيم. باوكيشم ناوى حاجى غەنى نييه. بگره من
رەحيمم.. رەحيمي سینه.. دەتۆ بير بکەرەوه پوورى. ئەگەر لە
بنەمالەيهكى حاجيزاده و دەولەمەند بوومايه، بەلاى كەمەوه دەبوو
بەلەمىكەم هەبووايه!.. خيراكه رژگارم كه! وا خنكام!

سواره: دايه با رژگارى كەين!.. سەپىرکە چەند بەستەزمانە!.. ئا ئەو
گوريسەم بەدرى دايه؟

دايكي سواره: (گوريسەكەى دەداتى) جا تۆ لەوه دلتياى، كه پياويكى چاكه؟
رەحيم: رژگارم كه پوورى!

سواره: بەراست تۆ كورى حاجى غەنى نيت؟

رهحيم: بيگومان نه خير.. بۆ پروام پى ناكه؟ نه گهر خراپه م لى وهشايه وه
دهتوانى فريتم بدهيته وه ناو ئاوه كه!

سواره: باشه، ئەم گوريه م لى وه رېگه! (رهحيمي سینه بۆ ناو به له مه كه
را دهكيشى)

رهحيم: سوپاست ده كه م، تۆ زيانت يزگار كردم..! پوورئ به كورپى خۆت
حيسابم بكه، منيش تۆ به داىكى راسته قينهى خۆم ده زانم! تۆيش
(هيتما بۆ سواره دهكات) برامى!.. تۆيش (بۆ ميرووله) خوشكمى!..
تۆيش (بۆ شاههنگ) ههروهها خوشكمى!

پشيله: مياو!

رهحيم: تۆ؟ تۆيش هه ر برامى! تۆيش ماسيگره، ماسيگره ي جوان، كه
دهتبنيم شادى دهخهپته دلمه وه. پروام وايه له كه سوكارم له پيشترى
بۆم!.. چا كه خزمينه، ئيمه ئيستا روو له كوئى ده كه ين؟

سواره: هه ر چواركه نارمان ئاوه. ناتوانين جياوازى نىوان رۆه لات و
رۆئاوا، باشوور و باكور بكه ين.

رهحيم: (به په نجه ئاماژه دهكات) بروانن، ئا ئه وانه چيا نين؟ شتيكى
ئاساييه، خه لكى روو له به رزايى ده كه ن و ئاويش روو له نشيو. واى
به باش ده زانم روو له چيا بكه ين. به هه موو دئنايييه وه له وئى جيگه ي
حه وانه وه ي باش ده دۆزينه وه.

سواره: دايه سه يركه، چه ند زي ره كه!

داىكى سواره: (تا ئيستا ش گومانى له رهحيم هه يه) بۆم هه يه لى پيرسم
بۆچى ناوى خۆى ناوه رهحيمي سینه؟

رهحيم: سینه واته: يه كه م نه زۆرخۆرم، دووه م نه ته مبه لى له ئيشدا ده كه م،
سيتيه م نه مالى خه لكى ده دزم!

پشيله: له خۆم ده چى!

سواره: بەراستی شەرم لە چاوتدا نییە پشە سپی!
دایکی سواره: ئەدی براکەت بۆ پتی دەلێن چوارنە؟
رەحیم: ئەو دەگەیی نێی کە: نە زۆرخۆرە، نە تەمبەلی لە ئیشدا دەکات، نە
شتی خەلکی دەدزێ، نە لە لافاویش دەترسێ!
سواره: ئەدی بۆ نەهات بۆ ئێرە؟

رەحیم: بەلێ، ئێستا لەناو ئاوادا لە خەویکی قوولداپە پووری.. خزمینە
بروام پتی بکەن من پیاوچاکم!.. وەرنەو!.. وریابن! با هەریەکە و
کارێک بگریتە دەست. تۆ سەول لێ دەدە. تۆ کەشتیرانی دەکە. تۆ
چیشت لێ دەنێ. تۆ چاودێری دەکە. تۆش راوهماسی دەکە. منیش
سەریەشتیاری گشتیم بەسەر هەموو شتیکیکەو!.. ئامادە
بەرێکەوتن بن!

(هەرکە بەلەمەکە بەرەو ئەو پووگەییە، کە رەحیم ئامازە بۆ کرد
دەجوولێ، ئیدی هاواری فریاکەوتن و بارەیی مەر و بۆرەیی مانگا
دەبیسترێ)

سواره: نەختی چاوه‌پروان بن!.. خێرا بەلەمەکە بسووڕین!
رەحیم: بۆچی؟ ئاوەکە لەوێ قوولترە تاکو ئێرە!
سواره: بەلام خەلکەکە لە ئاوەکەدان. پێویستە پزگاریان بکەین! بەپەله!
قایم! های یووه!

هەموو: های یووه های یووه!

سواره: (گۆرانی دەلێ)

با هەموو خزمەتگوزار بین
پزگار بکەین لە مەرگەسات
هەموو: های یووه!

سواره: گاو و گۆتال، مه‌رومالات

هه‌موو: های یوهه!

سواره: هه‌تا یه‌ک بین

ناترسین له لافاوی تووش

گه‌میکه‌مان وه‌ک تیر ده‌روا

هیچ کۆسپیی ریئی لی ناگری

ده‌ریا ده‌بری به‌یی په‌روا!

هه‌موو: های یوهه!

(به‌ره‌به‌ره به‌له‌مه‌که خیراتر ده‌یی)

به‌شی دووهم

دیمه‌نی یه‌که‌م

کات: دوا‌ی چه‌ند رۆژیک. لافاو نیش‌تووته‌وه. خیزانی سواره

گه‌راونه‌ته‌وه مالی خوین. دوا‌ی نیوه‌رۆیه‌کی هاوین.

شوین: مالی سواره

ئه‌کته‌ره‌کان:

ره‌حیمی سینه

پشيله سپی

ماسیگره

شاهه‌نگ

میرووله

سواره

دایکی سواره

کاتی پەردە لادەبرئ، لافاو تەواو نیشتوووتەو. بەرداشەکەسی مائی سوارە هیشتا هەر لە شویننی خۆی چەسپە. داریبەکەیش نەکەوتوو. بولبولەکان گەراونەتەو و سەرلەنووی دەخوین. بەشی زۆری ئەو شوینانەی رووخابوون، پینەوپەرۆ کران و تاکو ئیستا هەر ئیشتی تیدا دەکەن. رەحیمی سینە کار ناکات. بەتەنیا لەسەر بەرداشەکە دانیشتوو و لەگەڵ خۆیدا دەدوێ.

رەحیم: ئەم ئەحمەقانە چەند دلایان پاکە! هەر چیم وت برۆیان پێ کردم! کە وتم من کورپی حاجی غەنی نیم یەکسەر برۆیان کرد. تەنیا ئەو پیرەژنەیان تیدایە نەختی وریا بی. بەلام ئەویش، کە بە دایە دایە بانگم کرد ئیتر گومانی لێم نەما. پێویستە هەتا زوو فیلێکی تری وها بدۆزمەو پێی بیمە خاوەنی بەلەمی ئەفسوونای، کە بەهۆیەو دەبمە خاوەنی پلە و پایەبەکی بەرز و گیرفانەکانم پێ دەبن لە پارە! ئەگەر بێتو لەمەیاندا سەرکەوتوو بم؛ ئای کە گوزەرنام خۆش دەبی! (پشیلەیی سپی بە سەبەتەیهک گلەو لەسەر خۆ دەروات)

پشیلە: ئای، ئای لەم سەبەتە نەفرەتییه! کورە خۆ ئەوئەندە قورسە پشتمی چەماندا!

رەحیم: پشە سپیە خۆشەوێستەکەم گورج کە، بێزار مەبە!
پشیلە: ئاوا!.. جا منیش ئەگەر وەک تۆ لەسەر بەرداشێک لێی دانیشم خەمی چیمە؟

رەحیم: پێویستە تۆ بگەیی پشە سپیەکەم، کە من چاودێری ئیش دەکەم. بۆیە هیچ خەوشێکی تیدا نییه ئەگەر لەسەر بەرداش دابنیشم!

پشیلە: تۆ چاودێریکی خراپی!

رەحیم: ئەم قسانە چین: من باشتترین مەرۆقم لە جیهاندا!
پشیلە: کەوا یە بۆچی دوینێ بەو تەوانبەرت کردم گوا یە ماسیی دایکی

سوارەم خواردوو، كەچى خۆيشت دزيبووت و هەلت لووشيبوو؟
(گەگە رۆ دەكات و دەگە پیتەو) نەخپەر تۆ ئەو پیاوھ نیت، كە نە
زۆرخۆریت و نە تەمبەلئى لە كاردا دەكەیت و نە شتى خەلكى دەدزیت،
وەك فەرمووت.. بگرە تۆ پیاوئكیت، لە خواردندا چاوبرسیت و لە
كاردا تەمبەلئیت و شتى خەلكيش دەدزى و نيازى خراپيشت پیتيان
هەپە! (دەروات)

رەحيم: ئاى، پتويستە بەزوترين كات، تا هەقیقەتى منيان بۆ دەرئەكەوتوو،
بە بەلەمى ئەفسووناوى تۆلەيان لى بکەمەو! (ماسیگرە و شاهەنگ
دین. ئەوان خشتى سووريان هەلگرتوو و گۆرانى دەچرن)

ماسیگرە و شاهەنگ: (گۆرانى دەلین)

بابى بابى، بابى خشت بى

خاوەن بەهرەين، خاوەن هیزين!

بنیات دەنئین كە لاوهكۆنى بۆ ژيان!

چين لەسەر چين!

ها بگرە، ها بگرە!

مالەكەمان، پایەكانى

هەلەسینەو سەرلەنوئ!

دەبیتەو بە هیلانە!

بە هیلانەى كامەرانی!

دەستخۆش، دەستخۆش..

رەحيم: (لە بەرداشەكە دیتە خوار) ماسیگرە نازیزەكەم! شاهەنگى
خۆشەويستم! تەمبەلئى ناکەم. دانیشتم تەنيا بۆ ئەو بوو تاكو
چراوگى بېرم داگیرسینم!

ماسیگره: ئەم بیرە سەرسوورھینەرەى تۆ چى دەلى؟
رەھىم: سەيركە، بەختيارى و نازى نىعمەت وا خەرىكە لە دەرگەكەمان
دەدات، بەلام خۆمان نازانين چۆنى بھۆين!

شاھەنگ: مەبەستت چىيە؟

رەھىم: ئىمە گەنجان لە بەردەستدایە ئىتر بۆچى سوودى لى وەرنگرين؟
ماسیگره: مەبەستت لە بەلەمى ئەفسووناویيە؟

رەھىم: بەلى!

شاھەنگ: ئەو بوو كاتىك لافاوەكە رووى دا سوودمان، لى بينى. وا نەبوو؟
رەھىم: ئىستاش ھەر دەتوانين سوودى لى بينين!
مىروولە: (دیت و دوو سەبەتەى پر لە گلى ھەلگرتووه) گورج كەن، بەپەلە،
بەھىز!

رەھىم: مىروولە ئازىزەكەم، تۆ كورتەبالايت و كەچى زۆرت ھەلگرتووه. تۆ
مەزنىت! نەختى پشوو بدە!

مىروولە: ھەرچەندە بالاىەكى كورتىشم ھەيە، بەلام خاوەنى توانای بەرز و
ھىزى لەبن نەھاتووم!

رەھىم: كۆلەكەت دابنى و پشوو بدە! (مىروولە سەبەتەكەى دادەنى) دەمەوى
نيازى خۆمت پى بلیم. ئەگەر بەلەمى ئەفسووناویمان پيشكيش بە
قەرال كرد، ئەوا ئەویش خەرمانىك زىر و خەرمانىك زىو و جامى لە
ئاقىق دروستكراو و بەرداشى زمردوود-مان پيشكيش دەكات.. ئىتر
بۆچى خشت بگويزينهوه و خۆل بەكۆلدا بدەين؟ بۆ بەم كارە
نالەبارەوه خۆمان ماندوو بكەين؟

ماسیگره: ئىمە ھەزەمان لە خشت گواستنەوه و كۆلەگل ھەلگرتنە. ئەم كارە
لە خۆيدا رابواردنە!

شاههنگ: به‌له‌می ئەفسووناوی موئکی سوارەى برامانه. بۆمان نییه قسه‌ی
له‌سه‌ر بکه‌ین!

می‌رووله: ئەگەر وێرات به‌له‌می ئەفسووناوی بدزی، ئەوه‌ندهت ده‌کوئى،
ئەوه‌ندهت ده‌کوئى هه‌تا ده‌مرى!

ره‌حیم: کى وتى ده‌یدزم؟ مه‌به‌ستم ئەوه بوو راوێژ له‌سه‌ر ئەم مه‌سه‌له‌یه
بکه‌ین تا ده‌گه‌ینه رایه‌کی یه‌کگرتوو. ئەوسا پرسیش به‌سواره
ده‌که‌ین.

هه‌موو: ئیمه گوێرایه‌لى سواره‌ى برامانین. گوێرایه‌لى تۆ نابین!
(کاتى له‌ گه‌توگۆ بوونه‌وه، ده‌ست به‌ کۆله‌گل و خشت گواستنه‌وه بۆ
شوینى کار ده‌که‌نه‌وه)

ره‌حیم: به‌هه‌رحال. من وابزانم هه‌موو لایه‌ک قایلن، چاکه!
(چه‌پله‌ بۆ خۆى لى دهدات. هه‌موو له‌ خشت و گل گواستنه‌وه‌دا
کۆشش ده‌که‌ن قسه‌کانى ره‌حیم پشتگوى ده‌خه‌ن. سواره دیت؛
کۆله‌که‌یه‌ک له‌سه‌ر شانیتى)
سواره: (گۆرانى ده‌لى)

من سواره‌م، من بیدارم
من له‌ سستی بیزارم!
من وریام، من چالاکم
من دۆستى مروڤى چاکم
چین چین.. هه‌لده‌سیم دیوار
داره‌رای ده‌که‌م به‌سپیدار
کۆشکى ره‌نجده‌ر دای مه‌زینى
هیچ لافاوى ناپرووخینى!

رهحیم: (بۆ داگرتنی کۆلەکه که یارمهتیی سواره دهدات) سواره ی برام
ئاگات لئیه رهزانه ندیی خۆیان دهربری؟

سواره: له سه چى؟

رهحیم: من نا، ئەوان خۆیان وتیان، که ئیشکردن لیره ماندوویمان دهکات.
ئیتەر بۆچى به له مى ئەفسووناوی پینشکیش به قهرال ئاکات؟

سواره: چۆن چۆن؟ ئەدى ئەگەر جارێکی تر لافاو پرووی دایه وه چارمان چى
دهبى؟

رهحیم: لافاوی وها له وانه یه ده ههزار سالی تر پروو نه دات. هه لگرتنی
به له مى ئەفسووناویش بۆ ماوه ی ده ههزار سال زیانیکی گه وره یه!
خۆ ئەگەر پینشکه شی قهرالمان کرد، ده توانین داوا ی زیو و
مرواری و ئاقیقی لى بکه یین. ئەو حه له ییش ده وله مند ده بین و تووشی
ماندوو یوون و نارحه تی نابین. هه موو رۆژیکیش خواردن ی چه ور و
خۆش ده خۆین!

سواره: هه موو رۆژیک له پاله وه بخۆین؟ نه خیر، من حه زم له کارکردنه!

رهحیم: که ده وله مند بووین، ده توانین زه وییه کی فراوان بکړین. ئەوسا
گه نمه شامی و گول و گولزاری تیدا دهروینین.. بیدجگه له وه ییش مانگا
و مه پومالات و مریشک و مراوی به خپو ده که یین. ئەمانه ییش هه موو
پتووستیان به کاری به دهوام هه یه!.. وانیه؟

سواره: جا ئەم هه مووه چى لى بکه یین؟

رهحیم: سواره ی برام تۆ دایکی خۆت خۆش ده وئى؟ ده ته وئى چاکه ی له گه لدا
بکه یى؟

سواره: خۆشم ده وئى و دلئى راده گرم!

رهحیم: ده تۆ سه یرکه بزانه چى له به ردایه؟ چیش ده خوات، به چیش خۆی
ده رازینتته وه؟ من دلئم پئى ده سووتئى! که پاره مان ده سته که وت ئەوسا

دایکت دہتوانی خواردنی باش بخوات و پۆشاکى نایاب بیپۆشى و به زێر و زمبەر خوێ برازینیتەوہ. ئەمەیه بەلگە ئەگەر تۆ دایکی خۆت خۆش بوێ و چاکەى لەگەڵدا بکەى! جگە لەوہیش ھەلگرتنى بەلەمى ئەفسووناوی لە پای چى؟ بۆ سوودی لى وەرنەگرین؟ چاک بیری لى بکەرەوہ!

سوارە: قسەکەت راست و ماقوولە. دایکم بەدریژایی ژيانى ھەژاری و بیدەرەتانى چیشتوہ. با راویژى پى بکەم.

رەحیم: پتویست بەوہ ناکات. ئەو ھەزى لە رەنجکیشانە. بێزارى و نارەزاییش دەرنابرى. بۆیە ھیچ پتویست بەوہ ناکات پرسى پى بکەى!

سوارە: بەلى، بى کەم و زیاد ئەمە رەوشتى دایکمە!

رەحیم: کەواتە بى ئەوہى بەدایکت بلایى بچۆ بەلەمى ئەفسووناوی بێنە! ھەرکە پیشکیتشى قەرالمان کرد، دەبینە خاوەنى زێر و زیو و گەنجى خۆمان!.. ئەوسا مانگا و مەروماڵات و ئەسپ و ئاوریشم و ئەتلەس دەکرین. بەمەیش دایکت دہتوانى خواردنى نایاب بخوات و بەرگى ریکوپیک بیپۆشى. ئەمجا ئیتر زەردەخەنە روخسارى بەجى ناھیلێ. ھەمیشە ئاوا زمان ھەلدەھینیتەوہ: بەراستى کورپى شیرینم تۆ رۆلەى بەوہفامى!

سوارە: چاکە، با ھەر ئیستا برۆین!

رەحیم: خۆم بەتەنیا برۆم بەسە. ئەگەر تۆ بیدیت، ئەوا دایکت ھەر دەبى ھەوالت بپرسى. ئەو ھەلە نەخشەکەمان بەتال دەبیتەوہ!.. لەپیش ھەموو شتیکدا برۆ بەلەمى ئەفسووناوی بێنە! من لە دیدەننى قەرال ناترسم. من لە کرپنى ئەو شتانەشدا، کە پیم وتى تەواو شارەزام. ئەسپیک بەکرى دەگرم خیرا خۆم بە پایەتەختدا دەکەم.. دواى

ئەوھى، كە زىر و زىوم دەستكەوت، ئەو كە لوپە لانهيش دەكرىم، كە دايكت ئارەزوويان دەكات و دەيانھېنمەوھ.. خىراكە، برۆ بەلەمى ئەفسووناوى ئامادەكە!

سوارە: چاكە، لىرە چاوەروان بە، ھەر ئىستا دەگەرېمەوھ! (دەرپوات)
رەھىم: بىرىكى نايابم بۆ ھات! نەخشەكەم سەرى گرت. من چەند بەرېز و مەزىم!

سوارە: (بەرپاكرىن دەگەرېتەوھ و قوتووەكەى بەدەستەوھىە) بىگرە و چاك ئاگەدارى بە!

رەھىم: براكەم، خۆ تۆ بروام پى دەكەى؟

سوارە: جا ئەوھ قەسەيەكە دوو جارى بكەى؟ ئەى گوايە چۆن پروات پى ناكەم؟ ئىمە برادرىن. لە ھەموو خۆشى و تەنگانەيەكى يەكتردا بەشدارىن. برۆ، بەلام زوو بگەرېتوھ!

رەھىم: بەھەموو دۇنيايىيەوھ بەپەلە دەگەرېمەوھ. چونكە ئەگەر رۆژىك نەتبىنم سوپم دەبىتەوھ و خەو و خۆراكم لى ھەلدەگىرى.. ھەر بەراستى نامەوئى لىت دوور بكەومەوھ! (فرمىسك دەرپىژى)

سوارە: خىرا برۆ! من دۇنيام ھەتا پىت بكرى بەپەلە دەگەرېتەوھ! پىويست بەوھ ناكات خۆت دلتەنگ بكەى.

رەھىم: خانووەكە بەچاكى دروست بكەن! ئىستا دەرپۆم بۆ ئەوھى زوو بگەرېمەوھ.. بەھىواى دىدار!

(رەھىم بەپەلە دەردەپەرئى. سوارە ديسان كۆلەكەكە ھەلدەگرى.
ماسىگرە و پشیلە و شاهەنگ و مېروولە دەگەرېنەوھ، خشت و گلپان
پىپە)

ماسىگرە: سوارەى برام، خشت و گل بەش دەكات.. دەست بەبناغە ھەلكەندن بكەين چاكتر نىيە؟

سوارە: راستە با كۆلەكەكە دابنىم، ئەمجا دەست بەھەلكەندى زەوى
دەكەين. با ديوارەكانىش ئەستوور بن. بەبى بناغەى چەسپاۋ

خانۋوى بەھىز دروست نابى!

پشیلە: گۆرانىي پاچكارى بچرىن؟

شاھەنگ: با بىلىتىن. سوارەى برام، لە گۆرانىيەكەدا سەرەوكايمان بكة!

(ھەموو لايەك، ھەرىەكە و بەجيا جەمسەرى پەتەكە دەگرى).

سوارەش لە گۆرانى وتندا سەرەوكارىيان دەكات)

سوارە: (گۆرانى دەلى)

لافاو ۋەك جوانۋوى تۆر بوو

سرک بوو، سەرى خۆى ھەلگرت

دەنگ و پەنگى لى برا

ھەموو: ھا ھم!

سوارە: دادەچىنم زەويوزار

نوئى دەكەمەۋە ھەۋار

ھەموو: ھا ھم!

سوارە: مېروولەم وريا و چوستە

بەھىز و پاچ لە مستە!

ھەموو: ھا ھم!

سوارە: شاھەنگ خزمەنگوزارە

لەگەلماندا ھاۋكارە!

ھەموو: ھا ھم!

سوارە: ماسىگرە بەكارە

خەرىكى راۋوشكارە!

هه‌موو: ها هم!

سواره: پشه سپی نهرم و نۆله

سه‌به‌ته گل به‌کۆله!

هه‌موو: ها هم، هاهاها

پشيله: به‌سه چیی تر هه‌لکۆلم

ماندوووم و له‌ش داهێزراو

بووم به‌گالته‌چیی ئیوه

وه‌خته خوییم بئ به‌ئاو!

سواره: گالته‌یه‌ک بوو زیز مه‌به

ئوه‌نده به‌فیز مه‌به

(دایکی سواره دیت. سه‌تلێک ئاو و سه‌تلێک خواردنی پێیه.

زه‌رده‌خه ده‌یگرئ)

دایکی سواره: کوره‌کانم ده‌ستان بشۆرن و ئاماده‌ی نیوه‌رۆژه بن! .. ئۆی،

ئوه له‌ کوئییه: ره‌حیمی سینه له‌ کوئییه؟

سواره: رۆیی .. ئهو رۆیشتوو.

دایکی سواره: رۆیشتوو؟ بۆ کوئی رۆیشتوو؟

سواره: بۆ پایه‌ته‌خت.

ماسیگره: چوو هه‌راڵ ببینی!

دایکی سواره: له‌به‌رچی ببینی؟

سواره: تاکو... تاکو...

ماسیگره: تاکو به‌له‌می ئه‌فسووناوی پیشکیش بکات. وا نییه؟

هه‌موو: به‌راستیته؟

سواره: ره‌حیمی سینه وتی ئه‌مه رای ئیوه هه‌مووتانه!

پشیلە: چۆن؟ من ئاگەدارى ئەم كەينوبەينە نيم! بەلەمەكەمان ئاسايى نەبوو.
بەلەمىكى ئەفسووناوى بوو. چۆن دەھىلم بيبات بۆ پايەتەخت؟
ماسيگرە: لەم كارەدا راى ئيمە وەرنەگىراو. رەحيمي سېنە فيلى لى
كردوى.

مىروولە: با شوينى كەوين. بەلەمى ئەفسووناوى لى بسەنينەو و بىدەينەو
بەسوارەى برامان.

هەموو: ئەمە رايەكى دروستە! با شوينى كەوين!

دايىكى سوارە: كورەكانم گويم لى بگرن. لەو رۆژەو، كە رەحيمي سېنەم
بينيە گومانم لى كردو. بەلام بەقسە شيرينهكانى خەلەتايىن،
هۆيەكەيشى ئەويە ئيمەمانان خۆمان راستگو و ساكارين. من لە
ئيوە زياتر ئاگەدارى كۆمەلم و لى تى دەگەم. من چوومەتە سالەو..
لەگەل ئەوئەيشدا، كاتىك بە دايە دايە بانگى كردم توانى بمخەلەتيني.
ئيتز فيل لە سوارە چۆن ناكات؟ نيگەران مەبە سوارە. ئەم رووداو
بوو بە پەندىك بۆمان. با لەمەولا وشيارتر بين تاكو فيلى فيلبازان
بەسەرماندا تى نەپەرى!

سوارە: دايە ئىستا دواى دەكەوم. بەلكو بەلەمى ئەفسووناويى لى بسينمەو!
دايىكى سوارە: هەر دەبى لى بسەنيتەو! ئيمە ئەگەر بەلەمى
ئەفسووناويەمان هەبى. نەك هەر ژيانى خۆمان، بگرە ژيانى خەلكى
تريشى پى رزگار دەكەين!

سوارە: ئەمەيان چاك دەزانم. بەلەمەكە بەدەست قەرالەو بى كەلكە! چونكە
ئەو بە بووكەشوشەى دەزانى. نازانى خەلكى پى لە مردن رزگار
بكات.. چاكە هەر ئىستا دەروم!

ماسيگرە: وازم لى بينن با بەتەنيا بروم. من لەسەر هەقم. ئاگەدارى خۆشم
دەبم لەوہى روو بدات. لە هيجيش ناترسم!

پشیلە: با گوئى له قسەى دایکمان بگرین و بەگوێرەى فەرمايشتى ئەو
هەلسوکەوت بکەین. ئەگەر برۆن منیش لەگەڵتان دێم. بەلام
پایەتەخت دوورە ها!... دواى ئەوەیش لە ڕیگە چى بخۆین؟

ماسیگرە: دڵ لە دڵ مەدە پشە. هەموو ڕۆژیک ماسییهکی گەورەت بۆ ڕاو
دەکەم. بۆ خۆت بیخۆ. ئەمجا چى دەلێی؟

پشیلە: باشتر وایە ماسییهکی قەلەو و کەم درکەم بۆ ڕاو بکەیت! چاکە ئەدى
ڕای پوویمان چۆنە؟

دایکی سوارە: من وای بەچاک دەزانم لەپێشدا سوارە برۆت. ئێمەش دەبێ
بەر لەوێ باران لە عەرد بدا، پەلە لە خانووێکە بکەین. دواى
تەواووونى خانووێکە ئەگەر نەگەر پرایەو مەل، ئەوسا ئێوەش برۆن
بەدوایدا بگەرێن. ڕاتان چییە؟

هەموو: قایلین. با ئێستا هەول لەگەڵ خانووێکەدا بەدەین.

سوارە: ماسیگرە، پێویستە هێلانەیهک بۆ خۆت ساز کەیت.. تۆ ئەى
شاهەنگ، تۆیش مێروولە گەرەکە، مەل بۆ خۆتان بنیات نێن. پشە
سپییەکەم، هەندێ پووش کۆ بکەرەو، سەبەتەیهکی چکۆلە بۆ خۆت
بچنە تا زستانى تێدا بەسەر بەریت.

پشیلە: بەلام دەستەکانم بەچنێن ڕانەهاتوون، چار چییە؟

هەموو: یارمەتیت دەدەین.

سوارە: دایکە تۆ ئێستا برۆ.

دایکی سوارە: نەختیک ڕاوەستە، تۆیشوو بۆ ڕیگە. (خواردنى بۆ
دەپچیتەو)

ماسیگرە: تەرەكەت لەگەڵ خۆت ببە! (دەیداتە دەستی)

شاهەنگ: لە شارپۆه برۆ، نەبادا ڕی هەلە بکە!

مېروولە: گورچ برۆ! گورجيش بېرەوہ!
پشیلە: لە بېرت نەچى، كە نووستیت بېرخىنە، تاكو مېش و مەگەز و شتى
تریش بترسىنى! .. ئەئاوا: خولو.. خولو..
سوارە: (تویشەبەرەكە دەبەستىتە پشتى و تەرەكە دەكات بەبەر
پشتوینەكەیدا) خواتان لەگەل.. بەنیاى دیدار!
هەموو: (بەپى دەكەن) خوات لەگەل.. هیوادارین زوو بگەریتەوہ ناومان.

دیمەنى دووم

كات: بەیانىیەك، دواى تىپەرىنى پتر لە مانگىك.
شوین: ئەودىو دەروازەى شار
ئەكتەرەكان:

ژمارەیهك لە دەست و پېوەندى سەرۆك وەزیران
پەحیمى سینه

سوارە

ماسیگرە

شاهەنگ

مېروولە

پشە سپى

باپیرە كوردۆ

نۆكەرى (١)

نۆكەرى (٢)

پەردە لادەبرى. لە بەردەم پەردەى دوومدا نۆكەر زەنگ لى دەدەن
تاكو رینگە بكەنەوہ.

نۆكەرەكان: رینگە بەردەن.. رینگە بەردەن.. جەنابى سەرۆك وەزیران هات!

(بهكەش و فشهوه دیت.. پالتۆیهکی سووری سورمهچنی له بهردایه.
قامچییهکی بهدهستهوهیه.. لهدوایهوه ژمارهیهک له دهست و پێوهند،
چهتریککی گهورهیان بۆ ههلاوه، بهلووت بهرزیهوه پرمیان
هه لگرتوووه..

(گۆرانی دهلێن)

رهحیم: کۆ دهیهوئ پله و پایه
کۆ دهیهوئ ئایه و مایه؟
دهبا فیلی خۆی بنوینئ
زیرهکیی خۆی بسه لینئ!
کهس ناتوانئ ئاشکرای کا نیازی گلاو
ئهو نیازهی، که رابهرم بوو
منی کردوو بهکه له پیاو!
بهو هۆیهوه
بووم بهسه روکی وهزیران!
ئهی ئاسمان!
دهیان ههزار پیاوی گهورهه
وا بهدواوه
ئهو خۆم
که رهحیمی سینهم ناوه!
(سوارة بهرهورووی دهچیت)

نۆکهری (۱) و (۲): ریگه بهردهن! ریگه بهردهن!
سوارة: رهحیمی سینه هاتووم بۆ دیدهنیت!
رهحیم: تۆ کیی؟

سواره: وا دياره بېرت چووتهوه و نامناسی؟ من سوارهم سواره!

رهحیم: من سهروک وهزیرانم وهزیران، ئیتر له کوئی تۆ بناسم؟

سواره: ئای که موخه ننه تی!

رهحیم: برۆ ونبه له بهرچاوم!

سواره: رهحیمی سیته، به فیئل به له می ئه فسووناویت له دست دهره نیام و

هه لاتیت. ئیستاش وا خۆت پیشان ددهی، که نامناسی. چهند بی

ئامانی! نامه وی له گه لندا درێژهی بدهمی! به له می ئه فسووناویم

بدهروه!

رهحیم: پیشکیشی قه رالم کرد. ئه ویش کردمى به سهروک وهزیران. تۆ ئه گهر

حهوت سه ریشته هه بی هیشتا هه ر ناتوانی هیچم لی بکهی. ناتوانی

خراپه له گه ل قه رالدا بکهی، ئه گهر هه شته سه ریشته هه بی!

سواره: (له گه ل قه رال) ئه ویش ده بی کوئی له دهنگی هۆش و ژیری بگری..

وه نه بی ئه ویش هه شته سه ری هه بی!

رهحیم: که واته با سهیری ئه نجامه که ی بکهین! ئادهی دست و پیوه ند وه رن

بیگرن و دای پلۆسن! (دوو سه رباز بۆ سواره دین)

سواره: (دهست ده داته ته وه رکه ی) کی رایه کی ده که وی توخنم که وی؟

رهحیم: سواره ناتوانی له فه رمانه وه یان یاخی ببی. زیان به خۆت مه گه یینه!

سواره: ئه گهر پرکیشی بکهیت و بی به لگه لیم بدهی، ئه وا منیش به هه مان

شپوه به ره وه رووت ده بمه وه!

رهحیم: باشتر وایه بکه ریته وه مالی خۆت.. سه د زی ریشته دده می.

سواره: به له می ئه فسووناویم لیت ده وی؟

رهحیم: چاکه. هه ر ئیستا په لکیشی بکه نه دهره وه و چل داریشی لی دن!

(به رگری ده کات به لام رای ده کیشنه دهره وه)

رهحیم: هاهاها!.. تیروپری لی دن! (دهروات)

(لهپشت پەردەوہ ھاوار بەرز دەبیتەوہ): دە..! بیست.. سی.. چل..!
 سەرباز (١): (دیتە ژوورئ) بەراستی سوارە ئازا و خۆراگرە!
 سەرباز (٢): ئۆف! لەوانەیه پێی بمریت!
 (ماسیگرە و ئەوانی تر بەپەلە دیتە ژوورئ)
 ماسیگرە: ئەوہ باسی سوارە دەکەن؟
 سەرباز (١): بەلێ، داوای لە سەرۆک وەزیران کرد بەلەمە ئەفسووناویەکی
 بداتەوہ.
 شاھەنگ: سەرۆک وەزیران کێیە؟
 سەرباز (٢): رەحیمی سێنە.. جەنابی رەحیم!
 ھەموو: رەحیمی سێنە! ئەی سوارە لە کوێیە؟
 سەرباز (١): لەوێیە.. (لەگەڵ سەربازی دووہم دەچیتە دەرەوہ)
 ماسیگرە: ئادەی..! با بە گورجی بەشوین کاکە سوارەدا بگەرین.
 ھەموو: ئادەی..! ھۆ کاکە سوارە ھۆو!.. ھۆ کاکە سوارە ھۆو.. تۆ لە کوێی!
 (جاریکی تر پەردە لادەبرئ. ماسیگرە و ئەوانی تر رادەکەن)
 ماسیگرە: ھۆ کاکە سوارە ھۆو!.. ھۆ کاکە سوارە ھۆو!
 ھەموو: ھۆ کاکە سوارە ھۆو!.. تۆ لە کوێی؟.. ھۆ کاکە سوارە!
 (سوارە لەسەر زەوی درێژ بووہ، ناتوانین ببینین.. باپیرە کوردۆ لە
 کوۆشکەوہ دەرەکەوئ)
 ب کوردۆ: ئەوہ کێیە بانگی سوارە دەکات؟
 ھەموو: ئێمەین باپیرە. تۆ سوارەت نەدیوہ؟ ئێمە ھاوڕیتی گیانی بەگیانی
 ئەوین!
 ب کوردۆ: مندالینە خێرا وەرن!.. زامەکانی دەمیان کردووەتەوہ.. زۆریان لێ
 داوہ.

ماسیگره: هۆ باپیره، من گیای پیروزم پییه!
 شاههنگ: من ههنگوینم پییه!
 ب کوردۆ: سه رکهون بۆ ئیره.
 ماسیگره: (له گه ل شاههنگدا بۆ کۆشک سه رده کهون) ئهوا هاتین بۆ لات
 کاکه سواره!
 (میرووله و پشیلهش دهیانهوی بۆ لای باپیره کوردۆ سه رکهون..
 باپیره کوردۆ دیته دهری و ناهیلای)
 میرووله: وازم لای بینه با سه رکهوم باپیره!
 پشیله: با سه رکهوم باپیره!
 ب کوردۆ: شوینه کهمی تهنگه بهره، باشتر وایه لیره چاوه روان بی.
 میرووله: ناگری باپیره. دهمهوی کاکه سواره ببینم!
 پشیله: من له هه موو هاوړیکانی له پشترم. ریم بده با سه رکهوم؟
 ب کوردۆ: ئاقل بن کوره کانم. دابه زن!.. زامه کانی سواره ترسناکن.. گیای
 پیروزمان له لایه.. هه ر ده بی پئی چاک ببیته وه! وهرن له گه لم!
 (دایان دهگری و له سه ر به ردیک داده نیشن)
 پشیله: ئای کاکه سواره گیان! (به گریانه وه)
 ب کوردۆ: مه گری! مه گری!
 میرووله: مه گری!.. ئاده ی با به دوای ره حیمی سیندها بگه رین. ئه و جاریک
 له سواره ی برامانی داوه، با ئیمه سی جاری لای دهین!
 پشیله: بابروین! (له تی ماسی و شک دهرده هیئی) وهره له تی ماسیم پییه.
 بگره پلک، بخۆ و برۆ.. بابروین.
 (دهروات و دهخوات)
 ب کوردۆ: هۆ مندالینه گویم لای بگرن.. دوای چاکبوونه وهی سواره، پیکه وه

دەرۆین و دەرئان پەرحیمی سێنە تیک بشکینن! لە رۆیشتن
پەشیمان نەبنەوه!

مێرووله: (پوو دەکاتە کۆشک و دەپرسی) حالی کاکە سوارە چۆنە؟
ماسیگرە: (لە کۆشکەوه سەر دەرەکتیشی) هۆشی هاتوووەتەوه، چاوبیشی
کردوووەتەوه، نەختیکی تر وەرن! (هەڵدەپەرێ)

شاھەنگ: (ئەمیش لە کۆشکەوه سەر دەرەهینێ) دەلێن دوو پاروو
هەنگوینی خواروو! (هەڵدەپەرێ)

پشیلە و مێرووله: پێی بلێن وا ئیمەش هاتین!
(دلنیا دەبن و لە پال پیرەمێرددا دادەنیشن)

پشیلە: کوا ماسییەکەم؟

ب کوردۆ: خۆت خواردت!

پشیلە: ئۆی، ئەو ئەم دلەراوکییە لە بیری بردمەوه!

مێرووله: تۆ کێی باپیرە؟

ب کوردۆ: گەرەبە زوو چۆ دەریای سەرھەلگرتوو!

مێرووله و پشیلە: دە وابلێ، تۆ باپیرە کوردۆیت!

ب کوردۆ: راستە.. ئەو باپیرە کوردۆیە، کە منداڵانی خۆش دەوێ!

مێرووله: چۆنت زانی، کە سوارە تووشی کارەسات هاتوو؟

ب کوردۆ: بیستم، کە پەرحیمی سێنە بەلەمی ئەفسووناوی پێشکێش

بەقەرال کردوو و پێی بوو بەسەرۆک وەزیران. دەیشزانم لەم

دنیایدا تەنیا یەک بەلەمی ئەفسووناوی هەیه. ئیتر چۆن پەرحیمی

سێنە بوو بە خاوەنی؟ بۆیە هاتم تاکو بزاتم چی پووی داوه. هاتم

بەسەر سوارەدا ئا لێرەدا پەهیل بووبوو. هەلم گرت و خستە ناو

کۆشکەوه.

(دەنگى زەنگ بەرز دەبىتەوہ)

مىروولە: ديسان سەرۆك وەزيران ھات. وانىيە؟ گويى بگرن زاىەلەى زەنگ
دى.. ھۆ پشيلەى سىى ئامادەى جەنگ بە!

(شاھەنگ رادەپەرى و سەيرى دەرەوہ دەكات.)

شاھەنگ: چى رووى دا؟ بۆ زاىەلەى زەنگ بەرز دەبىتەوہ؟

مىروولە: كاكە سوارە ئىستا ھالى چۆنە؟

شاھەنگ: (لە كۆشك دىتە خوار) دەتوانى دابنىشى.. دواى تۆزىك دىتە
خوارى!

(دوو نۆكەر دىن. يەككىيان جار دەدات و ئەوى تريان زەنگ لى
دەدات)

نۆكەرى (۱): ئىستا فەرمانىكى قەرالانە دەرچوو.. لەسەر ھەمووان پىويستە
بەوردى گويى رادىرن!

نۆكەرى (۲): (زەنگ لى دەدا) دانگ! دانگ! دانگ!

نۆكەرى (۱): شازادە خان كىژۆلەى قەرالى مەزىمان نەخۆش كەوتووہ..
قەرالى مەزىمان داواى ھەكىمىكى شارەزا دەكات!

نۆكەرى (۲): (زەنگ لى دەدات) دانگ! دانگ! دانگ!

نۆكەرى (۱): ئەوى بتوانى چاكى بكاتەوہ، ئەوا داستانىك تۆمار دەكات..
ئەگەر كورە لاو بوو دەبىتە زاواى قەرالى مەزىمان. ئەگەر پىرىش بوو
ئەوا پلە و پاىەى دەدرىتى!

نۆكەرى (۲): (زەنگ لى دەدات) دانگ! دانگ! دانگ! دانگ! دانگ!

(لەگەل نۆكەرى (۱) دەچنە دەرەوہ)

شاھەنگ: ئەم شازادەىە كىيە باپىرە؟

ب كوردۆ: كىژى قەرالە.

میرووله: ئەی زاوای قەرال کیتیە باپیره؟

ب کوردۆ: زاوای قەرال دەکاتە میردی شازادە خان!

شاهەنگ: ئۆی! ئەوەی شازادە خان چاک بکاتەو دەیحوازی؛ وا نییە؟

ب کوردۆ: بەلێ.

شاهەنگ: (روو دەکاتە کۆشک) ئیستا چۆنە؟

پشیلە و میرووله: ئیستا چۆنە؟

ماسیگرە: (لەنگەری سوارە دەگرێ) بروانن! کاکە سوارە چاک بووئەو!

(لەگەڵ ماسیگرەدا دادەبەزن. هەموو دەست دەکەنە ملی و ماچی

دەکەن)

سوارە: سوپاس بۆ تۆ باپیره. سوپاس بۆ هەموو لایەک!

هەموو: ئیمە ئەو شتانه مان لە نێواندا نییە. یارمەتی یەکتەر دەدەین! (چەپڵە

لێ دەدەن و هەڵدەپەرن) شادییە کەمان چەند مەزنە! کاکە سوارە

بەگیای پیرۆز چاک بووئەو. ئەی برا دەست و دل چاکە کەمان،

چەند دلشادین! (هەموو بەئاوازهو ئەم دێرە شیعەرە دەلێن):

بەگیای پیرۆز کردمان چارە

چاک بووئەو کاکە سوارە

سوارە: دانیشن ئەی باپیره و هاوڕێکانم. با راویژ بکەین چۆن بەلەمی

ئەفسووناوی بسەنینهو؟ (بێدەنگی بالی کیشاوو و دانیشتون)

ماسیگرە: باپیره تۆ یەکەم جار قسە بکە؟

ب کوردۆ: بەلەمی ئەفسووناوی لەلای قەرالە. کەواتە دەبێ هەتا لای ئەو

نەوێستین!

هەموو: راستە. فەرموون بابڕۆین.. فەرموون بابڕۆین!

سوارە: تاویک چاوەروان بن. ئەگەر مەسەلەکان تاقی نەکەینەو، ناتوانین

زیاتر له باره یانه وه بزاین. پیش که میک لیان دام، بوچی؟ چونکه
خوم ناماده نه کردبوو. دهبی بهر له وهی بچینه لای قهرال بیر له
ریتگیه کی گونجاو بکهینه وه. داخو قهرال قایل دهبی به وهی
پیشوازیمان لی بکات؟

پشیله: ئوف!.. قهرال له من ته مبه لتره. بویه هر دهبی پیشوازیکردنی ئیمه
رته بکاته وه!

ماسیگره: شتیک به بیرمدا هات. شانزاده نه خو شه. نهی گوايه پتویستی به
حه کیم نییه؟ کاکه سواره وهک هه کیمیک دهچته لای قهرال و گیای
پیروژیسی پتیه. و ایزانم له وه یاندا ریتگر نابی!

هه موو: (چه پله لی ددهن) بیروکه یه کی زور جوانه! بیروکه یه کی زور جوانه!
شاههنگ: کاکه سواره تاویک له مه و بهر تووشی لیدان هاتوه. چونکه
به ته نیابالی له بهرام بهر کو مه لیکدا بهرگری کردوه. با نه مجاریان
ئیمهش له گه لیدا بروین؟

سواره: نه مه راسته. قهرال و سه رباز و رحیمی سینه هه موو له وین.
پتویسته ئیمهش ژماره مان زور بی. شاههنگ به چه کانت دینی؟
شاههنگ: (هیما بو تووره که که ی دهکات) پینجسه د ههنگ هیناوه. یهک
به یه کیان جهنگا وهرن!

میرووله: (هیما بو تووره که که ی دهکات) منیش هه زار میرووله ی شه رانیم
هیناوه. نه گهر به گز یه کتردا چووین نه وا به دنیا بییه وه سهر که و تن
هر بو ئیمه دهبی!

سواره: چاکه، به لام دهبی وریا بین؛ ته وا وریا، نه بادا بکه وینه بو سه وه!
ماسیگره هه موو کات له سه رخو و نارام ماسی راو دهکات. نه و
سهنگینه. شاههنگیش دیسانه وه زیره که. میرووله ی گهرهیش
جارو بار ترسی لی دهنیشی. به لام پشه سپی ته مبه ل و زور خوره.. ها

نهكهي له كوښكد ا هر بخوټ و بنووي وا پټم وتي پشه!

پشيله: بهسه رچاو كه موكوورييه كاني خوټم زاني.

ميرووله: گوټرايه لټ دهم كاكه سواره. كه فرماني ليدانت دهر كرد، نهوسا لټيان ددهم! هيچ كرده و هيهكي سهركيشانه نانوټنم!

سواره: چاكه، هيچ ناموژگار ييهكت نه بوو باپيره؟

ب كوردو: ته گبير و راتان ورد و پته ون، به لام شيوه بيان ناچټه دلوه. نهوان بوارتان پي نادهن بهم شيوه نائاساييه بچنه كوښكي قهرالوه!

سواره: به لي.. هيچ فيلټيك شك دهبه ي باپيره؟

ب كوردو: با بيري لي بكه مه وه. كه مندال بووم، دايكم دوو وشه ي فير كرده بووم. نهوه ي نهوه ي دوو وشه يه ي بوتايه ده گوژدرا!

سواره: زوو بيري لي بكه ره وه.. بيدهنگ بن. مؤلته ي باپيره بدن با به يمني بير بكاته وه.

ب كوردو: (دواي تاويك بير كردنه وه) بيرم كه وته وه. نه گهر بته وي بي به پياو ده لي: كتوپر، با كيژان بن به كور.

پشيله: نهدي نه گهر بته وي بي به نافرته، چي ده لي؟

ب كوردو: به خيرا يي و به گورجي، با كوران بن به كيژ.. له بهرتان كرد؟

هموو: له بهرمان كرد. كتوپر، با كيژان بن به كور... به خيرا يي و به گورجي، با كوران بن به كيژ!!

ب كوردو: راسته، راسته.. ئپوه زيره كن.. چاكه.. به يارمه تيتان.

سواره: نهدي له گه لماندا نايه ي بو كوښك باپيره؟

ب كوردو: پټويست به وه ناكات. من ئيستا له سهركه وتنتان دلنيام. ژماره تان زوره و قسه تان يه كه. نه گهر تووشي هر كوښپيك هاتن، هاوار بكن: هه شتا و نهوت، سه د و هفتا. ده موده ست ده گه مه

لاتان.. بەنيازى ديدار منداآينه!

هەموو: بەنيازى ديدار باپيرە، لەسەرخۆ بړۆ!

(باپيرە كوردۆ دەروات.)

مىروولە: ياللا بەپەلە! با لە پړ بەسەر پەحيمى سىنەدا بدەين!

ماسيگرە: ئەوى راستى بى تۆ پەشۆكاويت. ئيمە هيشتا نەگۆردراوين..

كاكە سوارە پيمان بللى چۆن چۆنى دەگۆردرين؟

سوارە: كور دەبى بەكچ، كچيش دەبى بەكور.. قايلن؟

هەموو: چاكە.

پشيلە: زۆر جوانە! خوشم ئارەزوم لى بوو، حەزم دەكرد بيمە كيژۆلەيهكا!

سوارە: كەوابوو بگۆرين؟

ماسيگرە و شاهەنگ: ئادەى! كتوپر، با كيژان ببن بەكور. (پادەكەنە پشتى

چيايهكە)

پشيلە و مىروولە: ئادەى! بەخيراىى و بەگورجى با كوران ببن بەكيژ.

(پادەكەنە پشتى چيايهكە)

سوارە: (بانگ دەكات) هۆ ماسيگرە، دەستىك بەرگم بۆ بنىرە لەبەرى

دەكەم! ئەوانەى خۆم بەهۆى ليدانى دەستەودايرەى پەحيمى

سىنەو شروهور بوون. تيتۆلم بەبەرەو نەماو!

ماسيگرە: (لە ناووه) هەر ئىستا.

ماسيگرە و شاهەنگ: (دینه دەرى.. ماسيگرە بەرگى سپيە و شەپقەى

سوورى لەسەرە. شاهەنگيش بەرگى زەردە و شەپقەى رەشى

لەسەرە.) سەيركە چۆن چۆنى گۆردراين؟

سوارە: زۆر باشە. ئيوه قوتابىي خۆمن. ناوى نەينيت. (هياما بۆ ماسيگرە

دەكا) نوقلەيه. ناوى نەينىي تۆيش (هياما بۆ شاهەنگ دەكا)

چەتۆيه.

پشیلە و میروولە: (دینە دەری). پشیلە جلکی سووری لەبەرە و میروولەیش
سەوز) سەیر کەن چۆن چۆنی گۆردراين؟

سوارە: زۆر باشە پشە سپییەكەم، هاهاها.. (هەموو پێ دەكەنن)

پشیلە: (سەری سوورپماوە) ئەو چیتانە؟

سوارە: بۆچی بەتەواوی نەگۆردراوی تەمبەل؟ کوا کیژۆلە کلکی هەیه؟

پشیلە: (دەست لە کلکی خۆی دەدا) هاهاها!.. جا قەچچیکە! لەژیر

جلکەكانمەو دەیشارمەو! (کلکی دەشاریتەو)

ماسیگرە: (جلکەكە دەدات بەسوارە) ئەمە بگرە كاكە سوارە. لەبەریشی كە؟

سوارە: (بەدەم جلک لەبەرکردنەو دەلێ) ناوی نەینیت پشەكە گولەباخە.

ناوی نەینیی تۆیش میروولە، تافانە. هەردووكتان خوشكن. گیای

پیرۆزیشتان پێیه؟ ئەدی سەربازانی هەنگ و میروولە؟

هەموو: هیناومانن. هەموویان ئامادەن.

سوارە: بابڕۆین؟ (نوقلە و چەتۆ لە پیشەو، سوارە لە ناو دەپراستندا، گولەباخ

و تافان لە دواو دەپۆن) بابڕۆین..

(دەچنە دەرەو)

بەشی سییەم

كات: دواي تەواو بوونی دیمەنی دووهمی بەشی دووهم، بە ماوهدیهکی

کورت.

شوین: کۆشکی قەرال

ئەکتەرەکان:

قەرال

نۆکەری قەرال (١)

نۆکەری قەرال (٢)

ئيشكىچى

سوارە

ماسىگرە

شاھەنگ

مىروولە

پشە سىپى

رەھىمى سىنە

شازادە خان

ژمارەيەك كەنيزە

باپىرە كوردۆ

(پەردە لادەبرى، لە ھۆلئىكى كۆشكى قەرالد، قەرال لە ناوھ راستدا دانىشتووھ. جوتىك نۆكەر لە چەپ و راستىيەوھ وەستاون. لەسەر مېزەكەى كولپىرە چەورى زۆر لەگەل بەلەمىك ھىلكەى كوللاو ھەيە. قەرال يارى بە بەلەمى ئەفسووناوى دەكات. قوتووى بەلەمى ئەفسووناوى لەسەر مېزەكەيە)

قەرال: گەورەبە زوو، بچۆ دەرياي سەرھەلگرتوو! (بەلەمەكە گەورە دەبى)
زۆر ئەنتىكەيە!.. زۆر ئەنتىكەيە!.. ھاھا! (ھىلكەيەك ھەلدەگرى،
بە نىوچاوانى دەيشكىنى، لە خويى ھەلدەكىشى و دەيخوات) با لافاو
بنىشىتەوھ، بەلەمەكەم بچووك بىتەوھ!.. (بەلەمەكە بچووك دەبىتەوھ)
زۆر ئەنتىكەيە!.. زۆر ئەنتىكەيە!.. ھاھا! (بە نىوچاوانى
ھىلكەيەكى تر دەشكىنى و دەيخوات) لە ئەنتىكەيەيدا ھىچ شتىكى
ناگاتى!

ئيشكىچى: (دېت) ھەوالئىك ئەى خاوەن شكۆ! سوارە ناوتىك دەيەوئى بىتە
خزمەت قەرالى پايەدار.

قەرآل: نامپەرژئی.. سهرم قاله!

ئیشکچی: دهلئی دهتوانم شازاده خان چاک بکه مه وه!

قەرآل: دهتوانی نه خویش چاک بکاته وه؟ با بیته ژورئی!

(خیرا به له می ئەفسووناوی له باخه لیدا دهشاریته وه)

ئیشکچی: فهرمایشته.. (بانگ دهکات) با سواره بیته خزمهت قهرآلی

پایه دار! (دهروات)

سواره: (وه لآم ده داته وه) وا هاتم.. (له هاتندا سهره وکاری می ماسیگره و ئەوانی

تر دهکات. پیکه وه ده لئین): سه لامهت بی قهرآلی خاوهن شکۆمان!

قهرآل: قسه ی قۆر. قهرآل و سه لامهتی؟ ئاده ی نۆکه ر بیانبه ن له ویدیو

دهروازه ی شار سهریان برن!

ماسیگره: ناتوانی سهرم بیبری. من بالدارم فجووق دهکه م!

شاههنگ: منیش له فریندا یه که مم!

میرووله: منیش چاک ده زانم ژیرزه وینی بۆی ده رچم!

پشيله: منیش داره وانم. به ئاسانی دهتوانم سهر خانوو که وم!

سواره: چ یاسایه که مافی ئەوهت پی ددها سهرمان بیبری؟

قهرآل: ئەدی بۆچی له بهرده م قهرآلدا کړینووش نابه ن؟.. ههر ئەم تاوانه له

خۆیدا ئەوه ناهینئی سهرتان بېرم؟

سواره: ناردووته به شوین چه کیمدا. وا ئیستا چه کیم هاتوو. که وابوو کئی

دهبی کړینووش بهرئی؟

قهرآل: چه کیم؟.. داوا له سهروک وهزیران بکه با ئاماده بی؟

نۆکه ری قهرآل (۱، ۲): با سهروک وهزیران بهر موموی بۆ کویشک!

(میرووله و ئەوانی تر به نیازن په لاماری په حیم بدن به لام سواره

ناهیلی)

رەھىم: تەمەنىكى دىرئىز بۇ قەرالى مەزىمان! (چەند جارىك كرىنووش دەبات) سوارە: (بە ماسىگرە و ئەوانى تر دەلى): سەير كەن، ئەوھى ھەزى لە كرىنووش بىردنە، رەھىمى سىنە و كەسانى وەك ئەون!
قەرالى: (بەسوارە دەلى) سەيرت كىرد چەند سەرۆك وەزىرانىكى رەوشت بەرزە؟

سوارە: ئىستا وا خۆى بەرەوشت پىشان دەدا. پاشان پىلانئىكت بۇ دەنئىتەوہ و لەناوت دەبات!

پشیلە: دىزىكى زۆرزانە. پۆلە لەبەر دایك ھەلدەگرئى... وریای كولىپرە چەورەكانت بە قەرالى!

رەھىم: (راست دەبئىتەوہ و سوارە دەبىنى. بەترس و لەرزەوہ دەلى): ئا، ئەوہ خۆیەتى!

سوارە: بەلى. ھىشتا ھەر زىندووم، نامرم!

رەھىم: (لەبەر خۆیەوہ) پەنا بەخوا!... شتىكى سەيروسەمەرەيە!... ئەوہ چۆنە نەمردوہ؟ (بەقەرالى دەلى): قەرالى بەرئىز، ئەوانە شەرم و شكۆ لە چاویاندا نىيە! تەنیا كوتەك لە ھەقىان دئى!

قەرالى: راستت وت. ئادەى بەسەریاندا دابارئىن!

سوارە: ئەگەر كارى وەھا رووى دا، ئەى ئەوسا كئى چارى شانزادە بىكات؟
قەرالى: بەلى، كارى وەھا مەكەن!

رەھىم: (بەبىنەران دەلى) جا خۆ ئەگەر سوارە ببئىتە زاواى قەرالى، ئەوا من ئا و دەچئىتە ژىرم.. (بە قەرالى دەلى) ئەمە داربىرە؛ چارەسازى چووزانى گەرەم؟

سوارە: بەقسەى ئەو چارەسازى نازانم. ئەدى تۆ دەيزانى؟
رەھىم: ئا ئەمە...

قەرالى: (نازانى چۆن وەلام بەداتەوہ) شانزادە خان بانگ كەن؟

نۆكەرى (۱): با شازادە خان بفرموۋى.

رەھىم: بۆچى شازادە خان بانگ دەكەن خاۋەن شكۆ؟

قەرال: بەسېتى چەنەبازى، بېگومان بۆ چارەسازى!

شازادە: (دېتە ژوورى، دوو كەنيزەى لەگەلە) لەسەر رېز و فەرمايشتى
باوكى قەرالم هاتم!

قەرال: پېويست بەخۇ سەغلەتكردن ناكات. با سوارە ھەوللى
چارەسەر كردنت بدات.

رەھىم: ئەى پايدار، ئەمە داربرىكى ھەزارە و خۆى لى كر دووين بە ھەكىم!
شازادە: خەرىكە دەمرم. بۆچى ناھىلى چارەسەرىكم بۆ بدۆزىتەۋە؟.. چەند
بەدنيازى؟

ماسىگرە و ئەۋانى تر: بەدنياز، بەلام چۆن بەدنيازىك!

سوارە: توۋشى چ ناساغىيەك ھاتوۋى: ھەست بەچى دەكەى؟

شازادە: ھەست بەماندوۋوبوون و بى تاقتەتتېھكى زۆر دەكەم.

ھەموو: ھەست بەماندوۋوبوون؟

سوارە: رۆژانە چ كارتىك دەكەى وا ھەست بەم ماندوۋوبوونە زۆرە دەكەى؟

قەرال: باۋەر بە قسەكانى مەكە، ھىچ ناكات.. ئەۋەندە ھەيە رۆژانە
بەفەرمانى ئىمە تەنيا پازدە ژەم نان دەخوات!

شازادە خان: ئاخىر چۆن دۋاى پازدە ژەم ھەست بەماندوۋوبوون ناكەم؟
ھەست دەكەم ئازار لەشم دەرزى ئازن دەكات!

قەرال: ئەم كچەى من دۋارۆزى روون نىيە! ئەگىنا ئىمە رۆژانە بىست و
چوار ژەمىش دەخۆين و ھىچ ھەستىش بە ماندوۋوبوون ناكەين!

سوارە: من دەتوانم چاكت بەمەۋە شازادە خان. ئادەى نوقلە، گىاي پىرۆزم
بۆ بېنە؟

رهحیم: گیای پیروژ خۆ سیر و پیاز نییه؟ پهیدا کردنی زهحهته.. باوهرت
بهقسهی نهبی شازاده خان!

ماسیگره: (له گیرفانیدا گیای پیروژ دهردههینی) فهرموو ئهههه گیای پیروژ!
سواره: (گیایهکه به رووخساری شازاده خاندا دههینی) ئیستا ههست
بهچی دهکهی؟

شازاده خان: چهند ئهفسووناوییه! ئیستا ههست بهئازار ناکهم!
سواره: بازده!.. قایم بازده!

شازاده خان: (باز دهدات) ئاوا.. ههست بهئارامیی زیاتر دهکهم!
سواره: ڤاکه؟

ههموو: ئیمهش لهگهلتدا ڤاکهین شازاده خان؟ (لهگهلتدا ڤادهکن)

شازاده خان: ئیستا چهند ئارام و دلخۆشم! من ئارهق دهکهمهوه!
سواره: ئهوه چاک بوویتهوه شازاده. ئهگه لهمهولا ڤوژی دوو ژههت خوارد.
ڤات کرد و کاریکت گرت ههست، ئهوا ئیتر دلنیا به تووشی ههچ
نهخۆشیهک نابی!

شازاده خان: چاکه، بهئامۆژگاریت دهکهم، کێ ههیه لهشی ساغی بو خۆی
نهوئیت؟

سواره: ڤرۆ پشوو بده!

شازاده خان: سوپاس بو تو!.. سوپاس بو ئیوهش.. (به قهرال) ئهی خاوهن
شکو ئیوهش وا چاکه کهمتر بخۆن!
(لهگه لکهنیزهکاندا دهڤوات)

رهحیم: سهیرکه خاوهن شکۆ، بزانه ههر سواره گهیشته ئیره، شازاده خانی
کرد بهکچیکی ئینکار؟ بۆیه پتویسته دهری کهیت!
قهرال: ڤایهکهت پهسنده.. گیای پیروژ بینه و لیره مههینه!

سواره: ئەگەر بە لەمی ئەفسووناویت دایەو پێم ئەوا دەمو دەست دەروم!

قەرال: بە لەمی ئەفسووناوی؟ سەرۆک وەزیران پێشکەشی کردووم!

سواره: بەفێل لە منی داگیر کرد!

رەحیم: خاوەن شکۆ باوهری پێ مەکن.. دەری کەن و فەرمان بدە لێی دەن!

سواره: چاکە رەحیمی سێنە. تاوێ لە مەو بەر لێتان دام. گە لە کۆمە کێتان لێ

کردم بۆیە بردتانهوه. با ئیستا زۆرانبازی بکەین، بزانی کێمان

سەردەکەوێ؟ (خۆی ئامادە دەکات) وەرە پێشەو رەحیمی سێنە؟

قەرال: زۆر جوانە!.. ئەم زۆرانبازییە شتێکی ئەنتیکەیه! ئادەیی سەرۆک

وەزیران زۆرانی لە گەڵ بگرە؟

رەحیم: من فەرمانبەرێکی مەدەنیم و زۆرانبازی نازانم!

سواره: تۆ ترسنۆکی!

رەحیم: من ترسنۆکم، بەلام ژیرم، با لە زیرەکیدا پێشبرکێ بکەین؟ ئەی

خاوەن شکۆ من مەتەلێکی لێ دادەهینم، ئەگەر زانی ئەوا بە لەمە

ئەفسووناویبەکەیی دەدەینەوه. بەلام ئەگەر نەیزانی، تکام وایە هەشتا

جەلەدی لێ دەن؟

قەرال: باشە، بلێ؟

رەحیم: سواره گوێ بگرە؟ چ جۆرە گۆلێک گۆلە گەرمە؟

پشیلە: قسەیی قۆرە، لە دنیا دا گۆلی گەرم نییه!

سواره: گۆلە باخ گوێ بگرە. رەحیمی سێنە ناتوانی سەغڵە تمان بکات و

تەنگمان پێ هەلچنی!

رەحیم: چ جۆرە گۆلێک گۆلە گەرمە، چ جۆرە گۆلێکیش ساردە: چ جۆرە

گۆلێکیش تەختەیییه؟

شاهەنگ: هەرچی گۆل هەیه دەیانناسم؛ ئەوانە نەبێ، کە تۆ وت!

سوارە: وسبە چەتۆ با چاک بیری لی بکەمەوہ.
 ڤەحمیم: ئادەى نۆگەر، لەو حە دارەکە بەئینن و بەر جەلەدى دەن. ناتوانی
 مەتەلەکە ھەلئینى!
 سوارە: ڤەحمیمی سێنە گوئى بگرە، گولى پلئیتەى چرا ئەگەر داگیرسابى
 گەر مە!

ماسیگرە و ئەوانى تر: راستە!.. (چەپلە لى دەدەن)
 سوارە: گولى پلئیتەى چرا ئەگەر داگیرسابى گەر مە. گولى بەفریش ساردە.
 گوئیکیش لەسەر ڤووی تەختە کیشرابى ئەوا تەختەییە!
 ماسیگرە و ئەوانى تر: راستە.. زۆر جوانە! (لە خوئشیاندا باز دەدەن)
 سوارە: خاوەن شکۆ بەلەمى ئەفسووناویم بەدەرەوہ؟
 قەرال: پەلەت نەبى. بابزانم دەتوانى مەتەلى من ھەلئینى؟ دوو گولم ھەبە،
 ھەردووکیان دوو مەتەلى تر پیک دینن. ئەگەر ھەلیان نەھینى
 لەسەرت دەدەم!

سوارە: ئەدى ئەگەر ھەلم ھینان بەلەمى ئەفسووناویم دەدەیتەوہ؟
 قەرال: دلنیا بە!
 سوارە: باوەرم وایە کە ھەلیان دەھینم. گوئى بگرە. جووتە گوئەکەت،
 یەکیکیان خویى ھاردراو و ھیلکەبە. ئەوى تریشیان پیازی جنراو و
 کولتیرەبە!

ماسیگرە و ئەوانى تر: راستە.. راستە.. ھیلکە و کولتیرە.. قەرال زۆرخۆرە!
 سوارە: وتتان چى خاوەن شکۆ؟
 قەرال: ھەلت ھینا.. بەلام ھاوریکانت بەزۆرخۆر ناوم دەبەن. ھەر دەبى
 سزایان بەدەم. دەست بەسەر بەلەمەکەى تۆشدا دەگرم!
 سوارە: ئەگەر زۆرخۆر نەبیت، ئەى چیت؟

قەرال: من.. من.. من كيم؟ راي خوت دهربره سهرۆك وهزيران؟
رهحيم: فهريمان بده با شازاده خان و ههوت كه نيزه كه بگۆرن، به مه رجيك
يهك جوړ بهرگيان له بهر دا بي و هيندهي نينو كيكيش جياوازيان له
نيواندا نه بي. با سهري خو شيان ته واو دا پو شن. ئەمجا داوا له
سواره بكن به يهك ته ماشا شازاده خان له ناوياندا بدو زيته وه..
ئەگەر توانی، ئەوا بردوو يه تيبه وه. ئەگەرنا، نه ده پتته زاواتان و نه
ده شيته خاوهني به له مي ئەفسو ناوي!

ماسيگره و ئەوانی تر: ئەمهيان ناره وايه.. ئەمهيان ناره وايه!
قەرال: ناره وا؟ جا ئيمه چ پتويستيه كمان به ره وا ههيه؟ ئاماده بن.. شازاده
خان بگۆرن.

نۆكه (۱): فهريمايشته! (دهروات)

قەرال: دهست به ئاو دهگه يينم.. ري بهرده سهرۆك وهزيران!
رهحيم: فهريمايشته! (له گه ل قەرال و نۆكه ري (۲) دا دهروات)
پشيله: چارمان چيبه؟ چۆن شازاده خان بناسينه وه؟
ميرووله: با له گه لياندا به شه ر بيتين!

ماسيگره: با پيش ئەوهي هيز به كار بيتين، بير له چاره سه ريك بكهينه وه. با
به به لگه قايليان بكهين و قه ناعه تيان پي بكهين؟
شاههنگ: تو راستی.. سواره ي برام من ده زانم چۆن بيناسمه وه، ئەدی تو
نازانی؟

سواره: منيش ده زانم چۆنی بناسمه وه. (هيما بو سه ري دهكات) ئەمه..!
شاههنگ: ته واوه!

پشيله: چۆن چۆنی؟ خيرا بيلى؟
سواره: شازاده تاجه گولينه ي راستی له سه ره!

شاههنگ: سەرى قەرەواشەكان، تاجە گولئىنەى كاغەز.
ماسىگرە: بى كەم و زىياد.. گولئى راستەقىنەش بۆنى خۆشە!
سوارە: كاتى شازادە خان ھات، شاههنگ ھەندى ھەنگى بۆ رەوانە دەكات.
مىروولە: (باز دەدا) تەواوہ.. كامىيان ھەنگ بەسەرىيۈە نىشتەوہ ئەوہيان
شازادەيە!

پشيلە: دەى دەى.. ئىستا تى گەيشتم!
قەرال: (لەگەل رەھىم و نۆكەرى (۲) دا دەگەرىنەوہ.) ھىشتا شازادە
نەھاتووہ؟ بەپەلە!

نۆكەر (۱): (دېتە ژوورى) شازادە خان گەيشت.
قەرال: بەپەلە لەگەل كەنيزەكاندا بيانكەنە ژوورى. (حەوت كەنيزە و شازادە
بەپەك رىز دىنە ژوورى. سەريان بە تەواوى داپۆشراوہ. لەسەرخۆ
دەرۆن و سەما دەكەن. شاههنگ سەربازەكانى، كە ھەنگن دەنپىرى.
ماسىگرە و ئەوانى تىرىش سەما دەكەن)

قەرال: ئەنتىكەيە.. ئەنتىكەيە! ئەم ھەشت كىژۆلەيە يەك بالا و يەك شىوہن.
دە بزەنم چۆن شازادە خانىيان تىدا دەناسىتەوہ؟
سوارە: سەرنجىيان دەدات و ئەمجا لە كىژۆلەيەكىيان دەچىتە پىشەوہ و
دەستى رادەكىشى) وەرە دەرى شازادە خان!

شازادە خان: (پەردە لەسەر رووى لادەبات) ھاھا!.. منم شازادە خانى
راستى.. خۆشم دەوئى.. حەز دەكەم پىكەوہ بىرۆين سوارە.. ياللا!
سوارە: لەپىشدا گويم لى بگرە.. دەبى ھەموو رۆژىك خەرىكى كىلگە بى،
گولەكان ئاو بەدى، كەلوپەل بشۆى، خورى بچنى، ئەمانە بەكى تاكو
لەشولارت بەھىز بىت.. منىش سالى داھاتوو دىم بەدواتدا و
دەتگويزمەوہ بۆ مالى خۇمان.

شازاده خان: يەك سالى رەبەق؟

سوارە: بەلى سالىكى رەبەق.

شازاده خان: جا بە راستى دىتتەوہ بو ئىرە؟

سوارە: بىگومان.. جا ئەوسا دەتبىنمەوہ رووت پەمەيى ھەلگە پراوہ..

چاوەكانت دەبرىسكىنەوہ و قەدەت بارىك و بالەكانىشت بەھىز بوون.

ئەوسا پىكەوہ دەروين.. وا باشتەر نىيە؟

شازاده خان: چاكە، لە سبەينىوہ دەستبەكار دەكەم.

سوارە: بو لە سبەينىوہ؟ لە ئىستاوہ.

شازاده خان: (بەكەنيزەكان دەلى) با پروين كار بكەين. (روپوشەكانيان

لادەبەن. بەدەم سەماوہ دەروئە دەرى) بەنيازى دىدار سوارە.

سوارە: بەنيازى دىدار. (روو لە قەرال دەكات.) خاوەن شكۆ دۆراندووتە.

بەلەمى ئەفسووناويم لىتان دەوئ؟

قەرال: ئەوئەندە بەسە، كە بوويتە زاوامان. بەلەمى ئەفسووناوى مەبە؟

سوارە: بەلەمى ئەفسووناويم ھەر دەوئ!

قەرال: ئەگەر لاى ھەر كامىكمان بىت وەك يەكە!

سوارە: نەخىر.. ھەرگىز!.. لاى ئىوہ وەك بووكە شووشەيەكە، بەلام من بو

پزگار كەردنى لىقەوماوان بەكارى دىنم.

قەرال: ئاوا.. ئەدى چار چىيە؟.. باشە توورەكەيەك زىرت دەدەمى!

سوارە: زىرپىشم ناوئ!

قەرال: كەواتە كۆشكىكى گورەت دەدەمى!

سوارە: ئەويشم ناوئ!

قەرال: سەرۆك وەزيران تو رات چىيە؟

رەھىم: من رايەكم لەسەر ئەم كىشەيە ھەيە خاوەن شكۆ.. سوارە، تۆ دەلىيى

به له می ئەفسووناوی مولکی منه. ئاخۆ هیچ بەلگه یه کت
 به دهسته وهیه، راستیی ئەم قسه یه ت بسه لینی؟
 سواره: که وابوو تو، که به مولکی خۆتی ده زانی به لگه ت چیه؟
 رهحیم: من به میراتی له بنه ماله که مه وه بۆم ماوه ته وه!
 سواره: چاکه، من شایه تیک بانگ ده که م، با گویمان لئی بی. (هه موو بانگ
 ده که ن) هه شتا و نه وه د، سه د و هه فتا!
 ب کوردۆ: (کوئیر ناماده ده بی) مندالینه نه وه من لیرهم!
 قه رال: ئەم پیرمێرده له کوئوه په یدا بوو؟
 ب کوردۆ: ناوم باپیره کوردۆیه. من بووم به له می ئەفسووناویم به خشییه
 سواره!
 رهحیم: تو پیت به خشی؟ به لگه ت چیه؟
 ب کوردۆ: به راستی تو پیاوخراپیت! چونکه من به درپژایی ته مه نم تاکه
 جاریکیش درۆم نه کردوو!
 رهحیم: به لام ئیستا درۆ ده که ی!
 ب کوردۆ: راتان چیه مندالینه؟
 هه موو: ناماقوویی کرد به باپیره مان ده لی درۆزن.. با لئی دهین. (دهوری
 رهحیم ده گرن)
 رهحیم: (ده ترسی) سواره، برا شیرینه که م، هاوړی ئازیزه کان، ماوه م بدهن
 برۆم، هیشتا نانم نه خواردوو.
 سواره: ئیتر باوه ر به قسه شیرینه کانت ناکهین.
 ماسیگره: ئەم چه په له تاویک خۆی به تووره و تاویک خۆی به دلنه رم نیشان
 ده دا. چه ند له بێباریدا زۆر زانه!.. با بیگۆرین!
 هه موو: قایلین!

سواره: با بیکهین به گورگ! با پیره دهبی بلیین چی ئەگەر بمانهوی بیگۆرین
بۆ ئازەل؟

ب کوردۆ: دەلێین: ههشتا نهوهدی لئ درچئی تا رادهیهک گرانه!
ههموو: (رەحیم دهگرن و هاوار دهکهن) ههشتا نهوهدی لئ درچئی تا
رادهیهک گرانه! (رای دهکیشنه پال پهرده، رەحیم دهلوورینئ و بووه
به گورگ. رای دهکیشنه دهرهوه، گورگهکه سهری بادهدات و کلکی
دهلهقینئ. جوړه دهنگیکی نامۆی لئ بهرز دهبیتهوه، که خهئکی لئی
تئ ناگهن. له خووشییاندا بهدوریدا ههلهپهپن) ئەی رەحیمی سینه،
ئەئ نهفرهتی، ئەئ سپله، ئەوا بووی بهگورگ!

سواره: خاوهن شکۆ لهگهئ ئیوهمه، بهلهمی ئەفسووناویم دهوی!
قەرال: (قوتووی سهه میزهکه ههلههگرئ و دهیدا بهسواره) بیگره!
(هیلکه و کولیرهکان کۆ دهکاتهوه و بۆ ههلاتن خۆی ئاماده دهکات)

ب کوردۆ: بیکه رهوه سواره، بزانی چئ لهناوایه؟
سواره: (قوتووهکه دهکاتهوه) ئای، خۆ بهتاله! ئادهی نوقله، چهتۆ، گولهباخ،
تافان شالۆ بهرن! (ههموو شالۆ دهبهنه سهه قەرال. ههنگ
بهسهه ریوه دهاد و میرووله لهشی دهگهزئ.. بهردهوام بهدهم
هاوارکردنهوه داوای لیبووردنیان لئ دهکات)

قەرال: پیاوی چاک بن بمبهخشن.. لیم مهدهن، دهتانهمی. (بهلهمی
ئەفسووناوی دهردههینئ) بگره!

سواره: (بهلهمهکه وهردهگرئ) ئیتر لئی مهدهن. (بهلام میرووله و پشیله
سینگ دهردهپهپین و وریایی خۆیان پیشان دهدهن.) بهسه، بهسه..
(دهوهستن)

ب کوردۆ: سهیرکه سواره، با بزانی بهلهمی ئەفسووناوی راستهقینهیه؟
سواره: گهورهه زوو، بچۆ دهرای سهههه لگرتوو! (بهلهمهکه گهوره دهبی)

به‌له‌مه ئه‌فسووناوییه‌که‌ی خۆمانه . بابرۆین باپیره!
 ماسیگره: ئه‌م قه‌راله دله‌قه، با بیگۆرین؟
 شاهه‌نگ: با بیگۆرین به‌به‌رازی کتوی! بیکه‌ین به‌یه‌کانه!
 هه‌موو: جیی خۆیه‌تی! هه‌شتا نه‌وه‌دی لی ده‌رچی تا راده‌یه‌ک گرانه!
 (پرمه‌ی به‌راز دپته‌ گوئی، قه‌رال ده‌بیت به‌یه‌کانه) ئه‌وه‌یش قه‌رالی بی
 می‌شک و بووده‌له، کردمان به‌به‌راز!
 ب کوردۆ: هۆ منداڵینه، ده‌ ئه‌مجا به‌بۆنه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی به‌له‌می
 ئه‌فسووناوییه‌وه‌ گۆرانی بلین و سه‌ما بکه‌ن!
 (له‌ سه‌مادا سه‌ره‌پرشتییان ده‌کات. منداڵان گۆرانی ده‌لین و
 به‌ده‌وری پیره‌مێرددا سه‌ما ده‌که‌ن)
 هه‌موو: (گۆرانی ده‌لین)

له‌گه‌ل خۆمان

سروودمان هینا به‌دیاری

بۆ جیهانیکی رووناکتر

بۆ جیهانی به‌ختیاری!

قه‌رالمان تیک و پیک شکان

که‌سمان نه‌که‌وتینه‌ داوی

هاته‌وه‌ باوه‌شی خۆمان

به‌له‌مه‌که‌ی ئه‌فسووناوی

وه‌خته‌ له‌ خۆشیدا بال‌ بگرین

هینده‌ی نه‌ماوه، که‌ بفرین

دایه بیپاریزه به چاو
له قهراڻ و له چاووړاو
فریادرسه بۆ لیتقه و ماو
هر کاتى کردى به لافاو

دهبا تا دوا هه ناسه ی ژین
سروود بلیین
بۆ سه رکه وتن و بۆ ئه وین
له گه ل خو مان
سروودمان هینا به دیاری
بۆ جیهانیکی پروناکتر
بۆ جیهانی به ختیاری!
(هه موو ده چنه ده رى. به راز ده پرمینى و گورگ ده لوورینى)

سه رچاوه: القارب السحري، لاو شه

هەلبەرزاردە لە چیرۆکی زەكەریا تامر

ژنان و پیاوان

پادشا و وهزیر بهرگی گه‌دایییان پۆشی و له خۆرکه‌وتنه‌وه هه‌تا خۆرئاوا . به شه‌قام و کۆلانه‌کاندا سوورانه‌وه . به لاپره‌سه‌نییه‌وه ، به‌وه‌که‌دا هه‌لیان ده‌روانی . کاتی پادشا شه‌که‌ت بوو ، گه‌رایه‌وه کۆشک . وه‌زیریش به‌گورگه‌لۆقه شوینی که‌وتبوو . دواي ئه‌وه‌ی پادشا ماندووی هه‌سایه‌وه ، له وه‌زیری پرسی :

«داخۆ له کاتی گه‌رانه‌وه‌دا ئه‌وه‌ی من دیم تۆش هه‌ر بینیت؟»

وه‌زیر وتی : «ئه‌وه‌ی چاوی پادشا ده‌توانی بیبینی وه‌زیر ئه‌گه‌ر ده‌ جووت چاوشی پێوه‌ بێت هه‌شتا هه‌ر ناتوانی بیبینی!»

پادشا وتی : «من که‌سه‌یکم نه‌دیت زه‌رده‌خه‌نه له‌سه‌ر لیوی بێت ، یان پێ بکه‌نی!»

وه‌زیر وتی : «خواوه‌ند رۆژی بۆ کار و فرمان داناوه . جوان نییه‌ بۆ عه‌بدی خوا ، سه‌رپێچی ئاره‌زووی خواوه‌ند بکات و کاتی کار و فرمان به‌ گالته‌ و مه‌زاق به‌سه‌ر به‌ریت!»

پادشا وتی : «که‌وابی که‌ی ئه‌وه‌ که‌ زه‌رده‌خه‌نه ده‌یانگریت و پێ ده‌که‌ن؟»

وه‌زیر وتی : «هیچ پاساویکیان بۆ زه‌رده‌خه‌نه و پێکه‌نین به‌ده‌سته‌وه نییه‌ . زه‌رده‌خه‌نه و پێکه‌نین پێویستیان به‌ ره‌نج و کۆشش هه‌یه . باشتتر وایه ئه‌وه ره‌نجه‌ پاشه‌که‌وت بکه‌ن و له پێناوی ولات و پادشادا خه‌رجی بکه‌ن.»

پادشا وتی : «ته‌نانه‌ت منداڵانه‌ش .. نه‌مدی منداڵیک بزه‌ی له‌سه‌ر لیو بێت.»

وهزير وتی: «ئاخر ئیستا کاتی تاقیکردنهوهی قوتابخانهکانه.»
پادشا وتی: «ئوهوی بهچاریک ئهوقی کردووم ئهوهیه، لهو گهشتهدا تاقه
ژنیکیشم نهدی. تهنیا پیاو و مندالم دی. بهراست ژنهکان له کوین؟»

وهزير وتی: «جا ژن چ ئیشیکی بهرپگهویان ههیه؟.. ژن بۆ ئهوه خهلق
بووه له مالدا بژی.. جلک بشوات. مال خاوین بکاتهوه. چیشته لی بنی..
مندال پهروهرده بکات. چاوهروانی گهراڤانهوهی میتردهکهی بیت لهسهر کار و
دلخووشی بکات.. کاتیک پادشام ژنیک له رینگه نابینیت بهلگهی ئهوهیه بنهما
رپهسهنهکان سهلامهتن. کۆمهلهکهمان سهلامهته. ئهوه بارودۆخیکه ههموو
دلسۆزیک ئاواتی بۆ دهخوازیت بهرقهرار بیت. بهلام دریزه ناکیشیت!
زهمانیکی گهندهلی وها دیته پیشی، ژنان یاخیبوونی خویمان ناشکرا
دهکهن. له مال دینه دهر. وهک پیاوان پۆشاک دهپۆشن. وهک پیاوان کار
دهکهن. له پیاوانیش زیتتر ماف وهردهگرن!»

پادشا وتی: «تۆ ههلهی. ئهوهی له داهاتوودا روو دهدات، تهنیا
پهروهردگاری ئهم گهردوونه دهیزانیت. بهشهر لی بی ئاگایه.»

وهزير وتی: «ئوهوی دهماوادم کفر بگیریتهوه بهکافر حیساب ناکریت. من
تهنیا قسهی ئهوه کتیبانه دهگیرمهوه، که باشتترین زانا رویمان ناو.»

پادشا زهردهخهنه گرتی، وتی: «ئادهی سهبارته به پیشبینییهکانی
پاشهروژر قسهم بۆ بکه.»

وهزير وتی: «له داهاتوودا پادشایهکی تهواو نامۆی ئهوتۆ پهیدا دهبیت،
قینی له گوشتی مهڕ و مامر و ماسییه و چهزی له گوشتی ژنانه. ههر روژی
ژنیک دینیت و بۆ ژهمی شیوان دهیخوات. روژیک ژنیک دینیت ئارهزووی له
گوشتی پیاو دهبیت. له بریی ئهوهی پادشا ژنهکه بخوات، ئهوه پادشا
دهخوات!!»

پادشا وتی: «ئوهوه پادشایهکی ههلهشهیه. ئهگهر بهراستی پادشا بیت،

حیساب بۆ هه‌موو کاریکی کتوپر ده‌کات، فرمان دهدا، ددانی دوا به‌ژنی
ولاته‌که ده‌بیتن!»

وه‌زیر به‌سه‌ر سامیییه وه‌ هاواری کرد: «ئهمه فه‌رمایشتیکی میژووویییه.
پادشایه‌ک ئه‌گه‌ر به‌ته‌نگ ته‌ختی خۆی و به‌ختیاری گه‌له‌که‌یه وه‌ بیت، ئه‌وا
ددانی میلیله‌ته‌که‌ی ده‌رده‌هینی و ته‌نیا خۆی به‌خاوه‌ن ددان ده‌می‌نیتته‌وه.»

پادشا پتی که‌نی، ددانه‌کانی وه‌ک ئه‌و که‌لبانه‌ی له‌سه‌ر قه‌پال گرتن له
گه‌ردن راهاتبوون ده‌یاننواند. ئه‌مجا له وه‌زیری خۆی پرسی: «له‌ داها توودا
چی تریش روو دهدات؟»

وه‌زیر وتی: «هیوادارم ئه‌وه‌ی ده‌یلیم درۆیه‌کی په‌تی بیت. یه‌کی‌کیان
پیش‌بینی کردوه، گوایه ولاته‌که‌مان دوا‌ی هه‌زار سالی تر دوو‌چاری
کاره‌ساتیکی سه‌رتا‌پا‌گیر دیت. هیچ بواریک له‌ بواره‌کانی ژیان له‌ چنگی
رزگاری نابیت. به‌پرا‌ده‌یه‌ک، ئه‌م نیشتمانه‌ ئاوه‌دانه‌مان ده‌بیتته‌ کا‌ول‌ترین
ولاتی دنیا!»

پادشا وتی: «ئه‌و کاره‌ساته چییه؟»

وه‌زیر وتی: «خۆت ده‌زانی گه‌وره‌م، پیشه‌سازیی چنینه‌یو‌بانگ‌ترین
پیشه‌سازیی ولاته‌که‌مانه. ده‌سا کارگه‌کان له‌ به‌ره‌مه‌هینان ده‌که‌ون.
بازاره‌کان پر ده‌بن له‌ قوماشه‌ کۆن. چونکه‌ بازار نامی‌نیت!»

پادشا وتی: «ئهمه‌یان پیش‌بینیه‌کی پووچه. خه‌لکی هه‌رده‌م پئو‌ستی‌یان
به‌پۆشاک ده‌بی. پۆشاکیش له‌ قوماش دروست ده‌کری. قوماشیش له
کارگه‌ی چنینه‌ به‌ره‌مه‌ دی.»

وه‌زیر وتی: «ئه‌وه‌ی روو دهدات ئه‌وه‌یه، ژنان، که‌ گه‌وره‌ترین ک‌ریاری
جلوبه‌رگن، جو‌ره به‌رگیک ده‌پۆشن، له‌ بریی چه‌ند مه‌تری‌ک پئو‌ستی‌یان به
چه‌ند بستیک قوماش ده‌بیت!»

پادشا وتی: «وت کاره‌ساته‌که سه‌رتا‌پا‌گیره.. به‌لام کارگه‌کانی چنینه‌

تهنیا به شیکی کاره ساته کهن و هه مووی نین.»

وهزیر وتی: «ئوهوی پروو دهدات ئه وهیه، کاتیک ژنان له ریگه ویان به و جلکه ئابروویه رانه یانه وه دهر ده کهن، ئیدی پیاوان ئه قهّل و هۆشیان نامینی و واز له کار و فرمان دین. هه موو کاریکیان ده بیته هه لروانین به بالایی ژناندا و کوناوکون دویان ده کهن، وهک چۆن گه له گورگ دوی مه ر ده کهن!»

پادشا نهختیک بیرى کرده وه، ئه مجا به وهزیری وت: «ئوهوی له داهاتووی دووردا پروو بدات، بۆی هه یه له داهاتووی نزیکیشدا پروو بدات و ئیمهش بیینین. بۆیه دانا ئه وه که سه یه هه ر له ئیستاوه خۆی ده پارێزیت و حیسابی بۆ دهکات.»

ئیدی ئه وه بوو، به فرمانی شاهانه خانووه کان له شیوهی زینداندا بنیات نران. چارشیوی رهش که وته بازاره وه و دنیاى پر کرد، به وه حیسابه ی گوايه ریگه یه که به ره وه به هه شت.

سه رچاوه: زکریا تامر، دناء نوح. ط، ۱، لندن، ریاض الریس للکتب والنشر، ۱۹۹۴. ص/۲۱۶ - ۲۱۸.

کۆری ئه دییان

کامل گه یلانی، له و چایخانه یه دانیشتیوو، که مردوو هکان کردبوویان به شیونى کۆبوونه وهی خۆیان. ئه و بیرى له و سالانه ده کرده وه، که وهک هاو نیشتمانییه کی عه رب، له سه ر زه مین ژیاوه .. له وه دُنیا بوو، که به درێژایی ته مه نی خۆی کارى چاکه ی کرده وه و ژیا نی هه ورێکی پر باران بووه. درهختیک بووه چوار وهرزه به ردار بووه .. زه رده خه نه ی له خۆرازیبوون که وته سه ر لێوی. له و ده مه دا گوێی به ده نگیکى گر زنگایه وه .. پێی ده وت: «ماوه هه یه له گه لّت دانیشم؟»

لای له خاوه ن ده نگه که کرده وه. دیتی پیاویکی روخسار ناموویه. به

روالتهيدا هم لايو هو هم پير. پتي گوت: «سهراچوم، فرموو دانيشه.»
 پياوهكه لهسهر كورسييهك دانيشت. كاميل گهيلاني ههولي دا بزاني
 پيشتر له كوئي ديوي تي. پياوهكه پتي وت: «چاوهكانت ماندوو مهكه. واش
 مهزانه زهينكوپرييت. تو نامناسيت. رويك له رويان له رويانتيك منت
 نهديوه. بهلام من دهتناسم. تو كاميل گهيلانيت. ئه نووسره پيشهنگه
 ههستي به گرينگيي نووسين بو مندا لان كرد. بهشيكي زور له تواناي خوي
 بو تهرخان كرد. تو توانيت ئه وهندهيان پيشكيش بكهيت، بيته بناغه بو
 نامه خانه يهك، كه پر بيت له بابته به كه لكي فرهنگي و كات به سهبردن.
 منيش ناوم "امل دنقل" ه. شاعيريكم بروام به و ناگره ههيه، كه بت و خاوهن
 بتهكان دهسووتيني. من شيعرم بو بيدار كرده وي نوستووهكان دنووسي.
 بهلام بهر له وهه ئاواتم بيته دي، نه خووشي داي زاندم. ئه وهه نازارم دها
 ئه وهه، ژماره وي نوستووهكان كه نه بوونه ته وه، بگره روو له زيادييه.»

كاميل گهيلاني: «خوت سهركونه مهكه. وشه هه رچهنده نيازي خيريشي
 هه بيت هه وشه يه و هيجي تر. بيدار كرده وهه نوستووهكان پيوستيني به
 گرمه ي توپه. وشه يش تواناي توپي نيه.»

ئهمه ل دنقل: «بهه له وهه بتدوينم، به چاوديري كردنت خوشحال بووم.
 ههستم كرد ته واو به ختيار بووي. جا له بهرئه وهه لهم رويكاره دا،
 به ختياره كان كه مائه تين و گرياوه كان زورينه ن، دهكري بزانه چي واي لي
 كردووي به ختيار بيت؟»

كاميل گهيلاني: «هويه كه ي نهيني نيه. من رهخه گرانه بيرم له ژيان
 دهكرده وه. ديتم ژيانتيكي زي نه بوو.»

ئهمه ل دنقل: «ئهمه رايه كي دروسته. وهك زانراوه، له سه ره تاي ته مه ني
 ئه ده بيتاندا گرينگيتان به كه له پووري عه رب داوه.»

كاميل گهيلاني: «چونكه بروام وايوو، شاره زايي پهيدا كردن له

شکۆمه ندييه کانی رابردوو، يارمه تيمان دهدات له لايه نه خراپه کانی ئەمڕۆ
رزگارمان ببی.»

ئەمەل دەنقل: «بەلام لەسەر ئەم رێبازە بەردەوام نەبووی. بگره گواستتەو
سەر گرینگیان بە ئەدەبی زارۆکان. بەرھەمیکی زۆر و ھەمەپرەنگت
پیشکیش کرد.»

کامیل گەیلانی: «بۆیە بۆ منداڵانم نووسی، چونکە ھەستم کرد، رابردوو
تەنیا رابردوو و ناگەریتەو. دەبی زۆرترین گرینگی بە ئیستا بدری.
بنیاتنانی ئیستایش لە منداڵانەو دەست پێ دەکات. لە بەرھەمەکاندا،
بیرۆکە و ھەم پیشکیش بە منداڵان کردوو، بەشداریی لە
پەرۆدەکردنیاندا بکات. تا لە داھاتوودا ھەم سەرکەوتوو، ھەم خاوەنی
رەوشتی جوان بن.»

ئەمەل دەنقل: «بەلام ئەو سەرکیشییە دەکەم و راستیت پێ دەلێم، کە
رەنگە بتانەرەنجیت. کتیبەکانت پشتگوێ خراون و بیزراون. ئەو بیرۆکانە
بروات پێیان ھەبوو، بەکەلکی منداڵانی بنیاتنەری داھاتوو نایەن. ئەگەر
بەکەلکیش بێن، لە یاد کراون و دوژمنایەتی دەکرین. منداڵانی ئیستا،
ئەوانە و ئەوسا نین. نەخشەکانی گەندەلکردن و شیواندنیان، بەردەوام
سەرکەوتن بە دەست دینن. بەرد بە بەردی خۆی، ئەگەر بەچەکوشی پۆلا
چەکوشاریت تێدا کرد، وردوخاش دەبیت.»

کامیل گەیلانی: «بە دنیایییەو تۆ یەکیکی لەو رەشبینانە، کە لە
ھەقیقەتی ژبانی مرقۆقیاتەتی بێ ئاگان!»

ئەمەل دەنقل: «ئەگەر بروات بەقسەکانم نییە، دەتوانی بگرە ریتتەو بۆ
دنیای زیندوووان و بەچاوی خۆت ببینی چی روو دهدات. جا ئەوسا لە
راستگۆییم دنیای دەبیت.»

کاتیک کامیل گەیلانی لە قوتابخانەیک نزیک بوو، گویی لە

هاتوهاوارتيكى خوڭش بوو، كه له ناخى مندا لانيكه وه هه لده قوولا. ئەوان سەرگهرمى يارى و مه زاق بوون. گه شايه وه و برواى پترى پهيدا كرد و تى گه شت، كه ئەوهى ئەمهل دهنقل وتى قسه يه كى رووتى بى بناغه بوو. دواى چەند هەناسه يه ك، له گۆرپه پانى قوتابخانه كه خوڭى ديتە وه. كۆمه لايك قوتابىي ژي كه له دەورين دا. گه وره ترينيان له ده سالانى تى نەدەپه راند.

كاميل گه يلانى به مندا لانى وت: «دهخوازم هه نديك پرسيارتان لى بكم.» مندا لانى دهنكيان لى هه لبرى. دهيان پرسى: «ئاخۆ تۆ پۆليسى؟..» له رادوڭ و ته له قزىۆن كار ده كه يت؟ رۆژنامه نووسى و ده ته ویت راپورتىكى وینه دار له مه ر قوتابخانه كه مان بنووسى؟»

مندا لايكيان، كه بۆنى دوژمنكارى و بهرهنگارى ليوه ده هات، وتى: «من له برى هاوړيكانم وه لآمى پرسياره كانت ده ده مه وه. فه رموو به ئاره زووى خوڭت بپرسه!»

كاميل گه يلانى: «دهخوازى له داها توودا ببیت به چى؟» مندا ل: «دوو ئاواتم هەن. ئەوى راستى بىت، سه رسامم نازانم كاميان هه لبريم؟»

كاميل گه يلانى: «ئاواتى يه كه مت چييه؟» مندا ل: «دهمه ویت بيمه دزيكى نيوده ولته تى، رۆژانه رۆژنامه كان له سه رم بنووسن و پۆليسى دنيا به دوامه وه بن!»

كاميل گه يلانى: «دزيكردن شووره يييه!» مندا ل: «پيره مي رد نه بوويتايه نه ته هوت دزيكردن شووره يييه! ئەوهى دزى نه كات ده بنگه و نازانيت چۆن له گه ل هه قيقه ته كاني ژياندا مامه له بكات!»

كاميل گه يلانى: «ئاواتى دوو همت چييه؟» مندا ل: «ببمه فرۆكه وان.»

كاميل گەيلانى: «ئەمەيان ئاواتىكى مەزىنە. ديارە بۆيە دەتەوئى بېيتە
فېرۇكەوان تاكو دژى دوژمنان بىجەنگىت و ئاسمانى نىشتىمان بپارېزىت!»
مندال: «نەخىر. ئامانجى يەكەمم ئەوھىيە، لەو بەرزايىيەو تەف لە دنيا
بىكەم!»

كاميل گەيلانى: «ئەي كىت خۇش دەوئىت؟»
مندال: «نەجوا فوناد، نادىيە جوندى، عادىل ئىمام و دورەيد لەحام!»
كاميل گەيلانى: «بىگومان، دايك و باوك و قوتابخانە و نەتەو و
نىشتمانەكەشت خۇش دەوئىت.»

مندال: «ئەو تۆ باسى چى دەكەيت؟ من باسى ئاسمانت بۆ دەكەم و
تۆيش باسى رىسمانم بۆ دەكەيت؟»
كاميل گەيلانى: «ئەدى ئەو قارەمانە عەرەبەي رېزى دەگرىت و بە
پېشەنگى خۆتى دەزانى كىيە؟»
مندال: «ئارسىن لۆيىن و جىمس بۆند!»

كاميل گەيلانى: «ئەگەر كوئىرېكت دى بەرېگەيەكى پىر لە چال و كۆسپىدا
دەرپۆى، چى دەكەيت؟»
مندال: «بەتوندى دەستى دەگرم و دەيبەمە لىواری چالېك، پالېكى پىو
دەنېم تاكو بىكەوئىتە ناوى!»

كاميل گەيلانى: «ئەدى رات لەسەر درۆ چىيە؟»
مندال: «گرىنگىرېن چەكىكە، كە زانايان دايان ھىنابىت. ئەوھى بەكارى
بەينىت سەردەكەوئى. ئەوھىشى بەكارى نەھىنېت، دووچارى نشوستى دىت
و پەشىمان دەبىتەو!»

كاميل گەيلانى: «ئەدى رات لەسەر دوورپووەكان چىيە؟»
مندال: «زىرەكترىن كەس خويانن!»

کامیل گهیلانی: «ئاره زووی کتیب خویندنه و هت ههیه؟»
مندال: «جا بۆچی بخوینمه وه؟ من به بی خویندنه وهش که سیتی
رۆشنییرم!»

کامیل گهیلانی: «داخۆ ئەم وه لآمانه ته نیا رای خۆتن، یان گوزارشت له
رای براده رهکانیشت ده که ن؟»

مندالان دهنگیان هه لبری و رایان گه یاند، که به گهرمی له گه ل هه موو
وه لآمه کانی براده ره که یانن.

کامیل گهیلانی به زه بوونییه وه چاوی تیبیرین. ئەمجا وه که تۆقیو،
به پراکردن قوتابخانه که ی جی هیشته. به په له له م نامه خانه وه خۆی به و
نامه خانه دا کرد. دهستی به کۆکردنه وه ی هه موو کتیبه کانی کرد، که کاتی
خۆی بۆ مندالانی نووسیوون. ئەمجا به ناخیکی تووره و تینووی تۆله وه،
هه موویانی سووتاند. به مهیش ناهیکی تی گه را.

به لآم ئەم به وه ی نه زانی، که دوا ی ئەوه ی رۆیشت، مندالان سه باره ت به
که سیه تیی ئەو، زۆریان قسه کرد و پێیان وابوو فه رمانبه ریکه و له لایه ن
ده و له ته وه، بۆ مه به سته ی ک نێردراوه و پاسپێردراوه. بۆیه به گالته جار ییه وه
قاقا پێ که نین و جه ختیان له سه ره ئەوه ده کرد: خو دهر باز کردن له
زه بروزه نگه دوژمنیک، که نازانی به زه یی به ری چ داریکه، لیمان ده خوازیت
فریوی به دین و بیخه له تینین، تاکو وابزانیت گوايه ئامانجه کانی هاتوونه ته
دی.

سه رچاوه: زکریا تامر، نداء نوح، ط، ۱، لندن، ریاض الریس للکتب والنشر، ۱۹۹۴، ص،
۱۶۱ مم ۱۶۶.

* امل دنقل: شاعیریکی شوێر شگیری ولاتی میسر. هه ره له سه ره تای شه سه ته کانه وه
پێشبینی شکستی سالی ۱۹۶۷ ی کردبوو. به توندی دژی سه رده نه که ی سه رۆکی
میسر (سادات) بۆ ولاتی ئیسرائیل وه ستایه وه و دژی ریکه وتن بوو. ئەم هه لۆیسته ی
له شیعره به ناویانگه که پدا به سه ردیتری (لا تصالح) به دیار ده که ویت. ئەو دمه

قسه‌یه‌ک له‌نیو رووناکبیرانی میسر دا باو بوو، ده‌لیت: "کاتیک شه‌و بال به‌سه‌ر قاهیره‌دا ده‌کیشیت، ئیدی ئه‌و شاره‌ ده‌که‌وێته ژیر کۆنترۆلی سه‌رباز و ئه‌مه‌ل ده‌نقله‌وه." ناوبراو به‌ته‌مه‌نیکی کورته‌وه به‌نه‌خۆشی سه‌ری نایه‌وه. له‌ دیوانه‌کانی:

اقوال جدیدة عن حرب البسوس

البكاء بين يدي زرقاء اليمامة

ولاتی بی نووسه‌ر

پادشا ته‌وا تووره‌ بوو. ویستی پیش بخواته‌وه. به‌لام تووره‌یی له‌ چاوه‌کانیه‌وه سه‌ری کرد. مۆن و دل‌ره‌ق ده‌بنواند. به‌ده‌نگیک، که‌ هه‌ولێکی زۆری له‌گه‌لدا دا تاکو ئاسایی بی‌ت، به‌ وه‌زیری وت: «ئاخۆ تۆ له‌وه‌ دل‌نای هه‌رچی له‌ شانشیندا روو ده‌دات بۆت گێراومه‌ته‌وه؟»

وه‌زیر وتی: «من ته‌نانه‌ت شه‌ری نیوان ژن و می‌رد و دل‌اره‌کانیشم نه‌په‌راندووه. ده‌نگوباسی ته‌لاق و هۆیه‌کانیشیم له‌لا باس کردوویت.»
پادشا وتی: «تۆ ئه‌وه‌ی بی‌بایه‌خ بی‌ت بۆم ده‌گێریته‌وه. به‌لام ئه‌وه‌ی گرینگ و مه‌ترسیدار بی‌ت لێمی ده‌شاریته‌وه!»

وه‌زیر وتی: «ئه‌گه‌ر پادشا فرمانی زیندانیکردنی هه‌تا هه‌تاییی بۆ ده‌ریکردم، هه‌شتا حال‌م له‌م حاله‌ی، که‌ ئیستا تێی دام باشت‌ر بوو!»
پادشا وتی: «ئهم به‌یانیه‌یه‌ که‌یک له‌ ژنه‌کانم پێی وتم، گوايه‌ شاعیریک، به‌ شاعیریک دای شو‌ریوم. ئیستا شاعیره‌که‌ به‌سه‌ر زاری خه‌لکه‌وه‌یه‌ و شه‌وانه‌ وه‌ک نوکته‌ به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه‌ هه‌ر ده‌یلێن و ده‌یلێنه‌وه‌. ئهم هه‌واله‌ راسته‌ یان درۆیه‌؟»

وه‌زیر وتی: «ئهو شاعیره‌ سه‌سه‌رییه‌ ئیستا له‌ زیندانا ناله‌نال و داد و فیغانی‌تی و که‌س به‌ ده‌نگیه‌وه‌ ناچیت. زیندانی‌ش جێی ده‌بی‌ت هه‌تا به‌شاعیریک پیاه‌ل‌دان له‌و شاعیره‌ داشۆرینه‌ پاشگه‌ز نه‌بی‌ته‌وه‌!»
پادشا وتی: «که‌واته‌ هه‌واله‌که‌ راسته‌!»

وهزير سهري دانه واند و وتى: «هه واله كه راسته!»

پادشا وتى: «ئهى بۆچى ئاگه دارت نه كر دووم؟»

وهزير وتى: «چونكه په يرهوم له كاردا ئهويه، كاره گرينگه كان له لاي خاوهن شكۆ باس بكه م و به شتى بى بايه خه وه خه ريكي نه كه م!»

پاشا وتى: «به لام ئه مه حالئكه ته حه مول ناكريت. ههيه دامان ده شوريت، جا بۆ ئه وهى ده مكوت بيت، گره كه ده مى چه ور بكه يت. ئه گه ر نه يده يتى له داشوريندا به رده وام ده بيت، بگره پيى لى هه لده بري. ئه ويشى، كه پياماندا هه لده دا و په سندان ددا، ئه ويش هه ر داواى پاره ده كات و هه قده ستى پيا هه لده كه هى ده وى. ئه گه ر ده مى چه ور نه كه ين ئه وا ليمان هه لده گه ر يته وه.» پادشا بيده نگ بوو. له فيكران رۆچوو. ئه مجا به وه زيرى وت: «راوچييه كان له ده ريا و رووباره كاندا ماسى راو ده كه ن. چ پئويستيان به شيعر هه يه؟»

وهزير وتى: «راوچييه كان ئه وهى مه به ستيان بى، نان و گوشت و ژنه.»
پادشا وتى: «جووتيار زه وييه كانيان ده كيئن، تۆ ده وه شين، ئاو دده ن و سه ره و كارى مه زراكانيان ده كه ن. ئاخۆ پئويستيان به شيعر هه يه؟»
وهزير وتى: «جووتيار هه رده م چاويان بريوته هه ور. ئه وهى نيگه رانيان بكا بى بارانيه!»

پادشا وتى: «كريكار كو شك و خانوويه ره دروست ده كه ن. ريگه و شه قام راده كيئن. ئاخۆ هيج پئويستيه كان به شيعر هه يه؟»

وهزير وتى: «كريكار هه موو كات خه ياليان ها به لاي ئه وه وه به زووترين كات خۆر ئاوو ببيت و كرپى زيتر وه ربگرن!»

پادشا وتى: «بازرگانان ده كرين و ده فروشن. ئيدى چ پئويستيه كان به شيعر هه يه؟»

وهزير وتى: «وهك چۆن چرپاكه م ده ناسم، ئاوايش بازرگانه كانيش

دهناسم. مادام دهكرن و دهفرۆشن و قازانچ دهكهن ئىدى له هيجيان كهه
«نييه!»

پادشا وتى: «مادام خهلك شيعريان بهلاوه گرینگ نييه. ئىدى بۆچى
ياسايهك دهرنهچىت شيعر هۆنینهوه قهدهغه بكات؟»

وهزير زهردهخهنهى هاتى و به پادشای وت: «داخۆ گهورهم ماوهم پى
دهدات دوو قسان بکهه؟»

پادشا وتى: «قسان بکهه. كى دهمى گرتووى؟»

وهزير وتى: «ئهگهر برپارى وههاش بدرىت هيشتا ههر وهك پيوست
سوودى نابىت. چونكه شيعر وهك دهردى بى دهرمان وههايه، ئهوى تووشى
بوو چاكبوونهوى نييه و ههر دهبى شيعر بلتت. شاعير وهك قهله رهشه.
قهله رهش بۆ ئهوه خهلق بووه بغاقتى. شاعيريش بۆ شيعر وتن. ئهم برپاره
ئهگهر دهريش بچىت، تهنيا پروبووچهكانيان دهرسىنىت و پهيرهوى دهكهن.
بهلام شاعيرانى تر، هيج شتىك نييه له شيعر نووسينيان بخت. له
زيانهكانى ئهم برپارهش ئهويه، پروپاگهندهى دوژمنكارانه له دژى
ولاتهكهمان بلاو دهبيتتهوه، گوايه ئيمه دژى شيعر و ئهدب و ئازادى بيرين.
دوژمنهكانمان ئهم برپاره بههل دهزانن بۆ شىواندى ناووداوى
شانسینهكهمان له نيو دهوله تاندا!»

پادشا وتى: «كهواته مافى هاوونيشتمانىتى له شاعيران دهسپينهوه، له
ولات قاويان دهدهين!»

وهزير وتى: «بهتهنيا شاعير قاو نادهين. بگه ههموو قهلهم بهدهستهكان
قاو دهدهين. چيرۆكنووس و رۆماننووس و رهخنهگرانيش دهردهكهين.
پيوسته گرینگيهكى تايهت بهقاودانى رهخنهگران بدرىت. چونكه ئهگهر
بهرههه مى ئهدهبى چكى كرد، كه ئهوان فيرى رهخنه ليگرتنى بوون،
بادهدهنهوه سهر رهخنهى كۆمهلايهتى. له رهخنهى كۆمهلايهتیشهوه

پادشا وتی: «ئەوندەم پارە ھەيە شارئیکی پى دروست بکەم، خانووھکانى
لە زىڤ بن!»

وەزىر وتى: «پەنا بەو خواپەي بە ئارەزووى خۆي بەشى کەسانئىک دەدات
و کەسانى تریش بئىبەش دەکات.»

پادشا وتى: «شارئىكى جوانىشم ھەيە خۆشى دەوئىم!»
وەزىر وتى: «بۆچى ئافرەت ھەيە بتىنى و خۆشى نەوئى؟»
پادشا وتى: «وەزىرئىكى ئاقل و داناشم ھەيە، ئامۆژگارئىم دەکات. لە
پئىناومدا خۆي بەخت دەکات!»

وەزىر وتى: «ئەوى پىزى لى دەنىت و بەدانا وەسپى دەدەي، ھىشتا لە
دنىاي دانايىدا ھەنگاوى يەکەمى نەناو!»

پادشا وتى: «مىرغەزەبئىکم ھەيە، سەرى دوژمنانم دەپەرىنئىت!!»
وەزىر وتى: «ناحەزانت ھەر ئەو رۆژە مردن، کە بىریان لە دوژمناپەتت
کردەو!»

پادشا وتى: «فەرماندەيەكى سوپام ھەيە کۆشکەکانم دەپارىتئىت.»
وەزىر وتى: «خوا بکات کۆشکەکانت زۆر و دوژمنانت کەم بن!»
پادشا وتى: «بەرىوہبەرى پۆلىسىشم ھەيە، بەر لەوہى دن دزىيەکەي بکات
دەيگىت!!»

وەزىر وتى: «پئوىستە پەرە بەتواناکانى خۆي بدات، تا بتوانى بەر لەوہى
دزەکە لەدايک بئىت بىگرئ!»

پادشا وتى: «ھەرچى بۆ بەختيارى مرؤف پئوىست بئت ھەمە، کەچى
ھىشتا بەتەواوى بەختيار نىم!»

وەزىر بە پادشاي وت: «لە دنياىدا ھەموو شتئىک پەيدا دەکرىت بئجگە لە
بەختيارى. بەختيارى ئەو گولە ياخىيەيە، کە لە باخچەکانى دئا نەبئ گەشە

ناکات. دلّیش ئەو مندالە سەرچلە ئەتوار سەیرەیه!»

پادشا وتی: «من دەزانم چی دەتوانیت بەتەواوی بەختەوهرم بکات!»

وەزیر وتی: «منیش کولەمانگ بەرژوو دەبم و شوکری خوا دەکەم بۆ ئەوهی کەرەمی هەتا سەر بیت.»

پادشا وتی: «من لە ئەدییم کەمە. ئەدییک نووسینەکانی بۆ شانشینەکەم تەرخان کردبیت، تاکو بۆ نەوهکانی داهاوو ببیتە کەلهپوور. پیتی بوتری ئەدییی دەرباری پاشا!»

وەزیر وتی: «جا ئاسانە. ئەدیبه بەناویانگەکان، لەبەر دەرگانهکەتدا وەک مێش و کوللە و تۆز، دەیکەن بە شان شانین. کیت دەوی؟ مۆتەنەببی، تەوحیدی، مەعەری، جاحظ؟ ئەگەر ئارەزووست لە نووسەری بیانی بیت، ئەوا باشترین ئەدیب بە هەرزانتترین نرخ لە دەرەوه دین، هەرەک چۆن ئۆتۆمۆبیل و فرۆکە و گەنم و گوشت و کەری و برنج و میوه و سەوزە دەهینن!»

پادشا وتی: «من ئەدییککی ناسراو و بەناویانگم ناویت. ئەوه درۆزنە، هەرچەندە خۆی بە دلّسۆز و گوئی لەمست پێشان بدات هەر بەلووتبەرز و لەخۆبایی دەمینیتەوه!»

وەزیر وتی: «کەس تاقەتی ئەدییی لووتبەرز و لەخۆبایی نییه!»

پادشا وتی: «هەموو خاوەن بەهرەیهک لووتبەرز و لەخۆبایی و دلّسۆزییان تەنیا بۆ بەهرەکەیی خۆیان هەیه. هەستی وەها دەنۆین، وەک یەکیک بن لە ئەفرینەران.. ئەدیب ئەگەر هەستی کرد خەلک خوشیان دەویت، ئیدی ئەو خۆشەویستییه بە هیچ شتیک ناگۆرنەوه. من ئەدییککی مندالکاری نەناسراوم پێویستە؛ تاکو بەئارەزووی خۆم پەرەردەیی بکەم. دلّسۆزم بیت. کویرانە گوێرایەلم بیت. هەموو هەناسەیهک هەست بەوه بکات تەنیا من سەرکرده و سەرگه‌وره‌م!»

وهزير وتى: «به لّام مندالكار هر به مندالى ناميئيتته وه. گه وره ده بيت و ده بيتته خاوهن فيزا!»

پادشا وتى: «ئوهوى دهسه لّاتي هه بيت كه سيك بهرز بكاته وه، ده توانى نزميشى بكاته وه. ئه وهوى له باريدا بيت خه لك ده ولّه مه ند بكات، هه ژاريشيان ده كات!»

وهزير وا خوئى نيشان دا گوايه به قوولئى له فيكران پوچووه. ئه مجا به پادشاي وت: «هه بوو نه بوو، سه رده مى زوو، پياويك هه بوو ژنيك و كورپزگه يه كى هه بوو. ئه وهوى لئى تيك دابوو ژنه ناله باره كهى بوو، كه سه رى له شه ر و ده رديسه رى ده خورا. پياوه كه چه ندى قين له ژنه كهى بوو ئه وه نده يش كورپه كهى خوئ ده ويست. نه يتوانى ريگه يه ك بدوئيتته وه تا له ده ست ژنه كهى رزگارى بيت. پوژنيك له پوژان، بيچووه كه متيار يكي راو كرد و هينايه وه مال. زور به ده وريدا هات و خزمه تى كرد. به و هيوايه ي، كه گه وره بوو ژنه كهى بخوات. كه متيار گه وره بوو. پياوه يش هه ستي كرد پوژى رزگارى نزيك بووه ته وه. به لّام كه متيارم كه متيار ژنه ي نه خوارد، چونكه گوشته كهى جيړ بوو. بگره منداله گوشت ناسكه كهى خوارد!»

پاشا وتى: «ئه گه ر حيكايه ته كه ت نه ختيك دريژتر بوايه، به يئ حه بى خه و ده نوستم!»

وهزير وتى: «لئ گه ري با حيكايه تىكى ترى كورت له سه ر ئه دي به گزگله كان بؤ بگيړمه وه!»

پاشا به وهزيرى وت: «پويست به حيكايه تى تر ناكات. كاره كم يه كالايى كرده وه. به نه ينى، كارگه يه كم بؤ به ره مه ينانى ئه دي بي گويړايه ل دامه زانده وه. دواى چه ند هه هفته يه ك به ره مه ي بازاره كانه وه.»

پاشا به گالته ي نه بوو. كارگه كه چالاكانه كارى ده كرد. ئه دي بي پوچ و ملكه چى خاوهن ده سه لّاته كان، په لامارى شار و گوندى گوى زه وييان دا. هه ر

خۆشيان له هه موو كات و شوينيكدا بالادهستن. ئه ديبه خاوهن بههرهكانيش ناچارى دوورهپهريزى و بيددهنگى و خۆكوژى بوون. يان ناچارى تهعهدا و بهگژداچوونهوه بوون. بهلام ههتا له جهنگيكدا سهردهكهون، له سهदानدا دهيدۆرپين.

نداء نوح. لاپه ره، ٢٩٨ / ٢٩٢

تاقىكردنهوه

پاشا به روخسارى گرژهوه سهرنجى وهزيرى دا و پيى گوت: «دهزانى تهواو له قسهكانت جارپس بووم. ههر پرسىارىكم لى كردى بهر لهوهى لىو ههلبينتهوه وهلامهكهى دهزانم!»

وهزير: «بهلينت پى ددهدم مرؤفئىكى نوئى بم، وهك ئا ئهه ساته وهخته لهدايك بوويم. شهرت بيت لهمهولا وهلامى وههات بدهمهوه سهرسوورهيئن بيت و باوهر نهكهيت ئهوه منم قسان دهكهه!»

پادشا: «تاقىكردنهوهيهكى قورست دهكهه. ئهگهر دهرنهچووى واوهيلا بهحالت!»

وهزير: «ئهگهر دهرنهچووم پيم خوشه سهرم بهپهرينى!»

پادشا: «يهكهه پرسىارى ئهه تاقىكردنهوهيه ئاوايه: چى بكهه تا دهستهلاتم چهسپاو بيت و هيچ مهترسييهك نهتوانيت هه رهشهى لى بكات؟»

وهزير: «مهترسييهكان زۆر و جوژهوجۆرن. بهلام خراپترينيان ئهوهيه، كه له هاوولآتبييهك دهوهشيتهوه دووروويى و ماستاو و فيل و درؤ نازانيت. بهكوئر دهليت: تۆ كوئيريش و كه ريشى!»

پادشا: «ئهمهيان وهلامىكى نامۆيه و چاوهروانم نهدهكره!»

وهزير زهردهخهنه گرتى و بهپادشاي وت: «سوپاس بۆ خوا، له تاقىكردنهوهى سهروهروماندا سهركهوتنم بهدهست هيتنا!»

پادشا به لاقرتییه وه گوتی: «وا پئی دهچی پئیشنیازم بۆ بکهیت، هەر هاوولاتییەک پیاوچاک و پاک و راستگۆ بوو راپئچی زیندانی کەم!»
وهزیر: «نانا.. ناکرئ پئیشنیازی وههاتان بخەمه بەردەست.»
پادشا: «بۆچی؟»

وهزیر: «چونکه بۆ راپه‌راندنی پئویست به‌وه ده‌کات ژماره‌یه‌کی زۆر زیندان دروست بکه‌ین. ئی زیندان دروستکردنیش پاره‌یه‌کی زۆری گهره‌که. ئەم پاره زۆره‌یش له‌ خه‌زینه‌ی پادشای سه‌روه‌رمان ده‌رده‌چیت.»
پادشا: «ئە‌ی که‌واته‌ چ پئیشنیازیکت هه‌یه‌؟»

وهزیر: «پئیشنیازه‌که‌م ئالۆز نییه. بگره‌ زۆر به‌سانای جێبه‌جی ده‌بیت و له‌ ئە‌نجامی دلنیام و مه‌به‌ستیش ده‌بیکت!»

پادشا: «تا ئیستا له‌و لایه‌نه‌وه سه‌رکه‌وتوی، که‌ توانیوته بموروژینی. دره‌نگه‌ قسه‌ بکه‌ و پئیشنیازه‌که‌ت روون بکه‌ره‌وه.»

وهزیر: «گه‌وره‌م خاوه‌ن شکۆ، ئە‌و پله‌ و پایانه‌ی گرینگ و خه‌ته‌رناکن، به‌که‌سانی پروپوچ و دووروو، ساخته‌چی و خۆه‌لکیشیان بسپیره‌!»

پادشا به‌ بئزاریه‌وه‌ وتی: «ئە‌م پئیشنیازه‌ سه‌خیفه‌ بئی بایه‌خه‌ چیه‌؟.. ده‌ته‌وی ده‌وله‌ته‌که‌م برووخینی؟»

وهزیر به‌شانازی و بروابه‌خۆبونه‌وه‌ وتی: «پئیشنیازه‌که‌م رووخینه‌ر نییه. مه‌به‌ستیشم ته‌نیا پاراستنی ده‌سه‌لاتی ئیوه‌یه. هەر ئە‌وه‌یش ده‌توانی به‌سه‌ر ئە‌و مه‌ترسیانه‌دا زالمان بکات، که‌ له‌ خه‌لکی ره‌سه‌ن ده‌وه‌شینه‌وه. مرۆقه‌یلی هیچ و پووچ و دووروو، ئە‌گه‌ر له‌سه‌ر کورسی گرینگ دانیشن، ته‌نیا له‌گه‌ڵ ئە‌و که‌سانه‌دا مامه‌له‌ ده‌که‌ن، که‌ وه‌ک خۆیانن. پیزی ئە‌وانه‌یان له‌لایه، که‌ له‌ خۆیان پروپووچترن و له‌ خۆیان زیتر ملکه‌ چ و ده‌ستماچکه‌رن. له‌و حاله‌دا خه‌لکه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ خۆیان به‌ ته‌نیا‌بال و چه‌وساوه‌ و بئزراو ده‌بیننه‌وه. جا ئە‌وسا، یان تا ئە‌وه‌پری دنیا هه‌لدین، یان له‌سه‌رخۆ و بئده‌نگ

جەستەيان دەپووكىتەو و وردە وردە دەمرن . ياخۇ خۇيان دەكوژن . بەهەموو
بارىكدا ، خاوه نىشكۆي پادشام پارىزراو و سەرکەوتوو دەبىت . ئىدى هېچ
مەترسىيەكىش ھەرەشە لە دەسەلاتى ناكات!»

پادشا ماوہىەكى باش بىرى كردهوہ ، ئەمجا رووى دەمى لە وەزىر كەرد:
«پىشنازەكەت بىتام و دلرەقانە و تالە . بەلام گونجاوہ و پر بەپىستىتى . ھەول
دەدەم دەستبەجى راي پەرىنم!»

وہزىر خۇشحال بوو . بەلام خۇشحالىيەكەى چەند ھەناسەيەكى خاياند .
چونكە پادشا بەدەنگىكى گرى و بە وىقارەوہ ، بە وەزىرى راگەياند ، كە لەم
ساتەوختەوہ لە وەزىرى خراوہ . وەزىر ساكا و بە پادشاي وت : «چ
گوناهىكم كردهوہ ، تا ئەم سزا قورسە نارەوايە بدرىم؟»

پادشا وتى : «من سزات نادەم . بگرە پىشنازەكەى خۆت جىبەجى دەكەم .
مادام ئەم پىشنازە دروست و زىرەكانەيەت دركاند ، كە لە مەترسى
دەمپارىزىت و دەسەلاتم پايەدار دەكات ، ئەمە خۆى بەلگەيە ، كە تۆ پياوئىكى
پروپووج نىت . كەواتە تۆ شايانى هېچ پلە و پايەيەكى گرىنگ نىت!»

ھەرکە وەزىر گوئى لە قسەكانى پادشا بوو . بە زەوق و كەيفىكى
راستىنەوہ ، داىە قاقاي پىكەنن . پادشا سەرى لەم ئاكارەى سوورما .
پرسى : «سەيرە ، من لە وەزىرى دەرم كردهووى ، كەچى تۆ پى دەكەنى!»

وہزىر : «بۆچى لە خۇشياندا پى نەكەنم؟ .. لە كاتىكدا پىشنازەكەم
جىبەجى دەكەيت و ھەموو مرؤئىكى رەسەن دەچەوسىنىتەوہ . كەواتە منىش
دلنىام دەگەرىمەوہ سەر پلە و پايەى خۆم . بەلكو پۆستىكى ترى و ھايىشم
پى دەسپىرى زۆر كەس ئىرەبىم پى ببن . ئەگەر من پروپووجىش نەبم ئەوا
ئاكارەكانى ترم و ھام لى دەكەن شىاوى پۆستىك بم ، گەلىك لە پۆستى
وہزىر گرىنگتر!»

پادشا بە لاپرەسەنىيەوہ پرسى : «ئاكارەكانى ترت كامانەن؟»

وهزیری لهسه رکار لابر او وهلامی نه دایه وه. بگره به بروا به خو بوونه وه قاقای پیکه نینی لی بهرز بووه وه. چونکه پروپووج و سووک و سه لیم و غه داره کانیش خواجه کیان ههیه بیان پاریزیت و هه رچیش بخوازن پیدان ده به خشیت.

نداء نوح، لاپه ره، ۳۰۶ - ۳۰۹.

شووتی

مه لا نه سره دین سیوکی لهسه ر میزه له تهخته چیکراوه که دانا و به په نچه هه کی باریک و دریز ئامازهی بو کرد و له قوتابییه بچکوله کانی پرسى: «چی ده بین؟»

قوتابیان به چاوی برسییه وه بویان روانی و هاواریان کرد: «سیو» به لام قوتابییه ک، له تووره ییدا پرووی سوور هه لگه را و وتی: «نه خیر ئه وه سیو نییه، بگره شووتییه!»

مه لا نه سره دین لیپرسی: «کی پی وتی ئه وه شووتییه و سیو نییه؟» قوتابییه که وتی: «باوکی وهزیرم پیی وتم!» مه لا ساکا.. قوتابییه کانیش هاواریان لی هه لسا و جهختیان لهسه ر ئه وه ده کرد، که سیوه و شووتی نییه. به لام کوره وهزیر هه ر سوور بوو لهسه ر ئه وهی، که شووتییه.

مه لا به قوتابییه کانی وت: «پتویست به ناکوکی ناکات. هه مووتان راست ده لئین. ئه م میوهیه دوو ناوی ههیه. زستانان پیی دهوتریت سیو، هاوینانیش پیی دهوتریت شووتی!!»

خۆر

مه لا به رده وام شانازی بهزیره کی و دانایی خویه وه ده کرد. رۆژیکیان

هه ژارتیک هاته لای، داد و بیدادی ئه وهی بوو خۆر ناکه ویتته ماله که ی.
 مه لا پتی وت: «تهنیا خۆر له م کاره به پر سه. نامه یه کی بۆ بنیره، داوای
 لی بکه با سهر دانی ماله که ت بکات.»
 پیاوه هه ژاره که وتی: «ئه و نامه یشم بۆ نووسی. کی هه یه بیگه یینیتته
 خۆر؟»

مه لا وتی: «ئه وانه ده یگه یین، که خۆر ده گاته ماله کانیان!»
 هه ژاره که وتی: «جا تۆ دلنای له وهی نامه که م ده گه ییننه خۆر؟»
 مه لا وتی: «ئهی گوایه بۆچی نایگه ییننه خۆر؟»
 پیاوه هه ژاره که وتی: «له وانه یه له وه بترسن، ئه گهر خۆر مالی ئیمه ی
 رووناک کرده وه، ئیدی جار یکی تر پتی نه که ویتته وه مالی ئه وان!»
 مه لا بیده نگ بوو. له و رۆژه وه وازی له شانازی کردن به زیره کی و دانایی
 خۆیه وه هینا.

نداء نوح، لاپه ره، ۳۵۰.

پادشای راوه ستاو

کاتیک برسیتی و بیدادی بالی رهشیان به سه ر ولاته که دا کیشا، ئیدی
 خه لکه که په تی ئۆقره یان پسا. مه لا ئامۆژگاری کردن داد و بیدادی خۆیان
 به نه لای پاشاکه یان. ئه وانیش چوونه ده ربار و باسی باری ناله باری
 خۆیانیان بۆ کرد و به تووره یییه وه ده نگیان هه لپری:

«هه موو برسیمان.»

«په تا بی ئه مانه و نوژدار قاتییه.»

«منداله کانمان بی قوتابخانه.»

«رۆژنامه کانمان باسی کویره وه رییه کانمان ناکه.»

«زیندانه کان زۆرن، له په ستدا ژماره یان زیاد ده کات.»

«دز ریتز لینراوه و دزی لیکراو سزا دهریت.»

پادشا هاته قسه و بهدنگیکی گرهوه به خه لکه که ی وت: «خوا به و سه اورده وه شایه ته، من بی ناگا و که مته رخه م نیم. ماوهیه که له مه وه به ر دهنگوباسی نه و کاره ره هاته ی وا رۆژانه تووشتان دیت، گه یشته لام. به وه ییش دلته نگ و نیگه ران بووم و خه وم لی زرا. هه موو سه رگه وره به کیش له دست و پیوهنده که ی خوی به پرسه. نه وا برپام دا، نه و کورسییه ی، که له سه ری دانیش تووم به جیی نه هیلم تا نه خشه یه کی وه ها داده پرتزم دهرامه تتان چاکتر بکات. به لام نه وهنده هه یه تا کو نیستا هیچی وه هام به خه یالدا نه هاتوه!»

لاویکی زار به گله یی، به تووره یییه وه به پادشای وت: «نه ی بوچی نه وه ت به خه یالدا نه هات کورسییه که ت چۆل بکه ی ت؟»

پادشا تووره بوو. شمشیری گارد و سه رباز و هاوکارانیشی تووره بوون. مه لا نه سه رهدین هه لی دایه و به په نجه ییش ئاماژه ی بو لاره سه رکیشه که کرد: «بیبه خشه گه وره م، لاویکی نه فامه. نازانیت نه وه ی ده یه ویت چۆن چۆنی ده ری بریت. فیری نه وه نه بووه گفتوگو له گه ل پادشایاندا بکات. نه و ویستی بلایت: «نه و خه لکه لیقه و ماوه، کلۆلی خویان بیر ده چپته وه نه گه ر بیتو پادشای خویان ببین له سه ر کورسییه که ی خوی هه لبسیت و به پیوه رابوه ستیت!»

پادشا هاودهدیی له گه ل دست و پیوه ند دهریری و ئاره زوه که یانی به جی گیاند. چه ند هه ناسه یه ک به پیوه وه ستا. خه لکه که چاویان روشن بووه وه و به دیتنی شاد بوون، کاتیک له شولاره پرکه ی و ده سته جلکه که یان بینی، که به تالی زیر چنرابوو. به و رهنگه ی، که تا راده یه کی زۆر له رووخساری نه و خه لکه برسییه ده چوو.

نداء نوح، لاپره، ۳۵۱ - ۳۵۲.

ئەي ئەو كەسەي گوڤت له نزاڤه

پير محەمەد جلەوي ئەسپەكەي شل كرد. ئەو دەبواڤه له كاتي خۆيدا و بەر له وەي هەموو شتەي ك له بەين بچت بگاته دئ. ئەسپ هەلئ دايە چورنالە، بەهەموو وزەيه كىيەوه، ئاوزهنگىته قىن بەنيو دەشتىكى بەریندا، كه له وەدا بوو خۆرى بەسەردا هەلبى و سەرانسەرى رۆشن بکاته وه غارى دەدا. كاتىك محەمەد له گوند نزيك بووهوه، ديتى دووكەلئكى رەش له خانووهكان بەرز دەبیتەوه. بەبىزارىيەوه بەخۆى وت: «هەموو شتەي ك له بەين چوو!» سوار پياده بوو. لغاوى ئەسپەكەي له قەدى درەختىك ئالاند و بەراکردن گەيشته گوند. مالهكان دەسووتان. ژنان فيزاحيان لى بەرز بووهوه. مندا له كانيش بەجۆرئكى وها هەلده بەزىنەوه، پى دەچوو بەكەيف بن و له هەواى خۆياندا بن. پياوان حەپەساوانە هاواريان دەكرد و نەياندەزانى چى بكەن. پياويك هاواری له محەمەد كرد: «خۆ چاوت تىوه بوو پير محەمەد چ كارەساتىكمان بەسەردا هات؟»

محەمەد پىي وت: «هەرچى خوا له چارهى نەنووسىبين روو نادات.»

پياويكى تر بە محەمەدى وت: «پير سەرنج بدە. رەنجى هەموو تەمەنمان بەبا چوو، وەك هەر نەيشبووبىت.»

محەمەد پىي وت: «كەس دەسەلاتى كارى خواى نىيە. گرینگ ئەوهيه خۆت و خىزانەكەت سەلامەت بن.»

محەمەد سەرنجى ژنه گرياوهكانى دا. زۆر پەشيمان بوو. ئەگەر ئەو بەر له نوڤتئى بهيانى و داوى نوڤت دەم بەنزا، له خواوهند نەپاراپه تەوه تاكو ئاگر له گوندهكە بەرېدات بۆ ئەوهى سزاي خەلكە گەندەل و گەندەلكارەكان بدات، ئەمە رووى نەدەدا، كه رووى دا. بەلام لەم ساتەوهختەدا خەلكى گوندهكەي وەك هەژار و جىگەي سۆز و بەزەبى هاتنە پيش چاو. خۆر له گوند هەلات، له كاتىكدا خانووهكانى و مزگەوتەكەيشى دەسووتان. بەلام مالى فاسقترين

ئافره تىك، كه ژنى پووچترين پياوى گوند بوو، بى زيان بوو. محهمه د به جوتىك چاوى ئەبلەقەووه سهيرى ئاسمانى كرد. ئەمجا مېزەرەكەى داگرت. دىتى مېزەرى تايىن وهك بنى مەنجەل رەش داگه پراوه.

نداء نوح، لاپه ره، ۱۲۵ - ۱۲۶.

خپله كان

داوامان له شه و كرد هه روا به ئەنگوسته چاوى بمىنئته وه. به سهه لمدا به ره و خپوته كانيان كشايىن. له سهه ئەوه رىك كه وتبووىن تا ئەو كاتهى شمشيره كانمان به خويىيان رهنگ ده كه يىن فزه مان لئوه نه يهت. به لام يه كىكى له خويايىمان په تى پساند و نه عره ته يه كى دوور و دريژى لى دا .. ئىدى ژنه كانيان به دم له رزى تۆقىنه وه، له خپوته كانيان ده ره پرين. وهك بيانه ويته ببه جهسته يهك، كو بوونه وه و خوياى پىكه وه نووساند. به گوئى يه كتردا چپانديان. ئەمجا خوياى رووت كرده وه .. رووتوقسووت به ره و پرووى شمشيره كانمان وهستان و وتيان: «ئابرووچوون له مردن باشتره!» كاتىك خويمان كوتايه دهواره كانيان وه، ديمان پياوه كانيان له پرخه ي خه ودان. له بهرچاوماندا وهك مردوو ده ياننواند. سهرمان بپرين و له ره شماله كانيان ده رهاتين. جلكى ئافره ته كانيانمان به تالان هينا و شه كهت و ماندوو گه پراينه وه بو خپله كه ي خويمان .. خهومان دههات. هه رچه ند بهرگريمان كرد بيتهووده بوو. خه و، خپ ئيمه ي به زه وييدا دا و چاومان نوقاند و چووينه شيرين خه وه وه .. پياوانى خپلىكى تر دا يان به سهه ره شماله كانماندا و سهريان بپرين. ژنه كانيشمان نه ياننوانى رزگارمان كه ن.

نداء نوح، لاپه ره ۲۹.

حهوت وهسپتهكه

قوتابيهك به مهلا نهسرهديني مامؤستاي خوئى وت: «زورم لهسه ده وهسپتهكه بيستوو به لام سهرم لئيان دهرناچيت و نازانم كامانه؟»

مهلا وتى: «بوچى دهپرسى؟»

قوتابى وتى: «ئهى تو ههموو كات هانم نادهئى؟ ئوه نييه ههموو كات ده لئى شوپن زانست كهون ئه گهر له ولاتى چينيش بيت؟»

مهلا وتى: «له زمانى كوئدا ئامؤزگارويهكان ده بوون. پاشان ههنديك گوړانكاريبان به سهردا هات و له تهنيا ههوت ئامؤزگاريدا كو كرانه وه.»

قوتابى وتى: «ئامؤزگارىي يه كه م چيه؟»

مهلا وتى: «ئه گهر رؤژيک ناچار كراى ببيته پياوكوژيان كوژراو، دوودل مهبه و مهترسى. به زيندوويى به نه فرهت بكرىت و سووكايه تيت پى بكرى دهها باشتهر تا ئه وهى به مردوويى بتلاوينه وه و ببيته جيگهئى به زهئى و سؤز!»

قوتابى وتى: «ئهى دووم ئامؤزگارى چيه؟»

مهلا وتى: «بو ئه وهى نه ببيته دز و گوشتت بجوون، يان دزى ليكراو و كالتهى ئه وهت پى بكن غافلگير كراوى. خاوهئى هيچ شتيكى ئه وتؤ مهبه، كه شايانى دزين بيت!»

قوتابى پرسى: «ئهى ئامؤزگارىي سئيه م چيه؟»

مهلا وتى: «شه و رؤژ، پايز و زستان هاوين و بههار بيدنگ به. له گه ل كه سدا مه دوئى، له گه ل خوئدا بدوئى، ئه وئيش به چپه. تاوانى شيتبوون چاكره له تاوانى ترى سهر به فته تاره تدهر!»

قوتابى پرسى: «ئهى چوارهم ئامؤزگارى چيه؟»

مهلا وتى: «درؤ شه ريكه لى دهرچوونى نييه. شه رهكان ههنديك جارن

شەر و بەلای گەرەترت لە کۆل دەکەنەوه!»

قوتابی وتی: «ئەي ئامۆژگاریی پێنجەم؟»

مەلا وتی: «گەمزە بە، ئەگەر گەمزەیی بتوانیت لە شەوی بێ کۆتایی
رێگارت بکات!»

قوتابی وتی: «ئەدی شەشەم ئامۆژگاری چییە؟»

مەلا وتی: «هەر کاتیەک تووشی کەسیکی پرپووچی فەشەکەر هاتیت، بە
مەزن و شکۆدار بۆی بروانە. دلنایابە ئەو رۆژە دیت دەبیتتە سەرگەرەت و
دەست بەسەر کاروبارتدا دەگریت!»

قوتابی پرسی: «ئەي ئامۆژگاریی حەوتەم و دوا ئامۆژگاری چییە؟»

مەلا وتی: «زیندوو بووی یان مردوو؛ رەخنە لە خەزەتکاری سولتان
مەگرە.. ئەوانە ئەگەر هاتوو ئازارت دان، لیت بێدەنگ نابن. ئەگەر خراپەت
لەگەڵدا کردن، چەندیش بچووک بێت لە بیریان ناچیتەوه.. لێبووردن و
بەخشین نازان!» قوتابییهکە، بە هەر حەوت ئامۆژگارییهکە سەرسام بوو.
بروای وابوو سوودیان هەیە. پەیمانی بەمەلا دا، کە گوێرایەلیان بێ. بەلام لە
پاشاندا بەناچاری لە پەیمانەکەي ژێوان بوووه. مەلایش لەپیش گوێی
قوتابییهکەي سوێندی خوارد، ئەو بێتو جاریکی تر سەر بەو قوتابخانەیهدا
نەکاتەوه.

نداء نوح، لاپەرە، ۳۴۳ - ۳۴۴.

خۆری بێزراو

زاناکە، بە ئەنگوستی هیماي بۆ ئەو قەفەزە کرد، کە مشکێکی تێدا بەندبوو.
بە قوتابییهکانی چواردەریشی وت: «ئەم مشکە برسێیه، بۆ چەند رۆژیک
دەچیت هیچی نەخواردوو. وای لێ هاتوو ئەمادهیه هەرچییهکی بدەیت
بیخوات.»

زاناکه هه‌ندی‌ک ناوکه فستقی بۆ هه‌لدا . مشکه‌که په‌لاماری فستقی دا و به تاسوقه‌وه خواردی .

دوای چه‌ند رۆژیک، جارێکی تر له‌پیش قه‌فه‌زه‌که‌دا وه‌ستا و به قوتابییه‌کانی وت: «ئێستا مشکه‌که وه‌ک جاری پێشوو برسییه . به‌لام ئه‌مرۆ خواردنیکی جیاوازی ده‌ده‌م.»

زاناکه، پیستری‌ن شتی‌ک، که له سه‌ره‌نگوێل‌کدا په‌یدا بکری‌ت ئه‌وه‌ی دایه . مشکه‌که‌ش وه‌ک هار خواردی . دوای چه‌ند رۆژیک، تر، زاناکه دیسان قوتابییه‌کانی برده‌وه بۆ لای قه‌فه‌زی مشکه‌که . به‌ یقار و شکۆوه‌تی: «ئه‌مرۆ تا‌قیر‌دنه‌وه‌یه‌کی زانستی ده‌گمه‌ن له‌ گۆر‌پیه . سه‌رنجی بدن و له واتا‌کانی تی‌ بگه‌ن . ئێستا مشکه‌که، له‌ هه‌موو کاتی‌ک برسی‌تره!»

زاناکه فستقی له قه‌فه‌زه‌که‌دا بۆ دانا . له پال فستقه‌که‌دا بریک په‌ینیشی بۆ رۆ کرد، که بۆ‌گه‌نیکی پیسی لێوه ده‌هات . مشکه‌که یه‌کسه‌ر و بی دوودلی به‌ره‌و په‌ینه‌که چوو . به تاسوقه‌وه خواردی و ئاو‌ریشی له فستقه‌که نه‌دایه‌وه .

نداء نوح، لاپه‌ره، ۱۶۹ - ۱۷۰ .

مەرگ بە دەم چرپنەو

چیرۆکی: رشاد أبوشاور

گۆرانییژەکه مرد. گۆرانییژیکى لاو و شەنگ. ئەو چون ئەستیرەیهکی کشا و لە ژیانماندا درەوشایەو. ئەو لە ئوتیلی (...دا مائاواى لى کردین، که ژوانگه‌ی چینی سەرەویە، لە کۆنە دەولەمەند و تازەپیاکەوتوو و پیاوانی دەسلەلات. ئا لەو جییه‌دا و لەو دەمەدا، که میوانەیلێک بۆ مۆرکردنی گریبەستی بازگانی لەوئى میوان بوون، ئەو کۆچبار بوو. هەوالی مردنەکەیشی وەک ئاگر و پووشوو، دەماودەم بلاو بوو. خو مەرگی گۆرانییژەکه مردنیکى ئاسایی نەبوو. کەى ئەو وەختی مردنی بوو؟.. ئەو هیشتا لە هەرەتی لاویدا بوو. تەنیا هەفتەیهک بەسەر بیست و پینج ساله‌ی لەدایکبوونیدا تى پەریبوو. خو ئەو بەوەستانی دڵ کۆچی دوايى نەکرد. بگره بە دەم گۆرانی وتنەو سەری نایەو!.. بەسەریدا سەپینرا لە سەعات دەى شەووە تا بەیانی گۆرانی بلێ. کاتى براى سەرۆکی ریزدار پەلاماری (هیچ وشەیهک لەمە گونجاوتر پى نازانم) بەلێ پەلاماری هۆلە گەرەکه‌یان دا، که بە هۆلی (هەزار و یەکشەو) ناسراو و بۆ شەو رابواردن تەرخانە. ئەو لەگەڵ دەستەیهک حیمایە و هاوێل و هاوپیالەکانیدا بوو، که هەرگیز دەستبەرداریان نابیت و ئەوانیش خەمساردی لە راپەراندنی هیچ کام لە ئارەزووەکانیدا نانوین. شەو بیدارن، ئیشک دەگرن و بە خوێان و ژنەکانیشیانەو دەچنە ژێر باری گێرە و کیشەى سەرگەرمی و بەدمەستی و رابواردن، که بە بەرچاوی ریزدار براى سەرۆک خوێەو، رووداوی کتوپر و چاوەرواننەکراوی لى دەکەوێتەو. بەشى یەکه‌می کۆمیدیاکەمان بینی.

ئەگرچى كارەساتىك بوو بۆ خۇي، بەلام نازانم چۆنى بگىرمەو. پىكەنىنىك بوو تا رادەي گريان.. ئەوانەي رىيان كەوتبوو ئەوئىندەرى شوكرانەبژىر بوون، بەوئى توانىيان لەو شەو (بۆسە)يەدا، ئابرووى خۇيان بپارىزن.. لەپىش چاوى خۇياندا ئەو كارەساتە رووى دا.. ئەوان تا ئەو حەلەي ئەو گۆرانىبىژە لاوئە ھەرەسى ھىنا و بوو بەلاشەيەكى بى گيان؛ لەوئى مابوئەو..

ئەو بە بەرچاوى ھەموويانەو، ژن و كچ و دەزگىرانەكانىشيان لەگەلدا لەوئى بوون كە، ئەم كەتتەي قەوماندا. لە بەختى سىام؛ منىش يەكىك بووم لە ئامادەبووان. دەلئىم توانىيان ئابرووى خۇيان لە تكاندن بپارىزن. چونكە براى سەرۆكى خۆشەويست (پالەوانى مېژووى، مامۆستا، وەك رادىو و كەنالە تەلەفونىيەكانى ناوئىخۆ و وتارىپژان، لە ئاھەنگ و بۆنە رەسمىيەكاندا پەسندى دەدن) بوو بەھۆي ئەوئى كەتتى گەورە گەورە لە ئوتتەلە گەشتىارىيەكانى پايەتەختەكەماندا بنىتەو. ئەو شالۆوى بۆ ھەر شوئىنىك برد، ئىدى دەمودەست پىك ھەلدا. ئەمجا دەكەوئتە چاولەوئاندىن. چا و بەنىو ئافرەتەكاندا دەگىرئ، كە لەگەل مېرد و كەسوكارىيان، ياخۆ لەگەل دلخووزياندا ھاتوون. دواي ئەوئى مەست دەبىت، ھۆش لەدەست دەدات و لەنگەرى تىك دەچىت، ئىدى كۆ ناكاتەو لەوئى بچىتە سەر مېزى كام ژنە، يان كام كچەي سەرنجى رابكىشى و تەكلىفى لى دەكات سوورئ سەماي لەگەلدا بكات. ھىمايەكانىشى خىرا دەوروشتى دەتەن، بەم شىوئە ترس و تۆقىن دەنئە نىو دللى ئەو خەلگەو.. ھەر زوو ئامۆزگارىي (عەلاي) ھاورىم كرد؛ نەخەلەتابى خۇي بە ئوتتەلە گەورەكاندا بكات، چونكە كەتتى كتوپر و ناجۆرى زۆرم لە براى جەنابى سەركۆمار بىستوو. بەلام عەلا لىكدا لىكدا لىي دووبارە دەكرەمەو:

(لەم قەبىلىكى دوورەپەرىزىيە بچۆ دەروە، پىاو.. خۆ ژيان ھەر تەنيا نووسىن و خۆئىندەوئە نىيە!) ئەو عەلا بوو ئوتتەلى (...ي بۆ شەوبەسەربردن

هەلبژارد، نەك من: (زۆر سەرسامى دەنگى ئەو گۆزانیبێژە لاوه و سەمای ئەو خاتوونە هونەرمەندە بەناوبانگەم، كە ئەمشەو لەو ئوتیلەدا، تاوێ سەما پێشكێش دەكات.)

ناقایلانە لێم پرسى:

(تۆ دەتەوێ بینهرى تۆپەلە گۆشتى لەرىو و گویدیری سترانگەلیك بىم، كە نامەهژینى و شادیم پێ نابەخشن؟)

(هەر زەمانە و هونەرمەندى خۆى هەیه برالە..)

هەرچەند لە گۆتاوهرۆ چاوهرواننەكراو و كتوپرەكانى ئاگەدارم كردەوه، كەچى ئەو پێ كەنى و بە تانوتەوه وتى:

(وا دەزانى هەر بەوهى لە هەندەران دەژیم ئیدى تەواو بێ ئاگام؟ نا برا.. ئیمەى بازركان بۆنى هەموو شتێك دەكەین. خو بازركانى تەنیا كرىن و فرۆشتنى كالا نیهى. بازركانى زانست و زانیاریشه سەبارەت بە بارودۆخى خەلك و ولات، سەبارەت بەئاسایش، هەلسوكەوتى تاك و فەرمانگەكانى دەولەت.. دواى ئەوهش، خو ئیمە ژنەكانمان، یان... لەگەل خو ماندا نابەین!..)

(من لەگەل هاوسەرەكەمدا بەوهفام. وهك تۆ دۆنجوان نیم.. پارەداریش نیم!)

لەگەل عەلادا، هاوړپى تەمەنین. لە قوناعى سەرەتاییهوه بگره بۆ دواناوهندى و تا بەتەواوكردى زانكو دەگات، من بەشى وێژەى عەرەبى و ئەو بەشى بازركانى، هەر هاوړپى بووین.

عەلا كەیفى هاتى، كاتى كەژاوهى براى سەرۆكى دى وهك رەشەبا، خۆى بەهۆلەكەدا كرد. چپاندىیه گویم: "دەرفەتێكە بۆ ناسینى. ئەگەر توانیم ئاشنايهتى لەگەلدا پەیدا بكەم ئەوا دەكرێ بەهۆى ئەوهوه، گرێبەستى گەورەى بازركانیم بۆ دەربچى.. دەزانم خواردهیهكى بەهەلپەیه، بەلام

میوانداریی دهکهم.. چونکه لهوسهروهه قازانجیکی زۆر دهکهم. ئەو هیچ سیفتهتیکی رەسمیشی له دەولەتدا نییه، بەلام بریار بەدەسته. چی بکەم برادر، له ولاتانی عەرەبدا کاروبارەکان ئاوا بەرپۆه دەچن.. خزمایهتی سەرۆک، له خۆیدا پلهو پایهیهکی بەرزه. دەسهلاتیکه سنووری یاسا دەبەزێنی. خۆ گۆرینی ئەم بارودۆخه کاری ئیمه ی بازرگان نییه. کاری ئیمه ئەوهیه قازانج بکەین."

برای سەرۆک مژوولی خواردنهوه بوو. ئەو پیکهکهی فری دهکرد؛ ئەمجا پهنجهی بهسمیلی تهپریدا دههینا. چاوی دهلهوهراوند. سهرنجی برسیی به رووخساری ژناندا، که خۆیان دابوو پال مێردهکانیان و جهستهی ئەوانیان کردبووه پهناکه، دهگێرا.. منیش بیدار بووم و به تهواوی وریاییهوه، ههموو جوولهیهکم خستبووه ژیر چاودیرییهوه. له کاتیکیدا عهلا جوان پیکهکهی گرتبوو، سهرنجی برای سەرۆکی ههلا و له دهرفهتیک دهگهرا بيقوزیتهوه و بهخوشیی ئەو نۆش، پیکهکهی بهرزی بکاتهوه، بهلکو سا ئەمه خواجه تهلهکه بیگری و لهم سۆنگهیهوه ریکهیهک بو بهستنی جوړه پێوهندی و میانیهک بکاتهوه، بپیته مایه ی ههرا و قازانج بو. دانیشتانیش پیاو و ژن سهریان لهیهک نزیک دهخستهوه.. ژنان بهبیانوی توالیتهوه دهکشانهوه و بزدهبوون و پیاوهکانیان له دلهراوکیدا جی دههیشت. چیی تر شادیی سهرهتای ئاههنگ به روویانهوه نهدهبینرا. گۆرانیبیژهکهیش بهملاو بهولادا خۆی لار دهکردهوه و دووباره ی دهکردهوه: «یا زین الرجال؛ بعدک حالی حال».. بهمایهکهکهیش ئاماره ی بو برای سەرۆک دهکرد. ئەویش لهگهڵ ریتمی گۆرانیهکهدا بو دهلهنگی. دهستی چهپی باهدا و وشهکانی گۆرانیهکهی دهوتهوه:

(بهردهوام به. بیلیرهوه.. سهرلهنوئ.. ههمدیسرو.. دهی ئازیزم.. ههرا له ئیستاوه تا بهیانی ههمان سترانم گهرهکه؟)

پیکه که ی فر کرد و دهنگی هه لبرى: (به خویشی هه موو لایه ک!) به لاره لاره هه لسا. چاوی به میزه کاندان گتیرا و پرسى: "کوان، ئه وه ژنان کوپوه چوون؟ له کوئ خویمان شارده وه؟ من توانای شه ونشینى وه ها بیتامم نییه.. مه به ست چیه له، له م...؟"

له هه ناسه یه کدا دارمايه سهر کورسیه که ی. له پر هاوارى لى هه لسا: (دهرگه کان داخه ن. چوونه دهروه ته نانه ت بۆ توالیتیش، به بى ره زامه ندیمان قه دهغه یه، حالى عه رزم بوون؟!)

شه ونشینى درتیره ی کیتشا و بیزاریش روو له زیاده بوون بوو. ترسى کوتاییه کی کاره ساتبار خزایه دهروونی ئاماده بووانه وه. پیاویکی به ته مه ن هاوارى لى هه لسا، به هه ردوو ده ستیشى پاله په ستوى بۆ نیو لینگى ده هیتناو ده یگوت: "من نه خویشی شه که رم له گه له، خۆم پى راناگیرى، ده بى سه عاتى جاریکه میز بکه م..". برای سه روکی هیتایش ئه مه نده ی به س بوو. پیکه نین گرتى. پچرپچر توانجى ده هاویش ت:

(دهک به نه فره ت بى، هه موو سه عاتى هه لده میزى؟.. دياره میز لدانت له گه ل سه عاتى بیگ بندا میقات کردوه!.. ئیستا بۆمان ساغ بووه وه که شه کرى ئه م ولاته له کوپدا خوئى حه شار داوه، ئه ی شیرینه پیاو. ئه ی ئه و که سه ی شه کرت بۆ خۆت مۆنۆپۆل کردوه!..)

نازانم له بهر دلئى ئه و، یان هه ره له بهر ئه وه ی شته که خوئى جیگه ی پیکه نین بوو، هاوییا له کانی برای سه روک دایانه حیلکه حیلکی پیکه نین. هاوکات حیمایه کانیشى لیه لیه لیکه پیکه نین، به لام هیتشا وهک هه میشه پاشماوه ی گرژى و موئى، به رووخسارى هه ره شاوییا نه وه دیار بوو. برای سه روک له بۆشاییدا ده ستى باده دا و سترانبیژیش له نوئى سترانه که ی پاته ده کرده وه. برای سه روکی هیتا داواى لى ده کرد شاد و که یفخۆش بیت و هاوکات له گه ل برگه کانی گۆرانییه که دا زیاتر مه ی بنۆشئ.

پیاوه به تهمه نه که، خوی پى رانه گیرا. میزی به خویدا کرد و پانتۆله که ی له گمیزدا شلپه ی دهات. جۆگه له ی میز به بان مه رمه رمی هۆله که دا ریچکه ی به ست و پیاوه به تهمه نه که یش لووشکه لووشک دایدا یه قولپی گریان. سه ره ماش و برنجییه که ی نابوو نه دسه تهمه کانی و خوی له سه رمیزه که گرمۆله کردبوو. برادره رکانیشی به ورته ورتیکی ناروون دهیانچپانده گویددا. دیاربوو دهیانویست دلی بده نه وه و بریک له کاریگه رمی ئه م کاره ساته پر له شه رم و شووره بییه ی که م بکه نه وه.. کاتی سه رنجی سه عاته که مم دا، ساکام. سیی دوا ی نیوه شه و بوو. به عه لام وت: (خه ریکه به یان ده دا!) عه لا به ته لفیسییه وه پرسى: (ده ته وئى بچی بۆ نوێژ؟)

(وادیاره و لاتى غه ریبی ئاکاری تیک داوی. ئه گه رچی گه لى شتى فیئر کردووی به لام زۆریشی بیر بردوویته وه، هاوړیم!)

گه رسۆنه کان ده فره به تاله کانیان لاده برد و په رداخه پیسه کانیان به ی خاوین ده گۆری، مه یان ده هینا و بیده نگ سه رقالی کاری خویان بوون. نیوچاوانیان گرژ، له بوونه وه ری ئامیرئاسا ده چوون. غیره تم دایه به رخۆم و له یه کیکیانم پرسى:

(به راست له پای چی، به و شیوه یه کاکى سترانیبۆ ئه شکه نجه ده دا؟)

(مامۆستا گیان من ده تناسم و گه لى به ره می ئیوهم له رۆژنامه ی نیشتمانی ئازاددا خویندوو نه ته وه. بۆیه ئه م نه ئینییه ت له لا ده درکینم: ئه وه یه کى له قه پاتمه کانی برای سه رۆک، که له به ردلیدا خۆشه ویستترینیانه، دلی ئا به م گۆرانیبۆ حازرییه دا چوو. بۆیه ئه میش لى چوو به قیندا و تا ویرانی نه کات ده ستی لى هه لئاگرئ. تا کو بۆ هه موو ئه وانى، که به نیاز بن توخنى قه پاتمه کانی بکه ون بیکات به په ندی پسات!!... ئامان مامۆستا، نه که ی ئه وه ی بیستت له زاری منه وه بیگێریته وه؛ ده نا سه ریش و زمانیشم له ده ست ده چن!!)

(باشه ئىمه تاوانمان چىيە؟)

(لە بەدبەختىمانە مامۆستا گيان!.. دەستى من و دامپنت، ئارام بە و
پشوو درىژ بى، دەنا ھەرچى چاۋەرۋانى ناكەى روو دەدا!)

بەھۆى موسىكى بەرز و ھاوار و نالەى گۆرانىيېژەو، كە رەنگە سەرى
سەدەم جارى بوۋى گۆرانىيەكە بلىتەو، گويمان لە بانگى بەيانى نەبوو..
سەعات دای لە پىنجى بەيانى.. براى سەرۆك پىكەكەى دوور ھەلدا و
وردوخاش بوو.. ھاراندى و گوراندى:

(كاتى خۆى لە ولاتى چىن، ئەوانەى بەمەرگ سزا بدرانايە، دەھاتن بەدەم
پىكەنەو دەيانكوشتن. منىش داھىنەرى مەرگ بەدەم چرىنەووم..
يەككىيان...)

ئامازەى بۆ سترانىيژ كرد: (ئەمشەو بەدەم چرىنەو دەمرى!) ئەمجا قاقا
پى كەنى و وتى:

(دەمەوئى مافم نەفەوتى و ئەم داھىنانە نوپىيە بەناوى خۆمەو تۆمار
بكرى!.. ھەرەھا دەشمەوئى لە فەرھەنگى گىنسا، بۆ ژمارە پىوانىيەكان؛
ناوى ھونەرماندىك تۆمار بگەم، كە بەئامادەبوونى جەماوهرىكى زىدە بەرپىز
و بەنەزاكەت، بۆ ماوہى شەش سەعات و بىوہستان گۆرانىيەكى لەگەل
موسىكدا، وتووتەو!

دلىيام تاكو نھۆ ھۆلى ھەزار و يەكشەو، شەوى وەھای بەخۆيەو نەديوہ.
ئەوانەى ئەم ئوتىلە پىنج ئەستىرەيىيەيان بنىات ناو، پىشھاتى وەھايان
چاۋەرۋان نەكردوہ، ئەوانەى، كە بىرۆكەى دروستكردى ئەم ھۆلەيان
بەخەيالدا ھاتوہ و ناويان ناوہ ھەزار و يەكشەو؛ بەنيز بوون شكۆى
شەوانى عەرەب بگىرنەوہ دوخى جارانى. ئەوان لەو خەيالدا نەبوون شەوى
ھاۋچەرخى عەرەب بەم رادەيەش قىزەون بى. ئىمە نوقمى بۆدرنى مەى
بووبووين. بەو گمىزەشى لە شەروالى پياوہ زەندەقچوۋەكەو چۆرابوو، بەرەو

موکیتته گولرهنگییه کهی، که له گه ل رهنگی مه پمه ره که دا گونجاو بوو، ده خزا. له گه ل بونی تر، که له و زگه هئاوساوانه ی، له بهر زوری ئه و باووبژانه ی تیانداندا په نگیان خوار دبووه و و چپی تر توانای خوراگریان نه مابوو، کاس بووبووین. هه مووشی به هوی ئه و خواردن و مهیه زوره بوو، که برای سه روکی خوشه ویستمان فرمانی هینان و خواردن و نوشکردنیانی دابوو. سترانیژ به ته وای سیس و زهر د هه لگه را. وهک په لاسی لی هات. هه ره سی هینا و به جاریک ته ختی زهوی بوو. له گه ل ئه وهیشدا به دهنگیکی زور نرم، که زیاتر له نووزهنووژ دهچوو، هه ر گورانیی دهچری. به لام موسیکژهنه کان ئامپرئاسا دستیان هه ر له کاردا بوو. دهیانژهند و جهسته یان له نیو جلکه کانیااندا گرمۆله بووبوو، پی دهچوو به بهریان ده لب بووین. چاویان ژیره و ژوو، له وه دا بوو ئامپرهنکانیان له دست به ربیته وه. ئه ری به راست ئه وه ئیمه بووین مۆته که ی ئه و شه وه مان گوزهراند؟. قاقای برای سه روک کاو ناکاوی بهرز ده بووه وه، ئه وانه ی به ئاگا ده هینایه وه، که له وه دا بوون چاو لیک بنین. خیرا خیراش ده یخورییه سترانیژ:

(هه لسه وه ماله که م؛ ئه ی گوینده ی لاوان. ئه ی کوری قوز، ئه ی خوشه ویستی...)

له وده مه دا پی زانی که وا منیش له وی ئاماده م. چاوی تی بریم، له سه ر کورسییه که ی گینگلی ده دا و پیکه که شی له نیو په نجه کانیدا ده جوولاند:

(ها. روژنامه نووس، داخو به نیازی چی یاداشته که ی، نووسه ری دیار و ناسراو، ده بی له سه ر ئه م شه ونشینییه چاوه پرواننه کراوه، چ راپورتی به ونیته وه؟)

به لام ئه وه ی چاوه پروان نه ده کرا، ئه وه ی له ئه قلی که سدا نه بوو پرووی دا، کاتی گورانییژی لاو زوری له خوی کرد و ویستی راست بیته وه تاکو له وتنه وه ی گورانییه کهیدا به رده وام بی، وه لی نه ی توانی؛ به جاریک هه ره سی

هیتنا و مایکروفۆنه که ی له دهست پهری. ئیدی ژهنین لال بوو. که فه ژیه که ی که ی چر له دهمی گۆرانیبیژه وه دهر پهری. خۆیشی لولوی خوار و کهوت. عود ژه که ئامیره که ی به کورسییه که یدا هه لپه سارد و به سه ر گۆرانیبیژدا چه مایه وه. دهستی برد بزانی داخۆ ده ماری هه وه جهسته کفت و بی جووله یه ی لی دها: (ته واو.. ته واو.. لی نادا!!..)

هه مجا برای سه رۆکی مه زن و به ده وریدا ده ست و دایه ره ی هه لسان. برای سه رۆک چوه کن لاشه ی سترانیبژ و ته واو به سه ر لاشه ی بی گیانیدا نوشتایه وه. به که مته ر خه مییه وه سه ر یکی کرد. هه لسا یه وه و خیسه یه کیشی له جه ماواره که کرد:

(خۆ به چاوی خۆتان دیتتان چهند دلسۆز بوو. خوا له گونا هه کانی خۆش بی، له بهر خاتری من هه گۆرانیه ی هه ونده وت و ته وه تا که وت و گیانی سپارد. گه لیکم مۆچیا ری کرد زۆر نه خواته وه و هه ونده ش شه واره نه گری چونکه هه ناساغ بوو. به راستی ئازیز و له بهر دلان بوو. هه یفیکم، له ده ستمان چوو. ئیمه هونه ر مه ندیک ی لوی به توانامان له ده ست چوو.)

هه مجا خۆی گورج کرده وه و به دهم جووله یه که ی شانۆ ئامیزه وه قیراندی: "هه لسنه وه کوپینه، فاتیحایه ک بۆ گیانی پاکی بخوینن." وه که هه وه ی فرمیسه که کانی، بسری پهنجه کانی به چاوانیدا هیتنا.

سه رچاوه: الموت غناء، رشاد أبوشاور، الطبعة الأولى، ۲۰۰۳، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بیروت، ص، ۳۱ - ۳۸.

رشاد أبوشاور، رۆماننوس و رۆژنامه وانیک ی فه له ستینیه. له گوندی (ذکرین) ی قه زای (الخلیل) ۱۹۴۲/۶/۱۵ له دایک بووه. ۶ رۆمان و ۸ کۆمه له چیرۆک و ۲ کتیبی مندا لان و یه که ده قی شانۆ و ۳ کتیبی هه مه جۆری بلاو کردووه ته وه. ژماره یه که له کتیب و چیرۆکه کانی وه رگنیر دراونه ته سه ر زمانانی دنیا، به تایبه ت زمانی رووسی و فارسی.. چهند جار یکه خه لات ی رۆژنامه وانی و چیرۆکی وه رگرتووه. (الموت غناء - مه رگ به دهم چرینه وه) دوا به ره مه یت ی، که ۲۴ کورته چیرۆکی له خۆ گرتووه.

راوکار و ماسیی زپړین

«نفسانه‌یه‌کی رووسییه، کاتی خوئی پۆشکین به‌شیر دای رشتووه»

پیره‌میردیک له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا، له‌که‌ناری ده‌ریای شین ده‌ژیان. ئەوان هه‌ژار بوون و له‌کولبه‌یه‌کی گ‌لیندا ژیانیان ده‌گوزهراند. ئەم پیاوه ژیانیه به‌راوه‌ماسی به‌رپوه ده‌چوو، ژنه‌که‌شی قوماشی ده‌چنی. رۆژیکیان ماسیییه‌کی گچکه‌ی زپړین به‌تۆره‌که‌یه‌وه بوو. ماسی لئی پارایه‌وه، «لیم گه‌رئ پیره‌میرد با برۆم، له‌پادا‌شتی نازایدا، هه‌ر چیه‌ک د‌لت بیخو‌زیت خه‌لاتت ده‌که‌م.»

راوچی سه‌ری سوور‌مابوو، ده‌شترسا، چونکه‌ ئەو پ‌د‌شتر نه‌یدیبوو ماسی قسان بکات. ماسیییه‌که‌ی مه‌رخه‌س کرد و به‌سو‌زه‌وه پتی وت: «برۆ خوا ناکه‌دارت بئ، ماسیی زپړین. من هه‌چ شتی‌کم له‌تۆ ناو‌یت.»

راوکار گه‌رایه‌وه مال و ئەم رووداوه سه‌یره‌ی، که‌ له‌که‌ناری ده‌ریادا به‌سه‌ری هاتبوو بۆ ژنه‌که‌ی گ‌یرایه‌وه. به‌لام ئەو به‌توور‌یه‌ی سه‌ره‌نشتی کرد و تی: «تۆ ئەوه‌نده بئ می‌شکی داوای هه‌یچت لئ نه‌کردووه! هه‌یچ نه‌ب‌یت ده‌بوو داوای بانو‌یه‌کی ته‌خته‌ت لئ کردبا خو‌مانی تیدا بشو‌ین، له‌که‌یه‌که‌وه ئەوه‌ی خو‌مان شکاوه.»

پیره‌میرد گه‌رایه‌وه بۆ که‌ناری ده‌ریا. وردیله شه‌پۆله‌کان به‌هورو‌ژم ده‌رژانه سه‌ر لمی که‌نار. له‌و‌پوه بانگی ماسیییه زپړینه‌که‌ی کرد. ماسی به‌مه‌له هه‌لکشایه سه‌ر رووی ده‌ریا و پرسی: «چیت ده‌و‌یت، پیره‌میرد؟»

ئەویش چه‌مایه‌وه و له‌وه‌لامدا وتی، ژنه‌که‌ی سه‌ره‌نشتی کردووه، چونکه ئەو پ‌یو‌ستی به‌بانو‌یه‌کی نو‌ی هه‌یه.. ماسی د‌لن‌یای کرد و په‌یمانی دایه داخو‌ازییه‌که‌ی به‌ئ‌یتته دی.

کاتیک ږاوکار گه ږایه وه مال بانوییه کی نویی له ویی بینی. به لام ژنه که ی به سه ریدا شیراندی و وتی، «ئاخر تو ژه وهنده بی میشکی! بگه ږیره وه بۆ لای ماسی! داوی خانوییه کی نویی لی بکه.»

ږاوکار دیسان بۆ لای دریا گه ږایه وه، ئاسمان و دریا به یه کیاندا دابوو، بانگی ماسییه که ی کرد. ئه ویش به مه له سه رکه وته نزیکه ئه و جییه ی ږاوکاری لی وه ستابوو. ئه م، داوی خاترخواستن وتی ژنه هه له شه که ی داوی خانوییه کی نویی ده کات. ماسییه که دلنای کرد و ئه ریی دا ئاواته که ی به دی بیئت.

کاتیک گه ږایه وه، خانوه چکوله یه کی نویی و جوانی به دروازوی بینی. به لام ژنه که ی قایمتر به سه ریدا شیراندی، «ئاخر تو ژه وهنده گیلی، بچوره وه بۆ لای ماسی! من نامه ویت ژنه لادیییه کی ئاسایی بم، ده مه ویت ببه ژنه خاندان!»

پیره میرده هه ژاره که گه ږایه وه دریا. شه پوله کان به رز هه لده چوون و به گژ که ناردا ده چوون، ئاسمانیش له جاران تاریکتر ده ی نواند. بانگی ماسییه زیړینی کرد، ئه ویش به دیارکه وت و له داخوایی پیره ی پرسی. پیره میرد به نه زاکه ته وه نوشتایه وه و روونی کرده وه: «تکایه تووره مه به ئه ی خاوه ن شکۆ، ماسی زیړین، ژنه که م شیت بووه. ئه و ده یه ویت بیته ژنه خاندان!» ماسییه زیړینیش گفتی پی دا.

وهختای گه ږایه وه مال چی بییئت؟ دیتی کولبه که ی بوو بووه خانوییه کی گوره. ژنه که ی چاکه تیکی فه روی گرانبه های له به ردا یه، سه روپ چچی که خه تخه تی نیایی له سه ره، ملوانکه یه کی مرواریی له گه رده و چه ندین ئه نگوستیله ی زیړیشی له په نجه یه. ژماره یه کی زوړیش کاره که له ده وری ده هاتن و ده چوون و به ئاره زووی خو ی تیی ده سه رواندن. ږاوکار وتی: «سلاو خاتوونه که م، هیوادرم ئیستا ئاسوده بیت!» ژنه هه ر بیژیسی

نه هات وه لّامی بداته وه، بگره له بریی وه لّام فرمانی به سهردا دا برّوا وه لبیت و له ته ویله ی ئه سپه کان ژیان به سهر به ربیت.

دوا ی چهند ههفته یه ک، ژنه فرمانی به میردی دا تا کو له پیتشیدا ئاماده بیت. ئه مجا فه رمانی پی دا دیسان بچیته وه که ناری ده ریا و پیی وت: «من تا کو نه ویش له بن فه رمانی ئه وانه دام، که له سه روو خو مه وه ن! ده خوازم بیمه شاژنی هه موو ولّات!»

پیره میرد به تر سه وه وتی، «ئه وه تو شیت بووی پیره ژن؟ تو له داوونه ربیتی شاهانه نه شاره زای، تو ده بیه گالته جاری هه موو لایه ک.» له سه ر ئه م قسانه ی، ژنه به تو وره بییه وه خپسه ی لی کرد و زلله یه کیشی سه روانده روومه تی و فرمانی دایه گو ی رایه لی بیت.

پیره میرد دیسان گه رایه وه که ناری ده ریا، دیتی ئاو به گژ ئاسماندا ده چیت و ده ریا تاریک دنوینیت. گازی کرده ماسییه زیرینه که. کاتیک ماسی به مه له گه شته روخی ده ریا، ئه م چه مییه وه و پیی وت ژنه که ی ده یه ویت بیته شاژنی ولّات. ماسییه که دلنای کرد و داوای لی کرد بگره یته وه ماله وه.

کاتیک راوکاری ماسی گه شته وه، کو شکیکی مه زنی بینی، له و کو شکه دا ژنه که ی له سه ر ته ختی شاهانه دانیشتبوو، میر و که یخو دایان له خزمه تیدا بوون. چوار که ناری به پاسه وانی ته یار گیرابوو. پیره میرد زهنه قی چوو، وه لی له گه ل شاژندا به قسه هات و وتی: «سلّاو خاوه ن شکۆ. هیثیدارم نه وۆ شادمان بیت.» به لّام ئه و ته نانه ت روویشی تی نه کرد. بگره پاسه وانه کان له و ناوه دووریان خسته وه.

چهند ههفته یه ک رابورد، شاژن به شوین پیره میردی راوکاریدا نارده وه و دیسان فه رمانی به سهردا دا، که بچیته وه بو که ناری ده ریا.. ئه مجاره یان داوا له ماسییه زیرینه که بکات، تا کو ببیته کاره که ری و خو شی بکاته

قهرا ایچهی زهوی و دهریا . راوکار بهرادهیهک لیی ترسا، تهنانت نهیویزا
نارهزاییش دهبری . گوپرایه لانه گه رایه وه بۆ لای دهریا .

لهوی گه پداویکی تووپه و ترسناک له گه ل برووسکه و هه وره ناله دا هه لی
کردبوو، مه زنه شه پۆل شالوویان بۆ که نار ده هینا و دهشکانه وه . پیره میرد
به هه موو دهنگی هاواری کرد و ماسیه زپینه کهش له نیو شه پۆله کانه وه
سه ری ده هینا . داواکارییه نوییه کهی ژنه کهی بۆ روون کرده وه . ئه مجاره بیان
ماسیهی زپین وه لای نه دایه وه، بگره بایدایه وه و به مه له له ناو دهریا که دا
بزر بوو . دواي ئه وهی بیه هووده ماوه به ک له چاوه روانیدا مایه وه و هیچ
وه لامیکی دهستگیر نه بوو، ری و ری گه رایه وه مال . کاتیکی به خوژانی
گه رایه وه لای کولبه کۆنه قورینه کهی و پیریژنه هه ژاره کهی و چاله
تهختهیه کی شکاو بۆ خوشوردن .

سه رچاوه:

Russian Crafts

The Fisherman and the Golden Fish

كوردستان ئىسلامىيە

نوسىنى: د. فەمى الشناوى

رووناكبىرى كورد ھەردەم گلە و گازندەى ئەو ھەيەتى، كە ھزرقانانى ئىسلام، بەتابەت لە جىھانى ەھبىدا، لە ئاست مەسەلەى كورددا بىدەنگەيان لى كوردو ە و گوڤيان لە ھەموو ئەو ناھەقىيانەيش خەفاندو ە كە بەردەوام دەرھەق بە نەتەو ەكەمان كراو ە و دەكرى، وەك ئەو ەى ئەسلەن كورد ھەر موسلمانىش نەبى، ئەو ھزرقانانە ئەو ھەموو رەنج و قوربانىيانەشيان بىر چوو ەتەو ە، كە كورد لە سەر ەختى سەلا ەدیندا پىشكىش بەجىھانى ئىسلامى كورد و... ەتد. بەلام جاروبار، لىرە و لەو ى، ھەلدەكەو ى پىاو ى بەرپىزى وەك (د. فەمى الشناوى) بە تەواو ى راشكاو ىيەو ە لەسەرمان ھەلبەداتى. ناوبراو داعىيەيەكى ئىسلامى بناف و دەنگ و بوڤرە.

فەرموون بەرى خۇتانى بدەنى بزەنن لە سەر ەندى ئەنفالى ناوزراو و لە ھەر ەتى توغىانى بەس و دوامى يەكەتى سۆقىەتدا، چ بەرگرىيەك لە كورد و كوردستان دەكات؟ چۆن كورد بە سەر باشقەى گشت نەتەو ە موسلمانەكانى جىھان دەزانى؟ نەك ھەر ئەو ەندە، بگرە بەدل و بەگىان چاوى برىو ەتە ئەو رۆژەى گەلى كورد رابىت و جىھانى ئىسلام لە مىحنەت پرزگار بكات و ھەر بۆ خۆيشى سەر ەرى دنىاي ئىسلام بىت... بەلى ئەم ھزرقانە ئىسلامىيە پى وايە، كە تەنبا كورد لە بارىدا ھەيە جار ىكى تر دنىاي ئىسلام يەك بخاتەو ە و رابەر ايەتى يەك مليار ئىسلامىش ھەر لە خۆى دىت. ھۆكارەكانىشى روون دەكاتەو ە.

ئەو ەندە ھەيە لە رووى جوگرافىاي كوردستانەو ە تووشى غەفلەت ىكى

بچووک هاتوو، که هه موو خوینه ریک ههستی پی دهکات و هیچ له گرینگی تیزهکانی که م ناکاته وه. ئیوه زهینی بدهنی، بزانی چی به عه رب دهلی! له کورته پشه کییه دا، دمه وئی بلیم: له بهر زور هو، که ئیره جیگه ی شروقه کردنیان نییه و ئیستایشی له گه لدا بیت، راگه یاندنی کورد له زوربه ی ئه و نووسینانه بی ناگایه که بهرده وام لیره و له وئی له سه ر دۆزی کورد دهنوسرین. ئیوه بهوردی سه رنج له م پرۆژه یه بدن که شناوی له مه ر دۆزی کورد پییه تی و دهیخاته روو. گه رچی ئه م وتاره له گو شه نیگای هزی ئیسلامییه وه نووسراوه و رهنگه به لای هندیکی شمانه وه نامۆ بی. به لئی خه لکانیک هه ن به چاوی ریزه وه ده روانه ئیمه. به شبه حالی خۆم دید و بۆچوونی له م جوړه م له لای کورد خۆی، به ئیسلامییه کانیشمانه وه به رچا و نه که توه. پیم وایه ده بوو سه رکردهکانی کورد زوو ئه م پیاوه ریزداره یان بناسیایه و ریزیشیان لی بنایه. ئیستاش نه چوو ه بچی. فه رموون ئیوه و دهقی وتاره که ی (د. فه می الشناوی):

*

پیشتریش باسم کردوو، که کورد حالی حازر هه تیوهکانی ئومه تی ئیسلامن. ئه وان مافیان به سه رمانه وه هه یه، ده بی ئه و مافانه یان پی بدریته وه. (وَأما الیتیم فلا تنهر) هیچ کهس له هیچ جییه ک وه کو ئیستای کورد تیک نه شکاوه و نه چه و ساوه ته وه. ئه وان له هه موو جییه ک مافی هاوولاتی بوونیان لی زهوت ده کری. له خویندن بییه شن. به پله دوو نه بی دانامه زرین و خزمه تگوزاریان پیشکیش ناکری. ئه وا وتمان ئه وانیش شان به شانی تیکرای هاوولاتیان به مافه کانیان شاد بوون، به لام ئیوه چۆن به خۆتانی ره واده بین لاف و گه زاف به مه سه له ی نه ته وایه تییه عه ره به وه لی بدن، له کاتیکدا مافی ئه وه تان له وان زهوت کردوو ته نانه ت خه ونیش به مافی نه ته وایه تییه کورده وه ببینن؟ وه هاشی حیساب ده که ن، گوایه ئه گه ر هاتوو مه سه له ی نه ته وایه تییه کورد چی بوو، ئه وا ده بیته پیلان و مه ترسی

لهسه سى نىشتمان!

ئەدى ئۆپە چۆن ددان بەودا دەنن، كە دەبى ھەر نەتەوہیەك نىشتمانى تايبەت بەخۆى ھەبىت و سەلاوات لە دیدارى نىشتمانپەرورەرى دەدەن و دەلین: نىشتمانپەرورەرى لە ئیمانەوہیە و پاشانىش دین لەوانى ھەرام دەكەن نىشتمانى خۆيان ھەبى، واتە بى ئىمانى بەوان پەوا دەبین! باشە چۆن چاوەروانى ئەوہیان لى دەكەن، كە كوردى عىراقى (بۆ نموونە)، شەر لە دژى كوردى ئىرانى، يان كوردى تورکيايىيى برائى بکات و خوینى برائى خۆى بریژى لە پیناوى كەسانى تردا، كە كورد نین؟.

بۆچى بەدوو تەرازوو كیشانە دەكەن؟

بۆچى ئۆپە سەنگ و تەرازووى جىيان لەگەلدا بەكار دەهین؟ ئاخىر چۆن دەبى بانیکە و دوو ھەوايان لەگەلدا مامەلە بەن، نىشتمان لەلای خۆتان پیرۆزە؛ گۆرانىيى بۆ دەچن، سروودى پيدا ھەلەدەن، ھۆسەى بۆ دەكەن. ھونەر و كەلەپوورە تايبەتییەكانى زیندوو دەكەنەو، كە چى ئەگەر كورد بىر لەم جۆرە شتانە بەكەنەو، ئۆپە بە خیانەت و پیلانگىرى بۆيان حىساب دەكەن؟ ئەو ئۆپە لە كەینۆپە كوردتان بە كۆیلە كردو، لە كاتىكدا دایكیان ئەوانى ئازاد ھیناوتە دنیاو؟ (ومتى إستعبدتم الأكراد وقد ولدتهم أمهاتهم أحرارا؟) ئاخۆ ئەو كاتەى سەلاحەدین بالادەست بوو، كورد ئۆپەى بە كۆیلە كرد؟

بۆچى ئەم وتەيەى عومەرى كورپى خەتابتان دیتەوہ یاد كاتى مامەلە لە تەك مەسحییەكانى مىسردا دەكەن، كە لەسەر دینىكەن غەبرى دینى ئۆپە، كە چى كاتىك كوردەكان، كە لەسەر دینى خۆتانن و داواى ئازادى دەكەن، ئەم وتەيەتان نایەتەوہ یاد؟ يان، چۆن دەبى كاری و ھا لە نىوان تىپە جیاكانى يەك ئومەتدا، كە ئوممەتى ئىسلامە، روو بدات؟ بگرە چۆن بوو دەدەن، جىياوازكارى و بە دوو تەرازوو كیشانە كردن و قەدەغە كردنى

ئازادىيەكان بلكىنرئىتە ئاينى ئىسلامەو، لە كاتىكدا ئىسلام خۇى بۇ ئەو
هاتوو ئەو ناھەقىيانە نەھىلى؟

ئەگەر ئىمە سەرەخۇيىي نىشتمانىمان بۇ ھەر نىشتمانىك لە مىسر يان
توركيا يان شام يان عىراق ياخۇ ئىران داوا كرد، ئەوا دەبى بواری ھەمان
داواكارىش بە كوردان بەدەين. ئەگەر ئىمە بواری مەسەلەى نەتەوايەتىمان
دا، جا ەرهەبى بى يان توركى ياخۇ غەيرى ئەوان، ئەوا دەبى ھەمان
دەستور، بواری بۇ مەسەلەى نەتەوايەتىي كوردىش برەخسىنەين. خۇ ناكرى
يەكسانى بەرنجامى خراپى لى بکەوئتەو ئەگەر لەگەل كورددا پيادە بكرى،
كەچى بەرنجامى باشى لى بکەوئتەو ئەگەر لەگەل غەيرى كورددا پەپرەو
كرا.

يەك لە بارى مروؤف، وتەيەكى جوانە: (خۆشەويستىي نىشتمان لە
ئىمانەوئە - حب الوطن من الأيمان) كاریكى جوانىشە خۆشەويستىي
نىشتمان لە دل و دەروونى گشت مندالانى جیهاندا برۆينەين و بيانخەينە
سەر ئەم رېئە... كەچى مندالى كورد لەم خۆشەويستىيە بېشەش بېت و لىي
قەدەغە بكرىت. سەربارى ئەمەيش لە نىشتمانى خۆيدا زمانى كوردى
نازانىت. بە يەكسانى شان بەشانى غەيرى كورد كار و پلە و پايەى پى
نادرى و لە رووى تەندروستى و گەلىك لايەنى ترەو مافى ھاوولائىبوونى
رەچاؤ نەكراو.

تۆ وەھای نابىنى كاتىك ئەوان، كە وشەى (بەكوردبوون - الأستكراد) يان
لەسەر زمانە، بەو واتايە بەكارى دېن، كە ھاوواتايە لەگەل وشەى (بە
كەركردن و زەبوونكرندن - الأستحمار والأستضعاف).. توو ئەو خوايە پىم
نالئى ئىتر چۆن كوردان بتوانن مومارەسەى نىشتمانپەرورەيتى بکەن، كە
ھەستىكى سروشتىيە و وەك ھەستى مروؤف وايە بەرانبەر بە دايكى؟ ئەى
باشە چى بکەن؟ لە يەك كاتدا شەرى سى ولاتيان پى دەكرى، كە برىتەن لە

تورکیا و عێراق و ئێران؟ چ ره‌وای هه‌قه، له کاتیکدا به‌شیک له ولاتانی
هه‌ره‌ب بۆ خۆیان ئیعتیرافیان به ئیسرائیل کردوو، به‌شیک تریش ناچار
کراون ئیعتیرافی پێ بکهن. که‌چی یه‌ک له باری کورد که‌س ئیعتیراف به
کوردستانی نیشتمانیان ناکات.

کام نیشتمانه‌شیان ده‌گری له‌وانه‌ی رۆه‌ه‌لاتی نزیک و ناوه‌راست، له‌لایه‌ن
خودی ئیمپریالیزمه‌وه سنووریان بۆ کیشراوه. ئه‌وه‌وه‌اره‌کانی ده‌ستنیشان
کردوون و نیشانه‌کانی سنووری بۆ چه‌قاندوون و ئه‌مجا له‌ملا و له‌ولاوه
(پادشاهی) بۆ هێناون یان بۆ داتاشیون.. له کاتیکدا ئه‌م هه‌موو تاوانانه‌ی
ئه‌نجام داوه و به‌مجۆره‌ ده‌وله‌تی عوسمانیی که‌رت و په‌رت کردوو بۆ ئه‌م
ورده‌ نیشتمانیان، که‌چی زۆر سوور بووه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پێکه‌ له
دروستبوونی ده‌وله‌تی کوردستان بگرێ. کردووشیته‌ی به‌چار پارچه‌وه، وه‌ک
چۆن کولێره‌یه‌ک به‌ چوار پارچه‌وه ده‌که‌ی تاکو چوار برسی پێ تیر بکه‌ی.
به‌شیک بۆ تورکیا. به‌شیک بۆ عێراق. به‌شیک بۆ باشووری روسیا.
ئه‌ه‌رچی وه‌کو تر ئیمپریالیزم هانی ئه‌وه‌ی داوه ده‌وله‌تۆکه‌ی تایفی دروست
بکات. ئیسرائیل بۆ یه‌هوود و لبنان بۆ ماروون و چیایه‌ک له‌ولاتر بداته
دورزیه‌کان، به‌لام به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک ده‌رفه‌تی به‌ کورده‌کان نه‌داوه ده‌وله‌تی
کوردستان چی بکهن. به‌ مه‌رجیک ژماره‌ی کورده‌کان (۳۰) ئه‌وه‌نده‌ی
دانیشتیوانی ئیسرائیل و ماروون و درووز و ئه‌وانی ترش زیاتره. وه‌ک ئه‌وه‌ی
رۆه‌لات و رۆئاوا له‌سه‌ر زۆم و بێدای ده‌ره‌ق به‌ کورد کۆک و ته‌با بن.

له دیدی ئیمپریالیزمی رۆئاواوه هیچ هۆیه‌ک بۆ ئه‌م مه‌هروومکردنه‌ نییه،
ئه‌ه‌رچی له‌سه‌ر که‌رت و په‌رتکردنی ناوچه‌که‌یش یه‌کن. وه‌کو تر سه‌باره‌ت
به‌ کورد، هیچ هۆکارێکی ئه‌وتۆ له ئارادا نییه. به‌لام چاک ده‌زانێ، که ئه‌وه
کوردا نه‌ (ئینکیشاری) ئیسلام و (پروسیه‌) ئیسلامن.. ئه‌وانه
شۆره‌سوارانی ئیسلامن.

ئەگەر ئىمپېريالىزم، ئەلمانىيە بۇ رۆھلەت و رۆئاوا دوو كەرت كىردىت
 ئەو بۇ ئەوئە بوو، تاكو ئەلمانىيەكى يەكگرتووى بەھىز چى نەبىت.
 بەسوپايەكى تەيارەو ھىرشىيان بىننەتە سەر، وەك لە جەنگى جىھانىيە بەكەم
 و دووھەدا كىردى، ئەوان كوردستانىيان كىرد بە (چوار) پارچەوھە.. بىرا ھەر
 پارچەيەكىيان يەكەيەكى كوردىيە سەربەخۇ بوايە، حالى وەك حالى ئەلمانىيا
 بووايە.. ئە وانىيە.. ئەوان ھاتن ھەر بەشىكىيان بە نىشتمانىيەكى ترەو
 لكاند. بۇيە دابەشكردنى كوردستان لە ھى ئەلمانىيا دلرەقەنەتر بوو. ئەوان
 ئەم تاوانەيان لە دژى نىشتمانى كوردستان نەكرد، بگرە لە دژايەتتى خودى
 ئىسلامدا ئەم تاوانەيان ئەنجام دا، تاكو رىگە لە بەردەم يەكگرتنى توخمە
 شەروانەكەي ئىسلامدا بگرن.

كوردەكان سەرەرمى سەرفرازىي ئىسلامن. ئەگەر ھاتوو نووكة تىژەكەي
 رەكەكە درزى برد و بوو بە چوار پىنچ بە شەو، ئەوا سەرفرازىيەكەمان لى
 تىك دەچى. ئەوئە ئەمىرۆ رووس لە دژى ئەفغان و موصلمانەكانى باشوورى
 رووسىادا ئەنجامى دەدا ھىچ نىيە لە چا وئەودا، كە بە كورد دەكرى. بگرە
 لە بىدەنگىيەكى ترسناكدا چەندىن جار لەوان زىاتر و خراپترىيان پى دەكرى.
 ئەمەشيان بۇ ئەوئە ھەتا گەرەترىن پىويستىي سىياسى بۇ سەدەي داھاتوو
 مسوگەر بگەن، كە برىتتىيە لە رىگەگرتن لە سەرھەلانى چىنكى ئىسلامىي
 شەروان، كە چىنى كوردانە، يان دەكرى پىيان بلىين سەرەرمى ئومەتى
 ئىسلام.

ئەوان لە رووسىيا و لە رۆئاوايشدا پىشوازىي لەو موصلمانە دوورروانە
 دەكەن كە بە نەئىنى و، لەئىو كۆشكەكاندا، لە تارىكىدا لەگەل نۆئىنەرانى
 ئىسرائىلدا كۆ دەبنەو، ئەوانەي خاچىيان لە مل كىردوھە. پىشوازىي لەو
 موصلمانە ملکہچە گوئى لەمستانە دەكەن، كە پارە و پوولەكانىيان لە
 سىندووقى كلتساكان و سىندووقى چەك و ھى (رىبا) دا ھەشار دەدەن. ئەو
 موصلمانە ملکہچانەي، كە تەنبا بۇ دىمەن و خۇ بە شەروان و موچاھىد

پیشاندان چه کیان لی ده کړن. ته ناهت ئەمەیشیان پى رهوا نابین، ئەگەر چی له داهاتوودا دهکه ویتته دست خاچپه رستان. یان دهکه ویتته دست لایه نیک، که له خاچپه رسته کانیس گوتپرایه لی (وه لا) زیاتر بی بویان.

به لām کوردستان، نه پاره ی هه یه و نه چهک. بگره خاوه نی بروایه.. له گه ل ئەوهیشدا لی تۆقیون و سوورن له سه ر پیشگرتن له چیبوونی ده ولته تی کوردستان.. ناخر کوردستان وهک نیشتمانیک جیاوازه له باقی نیشتمانه کانی تر. خه لکی ناتوانن بیهیننه پیش چاوی خو یان چۆن کوردستان چی ده بی. ناخۆ نیشتمانه؟ یان نه ته وه یه؟ ئەگه ر نیشتمان بی، ئەوه مانای وایه به چیبوونی کوردستان چوار ده ولته ده به زى. که تورکیا و ئیران و عیراق و روسیا یه، ئەمجا له سه ر که لاهه کانی ئەمان نیشتمانی کورد پیک دی. ئەدی نه ته وه یه؟ ئەگه ر نه ته وه یه بی، ناخۆ له نه ته وه ی عه رب به هیتره؟ به لām ئیمه ناگه دارین، که پرۆژى نه ته وایه تیی عه رب له سه رده می حوسینی کوری عه لییه وه هه تا جه مال عه بدولناسر هه ره سی هیناوه. بۆیه وا پیویست دهکات نه ته وه ی کورد، بۆ ئەوه ی ده رکه ویت و چی بییت زۆر له نه ته وه ی عه رب به هیتر بی.

کوردهکانیش پرۆژى له رۆژان بیریان له نیشتمانیک نه کردووه ته وه به و واتایه ی ئیمه تیی دهگه ین، ههروهکو بیریان له نه ته وه یه کیش نه کردووه ته وه به و واتایه ی ئیمه تیی دهگه ین. ئەوه ی کوردان ده ستبه ردارى نابن ئەوه یه: داوا دهکهن براکان یهک بگره وه. ئەو کوردانه ی که له تورکیادان له گه ل ئەوانه یاندا که له عیراق و ئیران و روسیادا ده ژین به پیتی ئەو مافه ی براکان له هه ر جیهه کی ئەم جیهانه دا هه یانه، یه بگره وه. به پیتی ئەو مافه ی ئەندامانی هه ر خیزانیک له سه رانسهرى دنیا دا کۆ دهکاته وه. به لām ئەوه تا ئەوان به زۆر، به شیوه یه کی نامرۆفانه، بگره دریندانه یه داگیر کراون و له نیوان چوار نیشتماندا دابهش کراون و لییان قه دهغه کراوه یهک بگرن. وهک ئەوه ی له خوارى خوارى کۆمه لی مروّقایه تیدا بن یان تلپه ی مروّف بن.

واتای چیبوونی کوردستان

چیبوونی دهولتهی کوردستان ته نیا یهک واتای هیهه. کوردستان له ریگهی یهکه تییهکی گشتگری دهولتهانی رۆئاوای ئاسیاوه نه بی چۆ نابۆ. یهکه تییهکی ئیسلامی، که سنووری نیوان ئیران و عیراق و تورکیا و تورکستان (باشووری رووسیا) بسریتتهوه. ههر له بهر ئەم هۆیهی شه، که ناهیلن کوردستان چۆ ببۆ. رۆئاوا ناهیلۆ. رووسیا ناهیلۆ. پادشاکان و به کریگیراوهکانی رۆئاوا له ئاسیادا ناهیلن. چونکه به ریگرتن له دروستبوونی، ئەوا پیش له چۆ بوونی دهولتهیکی یهکگرتوو، یان خیلافهتیکی ئیسلامی دهگرن.

وهک تیبینی دهکری له سدهیهدا ئیسلام له هه موو ئاسیادا به ته واوی بووته ئامانجی دوژمنان. تورکیا به رهو ئەو جهه لانییه ته چوو، که پیی ده لێن عه لمانیه ته. عیراق بووته به عسی و جلهوی داوته ده ست می شیل عه فلهق و تاریق هه ننا عه زیز. ئەمانه له نوۆ نامه ی خاچیه رستی یان هه لگرتوو. فه له ستین، له رۆئاوای ئاسیادا بووته نی شتمانی یه هوود.

ههر له رۆئاوای ئاسیادا، ماروونیه کانیش بو چیکردنی نی شتمانیکی تایبه ته به خو یان هان ده درین. پاکستانیان تیک شکاند و کردیان به پاکستانی رۆه لآت "به نگلادیش" و پاکستانی رۆئاوا. ده ستیان به پشتی هیندستاندا دا، تا دوو جار ان له گه لی به شه ر بۆ و ایان کرد له پیش برکیی ئە تۆمیدا پیشی بکه ویت. سه باره ته به ئیرانی شه هو ل ده دن بزافی ئیسلامی تیدا بخنکین و هه موو جیهانی سو ننه ی لۆ راست بکه نه وه به و بیانوو ی، که شیعه مه زبه، یان گوایه ئەوان مه جووسن، یان ئەوان خومه ی نییه ته پهیره ده کهن نهک ئیسلام.

تورکستانی رۆه لاتی شیانی کردوو به پارچه یهک له رووسیا و هه موو ئاکاریکی ئیسلامه تی یان لۆ دامالیه. ئا به م شیوه یه له ئاسیادا ئیسلام

سەردەبەرن. ئىدى چۆن چاوەروان دەكەى كوردستان چى بى، لە كاتىكدا دروستبوونى دەولەتى كوردستان لە خۆيدا شۆرشىكى ئىسلامى گشتگرى ئەوتۆ دەخوازى، بتوانى عىراق و توركىا و باشوورى روىسىا بە جارى رابماى. يان واتاى دروستبوونى كوردستان يەكە تىيەكى گشتگرى پىشوختە دەگەيىت، هەموو ئەم ولاتانە بگرتەوه. يان واتاى دروستبوون، هاتنەوه مەيدانى هەموو رەگەزە شەروان و خۆراگر و پشوو درىژەكانى ئىسلامە، كە ئەمەى ئىستا هەيە شتىكى زۆر كەمە لە چاويدا. لەلاتان شاراوە نىيە، كە سەلاحەدينى ئەيووبى كورد بوو. ئەوه كوردەكان بوون، كە شمشىرى خاچپەرستەكانيان شكاند. لە سەردەمىكدا، كە عەرەب مليان كە چ كورد و لە ئاستياندا نوشتانەوه، بگرە بەشكى زۆريان كلكيان لەگەل مىراني خاچپەرستەكاندا گرى دا و پەيمانان لەگەلياندا بەست.. هەر بۆيە خاچپەرستەكانى ئەمروۆ تۆلە لە نەوهكانى سەلاحەدين دەكەنەوه.

كوردستان و شۆرشى ئىسلامى

شۆرشى ئىسلامى لە ئىران گشت هەقىقەتەكان دەزانى، هەموو سەركردەكانىشى بروايان پىيەتى، يان بروايان بە زۆر بەيەتى. چونكە بروايان بە يەكەتى ئومەتى ئىسلام لە هەر پىنج كيشوهرەكەدا و بەهەموو نىشتمان و نەتەوه و رەگەزەكانىهوه هەيە. چونكە ستراتىجىيەتى ئىسلام وەهايه. ئىسلام بەبى بوونى دەولەتتىك پىك نايت. دەولەتتىش بەبى هەبوونى ئومەتتىك پىك نايت. ئومەتتىش پىك نايت هەتا هەموو سنووره نىشتمانى و نەتەوهيى و رەگەزى و جوگرافىايىيەكان تى نەپەرتنى.

ئىسلام رۆپورەسمە و ياسايە و شەرعىيەت

هەرچى رۆپورەسمەكانە ئەوا برىتتىن لە فەريزەتەكان و... شەريەتتىش لەسەر رۆپورەسم نەبى بنىات نانرى و دواى راپەراندىيان دى و لەنىوقەومىكدا

به‌رێوه ده‌چی، که رێپوره‌سمه‌کان جێبه‌جێ بکه‌ن. تا‌کو ئە‌گه‌ر شه‌ریعه‌ت پیاده کرا ئە‌وا فرماني خوا له‌نیۆ خه‌لک و له‌مه‌ر مه‌سه‌له‌کان ب‌ریاری به‌کالییکه‌روه‌ه بدات. دوا‌ی ئە‌مه‌یش یاسای فه‌رمانه‌ه‌وا، ئی‌مام، خه‌لیفه، ئە‌میرول موئمینین یا‌خۆ هه‌رچی ناویکی لێ ده‌نێن، دیت.. ئە‌وه، که ده‌بیته نوینه‌ری پێ‌غه‌مبه‌ری خوا (د.) بۆ خه‌لک و بۆ هه‌موو و‌لات و هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک. ئی‌مام، فه‌رمانه‌ه‌وا، یان حکوومه‌ت نوینه‌ری یاسا و شه‌رعییه‌تن. ئە‌وانیش ئی‌مام و فه‌رمانه‌ه‌وا و حکوومه‌تیان بۆ کورد ناوی.

چێ‌کردنی حکوومه‌تێک بۆ ته‌واوی کوردان هه‌نگاوێکی پێ‌شکه‌وتوه‌ه، وه‌ختیک روو ده‌دات، که ئی‌سلام له‌ تورکیا و عێراق و سووریا و باشووری رووسیادا سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هێنابی. ئە‌و چرکه‌ساته‌ روو ده‌دات، که له‌و و‌لاتانه‌دا ئی‌سلام له‌ دیلی رزگاری بووی. ئیدی ئە‌و پێ‌شها‌ته‌ ده‌بیته هه‌نگاوێکی مه‌زن بۆ په‌رینه‌وه‌ی ئی‌سلام به‌ ئاسیادا به‌ره‌و هه‌موو جیهان. چێ‌بوونی کوردستان ها‌ته‌ده‌ی خه‌ونی هه‌موو مو‌س‌لمانانه. کۆتاییه‌کی شادیه‌ینه‌ بۆ ئە‌و چاوه‌روانییه‌ دوور و درێژه‌ی له‌ پێ‌ناوی چرکه‌ساتی رزگاریدا کێشایان. له‌ ئی‌ستادا، که مه‌سه‌له‌ی کوردمان پشتگوێ خستوه ئە‌وه له‌ رووی نه‌فامینه‌وه‌یه، له‌ ئاست ئە‌م واتایانه‌دا. له‌ رووی دوا‌که‌وتنه‌وه‌یه له‌ سه‌رفرازی. په‌که‌که‌وته‌یی تیکرای ئومه‌تی ئی‌سلام ده‌گه‌یی‌نی له‌ خۆ‌ر‌زگارکردن، له‌ پاشکۆیه‌تی و ملکه‌چی و زیله‌ت.

ته‌نیا دوو شی‌وا‌ز هه‌ن بۆ چێ‌کردنی کوردستان. هه‌ردوو‌کی‌شیان به‌ ئی‌سلامه‌وه‌ به‌ندن. چونکه‌ گومانی تێدا نییه‌ هه‌ر ده‌بێ کوردستان نووکه رمی ئی‌سلام بێت. به‌لێ نووکی ئە‌و خه‌نجه‌ریه، که توانای برین و پێ‌ش‌ه‌وه‌ی و غه‌زووی تێدا‌یه. به‌هه‌ر‌که‌انی ئە‌م‌گه‌له‌ و چاره‌نووس وه‌های هێناوه‌ که شمشێری ئی‌سلام بێت. چونکه‌ کورد ته‌نیا نه‌ته‌وه‌ن له‌ نیوان گه‌لانی مو‌س‌لماندا، که که‌مایه‌تی غه‌یره مو‌س‌لمانیان له‌نیودا نییه. سه‌رله‌به‌ریان مو‌س‌لمانن. له‌و رۆژه‌وه‌ بوون به‌ ئی‌سلام تا ئە‌م‌رۆ هه‌ر هه‌موویان شه‌روانن.

پښتانه یه کهم بۆ چټکردنی کوردستان نه وه، که خيلافه تيکي ئيسلامی دامه زری هموو موسلمانان يه ک بخت. بهم پټيه کورد له نټو نه م کيانه دا ده بټته ولايه تيکي يه کگرتوو.

پښتانه دوهم نه وه، که يه کهم جار ده ولته تي کوردستان پټک بټت، وه ک نيشتمانيک هموو کوردان کو بکاته وه، ئيدي دواي نه وه، نه وان خو يان ده توانن هموو موسلمانان ناچار به يه کگرتن بکن. بهم پټيه ده ولته تي کوردستان، جا راسته وخو بي يان ناراسته وخو درست بي. له هه ردوو حاله که دا، کوردستان، ده تواني يه که تي ئيسلام به سه ر نوممه تي موسلماناندا به پټي. له روانگه ي نه م هه قيقه ته روون و ئاشکرايه وه، بووه ته کاريکي سروشتي، نه گه ر هه ر سياسي توانيک برواي به يه کگرتني ئيسلام نه بي نه وا ته رکيز ده کاته سه ر داپلوسين و قريکردني کورد. له خو وه بي، يان به بي هو شياري، نه م کاره ده کن. نه مه وه ک هه ستيکي خو رسکه له کن هه موو نه و حا که عه لمانيانه ي که دژ به يه که تي ئيسلامن.

له يه کهم روژي دامه زاندي تورکياي عه لمانيه وه، نه تاتورک وه هاي کرد. سه داميش له يه که مين سه عاته کاني ده سته کار بوونيه وه هه ر وه هاي کرد. شيوازي کورد قرا له هه ردوو نمونه که يشدا، کو مه لکوژ و گشتگر و، به شيوه ي جينو سايد به رټوه چوو. به کورتي، کټشه ي يه کگرتني گه لي کورد کټشه ي هه موو سياسي توانيکه نه گه ر يه کگرتني ئيسلامی به هه ند گرتي. هه روه ا نه مه کټشه يه که به پټکه اتني نوممه تي ئيسلام و يه ک خيلافه تيه وه به نده. هه ردو ولايان ته واو پټوه نديان به يه که وه هه يه.

چاره سه ري ئيسلاميانه بۆ پرس ي کورد برټييه له کار کردن بۆ دامه زاندي ده ولته تي خيلافه تي ئيسلام. هه روه ک له چاره نووسي کوردانيش نووسراوه، که به خو ين و روچ و شمشير، ئيسلام بپاري زن و له پټشه نگي نه واندها بن، که له نو ي ده ولته تي خيلافه ت بنيات ده نټه وه. کوردان ناتوانن

بيجگه له وهى، له ريگهى خوادا نووکه حهربه بن، هيچى تر بين.. داخو له م
دوخه تى دهگهن؟

سهراوه: المختار الإسلامى، العدد (٩٦) السنة الحادية عشرة، ١٤١١ هجرية -
يناير ١٩٩٠ ميلادية، ص: ٣٢ - ٣٨.

سى خەون

نووسىنى: ئەنتۆنيۇ تابوكى

لە ساي دارچوالەي ژنەكەتا، وەختايى مانگى ئۆگۆست،
لەوديو خانووەكەتەو ھەلدى، ئەگەر خواو ەندەكان
زەردەخەنە گرتنى، ھەنگىنى دەتوانى خەونى كەسىكى تر
بىينيت. (گۆرانىيەكى چىنىي كۆنە)

زۆرجاران ئارەزوو دەكەم، خەونى ئەو ھونەرمەندانە بزنام كە خۆشم
ويستوون. لە بەدئىقبالىدا، ئەوانەي وا لەم كتيبەدا باسيان دەكەم، پزېرەوي
شەوانەي رۆحى خۆيان بۆ جى ئەھىشتوووين. ئەم بۆشايىيەيش زۆرمان فرىو
دەدات پەنا بۆ ئەدەب ببەين. لەويۆه پزى بكەينەو ە وقەرەبووى ئەو ە
بكەينەو ە، كە فەوتاو ە. لەگەل ئەو ەيشدا من لەو ە بەئاگام، كە ئەم سەربووردە
بريتىيانە، زادەي خەيالى پياوئىكن مەيلى ھا بەلای خەونە ناديارەكانەو ە،
لەگرىمانەي كلۆل بەولاو ە ھىچى تر نين. وەھمى كالى ەو ەبوون، بنىاتنانەو ەي
دوور لە شىمانەي پرودانن. دەبى بەم شىو ەيە بخوئىرتنەو ە. بەلام رۆحى
كارەكتەرەكانم، كە ئىستا لەبەرى ئەو ەرەو ە خەون دەبينن، خەون بەنەمريى
خۆيانەو ە دەبينن.

(ئەنتۆنيۇ تابوكى)

خەونى (ئەرتوور رامبۆ)ى، شاعىر و سەرگەردان

شارئىل ۱۸۴۵، مارسىلىيا ۱۸۹۱، لە خىزانىكىدا ھاتە دىئاوھ، سىروشتى خۆسەپىن، وشك و ئاينى پاشقەپۇي ھەبوو. لە تەمەنى شازدە سالىدا لە مالى ھەلات بەرھە پارىس، تاكو بداتە پال راپەرىنى كۆمۆنەى پارىس، لەوئى ژيانىكى شلەژاوى پر لە سەرگەردانى و سەرھەپۇيى دەست پى کرد. ئەو ھەك نەيزەكىك بە دىمەنى شىعەرى فرانسىدا رەت بوو، چەندىن قەسىدەى لەدوای خۆى جى ھىشت، كە مۆركى جۆرە لىرىكىكى نامۆيان پىوھ ديارە. (پۇل ھەرلەين)ى شاعىرى خۆشەيىست، كە لە شەرىكىدا فىشەكىكى دەمانچەى پىوھنا. برسىتىبى نۆشى و قەرھەپلەى تىمارخانەكانى تاقي كىردەوھ. دوای ئەوھى وازى لە شىعەر ھىنا، وئلى ئەوروپا بوو. لەگەل تىمىكى سىركدا بە ئەوروپادا گەرا. لە ھەبەشە، بوو بە قاچاخچى. لە سۆنگەى توشبوونىوھ بە تىراوئى لە ئەژنۆيەكىدا، بۆ فرەنسا گەراپەوھ، كە لەوئى دەبوو بە ناچارى بىپىرنەوھ. بەو ھۆيەوھ لە خەستەخانەى مارسىلىيا مرد.

*

لە شەوى ۲۳ى حوزەيرانى ۱۸۹۱دا، لە تىمارخانەى مارسىلىيا، شاعىرى سەرگەردان، ئەرتوور رامبۆ خەونىكى دىت. لەو خەونەدا بە ھاوکارى دارشەقىك لە (ئەردىن) دەپەرىپەوھ. لاقە براوھكەيشى لە بنبالىدا ھەلگرتىبوو. دەرۆيشت، لاقە براوھكەى لە كاغەزى رۆژنامەوھ ئالاندبوو، كە بەخەتى درشت يەكىك لە شىعەرەكانى خۆى تىدا بلۆ كرابوھوھ.

شەویش تازە دوولايى بووبوو. مانگ پر و كىلگەكان رەنگى زىويان گرتبوو. ئارتووريش گۆرانى دەچرى. گەيشتە دەروازەى مالى جووتيارىك، كە يەكىك لە پەنجەرەكانى رۆشن بوو. لە كىلگەكەدا، لەبن مەزنىە دارچوالەيەكدا پال كەوت و لەسەر گۆرانى چرىن بەردەوام بوو. ئەو

گۆرانییەکی شۆرشگێری دەچری، باسی لە تەفەنگیک و لە ژنیک دەکرد. دوای کەمێک دەروازەکە و لا بوو، ژنیک لێ بە دیارکەوت و بەرەو لای ئەم هات. ژنیک گەنجی پرچ درێژ بوو. ئەگەر ئارەزووت لە تەفەنگە وەک لە گۆرانییەکەدا باسی دەکەیت، ئەوا من دەتوانم بێدەمی. ژنەکە وەهای وت. لە ئەمباری دانەوێڵەکەدا دانەیهەکم هەیە.

پامبۆ لاقە براوەکە خۆی گۆشی و دەستی بە پێکەنین کرد. دەجمە پال کۆمۆنە ی پاریس، بۆیە پێویستم بە تەفەنگیک دەبێت.

ژنەکە بۆ لای گەنجینە ی دەغڵودانە کە پێشی کەوت، کە تەلاریکی دوو نەهۆم بوو. نەهۆم زەوینییه کە ی چەند پەزیک تێدا بوو، لە نەهۆمی سەرەویشدا، کە بە پەزیهێک بۆی سەر دەکەوت، گەنجینە ی دانەوێڵە هەبوو. من ناتوانم بۆ ئەوی سەر بکەوم. پامبۆ وای وت. لێرە لە نێو مەرەکاندا چاوەروانت دەکەم. لە سەر کایەکە پال کەوت و شەرۆڵە کە ی دا کەند، کاتیک ژنەکە هاتە خوار، دینی ئامادەییە لە گەڵیدا بنوێت. ئەگەر ئارەزووت لە ژنیکە، وەک گۆرانییە کە ت باسی دەکات، ژنەکە وتی، من دەتوانم ژنیک وەهات بێدەمی. پامبۆ دەستی کردە ملی و لێی پرسی: ئەو ژنە ناوی چییە؟ ناوی ئوریلیایە، چونکە ژنیکە لە نێو خەونەو هەلقوولاًو. ئەمجا خۆی رووتوقووت کردەو.

لە نێوان مەرەکاندا تیک ئالان. پامبۆ، لاقە براوەکە ی لە نزیک خۆیەو گرتبوو. کاتیک ئەوان لە یەک بوونەو. ژنەکە وتی پراوەستە. پامبۆ وتی ئاخر ناتوانم، دەبێ برۆم. لە گەڵم وەرە دەرەو. با پێکەو دیمەنی بەیان ببینین کاتیک گزینگ دەدا. وەختای پێکەو چوونە حەوشە کەو، پۆژی پرووناک بوو. تۆ گوێت لەو هاوار هاوارە نییە، پامبۆ وەهای گوت، بە لām من گوێم لێیانە، لە پاریسەو دێت و بانگم دەکەن، ئەو ئازادییە، ئەو بانگەوازیک ی دوورە.

ژنەکە هێشتا لە ژیر دار یوسفییە کەدا رووتوقووت بوو. لاقی خۆم لە لا

جی دیلّم. رامبو وتی، ئاگەداری بە.

ئەوجا بەرەو راستە ریگەگە چوو. چەند جیی سەرسوورمانە، ئەو چیی تر نالەنگی، وەک ئەوەى جووتیک لاقى هەبیت، ریگە دەبیت. ریگەگە لەژیر پییەکانیدا تەقوھووری بوو. سپیدە لە ئاسۆدا روون بوو. ئەویش گۆرانیی دەچری و دلشاد بوو.

۹۳ / ۸۹ - ۸۳

۲

خەونی فلادمیر مایاکوۆفسکی، شاعیری شورشان

۱۸۹۳، لە یەکیک لە گوندەکانی جۆرجیا، لەدایک بوو. شیپوەکاری، تەلارسازی و پەیکەرسازیی خویند، بەهەرزەکاری چوو پیزی پارتی کۆمۆنیستی نەینییەو و سەرمای زیندانەکانی نۆشی. دواى ئەوەى بییری نوێخوازی کاری تى کرد، بوو بە پیشەنگی ئایندەخوازەکان و بە دەستیک بەرگی پرتەقالییەو، بەقەتار گەشتیکى بەنیو پرووسیادا کرد. بەخوینگەرمییەو تیکەل بەشورشی بەلشەفیک بوو. بەرپرسیارەتیی گرینگی لە ریکخراوە هونەرییە شورشگێرییەکاندا پی سپێردرا. ریکخەر و بانگەشەکار بوو، وینەکیشی پۆستەر و دانەری شیعیی توورە و داستانی بوو. لە ۱۹۲۵دا، کورتە قەسیدەییکی خەمناکی بەسەر لینیندا هەلدا. بەلام یەک لە باری هونەرمەندە پیشەنگەکان، دۆخەکان لە ولاتدا روووە تەنگزە ملی دەنا. دواى نائومییدی و نۆبەتی تۆقین، دووچارى پاراییەک هات، لێی نەدەبوو. ئەو رۆژانە زۆرجاران دەستی دەشوری. کاتیک لە مال دەردەچوو سابوونیک لە گیرفانیدا بوو. ئەو خۆی کوشت، بەپی گێرانیەو فەرمییەکە بە گوللەى دەمانچە، سالی ۱۹۳۰.

*

له سیتی نیساندا، دوا مانگی ژیانی، فلادمیر مایاکوؤفسکی شاعیر و شوژیگیپر، هه مان ئه و خه ونه ی بینی، که سالتیک بوو لی راهاتبوو، شه وانه دهیدیت.

دیتی له میترووی مؤسکوویه، له قه تاریکدایه بهوپه پری خیرایی داژووی. ئه و به خیرایی سه رسام بوو. چونکه ئاره زووی له داهاتوو و ئامیره کان بوو. به لام ئیستا هه ست دهکات ئاره زوویه کی تۆقینه ر بۆ دابه زین به سه ریدا زاله. به بیزاریشه وه شتیکی هه لگیپر و داگیپر ده کرد، که له گرفانیدا پاراستبووی. بۆ ئه وه ی دلپه رتیبه که ی خووی بخواته وه، به جوانی دانیشت، کورسییه کی له نزیک ژنیکی کورته بالآوه هه لبارد، که ره شی پۆشیبوو. توربه یه که ئازووقه ی به دهسته وه بوو. کاتیک مایاکوؤفسکی له تهنیشتیبه وه دانیشت، پیره ژنه کورته بالآکه به ترس و تۆقینیکه وه راپه ری. ئاخۆ ئه دگارم به و راده یه ش بیزه وه ره؟ مایاکوؤفسکی له ناخی خویدا وه های وت. ئه مجا بۆ پیره ژنه کورته بالآکه زه رده خه نه گرتی. وتی: مه ترسی، من تهنیا په له هه وریکم. نیازی هیچ شتیکم نیبه ئه و ونده نه بیّت دهمه ویّت له م قه تاره دابه زم.

دوچار قه تاره که له ویستگه یه که وه ستا، ئه و بی ئه وه ی به خووی زانیبیّت دابه زی. خووی به یه که م ئاوده ستدا کرد، که له پیتشیبه وه بوو. ئه و شته ی دهره ئینا، که له گیرفانیدا پاراستبووی. ئه ویش بنیسکه سابوونیکی زه رد بوو، له و جوّره ی جلکشۆره کان به کاری ده هینن. به لۆعه که ی کرده وه و به بایه خپیدانه وه دهسته کانی ده شوژی. به لام ئه و چلکه ی به نیوله په کانیه وه بوونی ده هات نه دهرۆبی. ئه وه بوو دووباره سابوونه که ی خسته وه گیرفانی و به ره و راره وه که ملی نا. ویستگه که چۆل بوو. له قوولاییدا، له ژیر مه زنه پۆسته ریگدا، سی پیاو بۆ دیننی هاتن، کاتیک ئه ویان بینی. ئه وان پالتۆی ره شی موشه ماما و شه پقه ی لبادیان پۆشیبوو. پۆلیسی سیاسی بوون، هه رسیکیان به یه که تۆن وتیان، پشکنینی خو پاریزی، مایاکوؤفسکی دهسته کانی هه لبری و لی گه را بیپشکنن.

تۆ بلىنى ئا ئەمە چى بىت؟ يەككىيان بەبىزارىيەۋە ۋاي پىرسى، كاتىك
بىنىسكە سابوونەكەي بەدەستىيەۋە گرتىبو.

نازانم، مایاكوڭۇسكى بە لەخۇرازيوونەۋە ۋتى، من ھىچ لەسەر ئەم شتانه
نازانم، من بەدەر لە ھەۋرىك ھىچى تر نىم.

ئەۋەيان كە لىپىچىنەۋەى لە تەكدا دەكرد بە مەكرەۋە چىپاندى: ئەمە
سابوونە، بىگومان تۆ زۆر دەستەكانت دەشۆرىت، ئەۋەتا ھىشتا سابوونەكە
تەرە. مایاكوڭۇسكى ھىچى نەۋت، ھەنىيە بە ئارەقە تەرپوۋەكەى سىرى. ۋەرە
لەگەلمان. يەككىيان ۋاي ۋت و بالى گرت، لە كاتىكدا دووانەكەى تر
شۆپىيان كەۋتبوون.

بە پلىكانەكاندا سەرکەۋتن، تا گەشىتنە ۋىستگەيەكى فراۋان، كە لە
ھەۋاي كراۋەدا بوو، لەژىرەۋە دانگەيەك ھەبوو، دەستەيەك دادوۋر بە جلكى
سەربازىيەۋە، لەگەل ژمارەيە مندال، كە بە پۆشاكى بەرياندا ۋەك بىباۋك
دەردەكەۋتن.

سى كەسەكە بەرەۋ قەفەزى تۆمەتبارى بردىيان و سابوونەكەشىيان دايە
دەست يەككىك لە دادوۋرەكان. دادوۋر دەستى دايە بلندگۆ ۋ ۋتى: دەنگەكانى
ئاسايش تاۋانبارىككىيان بە تاۋانەكەۋە گرتوۋە، ئەۋەتا ئامرازى كىردەۋە
گومان لىكراۋەكە لە تەنكەى باخەلىدا بوۋە.

مندالە ھەتىۋكەۋتوۋە ئامادەبوۋەكان، بەئاۋازىكى تەۋساۋىيى
دەستەجەمەى ھاۋارىيان كىرد. دوو پاسەۋان ھاتن، جلكىيان لەبەر
مایاكوڭۇسكى داكەند، بەرگىكى فشوفۆلى زەردىيان لەبەر كىرد و بەرەۋ
قەتارەكە دايانە پىش، كە چرە دوۋكەلى لىۋە بلند دەبوو، كە شوفىرىكى
نىۋەرۋوت دەبھاژوو، رۋالەتتىكى دلرەقانى پىۋە ديارىبوو. لەۋ قەتارەدا،
مىرغەزەبىك كىلاۋىكى تايىبەت بە مىرغەزەبانى لەسەر نابوو، قامچىيەكى
بەدەستەۋە بوو.

ئىستاش، با بزائين تۆچ كارىكت له دست ديت، ميرغزه به كه وهاى وت،
قه تاره كه يش به خيراىي ريگه ي دهبرى.

ماياكوڤسكى سهبرى دهره وهى كرد، زانى ئه وان به رووسياى مه زندا تى
ده پرن. ديهات و پاده شتى به فراوان، كه له ويدا ژنان و پياوان
به دست به ستر اوى له سهر زهوى دانىشتبوون.

ئهو ميلله ته چاوه روانى شيعره كانى تۆن، ميرغزه به كه واى وت، دهى
شيعر بخوينه ئه شاعير. ئه و جا به قامچى تىي كه وت. ماياكوڤسكى
خراپترين قه سيدة كانى خۆى خوينده وه. قه سيدة گه لى به هه ماس و
ورده كارى بارگران بوون. كاتيك ئه و شيعرى ده خوينده وه، خه لكه كه
مه چه كيان هه لبريبوو، خۆى و دايكيان به نه فرته ده كرد. ئا له وده مه دا
قلامير ماياكوڤسكى خه به رى بووه وه، چوو له تواليت ده سته كانى بشوات.

۱۲۱/ل - ۱۲۶.

۳

خه ونى فيدريكو گارسيا لوركا، شاعير و دژبه رى فاشيزم

له پاريزگه ي گره ناده ۱۸۹۸ له داىك بووه. له مه دريد خويندوو به تى، هاورپى
گرينگترين هونه رمه ندانى نه وه كه ي خۆى بوو. ئه و شاعير، موسيكران،
شيوه كار و شانوكار بوو. له ۱۹۳۲ دا، حكومه تى كومارى راي سپارد
تياپكى شانوىي دابمه زرينت، پرؤژه كه ي گواستنه وه ي به ره مه
كلاسيكيه كان بيت بۆ سهر شانۆ، بۆ خزمه تى ره شه خه لكه كه. ليره وه تياپى
لاباركا پيك هات، كه شانوى گه رۆك بوو، لوركا به ته واوى ئيسپانيا دا
ده گيړا. له ۱۹۳۶ دا، كوومه له ي رووناكبيرانى دژ به فاشيزمى بنيا ت نا. له
سرووده قووله كان و زۆبه ي شيعره كانيدا، گورانيى به بالا و به داوونه ريتى
قه ره جه كانى ئه نده لووسدا، به ستران و عه شقى ئه واندا ده چرى. له

۱۹۳۶د، له نزيك گرهناده، بهدهستی چتهکانی فرانکۆ کوژرا .

*

شهويك له شهوانی ئابی ۱۹۳۶، له مالهكهی خویدا له گرهناده، فیدریکو گارسیا لورکا، شاعیر و دژبهری فاشیزم خهونیکي دیت. له وخهونده لهسهر تهختهی شانۆ گهړۆکه چکۆلهكهی خوئی بوو. بههاوکاریی پيانۆ گۆرانیی قهرهجانهی دهچری. ئەو پۆشاکي رهشی فهرمیی پۆشیبوو، بهلام شهپههیهکی ئەندهلووسی، لیوار فراوانی لهسهر نابوو. جهماورهکەیش بریتیبوو له پیرهژنی پرسهباری شان و مل بهشالی رهش. ئەوان بهجۆش و خرۆشهوه گوئیان بۆ شل کردبوو. دهنگیک له وهۆلهدا داوای گۆرانییهکی لی کرد، فیدریکو گارسیا لورکایش بۆی چری. گۆرانییهک بوو لهمهري ملانیکان و باخهیلی پرتهقال، لهمهري ژانهکانی ئەڤین و مهريگ.

کاتیك له گۆرانی چرین بووهوه، فیدریکو گارسیا لورکا لهپیشیان راوهستا و سلاوی له جهماوه کرد. ئەوجا پهرده دادرایهوه، ئا لهودهمهدا ههستی به لهبهینچوونی كهوالیسی پشت پيانۆکه کرد. زانی كه شانۆکه بهسهر گونديکی چۆلکراودا دهروانیت. فیدریکو گارسیا لورکا له نیوان لۆچی پهردهکهوه روانی، دیتی له پرێکدا هۆلی شانۆ چۆلوهۆل بووه. رووناکییهکانیش کز بوون. لهم چرکهساتهدا گوئی به قروسکهیهک زرنگایهوه. لهدوايهوه سهگيکی رهشی دیت، كه پی دهچوو چاوهروانی بیت. لورکا ههستی کرد دهبی شوینی كهویت و ههنگاوێکی نا. وهك چاوهروانی ئاماژهیهك بیت پیشتر لهسهری ریک كهوتبی، سهگهکه بهشینیهی دهرویشت. بۆ کوئی پیشمکهوتووی سهگه رهشه چکۆلانهکه؟ فدیکو گارسیا لورکا ئاواي پرسی. سهگهکه بهئازارهوه قروسکاندی و فیدریکو گارسیا لورکا موچرکيکی پيدا هات. ئەو سوورا و سهرنجی داوای دا، دیتی ههرجی پيداويستییه له قوماش و تهخته دروستکراوهکانی شانۆکهی ههیه بهجاریک نهماون. تهنيا ژووری چۆلی شانۆ و پيانۆکه لهوئ، لهژیر تریفهی

مانگه شه ودا ماون. وهك په نجه گه ليكي ناديمار دستگه مهی پي بکات، پيانوکه به تهنيا ناوازيکي کوني ده ژهند. گونده که به شور هیهک دابرابوو: شور هیهکی سپی دريژی بي که لک، که ده کرا له پشتیبه وه گونديکي تر ببينيت. سه گه که وهستا و جاريکي تر قروسکاندي. فيدريکو گارسیا لورکايش وهستا. نا له وده مه ودا له پشت شور هیه که وه دسته یه که سهرباز ده رکه و تن و به دم پیکه نینه وه چواره وريان گرت. جلکي رهنگ توخ له به ردا و شه پقه ی سیقوچيان له سهر نابوو. بهم دست تفهنگ و به و دست شووشه ی شهر ابيان ه لگرتبوو. سهر کرده کيان بسته بالايه کی بيزه وهر بوو. سهر يکي زور قوقزی هه بوو. تو ناپاکيت، بسته باله که وتی، ئيمه ميرغزه بين و بو کيانی تو هاتووین. فيدريکو گارسیا لورکا تفي کرده رووخساری، له کاتيتردا سهرباز ئه ويان ده رده دست کردبوو. بسته باله که بي شهرمانه قاقای لي دا و به سهر سهرباز هکاندا شیرانی که، شهرواله که ی دابه کنن. تو ژنيت، بسته باله که وتی، بو ژنان نالايقه شهروال له پي بکن، ژنان ده بيت بهندی ژووری ماله کانيان بن و سهريشيان به له چک داپوشن. به نامازه یه که له بسته باله وه، سهرباز هکان به ستیانه وه، شهرواله که یان له پي داکه ند و سهربان به شالیک داپوشی. ئه ی ئه و ژنه گوپرايه له بوگه نه ی به جلک خوی وهک پياو پيشان ده دات، بسته باله که وتی، کاتي ئه و هت هاتوو له مریه می پاکيزه بپاريتته وه. فيدريکو گارسیا لورکا تفي کرده نيوچاوانی، ئه ویش. به دم وشکر دنه وه یه حیلکه حیلک پي ده که نی، ئه و جا ده مانچه ی کيشا و لووله که ی خسته نيوده می فيردريکو گارسیا لورکا وه. ئه و له هه موو لايه کی گونده که وه گوپي له ناوازی پيانو ده بوو. سه گه که ده يقروسکاند. فيردريکو گارسیا لورکا گوپي له ته قه یه که بوو. له نيو پيخه فه کانيدا قيت بووه وه، له خانووه که ی خویدا له گرهناده به قونداخی تفهنگ له ده رگه ی ماله که یان ده ودا.

سەرچاوه: أنطونیو طابوکی، أحلام أحلام، ترجمة، رشید وحتی، منشورات الجمل، کۆلونیا (ألمانيا)، الطبعة الأولى، ۲۰۰۷.

سەرنج: ئەنتۆنیۆ تابوکی، وێرای ئەوەی رۆماننووس، چیرۆکنووس، پەخنەگر، وەرگیڕ و توێژەرە، حالی حازر مامۆستای زمان و ئەدەبی پورتوگالیشه، له زانکۆی سینا، له ئیتالیا.

زمانى فیتو

رینگه يهكى تر بۆ ئاخاوتن

مەزاتىكەكان لە چياكانى ئوكساكا (Oaxaca) ى ولاتى مەكسىك دەژين. وهلى مەزاتىكەكان پىويستىيان بە تەلەفونى دەستى نابى. چونكە ئەوان دەتوانن لە دوورى پترلە دوو كىلۆمەترەوه پىوهندى لەگەل يەكتردا گرى بدن؛ بەتايبەت لەو كاتانەدا لە كىلگەكانى قاوودا كار دەكەن كە كەوتوونەتە قەدپالى چياكان. بەلام چلۆن ئەم كارە رادەپەرىن؟ سالانىكى زۆر لەمەوبەر ئەوان زمانى فيكەيان گەشە پى دا، كە ھەر لەسەر زمانى ئاخاوتنپانەوه (مازاتىكۆ) بينات نراوه.

لاويكى مازاتىك بەناوى (پيدرو) دەلى: مازاتىكۆ تۆنە زمانە. واتە كاتى ئىمە زمانى فيتو (فيكە) بەكار دەبەين، لاسايى تۆن و رەزىمى زمانى ئاخاوتن دەكەينەوه. ئىمە كاتىك فيكە لى دەدەين پەنجەكانمان بەكار ناھىين، بگرە تەنيا لىومان بەكار دىين. برادەرەكەى پيدرويش سوودى زمانى فيتو پروون دەكاتەوه و دەلى:

ئىمە ئەم شىوازە، بۆ پىوهندى گرىدان لە دوورەوه بەكار دەبەين. بە زۆرى بۆ وتوبىژى كورت. بىھىنە پىش چاوى خۆت، باوكىك كورەكەى بۆ كرپنى (تورتىلاس) ناردبى، بەلام بىرى چووبى داواى لى بكات (تەماتە) ىش بكرى. ئەگەر كورەكەى تەواو دوور كەوتبىتەوه و باوكى دەنگى پىيدا نەگات؛ ئەوا دەتوانى لە رپى فيكەوه كورته نامەيەكى بۆ بنىرى. كاتىك من سەردانى شوپىنىكى چەپەك دەكەم، پىويستىم بەوه نابى بگەرىمەوه مالىەوه و ئاگەداريان بكەم. ھەر بەفيكە ئاگەداريان دەكەمەوه و بى خەم بەردەوام دەبم.

پیدرو لهسهري دهروات: بوئوهی بزاین ئهوه کیه که دهئاخفی، ئهوا
ههريهکهمان به شپوهی تايهتی خوئی فیکه لی دها. بهزوری پیاوهیلی
مازاتیک زمانی فیکه بهکار دهبن. شتیکی ئاساییه، ژنانیش تیی دهگن و
لهوانهیشه له نیوان خیزانهکهیانداه کاریشی بهین. بهلام ژنان لهگه
ههموو کهسیکدا ئهم زمانه بهکار ناهین. چونکه لهوانهیه کاریکی نهشیاو
بی.

زمانی فیتوو بهتهنیا به مازاتیکهکان تايهت نیه. بگره له (دوورگهکانی
کهناری)یش بهکار دیت. ههروهها له کینا و پاپوا نیو گویانایش بهکار دی.
به زوری لهنیوئو کهسانهدها بلاوه، که له چیاکاندا و لهنیو دارستانه
چرهکاندا دهژین. به دلنیااییهوه زیاد له ههفتا زمانی فیتوو ههیه! بهلی
داهینانهکانی مرؤف جیی سهسامین، کاتیک ئهم داهینانه لهگه
ئارهزوومهندییهکی له رادهبهدهر یهکانگیر دهی. ئهویش پیوهندی گریدانه،
که تهنیا فاناسیا سنووری بو دادهنی.

سهچاوه:

Fljte Sprog

Vgn op, februar 2009

Af Vgn op Skribent i Mexico

